

An Online, Peer Reviewed, Refereed and Quarterly Journal

EISSN 2456-5571

BODHI

INTERNATIONAL JOURNAL OF RESEARCH IN
HUMANITIES, ARTS AND SCIENCE

VOLUME 7 | SPECIAL ISSUE 1 | MARCH 2023 | E-ISSN: 2456-5571

சிறப்பிதழ் பொருண்மை

இலக்கியமும் ஆர்மீக அறவியலும்

சிறப்பிதழ் தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் செ. சோனா கீற்ஸ்டி

முனைவர் அ. சுவர்ராயம்மாள்

தீரு. ச. முருகவேல்

தீரு. ச. பால்மோகன்

BODHI

International Journal of Research in Humanities, Arts and Science

An Online, Peer Reviewed, Refereed and Quarterly Journal

Vol. 7

Special Issue 1

March 2023

E-ISSN: 2456-5571

**CENTRE FOR RESOURCE, RESEARCH &
PUBLICATION SERVICES (CRRPS)**
www.crrps.in | www.bodhijournals.com

BIJRHAS

The **BODHI International Journal of Research in Humanities, Arts and Science** (E-ISSN: 2456-5571) is online, peer reviewed, Refereed and Quarterly Journal, which is powered & published by **Center for Resource, Research and Publication Services, (CRRPS)** India. It is committed to bring together academicians, research scholars and students from all over the world who work professionally to upgrade status of academic career and society by their ideas and aims to promote interdisciplinary studies in the fields of humanities, arts and science.

The journal welcomes publications of quality papers on research in humanities, arts, science. agriculture, anthropology, education, geography, advertising, botany, business studies, chemistry, commerce, computer science, communication studies, criminology, cross cultural studies, demography, development studies, geography, library science, methodology, management studies, earth sciences, economics, bioscience, entrepreneurship, fisheries, history, information science & technology, law, life sciences, logistics and performing arts (music, theatre & dance), religious studies, visual arts, women studies, physics, fine art, microbiology, physical education, public administration, philosophy, political sciences, psychology, population studies, social science, sociology, social welfare, linguistics, literature and so on.

Research should be at the core and must be instrumental in generating a major interface with the academic world. It must provide a new theoretical frame work that enable reassessment and refinement of current practices and thinking. This may result in a fundamental discovery and an extension of the knowledge acquired. Research is meant to establish or confirm facts, reaffirm the results of previous works, solve new or existing problems, support theorems; or develop new theorems. It empowers the faculty and students for an in-depth approach in research. It has the potential to enhance the consultancy capabilities of the researcher. In short, conceptually and thematically an active attempt to provide these types of common platforms on educational reformations through research has become the main objective of this Journal.

Dr. S. Balakrishnan

Publisher and Managing Editor

bodhijournal@gmail.com

www.bodhijournals.com

09944212131

BODHI INTERNATIONAL JOURNAL OF RESEARCH IN HUMANITIES, ARTS AND SCIENCE

An Online, peer reviewed, refereed and quarterly Journal with Impact Factor

www.bodhijournals.com, bodhijournal@gmail.com, 7540077733

4/27, Achampathu, Madurai-625019, Tamil Nadu, India

சிறப்பிதழ் தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் செ.சோனாகிறிஸ்டி
உதவிப் பேராசிரியர்

முனைவர் அ.சவரிராயம்மாள்
உதவிப் பேராசிரியர்

திரு.சு.முருகவேல்
உதவிப் பேராசிரியர்

திரு.சு.பால்மோகன்
உதவிப் பேராசிரியர்

AUTHOR GUIDELINES

About Bodhi

The BODHI International Journal of Research in Humanities, Arts and Science (E-ISSN:2456-5571) is open access, peer reviewed, referred and quarterly journal, which is powered & published by center for Resource, Research and Publication Services, (CRRPS) India. It is committed to bring together academicians, research scholars and students from all over the world who work professionally to upgrade status of academic career and society by their ideas and aims to promote interdisciplinary studies in the field of humanities, arts and science.

Subjects for Papers

The journal welcomes publications of quality papers on research in humanities, arts, science, agriculture, anthropology, education, geography, advertising botany, business studies, chemistry, commerce, computer science, communication studies, criminology, cross cultural studies, demography, development studies, geography, library science, methodology, management studies, earth sciences, economics, bioscience, entrepreneurship, fisheries, history, information science & technology, law, life sciences, logistics and performing arts (music, theatre & dance), religious studies, visual arts, women studies, physics, fine art, microbiology, physical education, public administration, philosophy, political sciences, psychology, population studies, social science, sociology, social welfare, linguistics, literature and so on.

Call for Papers

The journal invites balanced mix of theoretical or empirical, conceptual papers to publish including research articles, case studies, review papers, comparative studies, dissertation chapters, reports of projects in progress, analytical and simulation models, technical notes, and book reviews, leading academicians, business peoples, corporate sectors, researcher scholars and students from academic institutions, research organizations, non-government organizations (NGOs), corporate sectors, civil societies, industries, and others from India and abroad.

Submission of Manuscript

1. Submit your article by email to **bodhijournal@gmail.com**
2. The manuscripts/papers should be research based or related, original and comprise of previously unpublished material and must be presented following scientific methodology.
3. Authors must send an abstract of the paper not exceeding 250 words, all manuscripts must be in font style of Times New Roman, size: 12, line spacing: double spaced and submitted only in MS Word 2003/ 2007 version.
4. All manuscripts should follow the MLA or APA style manual. The full paper must not exceed 3000 words, including tables and references.
5. The manuscript should be well-organized to have Title page, Abstract, Keywords, Introduction, Literature Survey, Problem Definition, Material & Methods, Findings & Results, Interpretation & Discussion, Conclusion and References.
6. All quoted, reproduced material should clearly be referenced.
7. Tables and figures should appear in the document near / after where they are referenced in the text.
8. All contents should be original – authors' own words, ideas, findings and arguments.

9. Tables and figures should appear in the document near / after where they are referenced in the text. All figures and tables must have an intelligible caption in relation to the text.
10. Photographs must be sharp, and exhibit good contrast.
11. Correct and complete referencing of quoted and reproduced material is the obligation of the author. In the text, references should be inserted in parentheses in full.
12. If author uses a reference from an out-source, author should cite relevant source giving credit to the original author/contributor.

Review of Article / Manuscript

1. The manuscript will be numbered and sent to the review committee for review-report.
2. The author will be intimidated of the review and the process will take a maximum period of 15 – 20 days.

Ethical Policy

1. Authors are advised to adhere to the ethics of publication of his/her article to be considered for publication.
2. Acknowledgement of the original ideas, borrowed from other sources is imperative.
3. The authors of original research work (previously unpublished / under process for the publication elsewhere) should be an accurate submission of the work carried out, provide the rationale of the significance of the research work in context with previous works, and should contain sufficient details to allow others for further research.
4. It will be the wholesome responsibility of the authors for such lapses if any on legal bindings and against ethical code of publication or communication media.

Plagiarism Alert & Disclaimer

1. The publisher & editors will not be held responsible for any such lapse of the contributor regarding plagiarism and unwarranted quotations in their manuscripts.
2. All submissions should be original and must have a “statement of declaration” assuring their research paper as an original and fresh work and it has not been published anywhere else.
3. It will be authors / sole responsibility for such lapses, if any on legal bindings and ethical code of publication.
4. Contributors are advised to be aware about Plagiarism and ensure their paper is beyond plagiarism as per UGC norms.

Publication Policy & Peer-review Process

Peer review exists to ensure that journals publish article which is of benefit to entire research community. Peer reviewers' comments and recommendations are an essential guide to inform the editor's decision on a manuscript that revisions and improvement. They are part of the publication process and actually help raise the quality of the manuscript. It also helps the readers to trust the research integrity of the article.

1. The Editor-in-Chief will primarily examine each manuscript.
2. The editor-in- Chief will advise the authors about the acceptance of the manuscript by email.
3. The manuscript will be evaluated on parameters of originality, practical importance, subject relevance, scientific level and contribution to the current academic scenario.
4. If the manuscript is accepted following publication policies.

5. Accepted manuscript will be forwarded to the double-blind peer review process. Such that the journal does not disclose the identity of the reviewer(s) to the author(s) and does not disclose the identity of the author(s) to the reviewer(s).
6. The review committee is not responsible for stripping of any information during panel review as the original author is not known to the committee.
7. Manuscript/paper will be published only when the article is 'commended for publication' from the review committee/editorial board.
8. If necessary the copy-editing work will be done by the members of the Editorial Board.
9. The review process may take minimum 20 working days.
10. In case of acceptance of the manuscript and commended for publication favorably, the manuscript will be published in online mode of time. If paper/article/manuscript is not commended for publication, the rejected manuscripts shall not be returned.

Copyright Notice

Submission of an article implies that the work described has not been published previously (except in the form of an abstract or as part of a published lecture or academic thesis), that it is not under consideration for publication elsewhere, that its publication is approved by all authors and tacitly or explicitly by the responsible authorities where the work was carried out, and that, if accepted, will not be published elsewhere in the same form, in English or in any other language, without the written consent to the Publisher. The Editors reserve the right to edit or otherwise alter all contributions, but authors will receive proofs for approval before publication.

Copyrights for articles published in Bodhi International Journal of Research in Humanities, Arts and Science are retained by the authors, with first publication rights granted to the journal. The journal/publisher is not responsible for subsequent uses of the work. It is the author's responsibility to bring any infringement action if so desired by the author.

Indexed & Open Access

The journal will be indexed as per database norms. The Indexing will provide the manuscript to achieve its purpose of being accessible to worldwide readers. Easy accessible will increase as manuscript's and journal's reputation. It will be a source of the quality information in respective areas/studies.

Privacy Statement

We may collect the contact details from authors like names, designation with Institutional address, email addresses, postal address, phone numbers and other information to understand needs and provide with a better service that are entered in this journal site and will be used exclusively for the stated purposes of this journal.

Frequency of Publication of the Journal

BODHI is a quarterly journal, will be published in January, April, July and October on respective Years.

Review and Evaluation Committee

Quarterly review committee meeting will be convened by the editor-in-chief. Authors are expected to submit their manuscript before 20 working days of the publication of the respective month. The journal will be published regularly as per Journal publication policy.

Article Submission

Authors are kindly advised to send manuscripts along with registration & copyright forms. (Duly filled-in Registration form is mandatory with the paper for acceptance) Soft copy of the papers should be mailed to **bodhijournal@gmail.com**

Conference Proceedings

Bodhi will be published as special issues for the national / international conference and seminars volumes. The group of papers also will be published in Bodhi journal.

TIRUNELVELI DAKSHINA MARA NADAR SANGAM COLLEGE

(Accredited by NAAC with B+ Grade)
(Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University)

T. KALLIKULAM - 627 113.

Tirunelveli District, Tamil Nadu.

Dr. (Major) D. RAJAN, M.Sc., M.Phil., Ph.D.,
Principal

① Off : 04637 220250

e-mail : tdmnscollege@rediffmail.com

வாழ்ந்துரை

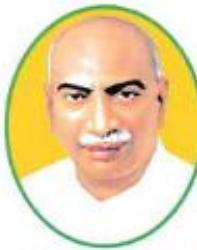
Date :

வாழ்க! நிரந்தரம் வாழ்க! தமிழ் மொழி

வாழிய வாழியவே!

என்று பாரதியார் போற்றி வாழ்ந்திய பார் போற்றும் வான் புகழுடைய என் தாய்த் தமிழை வாழ்ந்தி வணங்குகிறேன். பண்டைத் தமிழர்களின் இலக்கியத்தில் அறிவியல் மற்றும் ஆஸ்மிக கருத்துக்கள் நிறைய பொதிந்துள்ளன. நம் முன்னோர்கள் பல அரிய கருத்துகளை இலக்கியத்தில் அறிவியல், ஆஸ்மிகம் பற்றிய கருத்துகளை இணைத்து இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். இக்கருத்தை வெளிக்கொண்டும் விதமாக, திருநெல்வேலி தெசாண மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி தமிழ்ந்துறை மற்றும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றம் இணைந்து நடத்தும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் ‘இலக்கியமும் ஆஸ்மிக அறிவியலும் என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு நடத்தி அதில் சுமார் 80-க்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதச் செய்து அதை ஆய்வுக் கோவையாக வெளியிட விளைவது பாராட்டத்தக்க நிகழ்வாகும். வளர்ந்து வரும் நாகர்க உலகத்திற்கு ஏற்றவாறு இலக்கியத்தில் காணப்படும் அறிவியல் மற்றும் ஆஸ்மிக சிந்தனையை எடுத்தியம்பும் விதமாக, தமிழ்ப்பள்ளியைச் சிறப்பிக்கும் எமது கல்லூரி தமிழ்ந்துறை கயநிதிப்பிரிவு மற்றும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றத்தின் இந்த புதுவிதமான முயற்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தை நினைத்து நான் உவகை கொள்கிறேன். மேலும், அவர்களின் தமிழ்ப் பணி மென்மேலும் சிறக்க வேண்டியும், தொடர்ந்து வளர்வேண்டியும் என் உள்ளமாற்றத் வாழ்ந்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

20/10/2023
PRINCIPAL
TIRUNELVELI DAKSHINA MARA NADAR SANGAM COLLEGE
T. KALLIKULAM - 627 113
TAMILNADU.

THE TINNEVELLY DAKSHINA MARA NADAR SANGAM

(Registered under Societies Registration Act XXI of 1860 as S.No. 6 of 1948)

No. 70, Salai Street, SINDUPOONDURAI,

TIRUNELVELI - 627 001.

e-mail : dmnsnellai@gmail.com

Off : 0462 - 2333202

Cell : 94453 71202

R.K. KALITHASAN NADAR

President

Cell : 94437 10927

T. RAJAKUMAR NADAR

Secretary

Cell : 98408 30333

A. SELVARAJ NADAR

Treasurer

Cell : 93667 01196

வாழ்ந்துரை

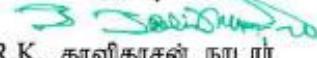
Date :

கல்தோன்றி மண்ணோன்றாக காலத்தே வாளினாடு
முன்தோன்றிய முத்தாழு

என்ற புறப்பொருள் வென்பாமாலை செய்யுள் மூலம் உலகில் தோன்றிய மொழிகளுள் முதன்மையானது தமிழ் நான் நம் தாய் மொழி உலகத்தின் மனிமகுடம். உலகில் உள்ள பல நாட்டவர்கள் நம் முன்னோர்களை ஒரு காலத்தில் ஏனாம் செய்தார்கள். ஆனால் நம் முன்னோர் அறிவில் சிறந்தவர்கள் எவ்பதை நவர்கள் படைத்த இலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாம். பண்டையத் தமிழர்கள் இயற்கையை வழிபட தொடங்கியவுடன் அந்த வழிபாட்டோடு அறிவியலையும் வரையறுத்து அதை மக்கள் பின்பற்றவும் செய்து, அதன் மூலம் நல்ல நிலையில் வாழ்ந்துள்ளனர். "இலக்கியமும் ஆஸ்மீக அறிவியலும்" என்றும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்ய முற்படும் போது பண்டையத் தமிழர்களின் பக்தி நெறியையும் அறிவியல் புலமையையும் அறிய முடிகிறது. பாயரமக்களுக்கும் உண்மையான ஆஸ்மீகத்தையும் அதனோடு தொடர்புடைய அறிவியலையும் உணரும் வண்ணம், நிருநெல்வேலி தெசங்கை மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி தமிழ்த்துறை மற்றும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றம் இணைந்து நடத்தும் "இலக்கியமும் ஆஸ்மீக அறிவியலும்" என்ற பள்ளாட்டு கருத்தரங்கில் சுமார் 80 தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சிறந்த நூலாக்கி வெளியிட முயற்சி செய்த அனைவரையும் வாழ்ந்துகிறேன்.

வாழ்க. வளமுடன்!

அன்புடன்.....

R.K. காலிதாசன் நாடார்

TIRUNELVELI DAKSHINA MARA NADAR SANGAM COLLEGE

(Accredited by NAAC with B+ Grade)

T. KALLIKULAM - 627 113. Tamil Nadu.

E-mail : tdmnsoffice@gmail.com

OFFICE : 04637 - 220250

V.P. RAMANATHAN NADAR M.Com., M.B.A.,
Secretary & Correspondent

Dr. (Major) D. RAJAN M.Sc., M.Phil., Ph.D.,
Principal

Ref.No. :

Date : 02.03.2023

வாழ்த்துரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் ஆராய்வதன் மூலம் நம் முன்னோர்களின் வாழ்வியல் முறைகளையும், அவர்களிடம் இருந்த அறிவியல் சிந்தனைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. நம் முன்னோர்களின் அறிவியல் சிந்தனைகளையும், அதனோடு தொடரப்படைய ஆன்மீக அறிவையும் இந்நால் உள்ளடக்கியுள்ளது.

எந்த ஒரு அணுகுமுறையிலும் ஆராய்ந்துனரும் வகையில் தமிழ் இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன என்பதற்கு இந்நால் சிறந்த சான்றாகும். தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகளை ஆராயுமிடத்து நம் முன்னோர்களின் அறிவியல் புலமை வியப்பில் ஆழ்த்தும். இந்நால் தமிழ் இலக்கியங்களின் பல்வேறு முகங்களையும் விளக்கும் உன்னத படைப்பாகும்.

கருத்தரங்க கட்டுரைகள் புதிய கருத்துக்களை மையமாக கொண்டிருப்பதால், ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாகவும் பேராசிரியர்களுக்கு பயனுள்ளதாகவும் அமையும்.

கருத்தரங்க கட்டுரைகளை நால் வடிவத்தில் வெளிக்கொண்டுவதற்கு பெரும் முயற்சியினை மேற்கொண்ட திருநெல்வேலி தெசங்கை மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களுக்கும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றத்திற்கும் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

இதுபோன்று

தங்கள் பணி சிறந்திட

தமிழ் செழித்திட வாழ்த்துகிறேன்...

SECRETARY
Tirunelveli Dakshina Mara Nadar Sangam College
T. KALLIKULAM.

THE TINNEVELLY DAKSHINA MARA NADAR SANGAM

(Registered under Societies Registration Act XXI of 1860 as S.No. 6 of 1948)

No. 70, Salai Street, SINDUPOONDURAI,
TIRUNELVELI - 627 001.

e-mail : dmnsnellai@gmail.com

Off : 0462 - 2333202
Cell : 94453 71202

R.K. KALITHASAN NADAR

President

Cell : 94437 10927

T. RAJAKUMAR NADAR

Secretary

Cell : 98408 30333

A. SELVARAJ NADAR

Treasurer

Cell : 93667 01196

வாழ்த்துரை

Date :

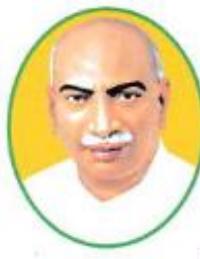
அன்புடையீர்,

தமிழர்களின் கலாச்சாரத்தையும் பண்பாட்டையும் அறிய உறுதுணையாக இருப்பவை இலக்கியங்கள். தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர்களின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துரைப்பவை. மக்களை நன்னெறிப்படுத்தி ஒழுக்கத்தைப் புகட்டுவது ஆஸ்திரமாகும். அந்தவகையில், 'இலக்கியமும் ஆஸ்திரமிலியலும்' என்னும் பொருள்மையில் அமைந்துள்ள இந்நால் அருமையான சிந்தனை சேகரிப்பாகும். இந்நால் தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள அறிவியல் சிந்தனைகளையும், ஆஸ்திர கருத்துகளையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி மக்களையும் மாணவர்களையும் நன்னெறிப்படுத்தும் என்பதில் ஒய்யில்லை. மாணவர்களுக்கும், தமிழ் ஆஸ்திரர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் அறிவுசார்ந்த தேவெளின் இடமாகவும் அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய படைப்பினை நால் வாழுவத்தில் வெளிக்கொண்டுவதற்கு அரும்பெரும் முயற்சியினை மேற்கொண்ட திருநெல்வேலி தெசுஷன் மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களுக்கும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றத்திற்கும் என் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழூப் போற்றுகிறேன்...

வாழ்த்துக்களுடன்....

த. ராஜகுமார்
T. Rajakumar நாடார்

THE TINNEVELLY DAKSHINA MARA NADAR SANGAM

(Registered under Societies Registration Act XXI of 1860 as S.No. 6 of 1948)

No. 70, Salai Street, SINDUPOONDURAI,
TIRUNELVELI - 627 001.

e-mail : dimnsnellai@gmail.com

Off : 0462 - 2333202
Cell : 94453 71202

R.K. KALITHASAN NADAR

President

Cell : 94437 10927

T. RAJAKUMAR NADAR

Secretary

Cell : 98408 30333

A. SELVARAJ NADAR

Treasurer

Cell : 93667 01196

வாழ்த்துரை

Date :

திருநெல்வேலி தெசங்கண மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றம் மற்றும் சுயநிதிப்பிரிவு தமிழ்த்துறையுடன் போதி ஆய்விதழ் இணைந்து “இலக்கியமும் ஆஸ்மீக அறிவியலும்” என்னும் பொருள்மையில் பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கம் நடத்துவது மிகவும் சிறப்புக்குரிய நிகழ்வாகும். பண்டையத் தமிழர்களின் வாழ்வியல், ஆஸ்மீகத்தோடு தொடர்புடையது. அதனால் நான் தமிழகம் உலகளவில் ஆஸ்மீக யூமியாக உள்ளது. மனிதன் தன்னுடைய வாழ்வில் எல்லா நிலைகளிலும் ஆஸ்மீகத்தை நம்பியே வாழ்ந்தான். தனக்குள் புதைந்திருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிக் கொணர வைப்பது ஆஸ்மீகம். நம் முன்னோர்கள் வகுத்த ஆஸ்மீகம், அறிவியலோடு தொடர்புடையது என்று உலக அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். அந்த வகையில் “இலக்கியமும் ஆஸ்மீக அறிவியலும்” என்னும் தலைப்பில் நடத்தப்படும் இப்பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டிருப்பது கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றம் மற்றும் தமிழ்த்துறையின் சீரிய முயற்சியாகும். தமிழகத்தின் ஆஸ்மீக அறிவியலுக்கு ஈடு இணையான இவ்வுலகில் ஒன்றும் இல்லை. தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களின் தமிழ்ப் பணியை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மேலும் பல சிறப்புகளைப் பெற்று வாழ்வை சாதனையாக்க மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

மகிழ்வுடன்.....

A. செல்வராஜ் நாடார்

S.K.T.B. காமராஜ் B.A., B.L.,

TDMNS இயக்குநர் & TDMNS கல்லூரிக்குழு உறுப்பினர்

திருநெல்வேலி தெசுவண மாற நாடார் சங்கம்.
திருநெல்வேலி - 1

நாள்:

அன்புடையீர்,

இலக்கியமும் ஆஸ்பீக் அறிவியலும் என்ற பொருள்மையில் நடைபெறுகின்ற பன்னாட்டுக் கருத்தாங்கம் சீருடனும், சிறப்புடனும், சீரமையுடனும் நடைபெற எங்கள் இதயம் கனிந்த இனிய நல்வாழ்த்துகளையும் வந்தனங்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் !

பேரும் இந்த கருத்தாங்கை மேன்மையுடன் நடத்துகின்ற திருநெல்வேலி தெசுவண மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரியின் துமிழ்த்துறை (சுயநிதிப்பிரிவு) மற்றும் கிராமியக்கலை இலக்கிய மன்றத்தையும் மனதார பாராட்டுகிறோம்!

அவ்வாறே இந்திக்கும் சிறப்பு இதில் பங்களிப்பு கொள்ளும் பேராசிரிய பெருந்தகைகளுக்கும், நன் மாணவ கண்மணிகளுக்கும் ஆக்கம்தரும் ஆஸ்ரோர் மற்றும் சாஸ்ரோர் பெருமக்களுக்கும் எங்கள் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் உரித்தாக்கிக் கொள்கிறோம்.

இடம்: திருநெல்வேலி

அன்புடன்...

நாள்: 27.02.2023

கிரு. காமராஜ் 27/2/23
S.K.T.B. காமராஜ், B.A., B.L.,

வாழ்த்துரை

திருநெல்வேலி தகைண மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை மற்றும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றமும் இணைந்து, “இலக்கியமும் ஆண்மீக அறிவியலும்” எனும் பொருள்மையில் மார்ச் 29, 2023 ல் நடத்தவிருக்கும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு வெற்றி பெற வேண்டும் என வாழ்த்துவதில் உவகை கொள்கிறேன்.

தமிழர் தம் பண்டைய வாழ்வியல் அறிவியல் பூர்வமானது. சமகால சூழலியல் கோட்பாடான நெக்ஸஸ் மற்றும் சிஸ்டம் வழிமுறை என்பது இப்பெயர் தூட்டல் நடைபெறும் முன்னமே ஒரு 3000 ஆண்டுகள் முன்னமே தமிழனால் கடைபிடிக்கப்பட்ட வாழ்வியலாக இருந்திருக்கிறது. சிஸ்டம் நோக்கு என்பது இப்புலி வாழ்வை கழுகுப் பார்வையில் பார்ப்பது. உதாரணமாக பூமியைக் கோளமெனப் பார்ப்பது. சாதாரணமாக புவி நம் கண்ணிற்குத் தடையாக நேர்கோடு போல் தோற்றமளித்தானும் அதைக் கோளமென்று தமிழன் கண்டிருக்கிறான். அக்கோளத்தில் பலவேறு கண்டங்கள், பலவகைக் கடல்கள் இருப்பதை அறிந்திருக்கிறான். கண்டளங்களில் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியைக் குறிஞ்சியென அழைத்து அது குணங்களால் காடும் காடு சாந்த மூல்லையிலிருந்து வேறுபடுவதைக் கண்டிருக்கிறான். அவன் கண்ட நானிலத்தில் மருதமும், நெய்தலும் சேரும். கிபி 4ம் நூற்றாண்டு வாக்கில் எழுதப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் மூல்லையும், மருதமும் திரிவெறும் போது பாலை எனும் வெற்றுவெளி தோன்றுவதாகச் சொல்கிறது. ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னென்ன எனப்பகுத்து அறிந்திருக்கிறான் தமிழன். நான்கு திணைகளின் கருப்பொருளாக

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெரும்புனல் உலகமும்
மூல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் பெறுமே

என தொல்காப்பியர் சொல்கிறார். இது ஆழ்பொருள் கொண்டது. செமத்தியக் கருத்தியலுக்கு நேர் எதிராக இறைவன் எங்கிருந்தோ குதித்தவன் அல்ல அவன் நாம் வாழும் மன்னின் நீட்சியாக நம்முள்ளே உறைகிறான் என்று சொல்வது.

அவ்வாறு இறைவன் வாழ்கிறான் எனில் அவன் நம் உறவாக உள்ளான் என்றுதானே பொருள். ஏனெனில் ஈக்கோ சிஸ்டம் எனும் சூழல் திணையில் எல்லாம் எல்லாவற்றிடனும் தொடர்புடையனவாக உள்ளன, சார்ந்தும் உள்ளன. இதை சமகால சூழலியல் நெக்ஸஸ் என்று சொல்லும். தமிழன் கண்ட திணைக் கோட்பாடு என்பது நெக்ஸஸ் புரிதலோடு உருவாக்கப்பட்டது. இறைவனை உருவகமாக, உள்ளுறை உவமமாக திணையின் கருப்பொருளாக அதை இயக்கும் செயலியாகக் கண்டது தமிழ் மன். ஆரிய வேதமானது இந்திரன், வாயு, அக்னி, ப்ரிதிவி, நீர், மன்னெனக் கண்டு வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது தமிழன்,

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநூல் பெளவும் உடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற எல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வன் எனப்
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே

இறைவனைப் பிரபஞ்ச உருவில் காண்கிறான். வடவேதம் போல் அவன் இந்திரனோ? அக்னியோ? வாயுவோ என்றெல்லாம் மயங்காமல் அவன் வேத முதல்வன் அவன்

சக்கரத்தண்ணலான திருமால் என்று தெளிவாகச் சொல்லி விடுகிறது சங்கத்தமிழ். திருவாய்மொழி எனும் நம்மாழ்வாரின் பாகரங்கள் இறைவனின் வாய்மொழியாகவே வருவதால் அதுவே தமிழ் வேதமெனக் கண்டனர் தமிழர். வடமொழி வேதம் அந்தணர் போற்றுவது, அரசு போற்றுவது ஆயின் திருவாய்மொழியோ அனைவர்க்கும் உரியது அது திருவின் வாய்மொழி என்றும் வர்ணாஸ்ரமக் குறையேதுமில்லாமல் எல்லோர்க்கும் பொது என்றும் வைத்தான் தமிழன். திருமால் நாம் கண்ணால் காணும் பிரபஞ்சமாக இருக்கின்ற அதே நேரத்தில்,

தீயினுள் தெறல் நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ;
கல்லினுள் மணியும் நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ;
அறத்தினுள் அன்பு நீ; மறத்தினுள் மைந்து நீ;
வேதத்து மறை நீ; பூத்தது முதலும் நீ;
வெஞ் சுடர் ஒளியும் நீ; திங்களுள் அளியும் நீ;
அனைத்தும் நீ; அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ; ஆதவின்,
உறையும் உறைவதும் இலையே; உண்மையும்
மறவியில் சிறப்பின் மாயமார் அனையை;
முதல்மறை, இடைமுறை, கடைமுறை, தொழிலில்
பிறவாப் பிறப்பு இலை; பிறப்பித்தோர் இலையே;

எனும் படி அவன் எவற்றினுள்ளும் உறையும் உட்பொருளாக, கருப்பொருளாக உள்ளான் என்பதை தொல்காப்பியத்திற்கும் முத்தது எனும் பரிபாடலில் சொல்லிப் போனான் தமிழன்.

சமிஸ்கிருதம் தேவபாழை, ஜெயர் ஓதும் வேத மந்திரங்கள் உயர்வு என்பதெல்லாம் பின்னால் வந்த அரசமைப்புகள் தங்கள் இறையாண்மைக்காக உருவாக்கிக்கொண்ட பொய் கருத்தியல்கள். அரசமைப்பு உருவாகும் முன்னமே தமிழ் கண்ட வேத முதல்வன் திருமால் அவன் எப்பொருளாகவும், அப்பொருளின் உட்பொருளாகவும் உள்ளான் என்று கண்டு தெளிந்தது தமிழகம். எனவேதான் பக்தி எனும் அன்புமுறை தமிழகத்தில் பிறந்தது என வடவேதம் ஓதுவோரும் ஏற்கின்றனர். அன்பின் ஜந்தினையே ஆழ்வார் பாகரங்கள். அதை அன்பே பக்தி. பக்தி பெருக்கிடும் இடம் கோயில். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி இந்தியாவிலையே மிக அதிகமாகக் கோயில்கள் உள்ள மாநிலம் தமிழ்நாடு.

இக்கோயில் அனைவர்க்கும் உரியது. அங்கு பூசனை செய்பவன் அதை இறைத்தொண்டாகச் செய்கிறான். அதுவோர் வேலை இல்லை. பிரபஞ்ச அரசனான இறைவன் உறையும் இடம் கோ+இல் = கோயில் என்பது. அவன் அர்ச்சாவதாரமாக அங்கு உள்ளான். அவன் திருமேனி வாடாமல் தொண்டுழியம் செய்பவன் பூசாரி என்று கோயில் ஓழுகு எழுதி வைத்தவர் தமிழ்த் தலைவன் என்று போற்றப்படும் இராமானுசர். இதுவே தமிழ் மரபு.

இம்மரபில் அறிவியல் உண்டு, ஜந்தினையுண்டு, அது காட்டும் அன்பு உண்டு. அறவாழி அந்தணனே இறைவன். கோயில் மொழி தமிழ். தேவ பாழை தமிழ் என்பதில் தமிழர்களுக்கு இன்றாவது தெளிவு வர வேண்டும். “வேண்டிய வேதமோதி விரைவில் கிழியறுத்தான்” என்று பெரியாழ்வார் வாழ்வு சுட்டிக்காட்டுவது போல் வேண்டாததை விலக்கி வேண்டியதை ஓதி இறையருள் பெறுவோமாக.

அன்புடன்
பேரா. முனைவர் நா. கண்ணன்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை (பன்னாட்டு அமைப்பு)
இனைத்தலைவர், தோற்றுனர், மலேசியா

தொகுப்புரை

தமிழகத்தின் தெற்கே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் தாலுகாவில் உள்ள தெ. கள்ளிகுளத்தில், திருநெல்வேலி தெட்டின மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரியானது 1971-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு இன்று பொன்விழாவை கடந்து பவள விழாவை நோக்கி பொலிவுடன் நடைபயில்கிறது. 52 ஆண்டுகள் கிராமப்புற மாணவர்களின் மேம்பாடு ஒன்றினையே முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு கல்விப் பணியை செய்து தேசிய தரமதிப்பீட்டில் B+ பெற்று திகழ்கின்ற எமது கல்லூரியில் 2014-2015 ஆம் கல்வியாண்டில் இளங்கலைத் தமிழ் பாடப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது.

2018 ஆம் ஆண்டு ‘கோயிற்கலை- பன்முகப் பார்வை’ மற்றும் 2019 ஆம் ஆண்டு ‘தென் தமிழகத்தின் அகழாய்வுப் பணிகள்’ என்ற பயிற்சி பட்டறையும் மேலும் 2020 இல் ‘புறநானுாற்றுப் பொருண்மை சங்க இலக்கியமே அறிவியலாக’ என்ற இரண்டு நாள் இணைய வழி பண்ணாட்டு கருத்தரங்கத்தினையும் நடத்தியுள்ளது. மேலும் எமது கல்லூரியில் 2017-2018 ஆம் கல்வியாண்டில் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எம் கல்லூரி மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பல்வேறு பயிலரங்குகள், கருத்தரங்குகள் கிராமியக் கலை நிகழ்ச்சிகள், கண்காட்சிகள் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்புற நடத்தி வருகிறது. 2018-ஆம் ஆண்டு ‘நாடகத்தின் நிழல் வடிவம் தோல் பாவைக் கூத்து’ என்னும் தலைப்பில் ஒருநாள் பயிலரங்கும், 2020-ஆம் ஆண்டு ‘தமிழ்பண்பாடும் பயன்பாட்டுப் பொருட்களும்’ எனும் தலைப்பில் ஒருநாள் கருத்தரங்கினை இணையவழியாக நடத்தி வெற்றி கண்டுள்ளது. 2022-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ‘நாட்டுப்புற இயலில் பண்பாட்டுப் பதிவுகள்’ என்ற தலைப்பில் பண்ணாட்டு கத்தரங்கினை நடத்தி அதில் 80 ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து இரண்டு தொகுதியாக போதி ஆய்விதழுடன் இணைந்து வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ளது.

‘இலக்கியமும் ஆன்மீக அறிவியலும்’ என்ற தலைப்பில் பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கம் 2023-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடைபெற இருக்கிறது. பண்டையத் தமிழர்களின் ஆன்மீகம் என்பது அறிவியலோடு தொடர்புடையது என்பதை உலக மக்கள் அறியும் நோக்கில் இக்கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட உள்ளது.

தமிழ்த்துறையோடு கிராமியக்கலை இலக்கிய மன்றமும் இணைந்து நடத்தும் பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கில் தமிழ்ச் சான்றோர்கள், பேராசிரியர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் என பல்வேறு தரப்பினரையும் பங்கு பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இலக்கியமும் ஆன்மீக அறிவியலும் என்ற பொருண்மையில் திருநெல்வேலி தெட்சணமாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி தமிழ்த் துறையும் கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்றமும் இணைந்து நடத்தும் பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கில் ஆன்மீகமும் அறிவியலும், காப்பியங்களில் ஆன்மீக அறிவியல், பக்தி இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள், இக்கால இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள், சிற்றிலக்கியங்களில் ஆன்மீக அறிவியல், நீதி இலக்கியங்களில் ஆன்மீக அறிவியல், இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள் இது போன்ற பல பொருண்மைகளில் ஆய்வுகளை அமைத்துக் கொள்ள நினைத்தோம். அதனடிப்படையில் தமிழ் ஆர்வலர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் ஆய்வை மேற்கொண்டு தரமான 80 க்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளனர். இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளை இரண்டு தொகுதியாக வெளியிடுகிறோம்.

தமிழ் இலக்கியக் களங்களான இலக்கியம், இலக்கணம், நாட்டுப்புற இலக்கியம், ஆன்மீக இலக்கியம், நீதிஇலக்கியம், நவீன இலக்கியம், கோயிற் கலை என பல்துறையில் கட்டுரைகள் அமைந்திருக்கின்றன. கருத்தரங்கை நடத்தத் திட்டமிட்ட எங்களுக்கு இது மனநிறைவைத் தந்தது. எங்களின் இந்த முயற்சிக்கு ஆதரவு தந்த பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் நாலா திசையிலிருந்தும் கட்டுரைகளை அனுப்பித் தந்தனர். தமிழ் ஆய்வுலகில் நாங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிக்கு தொய்வு இல்லை என்று நம்பிக்கையுடிய அத்தனை நல் நெஞ்சங்களையும் மனதார வாழ்த்துகிறோம்.

‘இலக்கியமும் ஆன்மீக அறிவியலும்’ என்ற பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு நடத்துவதற்கு அனுமதித் தந்த கல்லூரி மற்றும் சங்கத் தலைவர் திரு. R.K.காளிதாசன் நாடார், செயலாளர் T.ராஜகுமர் நாடார், பொருளாளர் திரு. A.செல்வராஜ் நாடார் மற்றும் கல்லூரி செயலர், தாளாளர் திரு. V.P. இராமநாதன் நாடார், கல்லூரி முதல்வர் முனைவர். மேஜர் D. ராஜன் அவர்களுக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகிறோம்.

இந்த பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் சிறப்புற அமைய உதவிப் புரிந்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் சு.கிரிஜா மற்றும் தமிழ்த்துறை பேராசிரியர்களுக்கும் கிராமியக்கலை இலக்கியமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கட்டுரைகளை நல்ல முறையில் ஒரே எழுத்துருவிற்கு மாற்றியும் திருத்தம் செய்துக் கொடுத்த உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் N.ஹரிபிரகாஷ் மற்றும் கல்லூரி அலுவலர் R.ரெங்கசாமி அவர்களுக்கும் நூலாக வடிவமைத்த போதி ஆய்விதழ் நிறுவனர் முனைவர் S.பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றோம். மேலும் கருத்தரங்கிற்கு தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்கிய கல்லூரி நிர்வாகத்தினர், பேராசிரியர்கள், அலுவலக உதவியாளர்கள் ஆகியோருக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

மகிழ்வடன்

முனைவர் செ.சோனாகிறிஸ்டி
உதவிப் பேராசிரியர்

முனைவர் அ.சவுரிராயம்மாள்
உதவிப் பேராசிரியர்

திரு.ச.முருகவேல்
உதவிப் பேராசிரியர்
கிராமியக் கலை இலக்கிய மன்ற ஒருங்கிணைப்பாளர்

திரு.ச.பால்மோகன்
உதவிப் பேராசிரியர்

BODHI
INTERNATIONAL JOURNAL OF RESEARCH IN HUMANITIES, ARTS AND SCIENCE
An Online, Peer-reviewed, Refereed and Quarterly Journal

Vol: 7

Special Issue 1

March 2023

E-ISSN: 2456-5571

Aim & Objectives

Academic Excellence in research is sustained by promoting research support for young Scholars. Our Journal on Humanities, Arts and Science of research is motivating all aspects of encounters across disciplines and research fields in a multidisciplinary view, by assembling research groups and consequently projects, supporting publications with this inclination and organizing programmes. Internationalization of research work is the unit seeks to develop its scholarly profile in research through quality of publications. And visibility of research is creating sustainable platforms for research and publication, such as series of books; motivating dissemination of research results for people and society.

Disclaimer

Contributors are advised to be strict in academic ethics with respect to acknowledgment of the original ideas borrowed from others. The Publisher & editors will not be held responsible for any such lapse of the contributor regarding plagiarism and unwarranted quotations in their manuscripts. All submissions should be original and must be accompanied by a declaration stating your research paper as an original work and has not been published anywhere else. It will be the sole responsibility of the authors for such lapses, if any on legal bindings and ethical code of publication.

Communication

Papers should be mailed to
bodhijournal@gmail.com

CONTENTS

S.No.	Chapters	Page No.
1	திருக்காவலூர் கலம்பகத்தில் ஆண்மீகமும் இயற்கையின் ஆற்றலும் முனைவர். தே. வீஜா	1
2	உண்மை விளக்கம் காட்டும் ஜம்புத் அறிவியல் முனைவர் சு. லோகிதா	6
3	சங்ககாலப் போர்ச் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் மு. அலமீலு	9
4	ஆண்மிகப் புலவர்களின் மருத்துவச் சிந்தனை முனைவர் பா. ஸ்ரீரங்கநாதன்	15
5	இலக்கியங்களில் அறிவியல் பதிவுகள் ஜா. பீற்றர் ராஜ்	22
6	திருப்பாவையில் ஆளுமைச் சிந்தனைகள் முனைவர் கோ. சுப்புலெட்சுமி	26
7	திருமூலர் பாடல்களில் ஜம்புதங்கள் முனைவர் து. சுதாசன்	30
8	இசையும் உளவியல் மருத்துவமும் அ. கல்யாணசுரன்	33
9	குண்டலகேசி - தருக்க நூல் முனைவர் பூ.பூங்கோதை	38
10	நாலடியாரில் அறிவியல் சிந்தனைகள் முனைவர் ஜ. மோ. ஜெஸ்லின் நிமா	44

11	நாட்டுப்பறப் பாடல்களின் அறிவியல் சிந்தனைகள் பா. நந்ததீரா	48	25	புறநானாந்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள் முனைவர். சி.வி. சௌலா	116
12	கீழ்க்கண் நாவலும் இறையியலும் முனைவர் எ. ஜாஸ்மின் விஜி	51	26	சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் ரா. சித்ரா	120
13	பரிபாடல் கறும் ஆன்மீக அறிவியல் க. சரண்யா & முனைவர் இரா. திலகா	56	27	பரிபாடலுள் பரிந்தொழுகும் பக்தி முனைவர். டே. பியூலா	124
14	திருவாசகமும் அறிவியலும் முனைவர். இரா. திலகா	60	28	பெருமாள் முருகன் புதினங்களில் நாட்டுப்பறக்கறுகள் சா. ஜோஸ்வா மைக்கேல்தாஸ் & முனைவர் இரா. பிரபாவதி மேரிபாய்	129
15	சங்க இலக்கியத்தில் மருத்துவம் முனைவர் செ. சோனா கிறிஸ்ட்	65	29	விவிலியம், சித்தர் இலக்கியங்களில் இறைச் சிந்தனைகள் முனைவர் ச.க. அருள்பிரகாஷ்	135
16	சங்ககால மக்களின் சுற்றுச்சூழலியல் பார்வையில் அறிவியலும் ஆன்மீகமும் முனைவர் க. அமுதா	72	30	கரும்பு கவிதைத்தொகுப்பில் தமிழின் அறிவியல் சிந்தனைகள் ப. இளம்பரிதி & முனைவர் அ. பாரதிராணி	139
17	சங்க இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள் ச. முருகவேல் & முனைவர் ச.ரவி ஜேசுராஜ்	77	31	திருவாசகத்தில் அறிவியல் செய்திகள் சௌ. அருண் & முனைவர் மு. சாந்தினி	143
18	திருக்குறளில் அறிவியல் சிந்தனைகள் முனைவர் மா. முத்துவிஜயலட்சுமி	80	32	சங்ககால சமய நிலை முனைவர் ப. பாலசரஸ்வதி	146
19	ஆன்மீகமும் அறிவியலும் முனைவர் மோ சௌந்தரராஜன்	85	33	பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் தாவரங்களின் மகத்துவம் முனைவர். கு. செல்வசுஸ்வரி	152
20	சங்கப் பாடல்களில் ஜம்புதங்கள் முனைவர் செ. பொன்மலர்	90	34	தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள் பேராசிரியை சே. மாசிலாமணி	157
21	ஆஸய வழிபாடும் - ஆன்மீக அறிவியலும் முனைவர் க. கரும்பாயி	95	35	அக-புறநானாந்தில் நடுகல் வழிபாட்டு மரபுகள் வைணி. ப	161
22	தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள் ஆ. முத்துவெட்சுமி	100	36	முத்தாலங்குறிச்சி காமராகவின் படைப்புகளில் ஆன்மீகம் மற்றும் அறிவியல் ஆளுமைகள் ச. கிரிஜா & முனைவர் யு. விஜயவெட்சுமி	167
23	நாட்டுப்பற இலக்கியங்களில் இசைப் பாடல்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள் ஹா. ஜனார்த்தனன் & முனைவர் வெங்கடேஷ்	104	37	சங்க நூற்களில் தாவரவியல் பார்வை முனைவர் ஜே. ஜெபஸ்டெல்லா	174
24	முகிலை ராசபாண்டியனின் தேரிமணல் நாவலில் காணலாகும் கோவில் அமைப்பும், வழிப்பாட்டு முறைகளும் டே. கிரேஸ் புஸ்பா ஜீவியா் & முனைவர் செ. செல்வக்குமார்	109			

38	திருக்குறளில் அறிவியல் சிந்தனைகள் பா. தமிழ்ச்செல்வி	178	41	தண்ணீர் தேசத்தில் கனிம வேதியல் ஹ. கார்மல் ஏற்மினா	190
39	இலக்கியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள் பி. பொன்னிங்கேஸ்வரி	181	42	திருவாசகத்தில் அறிவியல் ஆ. மிரியாம் எலிசபெத்	194
40	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் ஆன்மீக அறிவியல் கோ.ராஜபிரியங்கா	185	43	திருமந்திரமும் வாழ்வியலும் மு. இந்து	198

திருக்காவலூர் கலம்பகத்தல் ஆண்மீகமும் இயற்கையின் ஆற்றலும்

முனைவர். தே. ஷீஜா
உதவிப் பேராசிரியர்
மகளிர் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி
நாகர்கோவில்

மனிதனின் சிந்தனை இயற்கையோடு தொடர்புடையதாக இருந்தது. இயற்கையின் ஆற்றல்களையும் தெரிந்து வைத்திருந்தான். ஆற்றல்களை ஆண்மீகத்தோடும் இணைத்துக் கொண்டான். ஆண்மீகம் என்பது ஆத்துமாவின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவது. இது நந்திந்தனையின் வெளிப்பாடாகவோ, தீயச்சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாகவோ அமையலாம். ஆண்மீதவாதிகள் உணர்ந்த நந்திந்தனைகளை மக்களுக்கு அளிக்க நினைக்கின்றனர். ஆனால் பலகுழநிலைகளில் அச்சிந்தனைகள் முரண்பட்டதாகவும் வேறுபாடு நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பல நிகழ்வுகள் இன்றைய அறிவியல் ஆற்றலால் நடைபெற்று வருவதை நம்மால் காணமுடிகிறது. இலக்கியங்களிலும் சமய நூல்களிலும் காணப்படுகின்ற பதிவுகளை மையமாகக் கொண்டு அறிவியல் வளர்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்காவலூர் கலம்பகத்தில் இயற்கையின் ஆற்றலை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை ஆண்மீகத்தோடு ஆராய்ந்து கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திருக்காவலூர் கலம்பகம்

சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று கலம்பகம். முதலில் தோன்றிய பெண்பாற் கிறிஸ்தவக் கலம்பகம் திருக்காவலூர் கலம்பகம். இதன் ஆசிரியர் வீரமாழனிவர். இவர் இத்தாலி நாட்டில் ஆண்மீகக் குடும்பத்தில் பிறந்து

ஜெவான்னி என்பவரால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு கடல் கடந்து தமிழகம் வந்து தமிழ் இலக்கியங்களை நுகர்ந்து தமிழோடு ஒன்றி தமிழ்நாட்டு ஏழை எளிய மக்களின் மனதில் ஊடுருவி தனது சமயக் கடமையைத் தொய்வின்றிச் செய்தார். ஆஸங்களை உருவாக்கி நம்பிக்கையுடையோரை நண்பர்களாக்கிப் பார் போற்றும் படைப்புகளைப் படைத்து பிற சமய மக்களின் இதயத்தில் இடம் பதித்தவர் வீரமாழனிவர். அவரது சீரிய சிறப்புக்கள் கல்லில் பதித்த எழுத்தாய் என்றும் தழைத்து நிற்கும்.

திருக்காவலூர் கலம்பகம் தோற்ற வரலாறு பஞ்சம் தீந்து தஞ்சம் தந்த ஏலாக்குறிச்சியில் அடைக்கலம் அன்னைக்கு ஆலயம் கட்டி அங்கு அன்னையின் சொருபத்தை வைக்க என்னினார் முனிவர். அதன்படி தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறு தமிழ்ப் பெண்ணைப் போன்ற தோற்றும் உடைய படத்தை வரைந்தார். அக்காலத்தில் சொருபங்கள் செய்வதற்கு ஏற்ற இடமாகப் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் உள்ள “மணிலா” என்னும் நகர் விளங்கியது. எனவே அங்கிருந்து அன்னையின் சொருபம் கப்பல் மூலமாக “நாகப்பட்டினம்” துறைமுகத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அவ்விடத்திலிருந்து விசுவாசிகளைக் கொண்டு சொருபம் பல்லக்கில் ஏற்றி தஞ்சாவூர் வழி ஏலாக்குறிச்சி வந்தடைந்தது. அடைக்கல அன்னைக்கு விழா எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு

அப்பம்பட்டி, தஞ்சாவூர், தத்துவாஞ்சி, கூவத்தூர், நெய்யலூர் போன்ற பகுதி மக்களுக்கும் செய்தி அனுப்பப்பட்டு, விழாவில் அன்னயின் பவனித்தேர் வலம் வரச் செய்து, விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார். அந்த முதல் விழாவின் சிறப்பையும் அன்னயின் பெருமையும் இறைவனின் சிறப்பையும் முனிவர் திருக்காவலூர் கலம்பகமாக இயற்றினார். விழாவின் சிறப்பைக் கலம்பகத்தின் 38-வது பாடலில் சிறப்பிக்கிறார் முனிவர்.

தொடர்ந்து ஆண்டுகோடையும் விழா நடத்தவும், பாவமன்னிப்பு, கருணை பெறல், இறைவனை வேண்டுவோர்க்கு மண்டல பலன் கட்டளையிடுதல் என்னும் திருச்சபை சட்டதிட்டங்களை மக்களுக்குக் கொடுக்கப் பாப்பரசருக்கு 1731-ல் கடிதம் அனுப்பினார் முனிவர். இவ்வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டு 1731-ல் ஒப்பமிடப்பட்ட கடிதம் முனிவருக்குக் கிடைத்தது. கற்புத் தெய்வம் கண்ணகிக்குச் சேரன் செங்குட்டுவன் கற்கோயில் அமைத்தான். தமிழ் இளங்கோவடிகள் சொற்கோயில் என்னும் சிலப்பதிகாரம் அமைத்து அப்பெண்ணை அணியச் செய்தார். அதுபோல வீரமாழனிவர் இருவர் பணியையும் ஒருவராக நின்று அடைக்கல அன்னைக்குக் கலம்பகம் பாடி அணி செய்தார். இத்தகைய பெருமையுடைய திருக்காவலூர்.

இலக்கியங்களில் அறிவியல்

தொல்காப்பியம் காலக்கணக்கீட்டு முறையை கூறும் போது

முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுது
இரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயர்புனர்தோரே
(தொல் பொருள் 950)

என்கின்றார்.

இப்பாடலை ஆராயுமிடத்து நிலத்தையும் காலத்தையும் பாருபடுத்தி, அதில் காலத்தை

பெரும் பொழுது சிறுபொழுது என்று பிரித்து, தட்பவெட்ப நிலைக்கு ஏற்ப கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில் முதுவேனில் என்றும் வைகறை காலை நன்பகல், ஏற்பாடு, மாலை மற்றும் யாமம் என்றும் வானியல் அறிவியலை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கிய நூலாகிய பதிற்று பத்தில் பகற்பொழுது குறைவாகவும் இரவுப் பொழுது அதிகமாகவும் வருவதை,

“கஸ்நீடு ஆகாது இரவுப்பொழுது பெருகி”

(பதிற்றுபத்து 59)

என்று குறிக்கிறது. மாசி மாதம் இக்கால மாற்றம் ஏற்படுகிறது. சூரியனை நோக்கியுள்ள பூமி 23.5 டிகிரி சாய்வாக இருப்பதால் ஒரு நாளில் இரவும் பகலும் சமமாக இருப்பதில்லை.

மேலும் சூரிய மண்டலத்தில் சூரியனுக்கானப் பாதையும் அதன் இயக்கவும், கோள்களை ஈர்க்கும் விசைக்கற்றின் இயக்கம் பற்றியும் புறநானாறு சுட்டுவதை,

“செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவுமைஞ்ஞாயிற்றுப், பரிபும்

பரிபுச் சூழ்ந்த மண்புலமும் வளிதிரிதிரு திசையும் வறிது நிலைஇய காயமமென்றிவை

சென்றாந் தறித்தோர் போல வென்றும்”

(புறநானாறு 30)

பாடல் வழி அறியலாம்.

சந்திரனின் இயக்கம் பற்றி சீவக சிந்தாமணி விளக்குவதை,

“விசம்பிற், கோன்மின்னு மீன்குழ் குளிர்மாமதித் தோற்றுமொத்தே”

(சீவகசிந்தாமணி பாடல் 882)

கூறுகிறது.

விண்மீன்கள் நகர்வு பற்றியும் இலக்கியங்கள் சுட்டியுள்ளமை அறியலாம்.

**“பயங்கெழு வெள்ளி ஆழியம் நிற்ப”
(பதின்றுப்பத்து பாடல் 69)**

இப்பாடலில் வெள்ளிக்கோள் பிறகோள்களோடு வட திசையில் தாழும் போது மழை வரும் என்றும், தென் திசையில் சாயும் போது வறட்சி வரும் என்றும் குறிப்பிடுவது மனிதனின் அறிவியல் ஆழ்றலை மெய்பிக்கிறது.

இவ்வாறு இயற்கையில் ஆழ்றலைப் பல இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

திருக்கலைலூர் கலம்பகத்தில் ஆண்மீகமும் இயற்கையின் ஆழ்றலும்

இயற்கையின் ஆழ்றலை கட்டுப்படுத்தும் மனிதனின் செயல் ஆண்மீகத்தால் மட்டுமே முடியும் என்பதற்கான சில சான்றுகளை திருக்காவலூர் கலம்பகம் வழி காண்போம். விவிலியத்தில் (யாத்திரையாகமம் 14:21-22, 14:27-28) இறைவனின் மக்களாகிய இஸ்ரவேல் மக்கள் சொங்கடலைக் கடந்து செல்லக் கடல் நீரை இரண்டாக மதில் சுவர் போல் பிளந்து நிற்கச் செய்தார். இம்மக்கள் கடலின் நடுவில் வெட்டாந்தரை வழியாகக் கடந்து சென்றனர். இவ்வழியாகப் பகைவராகப் பார்வோன் நடைகள் கடக்க முயன்ற போது, இறைவன் பிளந்த கடலைச் சேரும்படிச் செய்து அவர்களை அழித்த செய்தி,

**“தெளிமறையவர் செலப்பிரி கடலிருமதி லெனக்கடி
திருப்படையே நிறுத்தின நிலையெழுதிரை கவிந்தெத்திர்
நேரலார் நைந்துயி ரொழியக் கடிந்தன”**
(திரு. 7)

என்ற பாடலில் காணப்படுகின்றது.

யோர்தான் நதியை நிற்கச் செய்தல் விவிலியத்தில் (யோசவா 3:15-17, 6:20-24) இறைவனின் தோள், லெபனான்

மலையிலிருந்து விழும் நீரைத் தடுத்து, குன்றின் மேல் குன்று நிற்பதைப் போன்று அலை மேல் அலைகளை அடுக்கி யோர்தான் நதியை ஓடாமல் தடுத்தது. பகைவர் வாழுகின்ற எரிகோ நகரக் கோட்டைச் சுவர்களை இடித்து அடியோடு பெயர்த்ததை,

“தீகிரிதுயர் குவட்டிழி திரைநிலையூற் நிறுத்துபு

மலையிசைமலை யடுக்கென வலையிலையால் யடுக்குபு

யோருதா னுந்திந டைதடுத் துயர்ந்தன”
(திரு. 7)

“செருமிகு செறு நார்மொய்த்துறை முகிறவரண் மதிற்சவர் போடியேழுவி யெந்தொரு படையிலைஞ் தகர்த்திரு

ஞாலமே யஞ்சிமி குகதத் கதிர்ந்தன”
(திரு. 7)

என்றும் பாடல் வரிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

40 நாள் மழையைப் பொழியச் செய்தல் விவிலியத்தில் (ஆதியாகமம் 7:12-23)
பாவத்தினால் இறைவன் வெறுத்து 40 நாள் இடைவிடாமல் இடிமின்னலுடன் சுடிய மழையைப் பொழியச் செய்த செய்தி,

**“வினைவிளைபுவி பகைத்தன
முழுதுளதுகடுடைட்த்திட
விரிமுகிலிழி யிடித்தரி துயர்மலைமுடி
யொளித்திட
மாரிமா ஹோன்றிவ் வலகிற் பொழிந்தன”**
(திரு. 7)

கலம்பகத்தில் பாடுபொருளாக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைவனுக்கு விரோதமான அரசனுக்குத் தண்டனை கொடுத்தல்
விவிலியத்தில் (2 இராஜாக்கள் 19 அதிகாரம் 35 – 37, 2 நாளாகமம் அதிகாரம் 9-12,

ஏசாயா 36, 37 அதிகாரம்) ஒரு இலட்சத்து எண்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வீரர்களும் யானைப்படை குதிரைப்படை உடைய “செனகெரிப்” அரசன் முறையை அழித்தான். இதனால் இவ்வரசனையும் ஆட்சியையும் இறைவன் குழியும் படி வெட்டி ஏறிந்த நிகழ்ச்சி

“சிதுவழிசிதை சினைக்கர னரசுடனுபிருப்பல கரிபியல துழுப்படி யுழுவுமொ முற்று நூறுநூ றன்றோழி யவகைத் தெறிந்தன”
(திரு. 7)

எனும் வரிகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இறைவலிமை

விவிலியத்தில் (ஆதியாகமம் 1:16) இறைவன் சுழலும் கதிரவனை உலகுக்கு அளித்து ஒளிவீச்சு செய்ததை,

“ஓளி யெழுமுரு ண்டத்தின”
(திரு. 7)

எனும் வரியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தில் (யோசவா 10:12-13) இறைவன் யோசவாவிற்காகச் சூரியனையும், சந்திரனையும் நடுவானத்தில் அசையாமல் நிற்கச் செய்ததை,

“நிலையறவரு ணிறுத்தின”
(திரு. 7)

என்ற வரியில் காணலாம்.

விவிலியத்தில் (2 இராஜாக்கள் 20:11, ஏசாயா 18:8, யாத்திரையாகம் 10:12) இறைவன் எசேக்கியா அரசனுக்காக எகிப்து நாட்டில் இஸ்ரேவேல் மக்களுக்காகப் பகல் வேளையில் சூரியனை மறையச் செய்தார். இயைகவைச் சிலுவையில் அறைந்த போது சூரியன் மறைந்து உலகம் கரிய இருளான நிகழ்ச்சி, “பிறகுந உருள் ஓளித்தன பகலிடை உருள் ஓளித்தன

மாஇரா என்று உலகு இருள் கரந்தன”
(திரு. 7)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தில் (யாத்திரையாகமம் 31:18) சீனாய் மலை உச்சியிலிருந்து உலக மக்களைத் திருத்த இறைவன், வானளாவிய இடி முழக்கத்துடன் மறைநூலின் பத்துக் கட்டளைகளைக் கொடுத்ததை,

“உயரியமுக்குடை யாவழுவிட முழக்கு நதிரவனவுல குவப்புற விரு சிலைமிசை திறத்தில்

வேதநூலன்புட னெழுதிப் பரந்தன”

(திரு. 7)

என்று கலம்பகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

விவிலியத்தில் (புதிய ஏற்பாட்டில் யோவான் 19:17) உலக மக்களை மீட்க வந்த இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையத் தூக்கிய போது, மீட்பின் கொடை போலக் கல்வாரி மலை உச்சியில் காட்சி தந்தார். அந்நேரம் உலக மக்கள் அனைவரும் பயந்து நடுங்குமாறு வானம் சிவந்ததை,

“உலகுபிரிகனி யவொத்துரு வாலுறியடை சயக்கொடி

யெனவொரு சிலுவை நட்டிட வயர் மலைமுக பெற்றுரி

வானுளோ ரஞ்சிவெ ருவறச் சிவந்தன”

(திரு. 7)

எனும் வரியால் அறியலாம்.

விவிலியத்தில் (மத்தேயு 17:20) பொறுமை, நோன்பு ஆகிய முகங்களைக் கொண்ட ஆன்மப் பகையாகிய பசி, பதவி, பணம் என்னும் வெறி தரத்தை வென்று உலகத் துன்பங்களை நீங்கும் படிச் செய்ததை,

“ஓருவிலபடை யென்பறை யொருபொழுதெமதுயிரப்பகை

யெனமுகிவில் வடந்திய வெறியின முழுதடக்கிய

வாகையே கொடருலகிற் பரிந்தன”

(திரு. 7)

என்று கலம்பகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தில் (மத்தேயு 8:26, 12:10-13, 27:51) மகிழ்ச்சியை நீக்கிய வறுமையாக்கிய துன்பமும் பாவக் குறையும் இறைவன் தனது அரிய கருணையால் மற்று புகழ்பெறுச் செய்து அஞ்சதக்க புயல் காற்றை அடக்கினார். சிலுவையில் மாண்ட போது பாறைகள் பிளக்கும் படியாகப் பூமி நடுங்கின நிகழ்ச்சியை,

**“களியறவுட லுணக்கிய பிணியறயிட
பெருக்கிய**

**தயரவினை யியற்றிய குறையறவி தியக்கிய
வீரவா யுண்டபு துமையிற் சிறந்தன”**

(திரு. 7)

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தில் (ஹாக்கா 23:44) நடுப்பகலில் வானத்தை இருளச் செய்ததை, “பகலிடை வெளி யிருட்டினை”

(திரு. 7)

என்று கலம்பகத்தில் வருகின்றது.

விவிலியத்தில் (தானியேல் 3:25-27) சூளைத் தீ பற்றின போது சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேதநேகோ என்பவர்களுக்குக் குளிர்ச்சி செய்ததை,

“கனல் குளிரிட நிலைத்தன”

(திரு.7)

என்று கலம்பகத்தில் காணப்படுகின்றது.

திருக்காவலூர்	கலம்பகத்தில்
ஆண்மீகத்தோடு	இயைந்து இயற்கையின்
வெவ்வேறு	ஆற்றல்கள் மாறுபட்டுச்
செயல்படுவதை	திருக்காவலூர் பாடல் வழி காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறு	ஆண்மீகத்தின் மூலம்
இயற்கையின் படைப்பாற்றல்களை அடக்கும்	
அறிவியல்	திறன் முன்னோர்கள்
பெற்றுள்ளமை	திருக்காவலூர் கலம்பகம்
எனும் சிற்றிலக்கியத்தின் மூலம் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.	

உண்மை விளக்கம் காட்டும் ஜம்புத அறிவியல்

புனைவர் சு. லோகிதா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
திருமுருகன் கலை மற்றும் அறிவியல் பெண்கள் கல்லூரி, திருவள்ளூர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தற்கால மக்களிடம் அறிவியல் என்ற அறிவுசார்புகள் இந்நாற்றாண்டிலேயே தோன்றி வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணம் வலுவாக உள்ளது. அவ்வெண்ணம் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதை தமிழ் இலக்கியங்களை அறிவியல் கண் கொண்டு நோக்கினாலே அறிய இயலும். இதே போல் ஆன்மிகத்தை அறியாமைத்தன்மை கொண்டதாக எண்ணி ஆன்மிக இலக்கியங்களைப் புறந்தள்ளுவதும் நம் அறிவியல் அறிவிற்குப் பின்னடைவாகும். ஏனெனில் ஆன்மிக இலக்கியங்கள் தம்முள் பற்பல அறிவியல் செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய உண்மை விளக்கம் எனும் நூலில் அமைந்துள்ள பல அறிவியல் செய்திகளுள் ஜம்புதங்கள் குறித்த அறிவியல் கருத்துக்களை இவண் காணலாம்.

முன்னுரை

தமிழில் பக்தி இலக்கியங்கள் சைவம், வைணவம் எனப் பிரிந்து வளர்ந்தோங்கின. இதில் சைவம் தோத்திர இலக்கியம் மட்டுமல்லாது சாத்திர இலக்கியங்களையும் படைத்து தம்மை பரிணமித்துக் கொண்டது. இச்சாத்திர இலக்கியம் சைவத்தின் கருத்தியல்களான உயிருக்கும் இறைவனுக்குமானத் தொடர்பினை விவரிப்பன. இவற்றின் சிறப்புகள் யாதெனில் இத்தொடர்பினை அறிவியல் வழியில் கூறுவதே ஆகும். அதன்வழி உண்மைவிளக்கம் எனும் சாத்திர நூலில் அமைந்துள்ள ஜம்புதங்கள் பற்றிய கருத்துக்களைக் காண்பது இக்கட்டுரையன் நோக்காகும்.

உண்மை விளக்கம் - அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கியத்தில் சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் முகத்தான் எழுந்த நூல்களுள் பதினாக்கு நூல்களைச் சைவ சாத்திரங்கள் என ஆன்றோர்கள் வகைப்படுத்தி வரிசைப் படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் திருவதிகை

மனவாசங்கடந்தார் என்பவரால் யாக்கப்பட்ட உண்மை விளக்கம் எனும் நூலும் ஒன்றாகும்.

**வண்மை தரும் ஆகம நூல்
வைத்தபொருள் வழுவா**

உண்மை விளக்கம் உரை செய்யத்¹

என இந்நாலின் காப்புச் செய்யுள் இந்நாலின் பெயர் உண்மை விளக்கம் என்பதைக் குறிக்கிறது. ‘தத்துவ சாத்திரமாகிய இந்நால் முப்பொருள்களது உண்மையை நன்கு விளக்குவது ஆகவின் உண்மை விளக்கம் எனும் பெயர் பெற்றது’² எனப் பெயர்க் காரணம் விளக்கப்படுகிறது. இந்நால் தம் பெயருக்கு ஏற்றார் போல சைவசமய அடிப்படைக் கொள்கைகளான பச, பதி, பாசம், இறைநடனம், ஜந்தெழுத்து ஆகியவற்றை விளக்கிச் செல்கிறது.

இந்நால் காப்புச்செய்யுள் உட்பட 54 வெண்பாக்களுடன் வினா-விடை அமைப்பில் அநெந்துள்ளது. இந்நால் ஆசிரியரே மாணவ நிலையில் இருந்து தம் ஆசானிடம் வினா

எழுப்புவது போலவும் அதற்கு ஆசான் விடை தருவது போலவும் அமைந்துள்ளது.

பாடுபொருள் - ஜம்புதம்

உண்மை விளக்கம் சைவத்தின் கருத்துக்கமான பாசம் எனும் கருத்தமைவில் மாயை, ஆணவம், வினை ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. மாயை எனும் கருத்தியலில் 36 தத்துவங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. இதில் முதலில் அமைவது ஜம்புதம் ஆகும். ஜம்புதங்களின்

1. வடிவம்
2. நிறம்
3. எழுத்து
4. குறி
5. தெய்வம்
6. தெய்வத்தின் தொழில்
7. குணம்
8. தோழில்

ஆகியவற்றை விளக்கி உரைக்கின்றது.

வடிவம்

நாற்கோணம் பூமி புனல் நன்னு மதியின் பாதி

ஏற்கும் அனல் முக்கோணம், எப்போதும் - ஆர்க்கும்

அறுகோணம் கால், வட்டம் ஆகாயம்,³ என்ற செய்யுள் ஜம்புதங்களின் வடிவினைக் காட்டுகிறது

1. நிலம் - நாற்கோணம்
2. நீர் - மதியின் பாதி (அரை வட்டம்)
3. தீ - முக்கோணம்
4. காற்று - அறுகோணம்
5. ஆகாயம் - வட்டம்

இதில் கூறப்பட்டுள்ள ஜம்புதங்களின் வடிவங்கள் இன்றைய அறிவியலாளர்களின் ஆய்வுக்குப் பயன்படுபவையாகும். சான்றாக நீருக்கு வடிவம் இல்லை என்று கூறிய அறிஞர்கள் தற்போது அதன் மூலக்கூறுகளைக் கொண்டு ஆய்ந்து (ர்-முர்) அவை ‘ஏ’

வடிவில் அமையலாம் என்கின்ற ஆணால் உண்மை விளக்கமோ நீர் அரைவட்டம் என அறிதியிட்டு கூறுகிறது. அதே போல் காற்றின் வடிவத்தையும் அறிஞர் ஆய்ந்துக் கொண்டிருக்க உண்மை விளக்கமோ அறுகோணம் என்கிறது. எனவே தற்கால அறிவியலுக்கும் முன்னோடியாக உண்மை விளக்கம் அமைகின்றது.

நிறம்

பொன்பார், புனல் வெண்மை, பொங்கும் அனல் சிவப்பு, வன்கால் கருமை, வளர் வான் தூமம்⁴,

என்ற வரிகள் ஜம்புதங்களின் நிறத்தினைக் காட்டுகிறது.

1. நிலம் - பொன்
2. நீர் - வெண்மை
3. தீ - சிகப்பு
4. காற்று - கருப்பு
5. ஆகாயம் - புகை

என்று வரையறுக்கிறது. இங்கு நம் முன்னோர் காத்துக்கருப்பு எனும் சொல்வழக்கினைப் பையாண்டதையும் உற்று நோக்க வேண்டும்.

எழுத்து

எழுத்து ல வ ர ய அ பாராதிக்கு என்றும் அழுத்தமதாய் நிற்கும் அது⁵

என்ற வரிகள் ஜம்புதங்களுக்குரிய எழுத்துகளைக் காட்டுகிறது.

1. நிலம் - ல
2. நீர் - வ
3. தீ - ர
4. காற்று - ய
5. ஆகாயம் - அ

என்று குறிப்பிடுகிறது. இவை மொழியை அறிவியல் நோக்கில் ஆராயும் மொழியிலாளர் தம் ஆய்வுப்பொருளாகக் கொண்டு தெளிய வேண்டும்.

குறி

குறி குலிசம் கோகனதம் கொள் சுவத்தி

குன்றா

அறுபுள்ளி ஆரமுத விந்து⁶

என்ற செய்யுள் மூலம்

1. நிலம் - வச்சிராயுதம்

2. நீர் - தாமரை

3. தீ - சுவத்தி

4. காற்று - குறையாத அறுபுள்ளி

5. ஆகாயம் - அழுதத் துளி

ஆகியவற்றைக் குறியாக கொண்டனர் என்பது தெளிவாகிறது.

அதி தெய்வங்கள் - தொழில்கள்

படைப்பன் அயன், அளிப்பன்

பங்கயக்கண் மாயன், துடைப்பான்

உருத்திரனும் சொல்லில், - திடப்பெறவே

என்றும் திரோபவிப்பர் ஈசர், சதாசிவரும்

அன்றே அநுக்கிரகர் ஆம் ⁷

என்ற செய்யுள் ஜம்புதங்களின்

அதிதெய்வங்களையும் அவர்களின்

தொழில்களையும் பட்டியலிடுகிறது.

வ.எண்	ஜம்புதம்	குணம்	செயல் (அ) தொழில்
1.	நிலம்	திண்மை	தாங்குதல்
2.	நீர்	குளிர்மை	மென்மைப்படுத்துதல்
3.	தீ	வெம்மை	நீராக்கி ஒன்றுபடுத்துதல்
4.	காற்று	சலனம்	திரட்டுதல்
5.	ஆகாயம்	நிரந்தரம்	ஊடுருவி நிறைந்து நிற்றல்

உண்மை விளக்கம் குறிப்பிடும் ஜம்புதங்களின் குணங்களையும் செயல்களையும் அன்றாடம் உணரலாம்.

மனிதனின் உடலும் இப்புவியும் ஜம்புதங்களால் ஆனவை என்பது அனைவரும் அறிந்தது ஆகும். எனவே ஜம்புத அறிவு என்பது நம் உடல் மற்றும் புறி சர்ந்த அடிப்படை மற்றும் இன்றியமையாத அறிவு எனலாம். அவ்வறிவினைத் தற்கால அறிவியலாளர்களின் புரிதலைக் காட்டிலும் உச்சமாகவே விளக்கியருஞும் இலக்கியம் நம் ஆண்மிகம் சர்ந்த இலக்கியங்களுள் உண்டு என்பதை உண்மை விளக்கம் வாயிலாக அறிய இயலுகிறது. எனவே தமிழின் ஆண்மிக இலக்கியங்களை வெறும் ஆண்மிகம் என்ற வெற்று நோக்கோடு காணாது அதில் போதிந்துள்ள கருத்தமைவுகளை அறிவுக்கண் கொண்டு நோக்க வேண்டும். இதனால் அறிவியல் துறையில் நாம் முன்னேறுவது திண்ணம் ஆகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஆ. ஆனந்தராசன் (உ.ஆ), உண்மை விளக்கம் உரை நூல், ப.8, முதல் பதிப்பு ஜீன் 2016, நர்மதா பதிப்பகம், 10.நானா தெரு, பாண்டி பஜூர், தி.நகர், சென்னை – 600017.
2. மேலது, ப.6.
3. மேலது, ப.51.
4. மேலது, ப.53.
5. மேலது, ப.53.
6. மேலது, ப.55.
7. மேலது, ப.57.
8. மேலது, ப.66.

சங்காலப் போர்ச் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும்

மு. அலமேலு
முனைவர்ப்பட் ஆய்வாளர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
தமிழ் உயராய்வு மையம், மதுரை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதன் முதலில் இயற்கையை வழிபடத் தொடங்கினான். பின்னர் தன் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் புலப்படாது எஞ்சி நிற்பவற்றின் மீது கொண்ட அச்சம் காரணமாக, உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்கினான். அது வழிபாட்டு மரபாகவும் சடங்காகவும் மாறியது. மனிதன் குழுச் சமூகமாக வாழத் தொடங்கிய காலந்தொட்டே சடங்குகளும், நம்பிக்கைகளும் தோன்றிவிட்டன. தன் முன்னோர் செய்த செயல்களை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவை வாழ்வியல் சடங்குகள், வழிபாட்டுச் சடங்குகள் எனப் பிரித்தறியப்படுகின்றன. சங்ககாலத்தில் போருக்குச் செல்லும் முன்பு போர் அறிவிப்பு, ஒற்றுறிதல், போர் முரசு, அறப்போர், நிமித்தம் பார்த்தல், தூது அனுப்புதல், பெருஞ்சோறு வழங்குதல், அடையாளப் பூச்சுடுதல், பாசறை நிகழ்வுகள், ஆநிரை கவர்தல், போர்த்தந்திரம், வெற்றி நிலை, நடுகல் போன்ற செயல்களின் போதும் இவை தவிர்த்த மங்கள நிகழ்வுகள் எனப் பல்வேறு சூழல்களில் சடங்கு முறையானது பின்பற்றப்படுகிறது. மனிதன் தான் செய்யும் காரியங்களின் புனிதத் தன்மையை பாதுகாக்கவும், அதன் ஆற்றலைப் பெற்று பயன்தையவும், அதற்கு களங்கம் ஏற்படாமலிருக்கவும், தீயவற்றிலிருந்து தனிமைப்படுத்தி தூய்மையாக அமைக்கவும் புனிதச் சடங்குகளாக இச்சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்காலப் போர்ச்சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

மனிதன் முதலில் இயற்கையை வழிபடத் தொடங்கினான். பின்னர் தன் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் புலப்படாது எஞ்சி நிற்பவற்றின் மீது கொண்ட அச்சம் காரணமாக, உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்கினான். அது வழிபாட்டு மரபாகவும் சடங்காகவும் மாறியது. மனிதன் குழுச் சமூகமாக வாழத் தொடங்கிய காலந்தொட்டே சடங்குகளும், நம்பிக்கைகளும் தோன்றிவிட்டன. தன் முன்னோர் செய்த செயல்களை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவை வாழ்வியல் சடங்குகள், வழிபாட்டுச் சடங்குகள் எனப் பிரித்தறியப்படுகின்றன. சங்ககாலத்தில் போருக்குச் செல்லும் முன்பு போர் அறிவிப்பு, ஒற்றுறிதல், போர் முரசு,

அறப்போர், நிமித்தம் பார்த்தல், தூது அனுப்புதல், பெருஞ்சோறு வழங்குதல், அடையாளப் பூச்சுடுதல், பாசறை நிகழ்வுகள், ஆநிரை கவர்தல், போர்த்தந்திரம், வெற்றி நிலை, நடுகல் போன்ற செயல்களின் போதும் இவை தவிர்த்த மங்கள நிகழ்வுகள் எனப் பல்வேறு சூழல்களில் சடங்கு முறையானது பின்பற்றப்படுகிறது. மனிதன் தான் செய்யும் காரியங்களின் புனிதச் சடங்குகளாக இச்சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்காலப் போர்ச்சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

போர் மரபில் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் பண்டைய காலப் போர்மரபில் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் நிகழ்ந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியம் உறுதி செய்கிறது.

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்து சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று”

இருமுன்று வகையிற் கல்லொடு புணர்”
(தொல். நூ. 1006)

என்று தொல்காப்பியம், போர்க்களத்தில் இறந்துபட்ட வீரரை நினைத்து நடுகல் நட்டு வழிபட்ட முறையைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நடுகல் வழிபாட்டு முறை பற்றி சங்க இலக்கியங்களும் பகர்கின்றன. குறிப்பாக ஆநிரை கவர்தல் மற்றும் மீட்டலில் தன் இன்னுயிரை துச்சமென எண்ணிப் போரிட்டு, வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கே ‘நடுகல்’ நட்டு வழிபாடு செய்திருக்கின்றனர்.

நடுகல் வழிபாட்டு முறை பல்வேறு இடங்களில் காணப்பட்டுள்ளது. “இறந்தவனது ஆன்மாவை சில சடங்குகள் வழி வரவைத்து, அவ்வான்மாவை ஏதேனும் ஒரு பொருளில் உட்புகுத்த இயலும் என்ற நம்பிக்கை பண்டைய மக்களின் பண்பாட்டில் காணப்படுகிறது” என்பர். புறநானுாற்றிலும் (பா. 265, 264, 232, 329) சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகிக்குக் கல்லெலடுத்து வந்து வழிபட்ட செய்தியின் வாயிலாகவும் இந்நடுகல் வழிபாட்டைக் காண முடிகிறது.

“வெற்றி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்”
(தொல். நூ. 1004)

என்ற அடி போருக்குச் செல்லும் போது வெற்றி கருதி சிவந்த வாயினையுடைய வேலனை வழிபட்டதையும்,

“மாயோன் மேய மன்பெறு சிறப்பின்”
(தொல். நூ. 1006:9)

மாயோனைத் தெய்வமாகக் கொண்ட மண்ணின் சிறப்பினை எண்ணியும் கரந்தை

வீரர்கள் போருக்குச் சென்றதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி,

“உடல்வேந் தடுக்கிய உன்னிலையும்”
(தொல். நூ. 1006:8)

போருக்குச் செல்லும் போது நல்நிமித்தம் பார்ப்பதையும் கரந்தை வீரர்கள் கொண்டிருந்தனர் என்பார் தொல்காப்பியர். “உன்னிமென்பது ஒரு மரம். நல்லதாயின் தளிர்த்தும் தீயதாயின் உலறியும் அது நிமித்தங் காட்டு மென்னால், அதைக் கண்டு அதனை சார்த்தி நிமித்தம் பார்க்கும் குறிப்பு நுவலப்பட்டது” (தி.ச.பாலசுந்தரம் உரை. பக் 265) என்பர். மேலும், தாம் வழிபடுகின்ற தெய்வம் ஊரைக் காக்கும் என்ற நம்பிக்கை பண்டைக்கால மக்களின் நம்பிக்கையாக இருந்ததை,

“வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்ப”
(தொல். நூ. 1367)

என்ற நூற்பா அடி உணர்த்துகின்றது.

போர்ப் பயிற்சி

போருக்குச் செல்லும் வீரர்களுக்குப் பயிற்சி அவசியம். இன்றைய இராணுவ வீரர்கள் துப்பாக்கி சுடுதல் பயிற்சிக்கு வைக்கோல் பொம்மைகளை பயன்படுத்துவதைப் போல பண்டையத் தமிழர்கள் முருங்கைமரக்கம்பத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். நிலையான இலக்கை வீழ்த்துவதைவிட அசைந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கை வீழ்த்துவது கடினம். இவ்வாறு அசைந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கை வீழ்த்துவதற்காக சிற்றியாற்றின் அரிய கரையிடத்து நிறுத்தப்பட்ட கம்பத்தில் காலுற நடுங்கும் இலக்கை வீழ்த்த வீரர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது எனும் செய்தியை,

‘கானச் சிற்றியாற்று அருங்கரைக் கால்உற்றுக் கம்பமொடு துளங்கி’ (புறம் 260)
என்ற பாடலடிகளின்வழி அறியமுடிகிறது.

ஒற்றுநிதல்

அரசனின் இரு கணக்காகப் போற்றப்படுவை அரசியல் நூல்களும், ஒற்றாக்களுமே ஆகும். மாற்றார் இடத்து நடைபெறும் நிகழ்வுகளை ஒற்றாக்கள் கொண்டு அறிதல் அரசனின் கடமை ஆகும். ஒற்றாக்கள் பிற்ற ஜயநாத வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களிடம் அகப்படாது நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஓர் ஒற்றாக் கொண்டு வரும் செய்தியினை அரசன் மற்ற ஒற்றாக்களின் செய்தியோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தே தீர்மானத்திற்கு வருவான்.

சேரன் செங்குட்டுவனின் நாவலந்தீவின் (வஞ்சிமாநகர்) பல இடங்களிலும் பகைவர்களின் ஒற்றாக்கள் மறைந்திருப்பது என்பதை, ‘நாவலம் தன்மொழில் நண்ணார் ஒற்றுநம் காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா’ என்கிறது சிலப்பதிகாரம். ஆட்சி நிலைபெற வேண்டும் எனில் சிறந்த ஒற்றாக்கள் தேவை. இன்றும் உளவுத்துறை என்ற அமைப்பு அனைத்து நாடுகளிலும் செயல்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது.

போர் முரசு

கூரிய கொம்பினை உடைய வீரம் செறிந்த இரண்டு காளைகளைச் சண்டையிடச் செய்து வெற்றி பெற்ற ஆனேற்றின் தோலினை முடி சீவாது பகையரசின் காவல் மரத்துண்டுகளால் ஆன அடிப்பகுதியில் இழுத்து கட்டுவர்.

‘மண்கொள் வரிந்த வைந்நுதி மருப்பின் அண்ணல் நல்ஏறு இரண்டுடன் மடுத்து வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த திண்பிணி முரசம் இடைபுலத்து இரங்க’
(புறம் 288)

வைரம் பொருந்திய காவல் மரத்தால் செய்யப்பட்ட முரசிற்கு மயிழ்பீலி சூட்டப்பெற்று நீல வண்ணப் பூக்கள் சூட்டப்பெற்று குருதிப்பலி விரும்பக் கூடிய முரசு தன் இருக்கையான முரசு கட்டிலில் வைக்கப்பட்டிருந்ததை

‘மாசற விசித்த வார்புறு வன்பின் மைபடு மருங்குதல் பொலிய மஞ்சை ஒலிநெடும் பீலி ஒண்பொறி மணித்தார் பொலங்குழை உழிஞங்கொடு பொலியச் சூட்டிக் குருதி வேட்கை உருகெழு முரசம் மண்ணி வாரா அளவை எண்ணெய் நுரைமுகந் தன்ன மென்புஞ் சேக்கை’

(புறம் 50)

என்ற பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

நிமித்தம் பார்த்தல்

பண்டைய மக்களிடையே நிமித்தம் பார்த்தல் என்பது பெரும் வழக்கமாக இருந்துள்ளது. நன்னிமித்தம், தீநிமித்தம் ஆகிய இருவகையான நிமித்தங்களும் பலவேறு செயல்கள் பற்றி எழுந்தனவாகவே தோன்றுகின்றன. அவை கூகை, விலங்கு, மனிதர், கணவு, விண்மீன்கள், புள்ளும் பொழுதும் போன்றன வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நிகழ்ச்சியை தொடங்கும் முன் அந்நிகழ்ச்சி வெற்றியடையுமா என்பதை அறிய ‘நிமித்தம் பார்த்தல்’, ‘விரிச்சி கேட்டல்’ போன்ற பழக்கங்கள் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளன. அதுபோன்று போருக்குச் செல்லும் முன் வெற்றியின் பொருட்டு நிமித்தம் பார்த்து சென்றுள்ளனர். இப்பழக்கம் மரபாகவே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

போருக்குச் செல்வோர் நல்வார்த்தை கேட்பது விரிச்சி ஆகும். இச்செயல் விரி என்னும் சொல்லுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். எனவே வருங்காரியத்தை வருமுன்னே தெரிவிப்பது என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஒரு செயலை மேற்கொள்ளுங்கால் அம்முயற்சி இன்ன ஞான்று கைகூடும் என்பதை அறிவதற்கே இவ்வாறு செய்வர். முதுபெண்டிர் நெல்லும் மலரும் தூவி வழிபட்டு விரிச்சி கேட்டுள்ளதை,

‘நாழி கொண்ட நறுவீ மூல்லை

**அரும்பவிழ் அலரி தூஉப்க்கை தொழுது
பெருமது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப”
(மூல்லை 9-11)**

என்ற மூல்லைப்பாட்டு வரிகள் விளக்குகின்றது

போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் சில பழவைகளின் ஒலியைக் கேட்டும் சகுனம் பார்த்திருந்தினர் என சில பதிவுகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மேலும் அவை வீரர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் கொடுத்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. இதற்கு,

“புள்ளிடை தட்ப” (புறம்-124)

**“புள்ளும் பொழுதும் பழுத்தல் அல்லதை”
(புறம்-204)**

ஆகிய வரிகள் சான்றாகும்.

கனவும் நிகழ்வும்

புறநானாற்றில் கனவினால் ஏற்பட்ட ஓர் அச்சத்தைப் பற்றி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவை,

**“யியிறு நிலத்து வீழவும் எண்ணேய
· ஆடவும்
களியுமேல் கொள்ளவும் காழகம் நீப்பவும்
வெள்ளி தோன்படை கட்டிலொடு கவிழவும்
கனவின் அரியன கானா நனவின்”**
(புறம்-41)

இவ்வரிகள் சோழன் கிள்ளிவளவுனின் பகைவர்களுக்கு வற்றிய மரம் தீப்பிடித்து ஏரிவது போலவும், எரிகொள்ளி விழுவது போலவும், யாரோ ஒருவர் தன் தலையில் எண்ணெய் வார்ப்பது போலவும், தன் படையானது முழுமையாக வீழ்ந்தன போலவும் கனவு கண்டதாக புலவர் கோவூர்கிழார் பதிவு செய்திருத்தலின்மூலம் கனவில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு அவர்களது எதிர்கால வினைகளுக்கு குறிப்புணர்வாக அமைந்திருப்பதனை இங்கே காணமுடிகிறது. மேலும் கனவு நிகழ்வின் மீதும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என இங்கே தெளிவு.

தூது அனுப்புதல்

போருக்குச் செல்லும் முன் நிமித்தம் பார்த்தல் என்பது பண்டைய மக்களின் மரபாக இருந்துள்ளது. உன்னமரம் தழைத்தகால் வெற்றி, விண்மீன்கள் வீழ்வது அரசுக்கு அப்பது, நற்சொல் கேட்பின் நன்மை நடக்கும் போன்ற நம்பிக்கைகள் இருந்தபோதும் அதனை உடைத்து தீநிமித்தத்தை அறிந்த பின்னும் போர் மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்றுள்ளதையும் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

போருக்குப் புறப்படல்

போருக்குப் புறப்படும் வீரர்களுக்கு விருந்தனித்து அவர்தம் குடிநிலை சிற்பு உரைத்தும் ஊக்கப்படுத்தியாளனா. விருந்துண்டு மகிழ்ந்து ஊக்கக்ததோடும் வலிமையோடும் படைகள் போருக்குப் புறப்படுகின்றன. போருக்குச் செல்வதற்கு முன்பு முதார் வாயிலில் பனிக்காலத்தில் புனித நீராடுவர், மன்ற வேம்பின் தளிரைச் சூடுவர் என்பதை,
‘பூக்கோள் எனாய்க் கயம்புக் கனனே’
(புறம் 341)

என்று பாடலடி விளக்குகிறது.

போரமுகம் செல்லும் முன் வேரை நீராடித் தூய்மை செய்து மாலை அணிவித்து மங்கலப் பெண்கள் பாடிவரத் தெருவில் ஊர்வலமாக எடுத்துவரப்பட்ட காட்சியை,

**‘மங்கல மகளிரோடு மாலை சூட்டி
இன்குரல் இரும்பை யாழோடு ததும்பத்
தெண்ணீரபடுவனும் தெருவினும் திரிந்து’**
(புறம் 232)

எனகிறது புறநானாறு.

கெங்கொற்றுக்குடைக்கும், படைக்கருவிசளுக்கும் மாலையிட்டுப் பூசை செய்துள்ளனர். பூசை செய்வதன்வழி தெய்வ அருளும், போரில் வெற்றியும் கிட்டும் என்று பண்டைய மக்கள் நம்பியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இன்று நாம் கொண்டாடும் ஆயுத பூஜை திருநாள் இதன் எச்சமெனக் கொள்ளலாம்.

பெருஞ்சோறு வழங்குதல்

பேர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களைப் போற்றி நினைவு கூறும் வழக்கம் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளது. பண்டைய காலத்தில் போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் படைக்குப் புறப்படும் முன்னர் இறந்த போர் வீரர்களை நினைத்து போற்றி, இருக்கின்ற வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தி மகிழ்விக்கும் வகையில் அனைவருக்கும் விருந்து வழங்குவது பெருஞ்சோறு வழங்கல் என்பத்து.

பண்டைய நாளில் விருந்து படைப்பதற்காகவே பெருஞ்சோற்று சுட்டில் இருந்தது என்பதை ‘விருந்துண்டு ஆனாப் பெருஞ்சோற்று சுட்டில்’

(பட் - பா- 262)

என்று குறிப்பிடுகிறது. இதன் வழி பெருஞ்சோறு வழங்கல் என்பது போருக்கு முந்தைய ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது.

பெருஞ்சோறு வழங்கிய மன்னனுக்கு நன்றிக்கடன் ஆற்றுபவர்களாக வீரர்கள் செயல்பட்டுள்ளதை,

‘சோறுவாய் தொழிந்தோர்’

(முல்லை - 72)

என்ற அடி விளக்குகிறது.

அடையாளப் பூச்சுடுதல்

பண்டைய காலத்தில் சில வரையறைகளோடு போர்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக போருக்கு செல்வோர், குறிப்பிட்ட பூக்களைச் சூடுதல் மரபு. அதனால் போருக்குச் செல்லும் முன்பு பூச்சுட வருமாறு வீரர்களுக்கு அழைப்பவிடுத்தனர். கழுத்தலையாரின் பூப்பால் ஒன்றில்,

‘முதிலான ருள்ளும் காதலின் தனக்குமுகந் தேந்திய பசுயென் மண்டை இவற்கீ வாழி பாண் பாசறைப் பூக்கோ வின்றென் பாசறைப் மழவாய் தண்ணுமை யழிசின் குரலே’

(புறம் பா. 289: 5-10)

என்று வெட்சிப்போர் புரிய வேண்டி போர் பறையை அறிவிக்க மறவர் பலரும் திரண்டனர். அப்போது மன்னன் அவர்களோடு விருந்துண்ணுகின்றான். அங்கு மறவர்கள் அனைவருக்கும் ‘கள்’ வழங்கப்படுகிறது. பாசறையில் போர்க்குரிய பூவைப் பெறுமாறு சான்றோர் கூறுகின்றார்.

நிறைவூரை

சங்க இலக்கியங்கள் வழி பண்டைய மக்களின் போரியல் முறைகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒற்றைத்தல் அரசு அமைப்புக்கு இன்றியமையாத ஓர் உறுப்பாக இருந்துள்ளது. பகை அரசர்களின் நிலையை ஒற்றன் வழி அறிந்துள்ளனர். இன்றும் உளவுத்துறை என்ற அமைப்பு ஆட்சியில் ஓர் உறுப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது.

முரசறைந்து போர் அறிவிக்கப்பட்டது. வெற்றி பெற்ற ஆனேற்றின் தோலால் முரசு செய்யப்பட்டுள்ளது. முரசினை ஒலித்துப் போர் விருப்பத்தினை தூண்டியுள்ளனர். முரசொலி வீரர்களின் சோர்வை நீக்கி ஊக்கப்படுத்தியது. இன்றும் இராணுவ அணிவகுப்பில் இசைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழர்கள் போருக்கு புறப்படும் முன் நிமித்தம் பார்த்தும், விரிச்சி கேட்டுமூள்ளனர். நன்றிமித்தம், நல்வாக்கு கேட்டால் வெற்றி கிடைக்கும் என நம்பியுள்ளனர். நல்ல குறி கிடைக்காத போதும் வீத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு போர் மேற்கொண்டுள்ளதையும் இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

பெருஞ்சோறு வழங்குதல் என்பது மன்னனுக்கும், படைகளுக்கும் இடையே நல் எண்ணம், நற்செயல், ஒற்றுமைகளை ஒங்கச் செய்துள்ளன. போரில் மன்னர்களும் வீரர்களும் தம்மை அடையாளம் காட்டவும், போரின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தவும் அடையாளப் பூவைச் சூடியுள்ளனர்.

போரில் இறந்து பட்ட வீரர்களுக்கு நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. நடுகல் வழிபாடு என்பது தங்களை சுற்றியுள்ள பொருட்களை கொண்டு ஆகம விதியின்று மாறுபட்டு சாதாரண மக்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இன்றும் இறந்த முன்னோர்களுக்காக நினைவிடம் எழுப்பி தெய்வமாக வணங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

பயன்படுத்திய நூல்கள்

1. கி. பாண்டுரங்கன், பண்டையத் தமிழர் போரியல் வாழ்க்கையும் தற்காலப் போர் நடவடிக்கைகளும்.
2. இளம்பூரண் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்.
3. சு. வித்தியானந்தன், தமிழர் சால்டு.
4. கழகத் தமிழ் அகராதி, செ.சி. நா. கழகம், சென்னை.
5. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர் உரை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மனுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர். 2008.
6. தி.சு. பாலசுந்தரம் உரையாசிரியர், தொல்காப்பியம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 1, 1953
7. சிலப்பதிகாரம், அடியார்க்கு நல்லார் உரை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.

அுன்மிகப் புலவர்களின் மருத்துவச் சிந்தனை

முனைவர் பா. ஸ்ரீரங்கநாதன்
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தி.தெ.மா.நா.ச.கல்லூரி, தெ. கள்ளிகுளம்

முன்னுரை

தமிழ்மாழியில் சங்க காலம் முதற்கொண்டே இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், காலந்தோறும் அவற்றின் கருப்பொருட்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமே வந்திருப்பதை நாம் அறிகின்றோம். ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் நடைமுறையில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்பி அவற்றின் தீர்வுக்காக முயற்சித்திருப்பதை நாம் நன்கறிவோம். அந்த வகையில் ஆன்மிக இலக்கியங்கள் அவற்றின் பணியினைக் குறைவற்றச் செய்து குண்டின்மேல் தீப்மாய் ஓளி வீசித் திகழ்வதைக் காண்கின்றோம்.

ஆன்மிகமும் அறிவியலும்

ஆன்மிகமென்பது அகத்தில் தங்கிய அழக்குகளைச் சலவை செய்து அறிவனாகிய ஆண்டவனின் அருட்பாதத்தை அடையச்செய்ய அறிவுறுத்தும் அழகியத் தன்மை ஆகும். இதனை நன்குணர்ந்த சைவம் மற்றும் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்த நெறியாளர்கள், தாங்கள் இயற்றிய பாடல்களில் குறைவறக் கூறி மனிதனை மறுபிறவியிலிருந்து காப்பாற்ற முயற்சித்துள்ளனர். அவ்வாறு அவர்கள் அருமருந்தென வழங்கிய ஆன்மிக இலக்கியங்களில் பரம்பொருளாகிய இறைவனைப் புகழ்ந்தும், பெருமைகளை எடுத்தியம்பியும், ஆழ்றலை அறிவுறுத்தியும் வரும் நிலையில் அவர்களை அறியாமலே அங்கொண்டும் இங்கொண்டுமாய் அறிவியல் சிந்தனைகளையும் விதைத்த வண்ணம் வந்துள்ளனர்.

எச்சங்களாகவே இன்றைய விஞ்ஞானத்தின் விசித்திரங்கள் செயலாக்கம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன என்றால் மிகையில்லை. உலகின் எந்தவொரு மூலையில் ஓர் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு அரங்கேறுகின்ற போதும் அங்கே தமிழ்நாட்டு ஆன்மிகப் புலவனின் மூளையின் பங்களிப்பு நிச்சயம் இருக்கும். குறிப்பாக, அறிவியலின் ஓர் அங்கமாகிய மருத்துவச் சிந்தனை மலிந்து கிடக்கின்றது. அகத்தியர் ரணநால், திரும்திரும், பெரியநாளம், இராமாயணம், பெரிய திருமொழி, பெருமாள் திருமொழி உட்பட பல்வேறு ஆன்மிக இலக்கியங்களில் மருத்துவச் சிந்தனை இயல்பாகவே இயம்பப்பட்டுள்ளதை உற்றுநோக்கும்போது கண்டுணர முடிகின்றது.

இக்கட்டுரையில் எடுத்தியம்பும் கருத்துகள் நம் தமிழ்ப் புலவர்களின் அறிவியல் சிந்தனையை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணைநிற்கும் என்பதில் துளியளவும் ஜயமில்லை. இலக்கியப் புலமையோடு சடினையில்லா அறிவியல் புலமையும் அவர்களுக்கு இருந்துள்ளது என்பதை யாவரும் அறியவேண்டும் எண்ணத்தில், நான் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் குறிப்பெடுத்து வைத்திருந்த கருத்துகளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வினை மேற்கொண்டு இக்கட்டுரையைத் தருகிறேன்.

நோயின் தன்மைகள்

மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து அவன் ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக, மருத்துவக் குணமுடைய பல்வேறு வகையான உணவுப் பொருட்களை உட்கொண்டு

வந்துள்ளான். அதுமட்டுமின்றி உடலுறுதியைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டி ஏராளமான உடற்பயிற்சிகளையும் செய்திருக்கின்றான் என்றாலும், அவனையும் கொடிய நோய்கள் விட்டுவைக்கவில்லை என்பதை நாம் கேள்விப்பட்டுள்ளோம். சில நோய்கள் வீட்டின் அஞ்சறைப் பெட்டியின் பொருட்களுக்கு அடங்கிவிடும். சிலநோய்கள் மருத்துவரை அனுகி மாத்திரைகள் எடுத்துக் கொண்டால் ஒடோடிப் போகும். சில நோய்கள் ஊசி மருந்துக்கு அடங்கும். சில நோய்கள் அறுவை சிகிட்சைக்கே அடங்கும். நவீன அறிவியல் வளர்ச்சி காலக்கட்டத்தில் நாமின்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். நமக்கு நோய் தீர்க்கும் வழிமுறைகள் ஏராளம் உள்ளன. நம் முன்னோர்கள் நோய்களை எங்கனம் கண்டறிந்திருப்பார்கள்? அவர்களுற்ற பிணிகளை எங்கனம் தீர்த்திருப்பார்கள்? என்னிப் பார்க்கும்போது சற்றுக் குழப்பமாகத் தான் உள்ளது. ஆதிகாலம் முதற்கொண்டே மனிதன் தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவதொரு வழிமுறையைக் கையாண்டு வந்திருப்பான் என்பதை நாம் கருதினாலுங்கூட, அதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைத்தால் மனம் ஆறுதல்டையுமல்லவா? ஆம், நம் முன்னோர்கள், ஏட்டுச் சுவடிகளில் பல்வேறு மருத்துவக் குறிப்புகளை விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். இவை தவிர நமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கியங்களும் என்னற்ற மருத்துவச் செய்திகளை இயம்புகின்றன. குறிப்பாக ஆன்மிக இலக்கியங்கள் அதிஅற்புதமான சிகிட்சை முறைகளைப் பதிவிட்டுள்ளன. அவை முனைந்து படிப்போரின் முகத்தின்முன் நிற்கும்.

அகத்தியரின் மருத்துவச் சிந்தனை

மருத்துவ முறைகளை முதன்முதலில் தோற்றுவித்தவர்கள் சித்தர்களே ஆவர். ஆகவேதான் அவர்கள் அறிமுகம் செய்த வைத்திய முறையைச் சித்த மருத்துவம்

என்கின்றோம். அத்தகைய சித்த மருத்துவத்தில் தலைசிறந்து விளங்குபவர் அகத்தியரே, ஆவார். அவர், பற்பல சித்த மருத்துவ நூற்களைத் தமிழலகுக்குத் தந்நருளியுள்ளார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, ‘அகத்திய இரண் நால்’ ஆகும். இந்நாலில் பல்வேறு வியாதிகள் பற்றியும், அவற்றிற்கான அறிகுறிகள் பற்றியும், அவற்றைப் போக்குவதற்கான மருத்துகளான தைலம், களிம்பு, பொடி, சூரணம், கசாயம் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் முறை குறித்தும் பாடல்களைத் தந்துள்ளார் அகத்தியர். அவரது காலத்திற்கு முன்பே அறுவை சிகிட்சை இருந்தது பற்றியும் தனது நாலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சொல்லிய அறுவை யாலுஞ் சுகமில்லா முழுகை யாலும் வல்லயப் பொறியி னாலும் மருந்திட்டுக் குணத்தி னாலுங் கொல்லுயிர் கெய்கை யாலுங் கொடும்பகை மோகத்தாலும் வல்லபால் பகல ருந்தில் வலுரணம் பிறக்கு மென்றார்”.

இப்பாடலில், “சொல்லிய அறுவையாலும்” என்று வரும் சொற்களிலிருந்து அறுவை சிகிட்சைமுறை அகத்தியர் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. மேலும், இப்பாடல், சுண்டக் காய்ச்சியப் பாலை பகலில் அருந்தினால், அறுவை சிகிட்சையின்போது

ஏற்படும் புண் விரைவில் ஆறும் என்றும் தூய்மையற்ற நீரில் குளித்தால் ஏற்படும் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் என்றும், இரும்புக் கம்பியால் உண்டாகும் காயங்களைக் குணமாக்கும் என்றும் தெளிவுபடக் கூறுகின்றது. அகத்தியரின் இந்நால் 103 பாடல்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பாடலும் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவச் செய்திகளையே நமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன. அவற்றுள்

ஒரிரு பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ள மருத்துவச் செய்தியினை இங்கு காண்போம்.

இரண்களுக்கு களிம்பு மருந்து

இன்றும் சிலருக்கு தோற்புண் வந்தால் எனிதில் ஆறுவதில்லை. அழுகி, சீழ்வடிந்து நாற்றமடிக்கத் தொடங்கி விடும். அத்தகைய ஆறாப் புண்கள் ஆறுவதற்கு, இந்நால் எனிய வைத்திய முறையை வழங்கியுள்ளது. அதனை இங்கு காண்போம்.

“ஆறாத முகுஞ் சிலந்திக்கும் ஆன கடுக்காய் தான்வெதுப்பிக் கூறாயக் கொட்டைதனைப் போக்கிக் குறித்துப் பொதைத்துப் புண்ணிலிட ஆறாப் புண்ணும் ஆறிவிடும் அப்பொடி வெண்ணெய்தனில் போட்டுத் தேறாப் புண்ணுக் கிட்டுவரச் சிலந்திப் புண்கள் தீர்ந்திடுமே!”

(அ. இரண்நால் பாடல்-60)

இப்பால், நாள்பட் புண்ணுக்கு எனிதான் மருந்தொன்றைத் தருகின்றது. கடுக்காய் விதையை போன்போல் வறுத்துப் பொடி செய்து புண்ணிலிட அழுகிய புண்ணும் ஆறிவிடும் என்றுரைப்பதோடு, அப்பொடியை வெண்ணெய் தனில் ஊறவைத்துப் புண்ணுக்கிட்டால் ஆறாத புண்ணும் ஆறிவிடும் என்கின்றது. நம் ஆன்மிகப் புலவர்கள் வழங்கியுள்ள மருத்துவ முறைகளை இன்றுள்ளோர் அல்லியப்படுத்துவதால் இங்குள்ள மனசாட்சியறை அறைக்குறை வைத்தியர்களுக்குப் பிழைப்பு நடக்கின்றது.

ரணங்களுக்கு அகமருந்து

தொடை இடுக்கில் உருவாகும் கட்டி; குறிச்சடை என்னும் கழலை போன்றவற்றிற்கு அருந்தும் மருந்து உண்டென்பதை இந்நால் உணர்த்துகின்றது.

“கொழவேல் முருங்கைக் கொழுஞ்சியிடன் கோதாம் துத்திக் குக்கிலுடன்

அடவே பலமு மொன்றாகும் அழகாம் சூதம் கற்புரம் வடிவாய்ப் பலமுங் காலாக வாகாய் மருந்து வெள்ளையுமே விடுவாய் பசுவின் நெய்யொன்று வேந்தக் கையான் நெய்யொன்றே!”

(அ. இரண்நால் பாடல் 96)

கொடி முருங்கை இலை, கொழுஞ்சி இலை, மாவிலை, துத்தி, குக்கிலியம், கற்பும், மஞ்சள் கரிசலாங்கண்ணி போன்றவற்றை நெய்யுடன் சேர்த்து முன்றில் ஒரு பங்காக காய்ச்சி அருந்திவர அந்தரங்க நோய்கள் அகலும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் இந்த மருந்தின் பெயர் ‘கற்கம்’ என்றுமழுக்கப்படும். இதனுடன் நூப் சேர்த்து மீண்டும் உறையும்படி காய்ச்சி எடுத்து குட்டம், விஷக்கடி, சூலை, ஆறாக்கிரந்தி போன்றவற்றிற்கு இட்டு வர இவை பூரணமாகக் குணமடையும் என்றும் உரைக்கின்றது இந்நால். மேலும், இந்த மருந்தை பயன்படுத்தும் போது 24 நாட்கள் உட்டு புளி போன்றவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றும் இந்நால் கூறுகின்றது.

“சாலே கற்கம் நெய்கூட்டிச் சதுர ஏரித்து நெய்நுகர, வேலே குட்டம் மேல்பறங்கி விடங்கள் கிரந்தி விடக்குலை ஆறாக் கிரந்தி அழிசிங்கி அரையாப் புடனே ரணமோடும் பூரா நாள்கள் நாலாறு உப்புப் புளியும் பொருந்தாதே!”

திருமூலரின் மருத்துவச் சிந்தனை

திருமூலர், பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவர். தமிழ் மூவாயிரம் என்றுமழுக்கப்படும் திருமந்திரத்தை நமக்கருளியவர். இவர் இறைவனைப் பாடியதோடு இச்சமூகத்திற்கான இன்றியமையாத சீதிருத்தக் கருத்துக்களையும் வழங்கியுள்ளார். யோக நெறிகளின் மூலம்

உடலைப் பேணும் விதத்தையும் நுட்பமாக நமக்குரைத்துள்ளார்.

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர் திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிரவளர்த் தேனே!

(பாடல் எண் 724)

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்று இருந்தேன் உடம்பினுக் குள்ளோ உறுபொருள் கண்டேன் உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண்டானென்று உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின் ழேனே!

(பாடல் எண் 725)

இவ்விரு பாடல்களிலும், இடம்பெற்றுள்ள,
“உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்”
“உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின் ழேனே”
அகிய இரண்டு வரிகளையும் நோக்குங்கால், உடலை நோயின்றித் திடமாக வைத்துக் கொள்வதற்கான யோகநிலை மருத்துவம் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இதிலிருந்து நோய் அணுகாமல் வருமுன் காக்கும் உயர்ந்துதொரு உபாயத்தைக் கூறி எதிர்கால மனித இந்ததை நோயிலிருந்து காப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றார் திருமூலர்.

திருவள்ளுவரோ, நோயின்றி ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு,

“உணவினும் உண்டது அறவினிது
(குறள் 1326)

என்றும்,
“நோய்நாடு நோய்முதல் நாடு அதுதனிக்கும் வாய்நாடு வாய்பச் செயல்”
(குறள் 948)

என்றும், நோயின்றி வாழ்வதற்கு மனித சமுகத்திற்கு அறிவுரை கூறுகின்றார்.

இவற்றின் வாயிலாக திருமூலர், திருவள்ளுவர் போன்றோரின் மருத்துவச் சிந்தனை அவர்களாது பால்களில் மலர்ந்து மணம்வீசிக் கொண்டிருப்பதை நாம் நன்குணர முடிகின்றது.

மேலும் திருமூலர், இன்றைய மருத்துவ அறிவியல் அதிலச்சம் பெறுவதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அவதரித்தவர் ஆவார் எனினும் அவர் அக்காலத்திலேயே, மனிதனின் இருதயம் உடலின் இப்பக்கம் இருக்கிறது எப்பதையும், Heart Attack என்ற உயிர்குடிக்கும் நோய் குறித்தும் தனது பாடலொன்றில் மிகச் சாதாரணமாகக் கூறியிருப்பது அவரின் மருத்துவ நுண்ணறிவிற்குத் தக்கசான்றாகும்.

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடசிலை

உண்டார்	மடக்கொடி	யாரோடு	மந்தணங்
கொண்டார்	இடப்பக்க	மேலிறை நொந்தது என்றார்	கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே!

(பாடல் எண்:148)

உயிர் நிலையாமை குறித்து உரைக்க வந்தாலும் இன்றைய இருதய மருத்துவ உலகுக்குத் திருமூலர் முன்னோடியாக விளங்குவதை இப்பால் உண்டதுகின்றதல்லவா?

ஆன்மிகத் தமிழரைக்கும் அறுவை சிகிட்சை மருத்துவ உலகில் அறுவை சிகிட்சை 20-ஆம் நால்றாண்டில்தான் உச்சச்ததைத் தொடுமௌவக்கு முன்னேற்றங் கண்டது. ஆனால், குலசேகராழ்வரின் 691-ஆம் பாகரமும், கம்பரின் 7417-ஆம் பாலும் அறுவை சிகிட்சை குறித்த ஆழமான மருத்துவ அறிவியல் சிந்தனையுடையதாய் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் வாயிலாக நம் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக ஆன்மிகப் படைப்பாளிகள் எந்த அளவுக்கு அறிவாற்றல் உடையவர்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய மருத்துவ

விஞ்ஞானிகளுக்கு நம் மெய்ஞ்ஞானிகள் எவ்வாறு உதவி புரிந்துள்ளார்கள் என்பதையும் நன்றியுணர்வோடு உற்று நோக்க வேண்டும்.

“வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால்

மாளாத காதல்ஜோ யாளன்போல் மாயத்தால் மீளாத் துயர்த்தினும் வித்துவக்கோட்டம்மாநீ

ஆளா உனதருளே பார்ப்பன் அடியேனே!”

(பெருமாள் திருமொழி - 691)

நம் பண்டைய தமிழ் மக்கள் அறுவை சிகிட்சை மருத்துவத்திலும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளமையை இப்பாடல் நமக்கு நன்குணர்த்துகின்றது. அதாவது, வைத்தியன் கத்தியைப் பயன்படுத்தி அறுவை சிகிட்சை மேற்கொண்டபின், உடலை அறுத்த இடத்தைத் தையல் போடுவதற்குப் பதிலாக, ஊசியைப் பழக்கக் காய்ச்சிச் சுட்டு தோலை உருக்கிப் பொருத்தியுள்ளான். மயக்க ஊசி எதுவும் பயன்படுத்தாமல் சிகிட்சை செய்யும்போது நோயுற்றவர்கள் எவ்வளவு துப்பம் அடைந்திருப்பார்கள். என்றாலும், நோய் குணமடைந்த மகிழ்ச்சியில் அவர்கள் மருத்துவன் மேல் கோபங் கொள்வதில்லை என்பதை நாம் அறிகின்றோம்.

“உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை அறுத்தன் உதிரம் ஊற்றிச் சுடலுறச் சுட்டு வேறோர் மருந்தினால் துயரம் தீர்வீர”

(கம்பராமாயணம்-7417)

இப்பாடல் வரிகள் கும்பகர்ணன் வதைப் படலத்தில் இடம் பெற்றவை ஆகும். வீட்னன், கும்பகர்ணனிடம் நோய் போன்ற இராவணனை இழப்பது தவறில்லை என்று கூறியதோடு இராவணனைப் பிரிந்து தன்னைப் போன்று வந்துவிடுமாறு அழைக்கின்றான். அப்போது அருமையானதொரு உவமையைக் கையாள்கின்றார் கம்பர். உடலில் தேவையற்ற கட்டி தோன்றினால் துயர்களையும் பொருட்டு அதனை அறுத்து நீக்குவதைப் போன்று இராவணனையும் அகத்திலிருந்து அகற்றிவிட்டு,

அகன்றோட வருவாயாக என்று கும்பகர்ணனை அழைக்கின்றான் வீட்னன்... இப்பாடல், அறுவை சிகிட்சை முறைக்கு அச்சாரம் போடுவதைப் போன்று அமைந்துள்ளதை நாம் காண்கின்றோம்.

உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிட்சை

உடலின் ஓர் உறுப்பு செயல் இழந்த நிலையிலோ அல்லது அகன்ற நிலையிலோ அதே இடத்தில் வேறொருவரின் அதே தன்மையிலாக உறுப்பை பொருத்துவதற்குப் பெயர்தான் உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிட்சை ஆகும். இந்த வகையான அறுவை சிகிட்சை வேண்டுமானால் மருத்துவத்துறைக்குப் புதிதாக இருக்கலாம் ஆனால், ஆன்மிகத் துறையில் சேக்கிழார் காலத்திலேயே அறிமுகம் ஆகிவிட்டது. பெரியபூராணத்தில் 63 நாயன்மார்களில் ஒருவரான திண்ணன் என்ற கண்ணப்பன், இறைவன் கண்ணில் குருதி வெளிப்படக் கண்டதும்,

“உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊனுக்கண்” என்று கூறியவாறே தன் கண்ணை இடந்து இறைவனுக்கு அப்பியதாக சேக்கிழார் தனது கவிதை வாயிலாகக் கூறுகின்றார். அறிவியல் முன்னேற்றமடையாத காலத்திலேயே ஆன்மிகவாதிகளின் மூளை அறிவியல், மருத்துவம் சார்ந்து சிந்தித்துள்ளது எனில் ஆச்சரியமளிக்கும் விதமாகவே உள்ளது.

பேறினி இதன்மேல் உண்டோ?

பிரான்திருக் கண்ணில் வந்த ஊறுகண் டஞ்சித் தங்கள் இடந்தப்ப உதவும் கையை ஏறுயர்த் தவர்தம் கையால் பிடித்துக் கொண்டென் வலத்தில் மாறியாய் நிற்க என்று மன்னுபேர் அருள்புரிந் தாரே!

(கண்ணப்ப நாயனார் பூராணம் 185)

இன்றைக்குக் கண் தானம், இதய தானம், கிட்னி தானம் போன்றவை நிகழ்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணகர்த்தா

யாரெனில் சேக்கிழார் ஒருவரே என்பதில் எந்த ஜயமும் இல்லை.

இதே போன்று மனித உடலைப் பதப்படுத்தி வைக்கும் தைலம் நம் தமிழர்கள் பயன்படுத்தியதே என்பதற்கு இராமாயணம் சான்று பகர்கின்றது. தசரதன் இறந்த போது, இராம, இலக்குவரைத் தேடிச் சென்ற பரதன் வரும் வரை தசரதனின் உடலை தைலத்தில் கோபவைத்து அழகவிடாமல் பத்திர்ப்படுத்தப்பட செய்தியைக் கம்பர் கூறுகின்றார்.

“தையற் கடலில் கிடந்தானெத் தயிலக் கடலில்

தலை உய்த்தான்”

இவ்வாறு நம் முன்னோர்கள் ஆன்மிகம் உரைக்க வந்தபோது அறிவியலையும், குறிப்பாக மருத்துவத்தையும் விதைத்தருவிடுள்ளனர் என்பதைக் காணமுடிகின்றது.

பேழை வயிற்னிறி உடலைப் பேண

உடல் பருமனாகிக் கொண்டு சென்றாலோ, வயிறு தொந்தி ஆகிக் கொண்டு வந்தாலோ அது ஆரோக்கியத்தைச் சிதைக்கும். சுறு சுறுப்பாக இயங்க முடியாது. நோய்கள் ஏற்படக் காரணமாக அமைந்து விடும். ஆகவே, எந்த வகையான உணவை உண்ண வேண்டும். எந்த வகையான உணவை உண்ணக் கூடாது என்று நம் முன்னோர்கள் நமக்குக் கூறியுள்ளார்கள். குறிப்பாக கொழுப்பு உடலில் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அறிவுறை வழங்கியின்னார்கள் நம் முன்னோர்கள். கொழுப்பு உடலில் தங்காதிருக்க வேண்ணைய், நெய், பால் போன்ற பொருட்களை அதிகம் சேர்க்கக் கூடாதென்றும் அவர்கள் எச்சரித்துள்ளனர். இவையாவும் நம் முன்னோர்கள் வாழ்வில் அனுபவித்தறிந்த அறிவியல் உண்மைகள் ஆகும். இதனைப் பெரியாழ்வார் தனது பாடலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் ஆயர்பாடியில் வளர்ந்த கண்ணனின் செயல்பாடுகளைக் கூறும் போது, வெண்ணைய் அதிகம் உண்ட-

கண்ணனின் வயிறு பேழையாகி விட்ட நிலையை இயம்புகின்றார்.

**“தாழியில் வெண்ணைய் தடங்கை யார் விழுங்கிய
பேழை வயிற்றேம் பிரான்கண்டாய்
உன்னைக் கூவகின்றான்
ஆழிகொண் டுன்னை யெறியும் ஜயம்
வில்லை காண்
வாழ உறுதியேல் மாம தீமகிழ்ந்
தோடிவா!”**

ஆயர்பாடியில் கண்ணனின் வேலையே, சக நன்பர்களோடு சேர்ந்து உறிகளில் தொங்கவிடப்பட்ட வெண்ணையைத் திருடி உண்பதுதான். வேறு உணவினை விரும்பி உண்பதில்லை. அதனால், சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போதே கண்ணனின் வயிறு பேழையாகிவிட்ட நிலையை பெரியாழ்வார் அம்புலிப் பருவத்தில் எடுத்தியம்பியுள்ளார். அதாவது, “பேழை வயிற்றேம் பிரான்” என்று கூறுவதிலிருந்து வெண்ணைய் போன்ற பொருட்களை உணவில் அதிகம் சேர்த்துக் கொண்டால் ஏற்படும் உடல் உபாதைப் பற்றி அறியமுடிகின்றது. இதன் மூலம், நம் ஆன்மிகப் புலவர்களின் பாடல்கள் உணவின் தன்மை குறித்தும் எடுத்துக் கூறுவதை உணர முடிகின்றது.

தற்காப்பு மருத்துவம்

தேவர்களும் அசுரர்களும் பாங்கடலில் அழுதம் கடைந்தபோது வெளிப்பட்ட அழுதம் பாம்பின் நஞ்சடன் கலரப் போவதைக் கண்ட சிவபெருமான், தேவர்களுக்கு நஞ்சில்லாத தூய அழுதை வழங்க வேண்டும் என்று கருதி, நஞ்சை எடுத்து உண்டுவிடுகின்றார். அருகிருந்த பார்வதி தேவியார் தன் கணவருக்கு அந்த நஞ்சால் உயிராப்த்து வந்துவிடக் கூடாதெனத் தொண்டையை இறுக்கிப் பிடித்து, அந்த நஞ்சு உடலில் கலரா வண்ணம் தடுப்பதாக சைவ சமயப்

பாடல்கள் ஏராளம் கூறுகின்றன. இதிலிருந்து ஒரு தற்காப்பு மருத்துவ உத்தியை நாம் கற்றுக் கொள்கின்றோம். ஏதாவது நஞ்சடைய பாம்பு, தேள், பூரான் போன்றவை நம்மைக் கடித்துவிட்டால் நாம் தற்காப்புக்காக கடிப்பட்ட இடத்தினருகே இறுக்கக் கட்டிவிட்டால் அவற்றின் நஞ்சு உடலில் கலராமல் நின்றுவிடும். இதனை முதன் முதலில் பார்வதி தேவியார் கையாண்ட வழிமுறையால் நாம் இன்றும் கடைபிடிக்கின்றோம்.

“நெடுங்கடலைக் கடைந்தவர் போய்நீங்க ஒங்கும்

நஞ்சண்டு தேவர்களுக்கு அழுது ஈந்தானை”

என்று சுந்தரர் ஈசனைப் புகழ்கின்றார். இதன்கண் இறைவன் நஞ்சண்ட செய்தி இட்டிப்பற்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும்,

“கடல்தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை மிடரினில் அடக்கிய வேதியனே”

என்று திருநாவுக்கரசரும்,
“கடலிடை வெங்கடு நஞ்சமுண்ட கடவுள்”

என்று திருநானசம்பந்தரும் கூறுவதிலிருந்து பாம்பின் நஞ்சு சிவபெருமானின் உடல் முழுவதும் பரவாமல் அவரது மிடரினில் தங்கியதை அறிகின்றோம். அவ்வாறு உடல்முழுவதும் கலரவிடாமல் கடவுளைக் காத்தது உமாதேவியாரே ஆவார்!. அதனால் தான், இறைவன், ‘திருநீலகண்டன்’ என்றும் ‘விடமுண்டகண்டன்’ என்றும் நம்மால் அழைக்கப்படுகின்றான்.

முடிவுரை

நம் ஆன்மிகப் புலவர்கள் இறைவன் சிவபெருமானை பக்திப் பரவசத்துடன் பாடிய வேகத்தில் அவர்களை அறியாமலே அறிவியல் செய்திகளையும், அதனோடு தொடர்புடைய மருத்துவச் செய்திகளையும் தூவிச் சென்றுள்ளனர். ஒருவேளை மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு மருத்துவச் சிந்தனைகளைத் தனது அடியவர்கள் வாயிலாக வழங்க வேண்டும் என்பது இறைவனின் விருப்பமாகக் கூட இருக்கலாம். எது எப்படியோ, ஆன்மிகப் புலவர்களே இன்றைய அனைத்துவகை மருத்துவத்தின் முன்னொடிகள் என்பதை நாம் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும்.

இலக்கியங்கள் அறிவியல் பதிவுகள்

ஜூ. பீற்றர் ராஜ்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தி.தெ.மா.நா.ச.கல்லூரி, தெங்கு கள்ளிகுளம்

ஆய்வு முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது வெறும் இரசனைக்குரிய ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல் அனுபவமும் அறிவியலும் கலந்த படைப்பாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மனித சமுதாயம் தொன்மை நிலையில் இருந்து இன்றைய காலம் வரை படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. நம் முன்னோர்கள் கண்ட கணவுகளே இன்றைய நிலைங்களாக உருவாகி வருகின்றன. இதனை இலக்கியங்கள் நமக்கு பறைசார்ந்துகின்றன. அவ்வாறு இலக்கியங்களில் பதிந்து கிடக்கும் அறிவியல் பதிவுகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

அறிவியல் - விளக்கம்

அறிவியல் என்பது மனிதனின் வாழ்வில் நாள்தோறும் வியத்தகு வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி என திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அறிவின் நுட்பமான மலர்ச்சியே அறிவியலாகும். அறிவியல் உண்மை நிலைத் தன்மை உடையதாகும். மனிதனின் சிந்தனையில் பல்வேறு புதுவகையான கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் பதிய வைக்கிறது. மனிதனின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் கால அளவை குறிப்பதற்கும் பயன்படும் உத்தியே அறிவியலாகும். அறிவியலானது ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்பமாகும். அறிவின் நுண்ணிலை வளர்ச்சியே அறிவியல், அறிவியல் வாழ்வை வளப்படுத்துகிறது. அறிவுச் சுரங்கமாய் திகழ்கிறது. தமிழ் இலக்கியங்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற போது எத்தனையோ அறிவியல் கருத்துக்கள் ஆழ்ந்து புதைந்து கிடப்பதனை அறிய முடிகிறது.

அனுவியல் அறிவு

அனு என்பது கண்களுக்கு புலப்படாத மிகச்சிறிய மூலக்கூறு என்பது அறிவியலின் கண்டுபிடிப்பு. இன்றைய அறிவியலானது

அனுவைப் பிளக்கவும் சேர்க்கவும் முடியும் என ஆராய்ந்துள்ளது. அறிவியல் சிந்தனைகளை அன்றே பதியச் செய்யும் சிந்தனையை தூண்டியது. புல நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒளைவை அதனை அறிந்திருந்தும், அனுவைப் பிளப்பதைக் குறித்து பாடலில் குறிப்பிட்டு இருப்பதும் வியப்பிற்குரியது.

“அனுவைத் துணைத்து ஏழ்கடலைப் புக்கி குறுகத் தறித்த குறள்”

(திருவள்ளுவ மாலை)

என்ற இவ்வரியில் அனு என்ற வார்த்தை அறிமுகம் செய்தது. அதைப் பிளக்கச் செய்யலாம் என்ற கருத்தை முதன் முதலாகப் பதிந்த பெருமை நம் இலக்கியத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. அனுவைச் சேர்ப்பதும் அனுவைப் பிரிப்பதும் பற்றியக் கருத்துக்கள் அன்றே அரும்பியுள்ளதை அறியலாம்.

வானியல் அறிவு

நம் முன்னோர்கள் கதிரவனை நாள்மீன் என்றும் கோள்களை கிரகங்கள் கோள்மீன் எனவும் குறித்தனர். வானத்தை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து பல்வேறு அறிவியல் நுட்பங்களை இலக்கியங்களில் பதிவு செய்தனர்.

மழை

வானிலையாளர்கள் மழையைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக குறிக்கப் பயன்படுத்தும் பெரும்பாலான சொற்களை நற்றினைப் பாடல் எடுத்துக்கூறுகிறது.

“தமங்கு குரல் ஏறோடு முழங்கி வானம் இன்னே பெய்ய மின்னுமால்”

(நற்றினை, பா.7)

மேலும், விடியற்காலையில் பெய்யும் மழையை பற்றியும் நற்றினைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

“கார் எதிர்ந்தன்றால் காலை”

(நற்றினை, பா.115)

பருவ நிலை விழிப்புக்கு மழையின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. மழையின் அவசியத்தின் அடிப்படையிலேயே வாழ்வியல் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை,

“விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால் மற்றாங்கே பசும்புல் தலைகாண்பது அரிது”

(குறள், 16)

என்று திருக்குறள் அறிவுறுத்துகிறது.

மேகமானது கடல்நீரைப் பெற்று மழையாகப் பொழிகிறது என்பது அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு. இது ஒரு நாள் ஆய்வின் முடிவெல்ல. பல்லாண்டுகளின் பலன் என்பதாகும். இதனை,

“நிறை கடல் முகந்துராய் நிறைந்து

நீர் தஞம்பும் தன்

பொறை தவிர்பு அசைவிட”

(பரிபாடல், பா.6)

என்ற பாடலில் முகில்கள் கடலின்கண் நீரை முகந்து கொண்டு வந்து ஊழி முடிவின் கண் முகுவிக்க முயன்றது போல் மழை பெய்தது என்ற கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது. இவை அன்றைய தமிழரின் வெளிப்பாடு அறிவியலின் உண்மை என்பது இலக்கியத்தின் மூலம் உணரமுடிகிறது.

எரிந்டசத்திரம்

வானத்தில் இருந்து ஓர் எரிந்டசத்திரம் வீழ்ந்த செய்தியினை,

“கணைளி பரப்பக் கால் எதிர்பு பொங்கி ஒருமீன் விழுந்தன்றால் விசம்பினானே”

(புறம், பா.229)

என்ற பாடலின் மூலம் எரிந்டசத்திரச் செய்தியை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

குரியன்

குரியன் காலையில் உதிப்பதையும் மாலையில் மறைவுவதையும் பற்றிய செய்திகள் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதை, “முந்நீர் மீமீசைப் பலர் தொழுத் தோன்றி”

(நற்றினை, பா.283)

என்ற நற்றினைப் பாடலின் மூலம் குரியன் உதிப்பதை தெளிவாக சுட்டுகிறது. மேலும், மாலையில் குரியன் மறைவதை,

“சடர்கெழு மண்டிலம் மழுங்க ஞாயிறு குடகடல் சேரும் படகூர் மாலையும்”

(அகம், பா.378)

என்ற அகநானுற்றுப் பாடலின் மூலம் குரியன் மறைவுவதையும் எடுத்தியம்புகிறது.

விண்மீன்கள்

வானில் தோன்றும் அழகு பொருள் விண்மீன்கள். இவை விண்ணில் மின்னுவதால் விண்மீன்கள் எனப்பட்டன. தொலைநோக்கி இல்லாத அக்காலத்தே சங்கப் புலவர்கள் ஒரு சில விண்மீன்களைக் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளனர்.

“யாமம் கொள்பவர் நாட்டிய நளிசுடர் வாகை மீனின் விளங்கித் தோன்றும்”

(அகம், பா.114)

என்ற பாடலின் மூலம் இரவில் காவல் புரிவோர் மதிலில் ஏற்றி வைத்த விளக்குகள் போல வானத்தில் தோன்றும் விண்மீன்கள் இருந்ததைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மருத்துவ அறிவு

மனிதனின் முயற்சியில் இன்று எத்தனையோ மருத்துவ கருவிகளும், மரணத்தின் விளிம்பு வரை செல்லும் மனிதனை உயிர்ப்பித்து காப்பாற்றக் கூடிய மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புகள் இன்றைவில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. குணோனிங் மருத்துவமுறையில் புதிய உயிர்களை உருவாக்கும் அளவு மருத்துவம் வளர்ந்துள்ளது. மருத்துவ படிப்புகளோ, செயல்முறை பயிற்சிகளோ இல்லாத காலக்கட்டத்தில் நமது முன்னோர்கள் மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்ட விதத்தை தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக நாம் இன்று அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பழுதுபட்ட உறுப்பை எடுத்து விட்டு வேறொரு உறுப்பை பொருத்துதல் என்பது இன்றைய மருத்துவ உலகில் பெரும் வியத்தகு சாதனை. முக்கியமாக இதய அறுவை சிகிச்சை முறைகள் அதற்குரிய மருத்துவ கண்டுபிடிப்புகளை அறிவியலின் துணையோடு இன்று நாம் கண்டுபிடித்திருப்பது மிக வரவேற்கத்தக்கதாக உள்ளது. மாற்றுநுப்பு பொருத்தும் குறிப்பொன்று சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது. இதனை,

**“நாடுவிளாங் ஒண்புகழ் நடுக்தல் வேண்டித்தன்
ஆடுமைழுத் தடக்கை யறுத்து
முறைசெய்த
பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதேர்ப்
பாண்டியன்”**

கீர்ந்தையின் இலக்கக் கதவைத் தான் தட்சியதற்குத் தண்டனையாக தன் கையைத் துண்டித்துக் கொள்கிறான் பாண்டியன். அதன் பின் பொன்னாலாகிய கையை வைத்துக் கொண்டான். அன்றிலிருந்து பொற்கை பாண்டியன் என்று அழைக்கப்பட்டான். உறுப்பினை இழந்த ஒருவன் செயற்கை உறுப்பினை பொருத்திக் கொண்டு பயன்படுத்தியதை இப்பாடலின் மூலம் அறிய

முடிகிறது. மேலும், பெரியபூராணத்திலும் இதைப் போன்றே ஒரு நிகழ்வைக் காணமுடிகிறது. சிவன் மீது பற்று கொண்ட கண்ணப்பர் ஒரு நாள் இறைவன் கண்ணிலிருந்து குருதி வழிவதைக் கண்டார். பதறிப்போன கண்ணப்பர் உடனே மூலிகைகளைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து பிழிந்து அதை அக்கண்ணில் விடுகிறார். குருதி நிற்கவில்லை. எனவே சுற்றும் தாமதிக்காது தனது கண்ணைத் தோண்டி அவ்விடத்தில் அப்புகின்றார். அங்கு குருதி வழிவது நிற்கின்றது. இதனை,

**“இதற்கிணி என்கண் அம்பால்
இடந்தப்பின் எந்தையார்கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவும்
அடுக்கும் என்று**

**மதர்த்தெழும் உள்ளத்தோடு
மகிழ்ந்துமுன் இருந்து தம்கண்
முதற்சரம் மடுத்து வாங்கி முதல்வர்தம்
கண்ணில் அப்ப”** (பெரிய பூராணம், 2)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பர். உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் தான் நலமுடன் வாழ முடியும். நீர் வேட்கைத் தீக்கும் பொருட்டு, அக்காலத்தில் மூவகை மருந்தாக நெல்லி மரம் பயன்பட்டது. நெடுதூரம் வந்த நீர் வேட்கை மிகக் குதியவர்கள் உயிரைப் போகாது தடுக்க நெல்லிக்காயை கவைத்தனர். நீச்சத்து நிறைந்த தாவரங்களுள் நெல்லிமரம் ஒன்றாகும். இந்நெல்லிக்கனியை உண்டு நீண்ட நாள் உயிர் வாழும் பொருட்டு ஒளவைக்கு அதியமான் வழங்கினான் என்பதை,

**“பெரு மலை விடரகத்து அரு மிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கி,
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈந்தனையே!”**

(புறநானூறு,பா.97)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இயற்பியல் அறிவு

தமிழ்களின் மருத்துவம் மட்டுமின்றி அவர்களின் இயற்பியல் அறிவும் நம்மை வியக்க வைக்கிறது. அன்றைய மனிதன் கண்ட கனவை இன்றைய அறிவியல் முன்னேற்றும் நிஜமாக்கியது. தேடல் இருக்கும் இடத்தில் தான் வெற்றி கிடைக்கும். பறவையைக் கண்ட மனிதன் பறக்க நினைத்தான். இறக்கைகள் இல்லாத போதும் தன் முயற்சியைக் கைவிடாமல் விமானத்தை கண்டறிந்து அவற்றின் துணையோடு விண்ணில் பறந்தான். இவ்விமானங்கள் பற்றியக் குறிப்புகள் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

“வலவன் ஏவ வான வூர்தி”

(புறம், பா.27)

என்ற பாடலில் வானவூர்தி என்னும் அற்புதமான சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதுபோலவே சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கோவலனோடு ஆகாயத்திலிருந்து வந்திறங்கிய விமான ஊர்தியில் ஏறிச் சென்றதாக ஒரு காட்சி சொல்லப்படுகிறது. இதனை,

**“வாடா மாமல் மாரி பெய்தாங்கு
அமர்க் கரசன் தமர்வந் தேத்தக்
கோநகர் பிழைத்த கோவலன் தன்னோடு
வான வூர்தி ஏறினன் மாதோ
கானமல் புரிகுழல் கண்ணகி தானென்”**
(சிலம்பு, 3:196-200)

என்ற வரிகளில் இந்திரனும் வானோரும் வந்து வாழ்த்த தன் கணவனோடு கண்ணகி தேவ விமானத்தில் ஏறிச் சென்றாள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், சீவகசிந்தாமணியிலும் கட்டியங்காரன் போருக்கு வந்ததால் சச்சந்தன் தன் மனைவி விசயை காப்பாற்ற அவனை மயிற்பொறியில் ஏற்றி அனுப்பினான் என்பது செய்தி. கட்டியங்காரனின் வெற்றி முழுக்கத்தை வான் வெளியே கேட்டு விசயை மயங்கி வீழ்ந்தாள். மயிற்பொறி

வாகனம் இடதுபுறமாகத் திரும்பி ஒரு சுடுகாட்டில் இறங்கி கால் ஊன்றி நின்றது என்பதாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வு முடிவுரை

இலக்கியங்களின் மூலமாக பல்வேறு அறிவியல் உண்மைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. நம் முன்னோர்களின் உள்ளார்ந்த எண்ணங்கள், அறிவார்ந்த செயல்பாடுகளை நாம் இன்று இலக்கியங்களின் மூலமாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. மருத்துவ கருவிகளோ, உயிர்காக்கும் தற்போதைய மருந்துகளோ இல்லாத அக்காலத்தில் தன்னுடைய எண்ணங்களின் மூலமாக மருத்துவ முறைகளை கையாண்டுள்ள தன்மைகளையும் இலக்கியப் பதிவுகளின் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முன்னோர்களின் எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் அறிவியல் சார்ந்தவைகளாகவும் பல்வேறு திறன் படைத்தவர்களாகவும் விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

பார்வை நூல்கள்

1. கு.வெ.பால சுப்பிரமணியன், நந்தினன் (மூலமும் உரையும்), நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட், சென்னை-600098, முதல் பதிப்பு 2004.
2. மேலது, புதானாறு (மூலமும் உரையும்).
3. மேலது, பரிபாடல் (மூலமும் உரையும்).
4. எஸ்.ராஜம், அகநானாறு, மாரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை-600001, பதிப்பு 1957.
5. பரிமேலமுகர் உரை, திருக்குறள், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை
6. முனைவர் சிலம்பொலி ச.செல்லப்பன், சிலப்பதிகாரம், பாரதி பதிப்பகம், உஸ்மான் சாலை, சென்னை-17, முதல் பதிப்பு 1994.

திருப்பாவையில் ஆளுமைச் சந்தனைகள்

முனைவர் கோ. சுப்புலெட்சுமி

துணை முதல்வர், உதவிப்பேராசிரியர்
செந்தமிழ்க்கல்லூரி, மதுரை

முன்னுரை

ஆளுமை என்பது ஒருவரின் வெளித்தோற்றுத்தைப் பெரிதும் குறிக்கிறது. ஒருவரை தனித்துவமானவராக ஆக்கும் எண்ணாங்கள், உணர்வுகள், நடத்தைகள் என்பவற்றிலான ஒன்று என ஆளுமையை வரையறுக்கலாம். பொதுவாக ஆளுமை என்பது ஒரு தனிநபரின் வசீகரிக்கும் தன்மையாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த ஆளுமைக் கூறுகள் திருப்பாவை எனும் பக்தி இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் தன்மை குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது

திருப்பாவை

திருப்பாவை பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஆண்டாள் பாடியது. 30 பாடல்களால் ஆனது. வைணவ பக்தி நூல்களின் தொகுப்பான நாலாயிரதில்லியபிரபுந்தத்தில் திருப்பாவை 474 முதல் 503 ஆம் பாடல்கள் வரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கண்ணிப் பெண்கள் மார்கழி மாதத்தில் பாவை நோன்பு நோற்றனர். இதன் பின்னணியில் எழுந்ததே இந்நால் ஆகும். மார்கழி மாதத்தில் அனைத்து பெருமாள் கோயில்களிலும் திருப்பாவை பாடப்படுகிறது. தாய்லாந்து நாட்டில் மன்னர் முடி சூட்டு விழாவில் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை பாடப்படுகிறது. இலக்கிய நயமும், கற்பனை வளமும், வருணானைத் திறனும் நிறைந்த திருப்பாவையில் தனிமனிதன் வெற்றி பெற்று மாமனிதனாக திகழ பின்பற்ற வேண்டிய

ஆளுமைச் செய்திகள்

காணப்படுகின்றன.

ஏராளமாக

ஓழுக்கமே உயர்வு

ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரும். ஓழுக்கம் மேன்மையைத் தருவதால் ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும் என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். முன்னேற துடிக்கும் ஒருவன் பின்பற்ற வேண்டியவைகளில் மிக முக்கியமானது ஓழுக்கம். பாவை நோன்பு நோற்பதற்கான முறைகள் குறித்து பேசுகிற ஆண்டாள்,

“.....

செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை
சென்றோதோம்

ஜயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா ஹெண்னி உகந்தேலேர் ம்பாவாப்”
(திருப்பாவை 2)

இப்பாடலில் விரதம் இருக்கும் காலங்களில் உடலும் மனமும் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். செய்யாதான செய்யோம் என்றால் பெரியவர்கள் செய்யக்கூடாதென செயல்கள் என்று கூறியுள்ளவற்றை நாங்கள் செய்ய மாட்டோம். புறங்கூறுதல், பொய் பேசுதல் போன்ற தீய விஷயங்களை பேச மாட்டோம். தர்ம காரியங்களைச் செய்வோம் என்று கூறுகிறாள். நோன்புக்காக மட்டுமல்ல எப்போதுமே ஓழுக்கமாக இருத்தல் உயர்ந்த பண்பு என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

கால மேலாண்மை

காலத்தை வீணாக்காது அதனை தனக்கோ பிறருக்கோ இரு தரப்பினருக்கோ பயன் விளையும்மாறு திட்டமிட்டு செலவிடுவதே

கால மேலாண்மை என்கிறோம். காலம் அனைவருக்கும் பொதுவானது. உயிர் போன்ற காலத்தைச் சிறப்புடன் நுட்பமாய் பயன்படுத்துவதிலேயே வாழ்வின் வெற்றி உள்ளது.

ஞாலம் கருதினுங் கைகூடுங் காலம் கருதி இடத்தாற் செயின் (குறள் 484)

தகுதியான காலத்தை ஆராய்ந்து ஏற்ற இடத்தில் செய்தால் உலகையே அடைய நினைத்தாலும் கைகூடும் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். திருப்பாவையில்,

“புள்ளும் சிலம்பின காண், புள்ளரையன்
கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவும்
கேட்டிலையோ?

பிள்ளாய்! எழுந்திராய், புள்ளும் சிலம்பின
காண், புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவும்
கேட்டிலையோ?
பிள்ளாய்! எழுந்திராய்,

(திருப்பாவை 6)

என்ற வரிகளில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் தோழியை எழுப்புகிறார்கள். அவளோ இன்னும் விடியலில்லை என்று கூறுகிறாள். விடியலைக் குறிக்கும் பறவைகள் எங்கும் ஒலிக்கின்றன, கோயிலில் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்காக வெண்சங்கின் முழக்கம் கேட்கவில்லையா என்று கேட்கின்றனர். சிற்றிவு கொண்ட பறவை இனங்கள் அதிகாலை செய்ய வேண்டிய பண்புகளை தவறாது தொடங்கும் போது ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள் அறியாமலும் அசையாமலும் இருந்தால் எப்படி நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது, வேலைகளை முறைப்படுத்துவது அந்தந்த காலகட்டத்தில் அவ்வப்போது வேலைகளை செய்து முடிப்பது என்பதே ஒரு வெற்றியாளருக்கு அவசியமான

அருங்குணங்கள். ஆன்மீகத்து மட்டுமல்லாது வாழ்க்கைக்கும் சோம்பல் தான் தடையாக இருந்து முட்டுக்கட்டை போடுகிறது. எனவே, காலத்தை முறையாக மேலாண்மை செய்து வெற்றி பெறுவோம்.

ஆற்றிப்படுத்துதல்

வாழ்க்கையில் முன்னேறிய பெரியவர்கள் பின் தங்கியவர்களை கவனத்தில் கொண்டு அறிவுறுத்தி வழிபெறுச் செய்வார்கள். எல்லாரும் ஒரே மனநிலையும் ஆற்றலும் பெற்றிருத்தல் இயலாது. அனுபவசாலிகள் அனுபவம் குறைந்தவர்களை ஆற்றிப்படுத்துவதும் ஒரு தலைமை பண்பு ஆகும். திருப்பாவையில்,

”.....மிக்குள்ள

பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரை போகாமல்
காத்துன்னை
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோது
கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய்.....”

(திருப்பாவை 8)

ஆய மகளீர தமது தோழியர் அனைவரையும் வழிபாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் பனித் தலைவிழ நின்று கூவுகிறாள். தூங்கும் பெண்ணை அறிவுறுத்தி விழிக்கச் செய்து அவர்களோடு சேர்ந்து அழைத்துச் செல்ல ஆற்றிப்படுத்துகிறாள். இந்த பண்பு சிறப்பான ஆளுமையாகப் போற்றப்படுகிறது.

தன்னை அறிதல்

‘உன்னையே நீ அறிவாய்’ என்று அறிஞர் சாக்ரமஸ் ஓங்கி உரைத்தார் அதனையே கவியரசு கண்ணதாசன்,

”உன்னை அறிந்தால்...நீ உன்னை
அறிந்தால்

**உலகத்தில் போராடலாம்
உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும்
தலை வணங்காமல் நீ வாழலாம்”**
என்று கவிதை வடித்தார். இதனையே
ஆண்டாள்,

”தாமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கரிய
தூபம் கழை துபிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளோ! மணிக்கதவும் தாள்திறவாய்
மாமீர் அவளை எழுப்பீரோ?”

(திருப்பாவை 9)

உனக்குள் ஆழ்றல் உண்டு. சாதிக்க சரியான சூழ்நிலையும் உண்டு. பிறகு ஏன் கும்மா இருக்கிறாய். ’தாமணி மாடம்’ என்பது செயல்பாட்டுக்குரிய வாய்ப்புகள். நல்ல பின்னணி ஒளிமயமாக சூழ்நிலை எல்லாம் இருந்தாலும் தாழ்வு மனப்பான்மையே முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கிறது. நம்மால் முடியுமா என்ற அவநம்பிக்கை, இதை போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவஙுக்கு தெரியாவிட்டாலும் உற்றார், உறவினர் அதனை அவஙுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்ற கருத்தினை உணர்த்துவதாக ”மாமீர் அவளை எழுப்பீரோ?” என்று குறியீடாக குறிக்கப்படுகிறது. விளக்கு பிரகாசமாக ஏரிய ஒரு தூண்டுகோல் தேவை என்பதை இந்த பாகுரம் விளக்குகிறது.

விழிப்புணர்வு

வாய்ப்புகள் வந்து நம் வாயில் கதவை தட்டும் போது அவற்றை பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் இழப்பு வந்து சேரும். வெற்றிக்கான வாய்ப்பு எந்த நேரத்திலும் எந்த வடிவத்திலும் வரலாம். அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் விழிப்புணர்வோடு இருத்தல் முக்கியம்.

“நாற்றத் தழுவப்படும் நாராயணன் நம்மால் போற்றப் பறை தரும் புண்ணியனால் பண்டு ஒருநாள் கூற்றத்தின் வாய் வீழ்ந்த கும்பகர்ணனும் தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தான் தந்தானோ?” (திருப்பாவை 10)

இப்பாகுரத்தில் கும்பகர்ணன் என்பது தூக்கம், செயலற்ற தன்மை என்பதற்கான குறியீடு. எனவே, தூக்கத்தை விலக்கி செயல்படுவதற்கு எந்நேரமும் தயாராக விழிப்புணர்வோடு இருக்க வேண்டும்.

இன்சொல் கூறல்

ஒருவருக்கு அறிவுரை கூறும் போது அடக்கு முறையோடு நான் சொல்வதைத்தான் நீ கேட்க வேண்டும் என்று கூறாமல் இனிமையாக கூறுதல் வேண்டும். கேட்பவரைப் புகழ்ந்து பேசி அரவணைத்து குலப் பெருமை கூறி இங்கிதமாக அறிவுரை கூற வேண்டும்.

“குற்றமொன்றில்லாத கோவலர் தம் பொற்கொடியே

புற்றாவு அல்குல் புனமயிலே போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றும் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி! நீ
எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலார்
எம்பாவாய்.”

(திருப்பாவை 11)

இப்பாடலில் எழுந்து வராத தோழியையும், பொற்கொளியே புனமயிலே செல்வப்பெண்டாட்டி என்று புகழ்ந்து நீ விரைந்து எழுந்து வர வேண்டும் என்று இன் சொல்லால் அறிவுரை கூறும் நயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

குற்றத்தை உணர்தல்

தன்னிடம் உள்ள குற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல், அதை மாற்றிக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளை உண்டாக்குதல் போன்றவை சிற்றத் ஆளுமைப் பண்டுகளாக அமைகின்றன. நம்மிடம் உள்ள மிகப் பெரிய குறை நமது குற்றத்தை நாம் ஒத்துக் கொள்ளாதது மட்டுமின்றி அடுத்தவன் மீது குற்றத்தை சுமத்தி விடுதலும் ஆகும்,

“எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ!
சில்லைன்றழையேன் மின் நங்கையீர்!
போதருகின்றேன்!
வல்லை உன் கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாயறிதும்
வல்லீருகள் நீங்களே நானே தானாயிடுக”
(திருப்பாவை 15)

இப்பாடலில் “நானே தான் ஆயிடுக” என்ற சொற்றொடரின் மூலம் நானே குற்றம் உடையவள் ஆகிவிடுகிறேன் என்று ஒத்துக் கொள்வதன் மூலம் திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமையும். தவறு செய்தால் அதை ஒத்துக் கொள்ள உயர்ந்த பக்குவம் உடையவர்களால் தான் தவற்றை திருத்திக்

கொள்ளவும் முடியும். முன்னேறும் ஆற்றலும் அவர்களிடத்தில் இருக்கும்.

முடிவுரை

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி நாச்சியாரான ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையில் மிகச் சிறப்பான ஆளுமைச் சிந்தனைகள் இடம்பெற்று வெற்றி பெற்ற மனிதர்களை உருவாக்கும் படைப்பாக அமைந்துள்ளது. திருப்பாவையே இலக்கிய நயத்துக்காக ரசிக்கலாம், வாழ்வியல் பாடமாக பின்பற்றலாம், பக்தி இலக்கியமாக படித்து மனங்குவியலாம், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அதில் உள்ள ஆளுமை சிந்தனைகளால் சாதனைகளும் படைக்கலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

திருமூலர் பாடல்களில் ஜம்புதங்கள்

முனைவர் து. சுதார்சன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை விவேகானந்தா கல்லூரி, நாகர்கோவில்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதன் பஞ்சபூதங்களில் அமைந்துள்ள நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகியவற்றின் தன்மையால் ஆனவர். இதனால் தான் திருமூலர் ஊன், உடம்பே ஆலையம் என்றார். முனித உடனிலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள பொருட்களோடு தொடர்படையதாகவும் மனித உயிர் அனைத்து சக்திகளையும் அடக்கி ஆனும் தன்மையை கொண்டுள்ளதாகவும் சித்தர்கள் கூறியுள்ளனர். இன்றைய மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் சித்தர்களின் மருத்துவ முறையும் அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

நம் நாட்டின் கலைகளில் சித்த மருத்துவம் பஞ்சபூத சக்திகளில் விகிதாச்சாரம் மாறுபாட்டால் தான் மனிதனுக்கு நோய் வருகிறது என்றும் அவவற்றைச் சரி செய்தால் நோய் தீரும் என்பதையும் நாடி மற்றும் பஞ்சலோக முறைப்படி மருத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. சித்த மருத்துவக் கோட்பாட்டியலின் உணவு மற்றும் உடலியல் கொள்கையில் பஞ்ச பூதங்களின் பங்கு உள்ளன. (க.கா.) மண் சம்மந்தப்பட்ட நாம் உண்ணும் உணவில் சுர்க்கரை, புரோட்டன், விட்டமின், மினரல் போன்ற பொருட்கள் உள்ளன. இக்கட்டுரையில் ஜம்புதங்கள் பற்றியும் அதன் அடிப்படையில் சித்த மருத்துவத்தினையும் காணலாம்.

சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை

“பூதங்கள் ஜந்தும் பொறியவை ஜந்துளும்

ஏதம் படஞ்செய்து இருந்து புறநிலை ஒதும் மலம்குணம் ஆகும் தாரமொடு ஆசி அவங்கைக் கருவிதூண்ணுற்றானே”

திருமூலர்

இந்த 96 பொறிகளை அறிந்து தெளிந்துக் கொள்வதே சித்த மருத்துவத்தின்

அடிப்படையாகிறது இவை ஒவ்வொன்றின் இயல்பு தொழிற்பாடு போன்றவற்றை உணர்ந்துவிட்டால் சித்த மருத்துவத்தின் மகிமைகளை புரிந்துக்கொள்ள முடியும். அதனை வெற்றிகரமாய் பண்படுத்திடவும் முடியும் உடல் உறுப்புகளின் பஞ்சபூதங்களில் கூறுகள் கொண்டு மருத்துவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை பின்வருமாறு. மண்: எலும்பு, தோல், இரச்சி, நரம்பு. மயிர். நெருப்பு: பயம், கோபம், அகங்காரம், சோப்பல், உறக்கம் காற்று: போதல், வருதல், நோய்ப்படுதல், தொடுதல். ஆகாயம்: ஆசை, உட்பகை, மோகம், மதம், வஞ்சனை.

பஞ்சபூதம்

பஞ்சம் என்பது ஜந்து என்ற எண்ணிக்கையை குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக பஞ்சலோகம் என்பது 5 உலோகங்களின் கலவை எனலாம். இது போல் முக்கியமான 5 கூறுகளினை ஜம்புதங்கள் அல்லது பஞ்சபூதங்கள் என்பார். ஒவ்வொரு சிவத்தலமும் ஒரு வரலாறு காரணமாகவும், ஏதேனும் ஒரு தன்மையினாலும் அல்லது இயற்கையின் நில வரத்தினாலும் இப்புதங்களுக்கான கோயிலாக விளங்குகின்றன.

இப்பஞ்சபூதங்களை அடிப்படையாக கொண்ட சித்தமருத்துவமும் விளங்குகின்றன.

சித்த மருத்துவக் கோட்பாடு-விளக்கம்
சித்த மருத்துவக் கோட்பாடு என்பது, அம்மருத்துவம், எந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மருத்துவம் செய்யப்படுகின்றதோ அக்கொள்கையின் அடிப்படையைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

மருத்துவக்கோட்பாடு

உடலைப்போற்றி அறிவது, உடலில் தோன்றும் நோய்களைக் கண்டறியும் கருவிகளை உருவாக்குதல், நோய்களுக்கான காரணங்களைக் கூறல், நோய்களுக்குரிய மருந்துகளை உடலியலுக்கு ஏற்றவாறு அமைத்தல், மருந்துகளால் நோய்களைத்தீர்க்கும் முறைகளை வசூத்தல், நோயிலிருந்து விடுபல், தடுத்தல், பாதுகாத்தல் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மருத்துவக் கோட்பாடு உருவாக்கப்படும்.

சித்தமருத்துவக் கோட்பாடு

சித்த மருத்துவக் கோட்பாடும் ஜம்பூதக் கொள்கையை அடிப்படையாக கொண்டது. இந்த உலகம் ஜம்பூதமயமானது. இந்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் அவற்றால் உருவானவையே. மனித உடலும் உடல் உறுப்புகளும் ஜம்பூதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு உருவானவை. உடலில் தோன்றும் நோய்களுக்குக் காரணமாக அமைவதும், அந்நோய்களைத் தீர்க்கும் மருந்துப் பொருட்களும் மருந்தும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினாலேயே உருவாகின்றன. இயற்கையாகத் தோன்றிய பஞ்ச பூத முறைக்கு மாறாக அமையும் மருந்துகள், பயன்தரமாட்டா என்னும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பெற்றதாகும்.

உலகமும் பஞ்சபூதமும்
உலகம் பஞ்சபூதங்களின் கலவையினால் உருவாயிருப்பதைப் போல, நிலவுகில் உருவாகியிருக்கும் பொருள்களும் பஞ்சபூதங்களின் கலவையால் அல்லது சேர்க்கையால் உருவானவை பஞ்ச பூதங்களின் தொகுதியே உயிரினங்களை உருவாக்கின உன்பதால், உயிர்த் தோற்றுத்திற்குப் பஞ்ச பூதங்களே ஆதியாக அமைவது தெரியவருகிறது.

“அஞ்சம் அடக்கும் அடக்கு என்பார் அறிவிலார் அஞ்சம் அடக்கில் அமரரும் அங்கு இல்லை அஞ்சம் அடக்கில் அசேதனமாம் என்றிட்டு அஞ்சம் அடக்கா அறிவுஅறிந்தேன்”

(திருமந்திரம்)

என்று திருமூலர் உரைக்கின்றார்.

பஞ்சபூதமும் உடம்பும்

உடம்பை ஆட்சி செய்வது பஞ்சபூதமாகும். பஞ்சபூதம் அளவில் ஒன்று மாறினாலும் உயிர்க்குக் கேடு வந்து நேரும் என்பது சித்தமருத்துவக் கோட்பாடு.

அண்டத்தில் இயங்குகின்ற ஆற்றல்கள் அனைத்துக்கும் இதே நிலைமைதான் என்றும் பொதுவிதி கூறப்படுகிறது. அண்டத்துக்கு வேறு, பிண்டத்துக்கு வேறு என்னும் பாகுபாடு இயற்கை நியதியில் இல்லை என்பதை உணர்த்துவது சித்த மருத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்து என்பதை,

“அண்டத்தினுள்ளே அளப்பாரி தானவள் பிண்டத்தினுள்ளே பெருவெளி கண்டவள் குண்டத்தினுள்ளே குணம்பல காணினும் கண்டத்தினுள்ளே கலப்பறியார்களே”

திருமூலர் உரைக்கக் காணலாம்.

பஞ்சபூதங்களின் தன்மையும் மருந்தும்
பஞ்ச பூதங்களின் இயல்பான தன்மைகளை
எண்ணியே உலகப் பொருளில் பஞ்சபூதங்கள்
இடம்பெற்றிருக்கும் அளவைக்குறிப்பதாகச்
சித்த மருத்துவம் கருதுகிறது. பஞ்சபூத
அளவின் படி மருந்துகள் கலந்திருந்தால்
அம்மருந்து இயற்கையான ஆற்றலுடைய
பண்பினைப் பெறும் என்னும் கருத்து சித்த
மருத்துவத்தில் காணப்படுகிறது. பஞ்ச
பூதத்தின் குணம் அறியாமல் மருந்து
செய்தால் அதனால் பயனில்லை என்னும்
கூறப்படுகிறது.

**“அஞ்ச பஞ்சபூத மறிந்தாலனித்தி
யம்போம்”**

என்று திருவள்ளுவ ஞானம் உரைக்கிறது.

**“பூ நெல்லி நீர்மிளகு பொற்கடுக்காய்
வான் மஞ்சள்
கானகத்து வேம்பரிசி காரிகையே
மானங்கேள்
ஒன்றை ஒன்றோகால் ஒன்று
உறுதி முக்கால்
கன்றரைக்கை யான் நீரில் தேய்”**

என்னும் மருத்துவப்பாடல் நெல்லிக்காய், மிளகு, கடுக்காய், மஞ்சள், வேம்பரிசி என்னும் மருத்துவப்பொருள்கள் முறையே மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் எனக்கூறுவதுடன் 65, 4, 3, 2 என்னும் அளவுகளைக் குறிப்படுகிறது.

பஞ்சபூத மரபு

இன்றைய உலகில் சிறந்த தொன்மையான மருத்துவங்களில் ஒன்றாக விளங்குவது சித்த மருத்துவம். இந்த மருந்துவத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் சித்தர்கள். சித்த மருத்துவம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது பஞ்ச பூதம். பஞ்சபூதத்தின் தன்மையை அறிந்த பின்பே, சித்தமருத்துவக் கோட்பாடு முறையில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

பஞ்சபூதம் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்தே உயிர்கள் உலகிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய உயிரும், பொருளும் பஞ்சபூதங்களின் கூறுகளாகும்.

பஞ்சபூதம் பற்றிய கருத்து மருத்துவத்தில் மட்டுமல்லாமல் தொல்காப்பியம், புறநானூறு, பரிபாடல், சிறுபஞ்சமூலம் போன்ற சங்ககால நூல்களிலும் காணப்படுகிறது சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்ற ‘பஞ்சமரபு’ என்னும் இசைநூல் பஞ்சபூதத்தை விவரிக்கிறது.

பஞ்சபூதங்களைப் பற்றிய செய்திகள் தமிழில்க்கியங்களில் சைவத் திருக்கோயில்களில் காணப்படுவதைப் போல வேறுடங்களில் காணப்படுவதை என்பதால், பஞ்சபூதக் கொள்கை தமிழகத்துக்கு மட்டுமே உரியதெனலாம்.

சைவ சமய மரப, சித்த மருத்துவ மரபு ஆஸ்திரவை பஞ்சபூதத்துடன் சூப்புடையவையாகக் கீருக்கின்றன. இதனால் மேற்கண்ட மரபுகள் பஞ்சபூத மரபின் விரிவாகவோ, தொடர்ச்சியாகவோ கொள்ளமுடிகிறது என்பதால் பஞ்சபூத மரபின் எனக் கருத வேண்டியவர்கள் பழமையான சித்தர் மரபினர்.

முடிவுரை

ஜம்பூதங்களின் செயல்பாடுகளையும் அவற்றைக் குறியீடாகவும் வைத்தே மனிதன் செம்மாந்த வாழ்வினை வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜம்பூதங்களின் வழியாகவே சித்தர்கள் சித்த மருத்துவத்தினையும் அதன் கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கியுள்ளனர். நமது உடம்பினை ஆட்சி செய்வது பஞ்சபூதமாகும். எனவே தான் சித்தர்கள் பஞ்ச பூதங்களை வணங்கியுள்ளனர். அதன் வழியாகவே சித்த மருத்துவத்தையும் நமக்கு வழங்கியுள்ளனர். எனவே நாமும் அப்பஞ்சபூதங்களை வணங்கி வாழ்வோம் ஆனால் நோய் நொடியின்றி வாழலாம்.

இசையும் உளவியல் மருத்துவமும்

அ. கல்யாண்சுரன்

முதுகலைமானி

அன்று முதல் இன்றுவரை, இசையும் தாளமும் நம் வாழ்வில் இணைந்துள்ளன. உலகக் கலாச்சரங்கள் அனைத்திலும் இசைக்குமுக்கிய இடம் உள்ளது. ஒவ்வொருநிகழ்விலும் பாடல்கள், இசைக்கருவிகள் வாசிக்கப்படுகின்றன. குழந்தை பிறப்பு, திருமணம், திருவிழா, விளையாட்டு நிகழ்ச்சி மற்ற சமூக, சமூக கலாசார நிகழ்வுகள்... அனைத்திலும். அதேபோல், இசை ஆரோக்கியத்துக்காகப் பயன்படுத்துவதும் பல காலமாக வழக்கத்தில் உள்ளது.

முன்னுரை

இசை சிகிச்சை என்பது, ஒருவருடைய உளவியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் தலையீடாகும். தகுதிபெற்ற இசைச் சிகிச்சையாளர் ஒருவர், பாதிக்கப்பட்வருடைய உளவியல் மற்றும் சமூகத் தேவைகளை மதிப்பிடுவார், அவருக்கு உரிய சிகிச்சையைத் தருவார். இதில் பாடுதல், ஓர் இசைக்கருவியை இசைத்தல், இசையைக் கேட்டல், இசையை உருவாக்குதல் போன்றவை இடம் பெறலாம். இசைச் சிகிச்சையானது, பாதிக்கப்பட்வர் தனது தனது சிகிச்சையைத் தொடர ஊக்கம் தருகின்றது, அவர்களது இயக்கவியல் திறன்களை (உடற் குறைபாடு கொண்ட குழந்தைகளில்) மேம்படுத்தப்படுகின்றது. தகவல் தொடர்பு வெளிப்படையாகவும் திகழ்கின்றது. குறிப்பாக தங்கள் எண்ணங்கள், உணர்வுகளைச் சொல்லால் சொல்ல சிரமப்படுகின்றவர்களுக்கு இது நல்ல பயன் தருகின்றது. உதாரணமாக, ஒருவர் உடல் அல்லது மன அதிர்ச்சியை அனுபவித்து இருக்கும் போது, அவர் அதிர்ச்சி நிலையில் இருக்கலாம், பேச இயலாமல் திகைக்கலாம், அவர்களுக்குள் உள்ள ஆழமான உணர்வுகளை அவர்களால் சொல்ல இலாமால் போகலாம். இசைச் சிகிச்சை இந்தத் தடையை உடைக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய

உள் முரண்களையும் வெளிப்படுத்தாத உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்த உதவுகின்றது.

மனத்தைத் தளர்த்தும் மற்ற உத்திகளைப் போலவே, இதமான இசையை இசைப்பது அல்லது கேட்பது. (குரல்களை அல்லது இசைக் கருவிகளை) மூளையைத் தூண்டுகிறது, அறிவாற்றல், உணர்வுகளை மற்றும் உடல்சார் உடல் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஒரு நேர்விதமான தாக்கத்தை உண்டாக்குகிறது.

இசைக் கல்வி, இசைச் சிகிச்சைவேறுபாடு
இசைச் சிகிச்சை, இசைக் கல்வி அகிய இரண்டிலும் இசை உருவாக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அவற்றின் நோக்கம் வேறு,

இசைச் சிகிச்சை	இசைக் கல்வி
ஓர் இசைச் சிகிச்சையாளர்	ஓர் இசை ஆசிரியர் பாரம்பரிய
உடல் அல்லது உணர்வுப் பிரச்சினை	முறைப்படி இசை கற்பிக்கிறார்.
(புத்திசாலித்தனக் குறைபாடு, மனநலப் பிரச்சினைகள், வளர்ச்சிக் குறைபாடுகள், மனநலப் பிரச்சினைகள், வளர்ச்சிக் குறைபாடுகள், நன்கு செயல்படுகிறவர்கள்.	மாணவர்கள் எந்தச் சிரமமும் இல்லாதவர்கள், நன்கு செயல்படுகிறவர்கள்.

போன்றவை கொண்டவர்களுடன் பணியாற்றுகின்றார்.)		சிகிச்சையாளர்கள் உதவுகிறார்கள். இதானல், பாதிக்கப்பட்டவர் தன்னுடைய இசை கற்கவேண்டும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உத்திகள், பாணிகளில் சிறந்து விளங்கவேண்டும்.	ஆனாலும், அவர்கள் கற்றுக் கொண்ட விஷயங்கள் பெரும்பாலும் இசை இசை நிகழ்ச்சிகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.
சிகிச்சை யளிப்பவரும் பாதிக்கப்பட்ட வரும் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறார்கள், நன்கு பழகுகிறார்கள், பரஸ்பர நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள், அதன் மூலம் சிகிச்சையைச் சிறப்பாகுகிறார்கள்.	பொதுவாக, ஆசிரியர் - மாணவர் இடையே ஒரு சமூகமான உறவு இருக்கும். மாணவரின் இலக்கு, அந்த இசைத் துறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிபுணத்துவம் பெறுவதாக அமையும்.	சிகிச்சையானது மனநலப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு கூடுதல் சிகிச்சையாக (மற்ற சிகிச்சைகளுடன்) பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இசைச் சிகிச்சையின் நோக்கம், சொற்கள் அல்லது மருந்துகளை மட்டும் வைத்துக் கையாளச் சிரமமான பிரச்சினைகளைக் கையாள்வது. தொழில்முறை இசைச் சிகிச்சையாளர் ஒருவர், பாதிக்கப்பட்டவருடைய கலாசார, தனிப்பட்ட விருப்பங்களைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு பொருத்தமான இசையைத் (குரல் அல்லது இசைக் கருவி) தேர்ந்தெடுக்கிறார், அதன் மூலம் சிகிச்சையையும் சிறப்பாக்கிறது. ஒட்டுமொத்த அனுபவமும் மகிழ்ச்சியானதாக அமைகிறது.	இசைச் சிகிச்சையானது ஆட்டிலும், ADHD, டவுன் குறைபாடு, ஸ்கிஜோஃப்ரெஷியா, பதற்றும், மனச்சோர்வு, அல்சைமர்ஸ் குறைபாடு, அடிமையாதல் போன்ற பிரச்சினைகளைக் குணப்படுத்த நன்கு பயன்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்வர்களுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களும், தங்களுடைய உணர்வுப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க இசைச் சிகிச்சையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.
பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பல வகைகளில் மேம்படுத்துவதற்கு (அறிவாற்றல், தகவல் தொடர்பு கல்வி, இயக்கவியல், உணர்வு ஒழுங்குபடுத்தல், படைப்புத்திறன் மற்றும் சமூகத் திறன்கள்) இசைச்	இசைக் கல்வியாலும் மாணவர் அறிவாற்றல் திறன்கள், கவனக் சூர்மை, படைப்பாற்றல் மற்றும் சமூகத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.		

உங்களுக்கு தெரியுமா? இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவுடைந்த நேரம், அமெரிக்காவில் ஏராளமானோர் போர் தொடர்பான உடல் மற்றும் மனத்தினர்ச்சியுடன் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, அந்நாட்டைச் சேர்ந்த பல இசைக் கலைஞர்கள், ஒவ்வொரு மருத்துவமனையாகச் சென்று இசைக் கோப்புக்களை வாசித்தார்கள். இதனால், அந்நோயாளர்கள் விரைவில் குணமானவர்கள். இதைக் கவனித்த மருத்துவர்கள், அதன் பிறகு தங்களுடைய மருத்துவமனைகளில் இசைக் கலைஞர்களை வேலைக்குச் சேர்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

இசைச் சிகிச்சையின் வகைகள்

பாதிக்கப்பட்டவரின் தேவை, ஒருகுறிப்பிட்ட இசையைப் புரிந்துகொள்ள அல்லது கற்க அவருக்கு இருக்கும் திறன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, இசைச் சிகிச்சையாளர் இவற்றில் ஏதேனும் ஒருவகையைப் பயன்படுத்துவார்.

பின்னணி இசைச் சிகிச்சையானது மருத்துவமனையில் வாணொலி அல்லது ஒலி நாடா வழியே தொடர்ந்து சில மணிநேரம் ஒலி பரப்பாக்கப்படுகின்றது. இதனால், ஓர் அமைதியான குழல் உண்டாகிறது. இதனால், சிகிச்சை பெறுவோரின் பதற்றம், மன ஆழுத்தம் குறைகிறது. குறிப்பாக நெருக்கடி நேரப் பராமரிப்பில் இருப்பவர்களுக்கு இது நல்லபலன் தருகிறது.

தியான இசைச் சிகிச்சை

பாதிக்கப்பட்டவர் இசை மற்றும் கலையின் பொதுவான முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. ஓர் இசையை ஒலிக்கச் செய்யும் முன், சிகிச்சை பெறுகிறவருக்கு அல்லது சிகிச்சைபெறும் குழுவுக்கு அந்த இசையை உருவாக்கிய இசையமைப்பாளரின் வாழ்க்கை வரலாறு தரப்படுகின்றது. அந்த

இசை பற்றிய பிற விபரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த சிகிச்சையால் ஒருவருடைய போர்ட்டவன்று கட்டுப்படுகின்றது, சோகம் குறைகிறது.

குழு இசைச் சிகிச்சை

இசைச் சிகிச்சை வழங்குபவர் ஒரு குழுவினருக்குப் பாடல் சொல்லித் தருகிறார், அல்லது ஓர் இசைக் கருவியை இசைக்கச் சொல்லித்தருகிறார். இது பொதுவாக மருத்துவமனைகளில் உள்ளோயாளிகளாக உள்ளாவர்கள் மத்தியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குழுச் சிகிச்சை தன்னம்பிக்கையையும் சுயமதிப்பையும் வலுப்பபடுத்துகிறது.

இசைக் கலைஞர்கள் வாசிக்கும் இசை

மருத்துவமனை வார்ட்களுக்கு ஓர் இசைச் கலைஞர் வந்து, தன் இசைக் கருவியை வாசிக்கிறார். இந்த இசைச் சிகிச்சை பொதுவாக மனநலப் பாதிப்பு, ஆட்டிசம் கொண்ட குழந்தைகள் அல்லது உணர்வுப் பிரச்சினைகள் கொண்ட பெரியவர்களை குணப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

படைப்பாற்றல் இசைச் சிகிச்சை

சிகிச்சை பெறுவார் பாடல்களை எழுதுகிறார்கள், இசையமைக்கிறார்கள், இசைக்கருவி வாசிக்கிறார்கள், இது அவர்களுக்கு அமைதி தருகிறது. இதனால் அவர்களால் தங்களுடைய சோகத்தை வெளிப்படுத்த இயலுகின்றது. உதாரணமாக, இறந்து போன காதலியை எண்ணி ஒருவர் பாலாம், இதேபோல் அடக்கி வைக்கப்பட்ட யங்கள், உணர்வுகளையெல்லாம் அவர்கள் பாடல் மற்றும் இசை வழியே வெளிப்படுத்தகிறார்கள்.

இசைச் சிகிச்சையின் பகுதிகள்

இசைச் சிகிச்சையில் பலபகுதிகள் உள்ளன. ஆவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு விதமாகப் பலன் தருகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட சிகிச்சை

பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இவ்வில் எந்தப் பகுதி நன்கு பலன் தருமோ, அதைச் சிகிச்சை தருபவர் பயன்படுத்துவார்.

பாடல் எழுதுதல்

பாதிக்கப்பட்டோர் பாடல்களை எழுதலாம். அதுவரை அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த தங்கள் எண்ணாங்கள் மற்றும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தலாம். இசைச் சிகிச்சையாளர்கள் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள், தாளம் மற்றும் மெட்டுக்கு ஏற்ப எனிய பாடல்வரிகளை எழுதச் சொல்லித் தருவார்கள். உதாரணமாக, சிகிச்சை பெறுபவர் ஒரு பாடலில் இருக்கும் சொற்களை நீக்கிவிட்டு, அதற்குப் பதிலாகத் தன்னுடைய சொந்த உணர்வை வைத்து பாடல் எழுதுவார், அதன் மூலம் ஓர் எனிய கவிதையை உருவாக்குவார்.

பாடல் வரிகளை அலசுதல்

பாதிக்கப்பட்டவரின் இசைச் சிகிச்சையாளர், 'உங்களுக்குப் பிடித்த பாடல் எது?' என்று கேட்பார். அதிலும் சொற்களை, வரிகளை ஆராயக் கற்றுத் தருவார். இதனால், ஒரு விவாதம் தொடங்கலாம், அதன் மூலம், பாதிக்கப்பட்டவருடைய உணர்வுகளைப் பிரச்சினைகள் வெளிப்படலம். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட பாடலின் வரிகள், பாதிக்கப்பட்டவருடைய வாழ்கைக்குத் தொடர்புடையவை, அவற்றைப் பயன்படுத்தி அவருடைய உணர்வுகளை ஆழமாக அலசலாம்.

கேட்டல்: பாதிக்கப்பட்டவர் ஒரு நேரடி அல்லது பதிவு செய்த இசையைக் கேட்கிறார், அதற்கு எதிர்வினையாற்றுகிறார். அவர்கள் இசைக்குப் பலவிதமான செயல்பாடுகளின் மூலம் எதிர்வினையாற்றலம். மனம் தளர்ந்து இருத்தல், தியானம்,

கட்டமைப்பான சுதந்திர அசைவு, ஓவியம், வண்ணம் தீட்டுதல் போன்றவை.

இசைக் கருவியை வாசித்தல்:

சொற்களால் பேசச் சிரமப்படுகின்றவர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த ஓர் இசைக் கருவியை இசைத்துத் தங்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தலாம். இது அவர்களுக்கு மனநிறைவும் தரலாம். இசைக் கருவிகளை இசைப்பதற்காக கை, கண் ஒருங்கிணைப்புத் தேவை. ஆகவே இது அவர்களுடைய இயக்கவியல் திறன்களை வளர்க்கவும் உதவலாம். (குறிப்பாக, ஆட்டஸம், ADHD மற்றும் பிற வளர்ச்சிக் குறைபாடுகளைக் கொண்ட குழந்தைகளுக்கு இது நல்லபலன் தருகிறது) ஓர் இசைக் கருவியை இசைப்பது, ஒருவர் தனக்குள் இருக்கும் சுயத்துடனும் பிறருடனும் உரையாடுவதற்கான மகிழ்ச்சி மிக்க வழி ஆகும். அது ஞாபகசக்தி, சமூகத் திறன்கள், தன்னம்பிக்கை மற்றும் படைப்பாற்றலை மேம்படுத்தவும் உதவுகிறது.

இசையை உருவாக்குதல்: இது ஒரு சுய வெளிப்பாடு உத்தியாகும். இங்கே, பாதிக்கப்பட்ட வரும் சிகிச்சை அளிப்பவரும் சேர்ந்து ஒரு புதிய இசையை உருவாக்குகிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர் இசை அல்லது இசையல்லாத ஊடகங்களைத் தன்னால் இயன்றவரை பயன்படுத்தி இசையை உருவாக்கலாம். உதாரணமாக, குரல், உடல், ஓலி, தாளவாத்தியக் கருவிகள், படங்கள் மற்றும் எழுத்து இந்த உத்தியின் மூலம், பாதிக்கப்பட்டவர் தனக்குள் அழுக்கப்பட்டிருக்கும் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்கிறார், அவை இசையின் மூலம் வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கிறார். அதன் பிறகு, சிகிச்சையளிப்பவர் இந்த உணர்வைப் பிரச்சினைகளைக் கவனித்துச் சரிசெய்கிறார்.

முடிவுரை

இசை உள்ளதாளம், மெட்டு மற்றும் அர்த்தமுன்ன கவிதை போன்றவை மக்களிடையே ஒரு நேர்விதமான தாக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன.

அவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினையை தினசரி வாழ்க்கையைச் சமாளிக்க உதவுகின்றன.

துணை நூல்

1. டாக்டர் மீனாட்சி ரவி - இசையும் மருத்துவமும்.

குண்டலகேசி - தருக்க நூல்

முனைவர் பூ.பூங்கோதை
உதவிப்பேராசிரியர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சில்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐந்து காப்பியங்களும் ஜம்பெருங்காப்பியங்கள் எனப் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளன. ‘ஜம் பெருங்காப்பியம்’ என்னும் பெயரை நன்னால் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர் என்பவரே முதன்முதலாக ஆண்டுள்ளார்.

“ஜம்பெருங்காப்பியம்,
என்பெருந்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்
கீழ்க்கணக்கு என்னும் சிற்றிலக்கியங்களுள்ளும்”
(மயிலைநாதர் உரை, நன்னால், நூற். 387)
என்று மயிலைநாதர் ‘ஜம்பெருங்காப்பியம்’ என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

‘தமிழ்விடு தூது’ என்னும் சிற்றிலக்கியம் (ஆசிரியர் பெயரில்லாத நூல்) ‘கற்றார் வழங்கும் பஞ்சகாப்பியம்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றது. எனினும் அவ்வைந்து காப்பியங்கள் எவை என்பதைத் ‘தமிழ்விடு தூது’ குறிப்பிடுவில்லை. கி.பி.பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கந்தப்ப தேசிகர் என்பவரே ‘பஞ்சகாப்பியம்’ எவையென்பதை,

“சிந்தாமணி யாம்சில்பதிகாரம் படைத்தான்
நந்தாமணி மேகலை புனைந்தான் - நந்தா
வளையாபதி தருவான் வாசவனுக் கீந்தான்
திளையாத குண்டல கேசிக்கும்....”

- (தமிழன்னல், புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.204)

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கந்தப்ப தேசிகர் சீவகசிந்தாமணி, சில்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் வரிசையில் ஜம்பெருங்காப்பியங்களைக் குறித்துள்ளார்.

அவர் பெருங்கதையையும் சூளாமணியையும் தவிர்த்துவிட்டு வளையாபதியையும் குண்டலகேசியையும் ஜம்பெருங்காப்பியங்களின் பட்டியலில் சேர்ந்திருப்பது எவ்வகையிலும் பொருந்தாது என இக்கால ஆய்வாளர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

வடமொழியில் ‘பஞ்சகாவியம்’ என்று கூறும் வழக்காற்று மரபையொட்டித் தமிழில் பிற்காலத்தில் தோன்றிய வழக்கானே ‘ஜம்பெருங்காப்பியங்கள்’ என்னும் பெயரெனக் கொள்ளலாம்.

குண்டலகேசி - வாதக்காப்பியம்

‘குண்டலகேசி’ ஒரு பௌத்தக்காப்பியமாகும். இது மறைந்து போன தமிழ்நூல்களுள் ஒன்று. குண்டலகேசிப் பாடல்கள் பல உரையாசிரியர்களால் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. ‘புறத்திரட்டு’ என்னும் நூலில் குண்டலகேசியின் பத்தொன்பது பாடல்கள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. விருத்தப்பாவால் இயற்றப்பெற்ற இக்காப்பியம், ‘யாப்பருங்கல விருத்தி’யரையில் மேற்கோளாக ஆளப்பெற்றிருப்பதால் இந்நூல் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதெனக் கருதலாம். குண்டலகேசிக்கு மறுப்பாக கி.பி.ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ‘நீலகேசி’ என்னும் சமணக் காப்பியம் தோன்றியிருப்பதால் குண்டலகேசியை அதற்கு முற்பட்ட காலத்தனவாகக் கொள்ளலாம்.

‘மணிமேகலை’க் காப்பியத்தில்தான்
முதன்முதலாக சமயவாதங்கள் பேசப்படுகின்றன.

குண்டலகேசி, நீலகேசி, பிங்கலகேசி போன்ற தமிழில் தோன்றிய காப்பியங்கள் வாதக் காப்பியங்களாகும். குண்டலகேசி பெளத்த சமயத்தின் பெருமைகளையும் அதற்கு எதிர்பாகத் தோன்றிய நீலகேசி சமண சமயத்தின் சிறப்புக்களையும் வாத அடிப்படையில் நிலைநாட்ட முயன்றுள்ளன.

‘குண்டலம்’ போன்ற சுருண்ட கந்தலையுடைய குண்டலகேசி என்ற பெண்ணின் கதையையும் செயல்களையும் நீலகேசி உரையிலிருந்தே அறியமுடிகின்றது.

நாகுதத்தனார் என்ற நாதகுத்தனார்

‘நாதகுத்தனார்’ என்னும் பெயர் ‘நாதகுப்தனார்’ என்னும் பெயரின் திரிபாக இருக்கலாம். இவரே ‘குண்டலகேசி’ என்னும் காப்பியத்தைத் தமிழில் இயற்றியவர் ஆவார். நாதகுத்தனார் (நாதகுப்தனார்) என்னும் நாகுதத்தனாரே ‘குண்டலகேசி’யின் ஆசிரியர் என்பது நீலகேசி உரையில் அதாவது நீலகேசியின் ‘மொக்கலவாதச் சருக்கம்’ எழுபத்து எட்டாம் பாட்டின் உரையில், “புழக்குலந் தம்மால் நுகரவும் வாழவும் பட்ட வினைய வுடம்பு” என்னும் பாலடியை மேற்கோள்காட்டி இதனை ‘நாதகுத்தனார் வாக்கு’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதிலிருந்து அறியலாம். மேற்கோளாக மேலே காட்டப் பெற்ற செய்யுளடி குண்டலகேசிச் செய்யுளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்.

மயிலை.சீனி.வேங்கடசாமி அச்செய்யுள் எது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

“எனதெனச் சித்தித்த லான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் காமேல் தினைப்பெய்த புஞ்கத்தை போலச் சிறியவு முத்தவ மாகி நுனைய புழக்குலந் தம்மால் நுகரவும் வாழவும் பட்ட

வினைய வுடம்பினைப் பாவி யானென தென்னலு மாமீமா”

- (மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, பெளத்தமும் தமிழும், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2007, ப.96)

நாதகுத்தனாரை நாகசேனர் என்று கல்ஸபதேரர் கூறுகின்றார். பெளத்தராகிய கல்ஸபதேரர் சோழநாட்டுத் தமிழர் ஆவார். இவர் பெளத்த சமயத்தின் திரிபிடகங்களில் ஒன்றான விந்யபிடகத்துக்குப் பாலிமொழியில் உரைநூல்கள் சிலவற்றை எழுதியுள்ளார். அவ்வரைகளில் ஒன்று ‘விமதி விநோதனீ’ என்பதாகும். இந்த நூலில் கல்ஸபதேரர் குண்டலகேசி நூலாசிரியரின் பெயர் நாகசேனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, பெளத்தம் வளர்த்த தமிழ், பக. 91-93) மேலும் கல்ஸபதேரர் தமிழ்நாட்டில் குண்டலகேசி என்னும் செய்யுள் நூலை நாகசேனர் என்பவர் பிறமதங்களைக் கண்டிப்பதற்காக எழுதினார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் கூறும் பாலிமொழி வாசகம் வருமாறு:

“புப்பேகிர இம்ஸ்மிம் தமிழாரட்டே கொஸி பின்னலத்திகோ நாகஸேனோ நாம தேரோ குண்டல கேளி வத்தும் பரவாத மதன நயதஸ்ஸனத்தம் கப்பருபேன குரேந்தோ”

- (மயிலை, சீனி.வேங்கடசாமி, மு.நா., ப.97)

இதனால் நாதகுத்தனாருக்கு நாகசேனர் என்னும் பெயரும் இருந்ததை அறியலாம். நாதகுத்தனாரைப் பற்றிய பிற செய்திகள் இதுவரை அறியப்படவில்லை. ‘குண்டலகேசி’ என்னும் பெளத்தப்பிக்குணி ஒருத்த வடநாட்டிலுள்ள ‘ஆவணம்’ என்னும் ஊரில் நாதகுத்தனார் ஆருகத் சமயத்தவரை தம் வாதத்தில் வென்றாள் என்பது மட்டும் நீலகேசி உரையில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஆயினும், ஆருக்தராகிய அந்த நாதகுத்தனர் குண்டலகேசி ஆசிரியர் அஸ்லர்; எனவே, பெளத்த சமயத்தைச் சேர்ந்த வேறு நாதகுத்தனாரே குண்டலகேசியின் ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும். குண்டலகேசியின் ஆசிரியராகிய நாதகுத்தனர் கி.பி.பத்தாம் நாற்றாண்டிற்க முற்பட்ட பெளத்தராக இருக்க வேண்டும்.

குண்டலகேசி தருக்கக் காப்பியமே

எது எவ்வாறு இருப்பினும் ‘குண்டலகேசி’ ஒருபெளத்த தருக்கக் காப்பியம் என்பதில் ஜயமில்லை. தருக்கமாவன: அக்காலத்தில் ஏகாந்தவாதமும் அனேகாந்தவாதமும் ஆகும். ‘அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவதரிசனம், காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும் சாங்கியம் முதலிய ஆறு திரிசனங்களுள்ளும் காண்க’ என்று யாப்பாருங்கல விருத்தி உரையாசிரியர் “மாலை மாற்றே சக்கரம் சூழிகளம்” என்னும் சூத்திர உரையில் கூறியிருப்பதனால் ‘குண்டலகேசி’ தருக்க நூல் என்பது அறியப்படும் என்பர் (மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, பெளத்தமும் தமிழும், ப.125). பெளத்த சமயச் சார்பான இந்நால் தருக்கவாதங்களினால் சமணம், வைதீகம் முதலான சமயங்களைக் கண்டிக்கின்றது. இந்நாலின் பாடல்கள் விருத்தப்பாவினால் இயற்றப்பட்டிருப்பதனால் ‘குண்டலகேசி விருத்தம்’ என்னும் பெயரையும் பெற்றுள்ளது.

வீரசோழியத்தின் யாப்பியல் இருபத்து மூன்றாம் பாடல் உரையில் ‘குண்டலகேசி முதலான காப்பியமெல்லாம் விருத்தமாம்’ எனக் கூறப்பட்டிருப்பதும் கருத்தக்கது. எனினும் இடையிடையே இந்நாலில் கலித்துறைச் செய்யுட்களும் விரவியிருந்தன என்பதை வீரசோழிய அலங்காரத்தின் நான்காம் செய்யின் ‘குண்டலகேசி முதலாகவுடையவற்றிற்றெறியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானுக்கு அப்படியல்ல தாகாதென்பது. அன்றியும், அவை செய்த

காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்கும் என்றாதும், அமையுமெனக் கொள்க’ என உரைக்குறிப்பில் வருவதனால் அறியலாம். இதனால் குண்டலகேசியில் உரையாசிரியர்களுக்கும் பொருள் புலப்படாத சொற்கள் இருந்தமையை அறியலாம்.

‘குண்டலகேசி’ பெயர்க்காரணமும் மூலக்கதையும் மணிமேகலைக் காப்பியம், அக்காப்பியத்தின் தலைவியாகிய மணிமேகலை என்பவளின் பெயரையே காப்பியப் பெயராகக் கொண்டிருப்பதைப் போல, இக்காப்பியத் தலைவியின் பெயர் குண்டலகேசி என்பதாதலின், அவள் பெயராலேயே காப்பியத்திற்கும் ‘குண்டலகேசி’ என்னும் பெயர் அமையலாகிறது. ‘கேசி’ என்பதற்கு கூந்தல், முடி, மயிர் என்னும் பொருள்கள் உள்ளன. குண்டலம் போன்ற சுருண்ட கூந்தலைக் கொண்டவள் குண்டலகேசி ஆவாள்.

‘குண்டலகேசி’ என்பவள் கௌதம புத்தர் உயிர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே வடநாட்டில் வாழ்ந்த ஒரு பெளத்தத்துறவி ஆவாள். இப்பெண் துறவியின் வரலாறு பாலிமோழியில் எழுதப்பட்ட பெளத்த நூலாகிய தேரிகாதையின் நாற்பத்தாறாம் காதையாக அமைந்துள்ளது. வைசிக பூரணத்தின் முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயத்தில் குண்டலகேசியின் வரலாறு கூறப்பெற்றுள்ளது.

(பொருண்மை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தஞ்சாவூர் மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி வெளியீடு, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2011, ப.94). இந்நாலில் “சைவ சமயத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பெண்ணொருத்தி தன்னைக் கொல்லவந்த கணவனைக் கொன்று பின் பெளத்தத் துறவியின் உபதேசம் பெற்றுக் குண்டலகேசி என்னும் பெயருடன் பெளத்தத் தொண்டு புரிந்த கதையைக் கூறும் நூல் இது” (மேலது, ப.95) என்னும் செய்தி கூறப் பெற்றுள்ளது.

சி.சேதுராமன் தம் ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ என்னும் நூலில் (பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2012, ப.132) தன் கணவனைக் கொண்ற பின்னர் வாழ்க்கையை வெறுத்த குண்டலகேசி பின்னர் சைவ சமயத்திலிருந்து புத்தசமயத்தில் சேர்ந்து துறவு மேற்கொண்டாள். இவனுக்குப் பெளத்த மதக் கொள்கைகளைப் போதித்த குரு அருக்கச் சந்திரன் ஆவார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சி.சேதுராமன், குண்டலகேசியின் பத்தொன்பது பாடல்கள் புறத்திரட்டில் கிடைத்துள்ளன. பிற நூல்களில் மேற்கொள்களாக எடுத்தாஸப் பெற்ற எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. ஆக மொத்தம் தற்பொழுது குண்டலகேசியின் இருபத்தெட்டந்து பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன எனகின்றார் (சி.சேதுராமன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.133).

கிடைத்துள்ள குண்டலகேசியின் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் அழுந்த கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் உட்கொண்டுள்ளன. திவாகரவாமன முனிவர் நீலகேசிக்கு எழுதியுள்ள உரையில் குண்டலகேசியின் தொண்ணுற்றொன்பது பாடல்களின் முதற்குறிப்பை மட்டும் தந்தாளார். எனினும் அப்பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை.

குண்டலகேசியின் வரலாறு பாலிமொழியில் எழுதப்பெற்ற பெளத்த சமய நூல்களான ‘தம்ம புதா’, ‘அங்குத்தர நிகாயா’ ஆகிய நூல்களில் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பெற்றுள்ளன.

‘குண்டலகேசி’ காப்பியக்கதை

‘நீலகேசி’ என்னும் சமனத் தமிழ் நூலின் 28ஆம் செய்யறின் உரையில் கூறப்பெற்றுள்ள குண்டலகேசியின் கதைச் சுருக்கமே, இந்நாலினைத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தது.

இராசகிருகம் என்னும் நகரத்தை ஆட்சிசெய்த மன்னின் அமைச்சனுக்கு ஒரு

பெண்குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்குப் பத்திரை என்னும் பெயர் வைத்துப் பெற்றோர் சீருடன் வளர்த்து வந்தனர். இவ்வாறு வளர்ந்த அப்பெண் மகவு பூப்பூட்டந்து மணம் செய்தத்தக்க பருவத்தையும் வயதினையும் அடைந்தது. ஒருநாள் இப்பெண் தன்மாளிகையின் மேஜாத்தில் உலாவினாள். தெருவழியே கட்டழகு மிகக் காளன் என்னும் இளைஞனை மன்னனது சேவர்கள் கொலைக்களத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதைப் பத்திரை கண்டாள். கண்டு அக்காளையின் மேல்காதல் கொண்டாள். அவன் (காளன்) மன்னின் புரோகிதன் மகன் ஆவான். வழிப்பறி செய்த குற்றத்திற்காகக் கொலைத் தண்டனை விதிக்கப்பெற்று அவன் கொலைக் களம் அழைத்துச் செல்லப்படான். இக்குற்றவாளியின் மேல் காதல் கொண்ட பத்திரை தன் தந்தையாகிய அமைச்சனிடம் ‘அவனையே மனம் புரிவேன்; அன்றேல் உயிர்விடுவேன்’ என்று பிடிவாதம் செய்தாள்.

இதனால் பத்திரையின் தந்தை கொலையாளர்களுக்குக் கைக்கலி கொடுத்து காளனை மீட்டுவந்து நீராட்டி, புதிய ஆடையணிகலன்களை அவனுக்கு அளிவித்து பத்திரையை மனஞ்செய்து கொடுத்தான். அவர்கள் கணவன் - மனைவியாக இன்பாக வாழ்ந்து வரும் நாளில் ஒரு நாள் ஊடல் நிகழ்ச்சியின் லபோது பத்திரை தன் கணவன் காளனைப் பார்த்து “முன்பு நீ கள்வன் அல்லனோ?” என்றாள். காளன், பத்திரை தண்ணை - இகழ்ந்து அவமானப்படுத்தியதாகக் கருதி மிகக் சினம் கொண்டாள். எனினும், அதை அப்போது வெளிக்காட்டாமல் அடக்கிக் கொண்டான்.

பின்னர் ஒருநாள் காளன் பத்திரையிடம் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிய தெய்வத்தை வழிபடுவதற்காக அருகிலிருக்கும் மலையுச்சிக்குச் செல்லவிருப்பதாகவும், அவனையும் தண்ணுடன் வரவேண்டுமென வேண்டினாள். அவனும்

ஒப்ப இருவரும் மலையுச்சிக்குச் சென்றனர். மலையுச்சியினை அடைந்ததும் அக்கொடியவன் பத்திரையைச் சினந்து ‘அன்று நீ என்னைக் கள்வன்’ என்று கூறினாயன்றோ?’, ‘இன்று நான் உன்னைக் கொல்லப் போகிறேன்; நீ இறக்கு முன் வழிபடும் கடவுளை வணங்கிக் கொள்’ என்றான்.

இதனைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட பத்திரை ‘தற்கொல்லியை முற்கொல்ல வேண்டும்’ என்னும் முதுமொழியைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, காளன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்பாடுவளைப் போல நடித்து ‘என் கணவனாகிய உன்னையன்றி ணக்கு கேறு தெம்ஹம் ஏது? அதைன் உன்னையே நான் வலம்வந்து வணங்குகிறேன்’ என்று சொல்லி அவனை வலம் வருவதுபோல் பின்புறம் சென்று அவனை ஊக்கிக் கீழே தள்ளினாள்; அக்கொடியவன் மலையுச்சியிலிருந்து வீழ்ந்து மாண்டான்.

கணவனைக் கொன்றபின் பத்திரையின் நிலை

காளனைக் கொன்ற பின்னர் பத்திரை உலக வாழ்க்கையை வெறுத்து நிகண்ட மதமாகிய சமணத்தில் சேர்ந்தாள்; பின்னர் துறவு கொண்டாள். சமண மதக் கொள்கைப்படி துறவியான பத்திரையின் தளைமயிரைக் களைந்துவிட்டார்கள். ஆயினும் மீண்டும் மீண்டும் தலையில் மயிர் வளர்ந்து சுருண்டு காணப்பட்டன. ஆகவே ‘சுருண்ட மயிரினையுடையவன்’ என்னும் பொருள்படும் ‘குண்டலகேசி’ என்னும் பெயரில் அவளைக் குறிப்பிட்டனர். இப்பெயரே அவளுக்கு நிலைத்து விட்டது. பிற்காலத்தில் அவளது இயற்பெயரையும் காரணப்பெயரையும் சேர்த்து ‘பத்திரா குண்டலகேசி’ என்றழைத்தனர்.

சாரிபுத்தரும் குண்டலகேசியும்

சமண சமயத்தில் சேர்ந்த குண்டலகேசி சமணர்களிடம் சமண சாத்திரங்களையும் தர்க்க நூல்களையும் கற்றறிந்தாள். பின்னர்

சமய வாதம் செய்யப்பூறப்பட்டாள். தாம் சென்றவிடங்களில் நாவல்நட்டு, வாதப்போர் செய்து வென்று வந்தாள். வாதப்போர் செய்வேர் நாவல் மரக்கிளையை ஊர் நடுவில் நட்டு வைத்து, சான்றோரை வாதுக்கு அழைப்பது அக்கால வழக்கமாகும்.

இவ்வாறு ஒருநாள் குண்டலகேசி ஓர் ஊரையடைந்து அவ்வூர் நடுவில் மணலைக் குவித்து நாவல் மரக்கிளையை நட்டுவிட்டு, உணவு பெறுவதற்காக வீடுதோறும் பிச்சைக்குச் சென்றாள். அச்சமயம் கெளதம் புத்தர் தம் சீட்ர்களுடன் அவ்வூருக்கருகிலிருந்த ஒரு தோட்டத்தில் வந்து தங்கியிருந்தார். அவருடைய சீட்ர்களுள் ஒருவராகிய சாரிபுத்தர் என்பவர் அவ்வூருக்குள் உணவுபிச்சைக்காகச் சென்றார்.

சாரிபுத்தர் அங்கு நாவல் நட்டிருப்பதைக் கண்ணுற்று அதன் காரணத்தை அங்கிருந்தவர்களால் அறிந்து அங்கிருந்த சிறுவர்களை அழைத்து அக்கிளையினைப் பிடுங்கி எறியச் சொன்னார். அவர்களும் அவ்வாறே செய்தனர்.

உணவுக்காக ஊருக்குள் சென்றிருந்த குண்டலகேசி தான் நட்ட நாவல் மரக்கிளை வீழ்த்தப்பட்டிருப்பதையும், அதனை வீழ்த்தியவர் அங்கிருந்த சாரிபுத்தர் என்பதையும் அறிந்து அவ்வுர்ப் பெரியோரை அழைத்து அவையைக் கூட்டினாள்; தனது வாதத்தைக் குண்டலகேசி தொடங்கினாள். நெடுநேரம் நடைபெற்ற வாதத்தில் குண்டலகேசியின் வினாக்களுக்குச் சாரிபுத்தர் தக்கவிடையளித்தார். பின்னர் சாரிபுத்தர் வினாக்களுக்கு விடையளிக்க இயலாமல் தன் தோற்றுதாக ஒப்புக் கொண்டாள். சாரிபுத்தர் காலில் விழுந்து வணங்கி அவரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தாள். சாரிபுத்தர் குண்டலகேசியிடம் ‘என்னிடம் அடைக்கலம் புகாதே; என் குரு புந்துபகவானிடம் அடைக்கலம் புகுவாயாக’ என்றார்; குண்டலகேசியை அழைத்துச் சென்று புந்தரை வணங்கச் செய்தார்.

கௌதமபுந்தர் குண்டலகேசிக்கு உபதேசம் செய்து அவனைப் பொத்த மதத்தில் சேர்த்தார். இதுவே குண்டலகேசி என்னும் தேரியின் வரலாறு ஆகும்.

'குண்டலகேசி' மறைந்து விட்டது

'குண்டலகேசி' பொத்த சமயத்தைத் தழுவிய பின்னர், பொத்தத்தின் சார்பாக சமயவாதம் செய்யப் பட்டு சமனம், வைத்தீகம் ஆகிய சமயங்களைத் தருக்க முறையில் கண்டிப்பதாக இயற்றப்பட்டதே 'குண்டலகேசி' என்னும் காப்பியமாகும். ஜம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான இது மறைந்து விட்டது.

இந்தக் 'குண்டலகேசி' காப்பியத்திற்கு விடையளித்து சமனக் கொள்கைகளை நிலைநாட்ட இயற்றப்பட்டது 'நீலகேசி' என்னும் காப்பியமாகும். குண்டலகேசி இப்பற்பாமலிருந்தால் 'நீலகேசி' இப்பற்பற்றுக்க இயலாது இப்போது 'நீலகேசி' அழியாமலிருக்க குண்டலகேசி மறைந்திருப்பது சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சியின் விளைவு ஆகும்.

குண்டலகேசியை இழந்திருப்பது தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பெருங்குறையே.

குண்டலகேசியின் பாடல்களில் சில புதுத்திட்டு, தொல்காப்பிய உரை, யாப்பாஞ்சலை விருத்தியறை, வீர்சோழிய உரை ஆகியவற்றில் மேற்கோள்களாக வந்துள்ளன.

'நிலையாமை' என்னும் அறம்

யாக்கை நிலையாமையைப் பற்றிக் 'குண்டலகேசி' கைறும் பாடல் துமிழ்ச் சான்றீர்களால் அடிக்கடி பரவலாக நினைவுட்டப்படுகின்றது. அப்பாடல் வருமாறு:

"பாளையாம் தன்மை செத்தும்
பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும்
காழுமும் இளமை செத்தும்
மீஞும் இவ்வியல்பும் இன்னே
மேல்வரும் மூப்புமாகி
நாளும் நாம்சாகின் நாமால்
நமக்குநாம் அழாதது என்னோ?"

- குண்டலகேசி, பா.எண்.9

நாலடியார்ஸ் அறிவியல் சிந்தனைகள்

முனைவர். ஐ. மோ. ஜெஸ்லின் நிமா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை மகளிர் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்

ஆய்வுச்சூருக்கம்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்களில் சமன முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல் நாலடியார். இந்நூலில் வீரு பேறு அடைவதற்கான அறுக்கருத்துக்கள் மிகுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அறுக்கருத்தினை விளங்க வைப்புதற்காக இயற்கையில் காணும் காட்சிகளை உவமைகளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் புலவர்கள். அவர்கள் கூறிய நூட்பமான அறிவியல் சிந்தனைகளை தாவரவியல், உயிரியல், தொழில் நுட்பவியல், உடற்குறியல், மருத்துவவியல், கணிதவியல், வேதியியல், வானியல் எனப் பகுத்து இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

முன்னுரை

உலகத்தோற்றும் முதல் மனிதன் இயற்கையோடு இசைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தான். நிலத்தினை அந்தந்த நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப பாகுபடுத்தி முதல், கரு, உரி என மக்களின் அக ஒழுக்கத்தை முறையாக வகைப்படுத்தி தம் அறிவுத் திறந்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எழுந்த இலக்கியங்களிலும் நம் முன்னோரின் அறிவியல் சிந்தனைகள் புலப்படுகின்றன. இவ்வகையில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான நாலடியாரில் புலப்படும் அறிவியல் சிந்தனைகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தாவரவியல்

மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகத் தோன்றிய அற இலக்கியங்களில் அறும் வலியுறுத்துவதற்காக மரங்கள் உவமையாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொருள் இருக்கும் போது அறுசெயல்களை செய்ய வேண்டும் என்றும் வாழ்க்கை நிலையில்லாதது என்பதனையும் புலப்படுத்த,

“முற்றி யிருந்த கணியொழியத் தீவளியால் நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு”

(நாலடி : 19)

என்று கடுங்காற்று வீசும் போது நன்கு பழுத்த பழுங்கள் விழாமலிருக்க, நல்ல

காய்கள் உதிர்தலும் உண்டு என்னும் தாவரவியல் உண்மை கூறப்பட்டுள்ளது.

ஈகைப்பண்பை விளக்குமிடத்தில் பணை மரத்தின் வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. வள்ளல் தன்மை உடையவர்களை பெண் பணைமரம் போன்றவர்கள் என்றும், அத்தகைய தன்மை அற்றவரை ஆண்பண மரம் என்றும் கூடுகின்றது. நாலடியார் பாடல் (96) மருத்துவத் தன்மை மிகுந்த பணையின் ஒவ்வொரு பாகங்களும் பயன்பாடுடையது. இயற்கைக்கு எதிராகக் காணப்படும் நெகிழியைத் தவிக்கும் வகையில் இன்று பழும் பாரம்பரியத்தைக் கையாளும் நிலையில் காணப்படுகின்றோம். நாலடியார் 289-ஆம் பாடலில் உணவு உண்ணும் கல்லாக பணையோலை பயன்படுத்தப்பட்டமை கூறப்பட்டுள்ளது.

உயிரியல் அறிவு

நாலடியாரில் வீடுகிழியிற்கான அறுக்கருத்துங்களை வலியுறுத்துமிடத்தில் உயிரினங்களான விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன என்பன உவமைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பெரியோர் சினம் கொள்ளாது பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மையினை, திருந்தூல் சீற்றும் தணிந்து படம் அடங்கும் பாம்பைப் போல (66) என்று பாம்பின் தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் படம்விரிக்கும் நாகப்பாம்பு நிலத்தின் வெடிப்பினுள்ளே இருந்தாலும் தொலைவில் எழும் இடியோசைக்கு அஞ்சம் (164) என்றும், அறிவுடையோர் தீயோரைச் சாந்து கெடுதலை, நாகப்பாம்பு விரியன் பெடையுடன் புணர்ந்து உயிரவிட்டது போலாகும் என்றும் கூறுவர்.

இதனை,

“நாகம் விரிபெடையோடு ஆடவிட் டற்று”
(240)

என்னும் பாடலாகி புலப்படுத்துகின்றது.

நன்பாகள் தீமையைச் செய்தாலும் மனம் ஒன்றிப் பழகியவரை விட்டு விலகக் கூடாது என்னும் கருத்தினைப் புலப்படுத்துவதற்காக சேர்ந்தபின் பிரிதல் விலங்கினிடத்து இல்லை (76) என்று விலங்கியல் குறித்த சிந்தனையைப் பதிவு செய்துள்ளார் புலவர்.

முற்பிறப்பில் செய்த பழவினை அவ்வினை செய்தவனைச் சென்றடையும் என்னும் கருத்திற்கு இளம்பசங்கன்று பலப்பசக்களின் கூட்டத்தில் கொண்டுபோய் விட்டாலும் தன் தாயைத் தேடிச் சென்றடையும் (101) என்றும், உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர்களின் சிற்பு கூறுகையில், மிகுதியாக பசித்துப்பம் வந்தாலும் சிங்கம் அருகம் புல்லைத் தின்னாது என்றும் (141) கூறப்பட்டுள்ளது. புலியின் தன்மையாக, வலிமை பொருந்திய புலி தனக்குரிய இறைச்சிழணவு ஒருங்கள் கிடைக்கவில்லையெனில் சிறிய தேரையைப் பிடித்து உண்ணும் (193) என்றும், நட்புக்குரியவரை அரூப்பந்தநிவதனைக் கூறுமிடத்தில் யானை போன்ற பெருமைடையோர் நட்பை விலக்கி நாய் போன்ற இழிவுத் தன்மை உடையராயினும் அவரது நட்பை விரும்பிக் கொள்ளல் வேண்டும் என்றும் (213) விலங்குகளின் இயல்லை விளக்குகின்றது நாலடியார்.

தவளை குறித்து, நீர் நிறைந்த பெரிய குளத்திலே வாழ்ந்தாலும் தவளைகள் தமிழெல் உள்ள வழுவழுப்பான அழுக்கை நீக்கிக்

கொள்ளாது என்றும், புலியின் தன்மையாக, காட்டில் இருக்கும் புலி தான்கொன்ற காட்டுப்பசு இப்பக்கம் வீழ்ந்ததாயின் அதை உண்ணாது பட்டினி கிடந்து இறக்கும் (300) என்றும் கூறுவதிலிருந்து முன்னோரின் விலங்கியல் அறிவு புலப்படுகின்றது.

பெருந்தன்மையில்லாதவர் செல்வம் எனியோர்க்கு யங்பாது என்னும் கருத்தினை கூறுமிடத்தில், வெளவாலின் தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது. வெளவால் தான் வாழும் மரத்துக்கு அருகிலேயே இருந்து பல மழங்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும், போரிந்த அழரத்தை உடைய விளாமரத்தை நெருங்காது என்பதனை,

“அருகுள தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும் பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா”

(261)

என்னும் பாடல் சுட்டுகின்றது.

அறிவுடையாளின் தன்மையினைக் கூறுமிடத்தில், நீரை நீக்கி பாலைப் பருகும் அன்னப் பறவையும், கீழ்மக்களின் தன்மையைக் கூறுமிடத்தில் நெய்யாசியை வேண்டும் அளவு காலைப் பொழுதிலேயே வாயில் போட்டாலும், குப்பையைக் கிளறுதலை விட்டுவிடாத கோழியின் தன்மையும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் தீய செயல்களை விரும்புவோரை கழுகினோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதிலிருந்து பறவைகள் குறித்த நம் முன்னோர்களின் தெளிந்த அறிவு புலப்படுகின்றது.

தொழில்நுட்பவியல்

அறிவியலின் வளர்ச்சி நிலையே தொழில்நுட்பம் அத்தகைய தொழில் நுட்பங்களையும் அறிஷ்க்கியமான நால்யாரில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன அக்காலத்தின் வளர்ச்சியையும் பாடிய புலவர்களின் அறிவுத்திறமையையும் இது புலப்படுத்துகின்றது.

அறத்தின் வலிமையை விளக்குமிடத்தில்,

“கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டா” (35)

என்றும், பொருள் இல்லாதவன், கொல்லன் உலையிலிட்டு இரும்பைக் காய்ச்சுவது போல வறுமைத் துன்பமெய்தி வருந்துவான் (114) என்றும், பிறருடைய இகழ்ச்சியின் போது மானமுடையவர்களின் உள்ளாம் துன்பப்படுவதனை,

“கொல்லன் உலையூதும் தீயேபோல் உள்கனலும் கொல்லோ” (298)

என்றும் கூறுவர்.

உடற்கூறியல்

உடல் உறுப்புகளும், அதன் தன்மைகளும் அதன் நிலையாமை குறித்தும் நாலடியாரின் பாடல்களில் அறும் வலியுறுத்த யண்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உடலின் தன்மையினை, “தோல் போர்வை மேலும் துளைபலவாய்ப் பொய்ம் மறைக்கும்” (42)

என்று தோலில் பல துளைகள் காணப்படுவதனைக் கூறுவர்.

உடம்பின் அழுக்கும் நாற்றமும் ஒழியாது (43) என்றும், கண்ணின் இயல்பை,

“உண்ணீர் களைந்தாக் கால் நூங்குகுன் நிட்டன்

கண்ணீரை கண்டொழுகு வேன்” (44)

என்றும், உடம்பினை

“சுடருங் கொழுவங் சுருதியும் என்பும் தொடரும் நரம் பொடு தோலும்” (46)

என்றும் கூறி உடம்பின் மீது பற்று வைத்து அறத்தை விட்டுவிடுதல் கூடாது என அறிவுறுத்துவர்.

உடல் ஒன்பது துளைகளை உடையது (47) என்றும் ஜம்பான்களை அடக்கி ஆள்பவனே விடுபேறு அடைவான் (59) என்றும் விளக்குவதன் மூலம் புலவர்களின் உடற்கூறியல் குறித்த அறிவு தெளிவாகின்றது.

மருத்துவவியல்

நோய், நோய்க்கான காரணம், நோயினை தீர்க்கும் மருந்து என்னும் இவை பற்றிய அழிவே மருத்துவவியல் ஆகும். நோய்கள் வலிமையை அழிக்கும் தன்மையுடையன என்பதனை,

“பீடிக்கும் நோயுள்” (92)

என்று கூறுவர்.

நோய் வருவதற்கான காரணமாக, முற்பிறவியில் நன்டைப் பிடித்து அதன் காலை ஒடித்து விரும்பித்தின்ற தீவினை வந்தடைந்த போது, சங்கு மணியைப் போல உள்ளங்கை மட்டும் வெண்ணிறமாய் விளங்க விரல்களெல்லாம் அழுகிக் குறைத்து துன்பம் தரும் தொழுநோயால் வருந்துவர் (123) என்றும், நோய் குறித்து, உடம்புக்கு நன்மை செய்யும் நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சப்பட்டால் உடம்பில் பட்டுச் சுட்டுத் துன்பம் தரும் நோயை உண்டாக்கும் (124) என்றும் கூறுவர்.

கணிதவியல்

கணித அறிவிலும் நம் முன்னோர் சிறந்து விளங்கியினர்கள். “முந்திரி என்னும் சிறு தொகையுடன், காணி என்னும் சிறுதொகை சேருமானால், ஒரு கீழ் மகன் தன்னை இந்திரனாகக் கருதி இறுமாந்திருப்பான்” (346) என்று முந்திரி, காணி என்னும் அளவுகளின் மதிப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

“கடிப்பிடி கண்முரசம் காதத்தோர் கேட்பர்

இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்” (100)

என்னும் பாலில் காததூரம், யோசனைதூரம் என்பவை கூறுவதிலிருந்து கணிதத்தையும் அறங்கங் உட்படுத்தியிருப்பது வியப்பாரிக்கின்றது.

வேதியியல்

சாய்க்கடை நீர், கடல் நீரைச் சேர்ந்தால் தீாத்தம் (175) ஆகுவதும், பாலுடன் கலந்த தண்ணீர் நீரின் நிறமாக இன்றி பாலாகத் தோன்றுவதும் (177) என வேதியியல் அறிவும் நாலடியாரில் காணப்படுகின்றது. வழுமையற்றவன் செல்வனை நாடிச் செல்வதனை, நுட்பமான தண்ணீர் மற்றும் நெய்யை விட நுட்பமான புகையோடு ஒப்பிட்டுள்ளார் புலவர். இதனை, “நீரினும் நூண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும் யாரும் அறிவீர் புகை நுட்பம்” (282) என்பர்.

வானியல்

சமணப் புலவர்கள் வானியல் அறிவிலும் சிற்றது விளங்கியுள்ளனர். சூரியன் உயிரோடு வாழும் காலத்தை அளக்கும் கருவியாக விளங்குகின்றது. நாள் தவறாமல் உதயமாதலால் ஆயுள் கெடா முன்னர், பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் (22) என்றும் சந்திரனின் தன்மையை,

“பெரியோர் கேண்மை பிழையோல நாளும் வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால் வானுர் மதியம் போல் வைகலும் தேயுமே தானே சிறியார் தொடர்பு” (125)

என்றும், உயர்குடிப்பிறந்தவர் பிறக்கு உதவி செய்வதில் மனம் தளரமாட்டார் என்பதனை, “ஒருபடை பாம்பு கொளினும் ஒருபடை அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉத் - திங்கள்போல” (148)

என்றும் கூறுவர். நட்பு குறித்து, சிறியோர் நட்பு காலை நேரத்து நிழல் போல வரவரக் குறையும் என்றும், பெரியோர் நட்பு மாலை நேரத்து நிழல் போல் மேலும் மேலும் வளரும் என்றும் கூறுவதிலிருந்து புலவர்களின் வானியல் அறிவும் விளங்குகின்றது.

முடிவுரை

வீடுபோற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட அறநூலாக நாலடியார் காணப்பட்டாலும் கூற வந்த கருத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்காக எடுத்தாண்டுள்ள உத்திமுறை உவமை அகும். கற்போருக்கு எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்காக பயன்படுத்திய தினமும் பர்க்கும் தாவரங்கள், உயிரினங்கள், வானவியல், வேதியியல் என அறிவியல் சாாந்த சிந்தனைகளை எடுத்தியம்பியுள்ளமை புரிதலுக்கு எளிதானது. இலக்கியப் படைப்பாளி அனைத்தையும் உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து அறிவை வெளிப்படுத்துபவர் என்பது புலனாகின்றது. அறிவியல் அணுகுமுறையில் நாலடியாரில் காணப்படும் அறிவியல் கருத்துக்களை ஆராய்ந்தால் புலவர்களின் அறிவுத்திறமும் உயிரியல் குறித்த பல உண்மைகளும் அறிய முடியும்.

1. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், மூலமும் தெளிவுரையும், 2006, தொகுதி – 1, பக்கம் : 496, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை – 17.
2. தமிழும் பிறதுறைகளும், பதிப்-முனைவர். ந. கடிகாசலம், நவம். 1994, பக்கம்: 220, உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை : 13.
3. பிறமரபுத் தமிழியல், பதிப்: முனைவர்: தி. முருகரத்தனம் முனைவர்: செ. எபநேசர், மே: 2009, பக்கம்: 469, ஞாலத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஆய்வு மன்றம், பல்கலைநகர், மதுரை – 21.
4. ஆய்வுச் சுருக்கம் மலர், பதிப். மு. பி. பாலசுப்பிரமணியன், முனைவர். சா. கிருட்டினமூர்த்தி, பிப்பிரவரி : 2008, பக்கம் : 160 தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் அறிவியல் சிந்தனைகள்

பா. நந்திதா

பி.ஏ.தமிழ் முதலாம் ஆண்டு
வளனார் கலைமற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
குருவிகுளம், திருவேங்கடம், தென்காசி

**“கல் தோன்றிமண் தோன்றாகாலத்தே
முன் தோன்றியமுத்தக்குடிதமிழ்க்குடி”.**

என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுவது போல தமிழ் தான் தோன்றிய முதல் மொழி தமிழில் இல்லாத பொருள் பிறமொழியின் இல்லை. அதுமட்டுமின்றி தமிழர்கள் அறிவியல் சிந்தனைகள் உடையவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதை அவர்களின் இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் அறிவியல் சிந்தனைகள் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

வாய்மொழி இலக்கியங்கள்

தொடக்கநிலையில் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் ஒலைச் சுவடியில் பதிவு பெறுவதற்கு முன்பு வாய்மொழியாக ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டன. பின்னால் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பான அச்சு இயந்திரத்தால் இத்தகு வாய்மொழி இலக்கியங்கள் எழுத்து இலக்கியங்களால் பதிவாகி உள்ளன. எனவே இலக்கியத்தின் தோற்றும் வாய்மொழியினதாக விளங்கியது. மேலும் அதன் வளர்ச்சிநிலை எழுத்து இலக்கியமாக நிலைப்பாட்டினைப் பெற்றது என்று கூற இயலும். அது போல வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பாளன் இல்லை என்பதை அறிவியல் சிந்தனை முன்பே உணர்ந்து வாய்மொழி இலக்கியம் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. சான்றாக, மழை, வெயில் போன்ற இயற்கைக் காரணிகள்

மற்றும் பருவநிலை மாற்றும் போன்றவற்றை பாடல்கள் மூலம் விடுகைத் தமிழ், பழைய மூலமும் உணர்த்தியுள்ளனர்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வானிலை பற்றி அறிவு

“மாசிப்பாறையோவைகாசிமான்கனியோ”. பழமொழிகளில் வானிலைபற்றி அறிவு தட்டான் தாழுப் பறந்தால் தப்பாமல் மழைபெய்யும்.

ஜப்பசிமாதம் அடைமழை.

தவளை கத்துதல்.

காற்றின் வேகம், காற்றுவீசும் திசை இயற்கை அழகைக் கொண்டே மழைபெய்யும் அளவைக் கணித்துவிடுகின்றன. ஈசானி மூலையில் மின்னல், தெங்குத் திசையில் காற்று என்பதை வானிலை பழமொழி உணர்த்துகிறது.

நம்பிகைகளில் வானிலை பற்றி அறிவு

ஆடு கூடி கூடி அலைந்தால் மழைவரும். அந்திமமழை அழுதாலும் விடாது.

விடுகைத் தமிழ் வானிலை பற்றி அறிவு

நான் பாறைபோல் கழனமாக இருப்பேன். ஆனால், குடான்நீரில் போட்டால் உடனே உருகிவிடுவேன் நான் யார்?

விடை: ஜஸ்கட்டி

எந்தகிரகம் மிகக் குறுகிய ஆண்டைக் கொண்டுள்ளது?

விடை: மெர்க்குரி

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வேளாண்மை

“மணப் பாறை மாடுகட்டி
மாயவரம் ஏடு பூட்டி
வயக்காட்ட உழுதுபோடு—சின்னக்கண்ணு
பசுந்தமையப் போட்டு
பாடுபடு செல்லக்கண்ணு
மருத ஜில்லாஆளவைச்சி
அறுத்துப் போடுகளத்து மேட்டுலை—
சின்னக்கண்ணு
நல்லா அடிச்சு தூர்த்தி
அளந்துபோடு—செல்லக்கண்ணு”.

பழமொழிகளில் வேளாண்மை

- கைகாய்த்தால் கழுதுகாய்க்கும்.
- உள்ளுர் மருமகனும் உழுகிறுக்காவும் சி.
- குன்றைக் காணாத பசுபோல.
- நன்செய்க்கு ஏழு உழவு, புன்செய்க்கு நான்கு உழவு.

நம்பிக்கைகளில் வேளாண்மை

- வியாழன் நாட்டு நடுவதும் வெள்ளி அறுப்பதும் நல்லது.
- திங்கள், வெள்ளிநெல் அவிக்கக் கூடாது.
- சுந்திரனில் பிறைவட்கோடு உயர்ந்திருந்தால் வர்ப்பெல்லாம் நெல் என நம்புகின்றனர்.

விடுகதைவேளாண்மை

மாரியில்லாம் ஆமை கெட்டது. ஆமை இல்லாமல் சீமைகெட்டது.

விடை: வேளாண்மை

களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வைக்காத தானியம், கொடைவள்ளல் வாரி வழங்க முடியாத தானியம்.

விடை: ஆற்றுமணல்

கணித அறிவியல்

“என்னென்ப ஏனை எழுத்துப்ப இல்லின்டும் கண்ணென்பவாழும் உயிர்க்கு”

என்றார் வள்ளுவர்.

“நின்று குறிந்ர்க் கன்னல் இணைத்து என்று இசைப்ப” (முல்லைப்பாட்டு-58).

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் கணிதஅறிவு

“ஒண்ணு	எலுமிச்சங் கண்ணு
ரெண்டு	ரோஜாப் பூ செண்டு
மூணு	முருங்கைப்பட்டதோலு
நாலு	நாய்க்குட்டவாலு
அஞ்சு	பஞ்சாய்ப் பறக்குது
ஆழு	ஆனை மேலே ஏறு
ஏழு	ஏணிமேல் ஏறு
எட்டு	தட்டுநிறையலட்டு
ஒன்பது	தண்ணிவந்துநிரம்புது
பத்து	உன் பல்லைப் பாத்துகுத்து”

உள்வியல் நம்பிக்கைகள்

முன்று நல்ல எண்ணாகக் கருதப்படுகின்றது. எட்டாவது பெண் பிறந்தால் எட்டிப் பார்க்கும் இடமெல்லாம் கஷ்டம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் மருத்துவ அறிவியல்

“மீன்தேர் கொட்டின் பனிக்கயம் மூழ்சிச் சிரல் பெயர்ந்தென்னெந்துவள்ளுசி நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பு”

(பதிற் 42:24)

பழமொழிகளில் மருத்துவ அறிவியல்

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.

பாட்டி வைத்தியம்.

நோய் வேதுகொள்வது.

நம்பிக்கைகளில் மருத்துவ அறிவியல்

காப்பினிப் பெண்கள் வலதுகையை உள்ளினால் ஆண் குழந்தையும் இடது கையை உள்ளினால் பெண் குழந்தையும் பிறக்கும் என நம்புகின்றனர். சுக்கு இல்லாதகசாயம் உண்டா?

“அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி” என்ற பழைய ஆசிரியர்களுள், மணக்குடவர் ‘குறும் மறைக்கும் கருவியாவது அறிவு’ என்று கூறியுள்ளனர். இவர்களின் மொழிக்கு ஏற்ப அறிவில் சிறந்தவர்களாக நம் பழந்தமிழ்கள் இருந்தார்கள் என்பதை அவர்களின் வாய்மொழி இலக்கியங்களின் மூலம் நாம் அறிந்துகொண்டோம்.

பார்வை நூல்கள்

- நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு-ச.சக்திவேல் (2022).
- நாடுபோற்றும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - கோ.பெரியண்ணன் (2009).
- அறிவியல் தமிழ் - ஆ.ஜோசப் சார்லி ஆதாஸ் (2020).

கீறல்கள் நாவலும் இறையியலும்

முனைவர் எ. ஜாஸ்மின் விஜி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
நேசமனி நினைவுக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, மார்த்தாண்டம்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

‘கீறல்கள் நாவலும் இறையியலும்’ என்பதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் தலைப்பு ஆகும். ஐசக் அருமைராஜன் அவர்களின் ‘கீறல்கள்’ என்னும் நாவல் வட்டார நாவல் ஆகும். ஒரு ஏழை கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தில் உள்ள உறவு பிளவுகளையே இந்நாவல் முன் வைக்கிறது. கிறிஸ்தவ சமூகத்தாரிடையே நிலவி வருகின்ற கிறிஸ்தவ சமய நம்பிக்கை மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை, கிறிஸ்தவ சமயச் செயல்பாடு, இறையனுபவம், மாந்தர்க்கு மாந்தர் இறையனுபவம் வேறாதல் போன்ற கிறிஸ்தவ இறையியல் சிந்தனைகளைக் கீறல்கள் நாவலின் ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

முன்னுரை

நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் சமுதாயத்தை மையமாகக் கொண்ட நாவல்கள் பல. அவற்றுள் ஐசக் அருமைராஜனின் ‘கீறல்கள்’ என்னும் நாவல் வட்டார நாவல் ஆகும். இந்நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள இறையியல் பற்றிய கருத்துக்கள், இந்நாவலின் வெளி, கதாபத்திரங்களின் சமயம், கதாபாத்திரங்களின் சமய நம்பிக்கை, கதைமாந்தர்கள் சமயக் கொள்கைகளின் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கை, சமயச் செயல்பாடு, இறையனுபவம் போன்றவற்றை வெளிக்கொண்டுவரதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நாவலாசிரியர் அறிமுகம்

ஐசக் அருமைராஜன் அவர்கள் கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, நாவல் என்று பல இலக்கிய வகைகளைப் படைத்துள்ளார்கள். இவருடைய கவிதை நாடகங்கள் மூல்லைமாடம், நெடுமான் நெஞ்சு, வேங்கைகள், பாறைகள் என்பன ஆகும். ஐம்பதின்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் சில காக்கைக் கூடு, விடைதெரியாத விடுகதைகள், ஆலமரம் என்பனவாகும் இவரது பல சிறுகதைகள் கணையாழி, தாமரை, கல்வி,

தாய், மனைமலர், தினமணிக்கதீர் போன்ற இதழ்களில் வெளி வந்துள்ளன. இவரது நாவல்கள் கீறல்கள், கல்லறைகள், அழக்குகள், வலியல்லீடு, தவறான தடங்கள், சில மாறு வேடங்கள். இவற்றில் முதலில் எழுதிய நாவல் கீறல்கள். இது கிறிஸ்தவக் கம்யூனிஸ்க் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய நாவல். இந்நாவல் 1990-ஆம் ஆண்டு மதுரை காமரசர் பல்கலைக் கழகத்திலும் பின்னர் தூய சவேரியார் தன்னாட்சிக் கல்லூரியிலும் பாடநாலாக வைக்கப்பட்டது. இவருக்கு சென்னையில் ‘அருள் கலைஞர்’ என்ற விருதும், மதுரையில் ‘புரட்சி இலக்கிய வித்தகர்’ என்ற விருதும் நாகர்கோவிலில் ‘நினைவுப் பரிசு’ ஒன்றும் கிடைத்துள்ளன.

இறையியல்

இறையியல் என்பது புரிந்து கொள்ள முடியாத புதிரோ, அறிந்து கொள்ள முடியாத இரகசியமோ அல்ல. நமது நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை ஈடுபாட்டோடு அலசி ஆராயம் போது பிற்பது தான் இறையில். “மக்களின் அனுமதித்திலிருந்து கடவுள் அனுபவம் வெளிப்பட்டு அதன்

அடிப்படையில் சிந்தனை எழும் போது ஞானம் அல்லது இறையியல் பிறக்கிறது”¹ என்னைச் சுற்றியுள்ள பிரச்சனைகளை அல்லது நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்து மனிதன் என்ற அடிப்படையில் எனது தேவை என்னவாக இருக்கிறதோ அதை செயல்படுத்துவது அமைப்பு மாற்றத்திற்கு முயல்வது இதுதான் இறையியல்² இத்தகு இறையியல் பற்றிய கருத்துக்களை வெளிக்காட்டும் வகையில் கீற்றுகள் நாவலில் கிறிஸ்தவ சமயச் செயல்பாடுகளும் கருத்தாக்கங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

விடுதலை இறையியல்

சாதாரணமாக ஒரு நாட்டில் மக்கள் தங்களது பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள், சமூக அமைப்புகள், அரசியல் முயற்சிகள், பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டே வாழ்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய சிந்தனையும், அவர்கள் ஈடுபாடுகளும் முயற்சிகளும் மாறுகின்ற கலாச்சாரம், அரசியல், பொருளாதாரத்தினால் மாறுபடத்தான் செய்யும். கடவுளின் உறவோடு அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று சிந்தித்தனர். இதனால் ஒரு நல்ல ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. இதை அவர்கள் மனித பிரச்சனையையும் மனிதருள் வாழும் கடவுள் பற்றியும் நடக்கும் ஈடுபாட்டுச் சிந்தனை என்று அழைத்தனர். இதற்கு விடுதலை இறையியல் என்று பெயர் கொடுத்தனர்.

இந்த அடிப்படையில் உலகம் முழுவதும் பல சிந்தனை முயற்சிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் கறுப்பு இறையியல், இந்தியாவில் தலித் இறையியல், மேலும் ஆசிய இறையியல் முதலியன இவ்வகையைச் சார்ந்தன.

அன்பின் அரசு, நீதி ஆட்சி செலுத்தும் அரசு, ஏழைப் பணக்காரன் வேற்றுமை

இல்லாத குடும்பம், இவை சேர்ந்தது தான் இறையரசு. இவ்வளவு அழகான, ஆனந்தமயமான கடவுளின் அரசை அடையக் கோதுமை மனிகள் மண்ணிலே விழுந்து நொறுங்கி உயிர்ப்புண்டு துளிர்விட வேண்டும். அதாவது மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் போராடி மனிதனேய அடிப்படையில் பணி செய்ய வேண்டும் கொடுமையான வறுமை, தரித்திரம், சுரண்டல், அநீதியால் அடக்கி ஒடுக்குதல், பிறருக்காகத் தானே முடிவு செய்து அவர்களை ஏமாற்றுதல், சமுகத்தில் பலரை பேசுக்க சுதந்திரமில்லாமல் செய்தல், அரசியலில் பொம்மைகளாக்கி வைத்தல், அகதிகளாக விரட்டுதல், தீண்டாமை, தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலை, இனவெறி, சாதி வேற்றுமை, பெண்ணடிமை, தனிநபர் வழிபாடு போன்ற மனிதர்களின் இன்றையப் பிரச்சனைகளைப் புந்து கொள்வது இறையரசின் வேலை. இத்தகைய பிரச்சனைகளை எதிர்த்துப் போராடக் குரல் கொடுக்கம் கடவுளின் அரசுக்கான சிந்தனையை விடுதலை இறையியல் என்று கூறலாம்.

இத்தகைய விடுதலை இறையியல் தான் ‘கீற்றுகள்’ நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளது

கிறிஸ்து மைய இறையியல்

இறைவன் மானுவதுறை முழுவதுமாய் ஓப்புக்கொள்கின்றார். அக்கருத்தைக் தெளிவாக்கம் பொருட்டு ‘அவதாரம்’ எனும் சொல்லைப் பலமுறை பயணபடுத்துகின்றார். “கிறிஸ்துவதைத் தனது குடிமக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக மாறுவேடம் பூண்டு அம்மக்களுக்குள்ளே புகுந்து பழகிவரும் ஒரு மன்னனுக்கு ஓப்பிடுகிறார்”³

அவ்விதமே கடவுள் மனிதனுக்கு உதவ மனித உருவில் வரவேண்டியிருந்தது. “ஆதியிலிருந்த வாக்கு எனும் ஜீவன்

மனுவதாரம் எடுத்தது அவர் இவ்வுலகமாகிய நதியைக் கடந்து பரலோகம் சேர நமக்கு உதவுவார். வாழும் இறைவனை இயேசு கிறிஸ்துவின் அவதார உருவத்தில் நாம் காண்கிறோம்”⁴

மனிதனைக் கடந்து நிற்கும் இறைவன் மனிதனினுள்ளும் வாழும் போது மனிதப் பிரச்சனைகளில் தீவிரப் பங்கெடுத்து வெற்றி முகம் நோக்குகிறார் என்று குறிப்பதும் இறையியல்.

சமய நம்பிக்கை

ஓவ்வொரு சமயத்தினரும் தங்கள் சமயத்தைக் குறித்த பல்வேறு விதமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பர். அதனாட்பயில் கிறிஸ்தவ சமயத்தினரும் பல்வேறு விதமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளனர். கீற்றில்கள் நாவலில் வரும் கதா பாத்திரங்களும் பல்வேறுவிதமான சமய நம்பிக்கைகளை கொண்டுள்ளது.

ஆக்ஸ்போர்ட் ஆங்கில அகாராதி ‘கடவுள்’ என்னும் சொல்லிப்புகு இயற்கையின் மீது அதிகாரமுடையவராகவும் மாந்தர்க்கு நற்போகவும் தொழுகை செய்யப்படும் இயலுலகு கடந்த நபர் என விளக்கம் தருகிறது கடவுள் உண்டு என்பதை விவிலியம் கூறுகிறது இதன் அடிப்படையில் கடவுள் உண்டு என்பது பற்றிய நம்பிக்கை மக்களிடையே காணப்படுகிறது. இக்கருத்து கீற்றில்கள் நாவலில் கையாளப்பட்டுள்ளது. கடவுள் ஆவியாக இருக்கிறார் என்பது பற்றி நாவல் கூறுகிறது. “நான் நாட்யரா இருந்தாலும் கடவுள் எங்கிட பேசினது கெட்யாது. செலரப்போல அப்ப இல்லாதத நான் சொல்ல விரும்பல, ஆன கடவுள் இருக்காருந்த நான் ஒண்டிருக்கேன், ஆன கடவுள் எங்கூட பேச அளவுக்கு நா தகுதியானவனில்ல”⁵ என்ற கூற்றிலிருந்து கடவுள் நம்பிக்கை புலப்படுகிறது.

ஆசீர்வதித்தல்

கடவுள் தீர்மானம், திட்டம், செயல் ஆகியவைகள் கொண்டவராகக் கூறப்படுகின்றார். கடவுளின் செயல் அடிப்படையில் ஒருவன் உயர்நிலை அடைவதும் தூழ்நிலை அடைவதும் அமைகிறது என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. ஒருவன் உயர் நிலையை அடைகிறான் என்றால் அவனுக்கு இறைவனின் ஆசீர்வாதம் உண்டு என்பதை “மேட்டுக்குடியாரு ஊரையே வாங்கிருவாருல! கடவுளுக்க ஆசீர்வாதம் அவ்வளவு இருக்க அவருக்கு!”⁶ என்று மேரி துரையிடம் கூறுவதன் மூலம் அறியலாம். இறைவனின் அருள் இருந்தால் எத்தகைய கெட்டவர்களையும் நல்லவர்களாக மாற்றலாம் என்பது நம்பிக்கை. இதனை சாழுவேல் நாட்டையார். “அம்மா! ஆண்டவனின் அருள் கிடைத்தால் இந்த மேட்டுக்குடியாரையெல்லாம் திருத்தி நல்லவராக்கிறலாம்”⁷ என்று கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

ஆன்மா பற்றிய நம்பிக்கை

மனிதன் உலகில் பிறந்து அவன் உலகில் வாழும் போது செய்கின்ற நல்லினை, தீவினைகளுக்கு ஏற்ப அவன் இறந்த பின் பரலோகம், நரகம் என்ற இடத்திற்கு அவன் உயிரானது செல்லும் என்பது கிறிஸ்தவர்களின் நம்பிக்கை. இதனாட்படையில் உலகில் வாழும் போது தீமையான செயல்களைச் செய்தால் நரகம் அடைவர். பிறருக்கு தீங்கு செய்யாமல் உலக வாழ்வில் துன்பத்தை அடைவோர் பரலோக வாழ்வில் பிரவேசிப்பர். “இவ்வுலகத்தில் தாழ்மையில் மறைந்திருக்கும் வாழ்க்கை, அவ்வுலகில் மாட்சிமையோடு வெளிப்படும்”⁸ என்பார் சீச்பிரிட் எஸ்ட்போர்ன். அதனையே நாவலாசிரியரும் தனது நாவலில் சாழுவேல் நாட்டையார் என்ற பாத்திரத்தின் மூலமாகக் கூறியுள்ளார். மேரி இறந்த பின் சாழுவேல் நாட்டையார். “இந்தத் தாயரின் ஆத்மா சாந்தி அடையனும் கந்ததாவே, நீர் இந்த ஆத்மாவை

ஏத்துக்கிடும் கர்த்தாவே! எல்லாத்தையம் இழந்து உம்மகிட்ட வந்திருக்காங்க உலகத்திலே ரொம்ப கற்ப்பட்டவங்க இவர்களுக்காகப் புரோகத்தின் கதவ நீர் தொறுக்கண்மே” என்று கண்ணீரோடு கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

அன்பாயிருத்தல்

கிறிஸ்தவன் அன்பாயிருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படைக் கொள்கை. ஆயியின் கொடைகள் ஒன்பது அவற்றில் முதலாவதாக கறுப்பட்டுள்ளது அன்பு. “அன்பு பொறுமையுள்ளது, நன்மை செய்யும், பொறுமைப்படாது, தற்புகழ்ச்சி கொள்ளாது, இறுமாப்பு அடையாது” என்று இயேசு கூறிய அன்பு பற்றிய கருத்தையே நாவாசிரியரும் விளக்குகிறார். வேதமணிவாத்தியார் முத்தையா உரையாடலில் “கிறிஸ்தவன் யாருக்கும் பகைவனில்லை! கிறிஸ்தவன் எந்த சூழ்நிலையிலும் நட்பாக வாழக் கத்துக் கொண்டவன் கத்துக் கொள்ளவிட்டால் கத்துக் கொள்ளலும்’ என்று வேதமணி வாத்தியார் கூறுகிறார். அன்பு பொறுமையுள்ளது என்பதையே முத்தையா பாத்திரத்தின் வாயிலாக ஆசிரியர் கூறுகிறார். “வலது கன்னத்துல அடிச்சா எடது கண்ணத்த திருப்பிக் காட்னும்னு சொன்னாரு” என்று முத்தையா வேதமணிவாத்தியாரிடம் கூறுவதிலிருந்து கிறிஸ்தவ சமய நம்பிக்கை புலனாகிறது.

‘மன்னித்தல்’ என்பதும் கிறிஸ்தவக் கொள்கையே “கடவுள் காலங்காலமாக மன்னிக்கிறவராகவே இருந்து வந்திருக்கிறார். ஆயினும் கிறிஸ்துவின் மரணத்தில் தான் ‘மன்னிப்பு’ ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக இப்பெறுகிறது’ என்ற கருத்தும் கூறுப்படுகிறது. பாவமும் அதற்குப்பின் மன்னிப்பும் கிறிஸ்தவச் சமயக் கொள்ளைகளில் ஒன்று.

இறையனுபவமும் இறையியலும் இறையனுபவத்தை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக பயன்படுத்துவது இயல்பு. கீற்றுகள் நாவலில் வரும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் இறை அனுபவத்தை ஒவ்வொரு விதமாக பயன்படுத்துகின்றனர்.

சில கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் மதத்திற்கு பிறரை மாற்றுவது இயல்பு. அத்தகைய நிகழ்வு இந்நாவலிலும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது “எவ்வோ ஒரு வெள்ளக்காரி அவன் கிறிஸ்தவனா மாத்திப்புட்டாளாம்” என்று செம்பிரிங்கம் என்ற கொள்ளைக்காரன் கிறிஸ்தவனாக மற்றுப்பட்டதை இந்நாவலின் ஆசிரியர் கூறுகிறார். “சமய மாற்றத்தில் பலப்படும்போது அவர்களிடம் உள்ளளவிலும், வெளியளவிலும் தங்களது வாழ்வு குறித்த கண்ணோட்டத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படுவதை காணலாம்”¹³

இந்நாவலில் முத்தையா, செல்லப்பா இருவரும் வெவ்வேறு விதமான போக்கு உடையவர்கள் முத்தையா, உண்மையான கிறிஸ்தவன் பழிவாங்குதல் கூடாது என்கிறார். அதே போன்று எதிர்த்து போராடுதல் கூடாது என்கிறார். ஆனால் செல்லப்பாவோ கிறிஸ்தவர்கள் தான் தவறு செய்கிறவர்களை தட்டிக்கேட்க வேண்டும் என்கிறான். ஒரு கிறிஸ்தவ குழுமம் அடங்கி இருக்க கூடாது அநியாயத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்று தன் தாயிடம் கூறுகிறான். ‘நீங்கள் கிறிஸ்துவின் இராஜையத்தை பிரசங்கத்தால் நிலைநாட்ட எண்ணுகிறீர்கள். நான் செயலால் நிலைநாட்ட எண்ணுகிறேன்’¹⁴ என்று கூறும் முத்தையா பேச்சளவில் மட்டுமின்றி செயல்முறையில் இறங்குகிறான். கிறிஸ்தவர்கள் ஆத்தும பசியை மட்டும் போக்கினால் போதாது அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு உள்ளே இறங்கி செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யவும் தேவைகளை நிறைவேற்றவும் வேண்டும், என்பதையும் இந்நாவல் பதிவிடுகிறது.

முடிவுரை

'கீறல்கள்' நாவல் ஒருக்கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் உள்ள பினவுகளை மையப்படுத்தியது. ஆயினும் கிறிஸ்தவர்களின் இறையியல் கொள்கைகளும் இறையனுபவமும் மாந்தர்க்கு மாந்தர் வேறாதலையும் இந்நாவல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அடிகுறிப்பு

1. அன்னம் இறையியல் சிற்றேடு (11.8), வைகை பதிப்பகம், ஜனவரி 1988
2. அன்னம் இறையியல் சிற்றேடு, அமல்ராஜ், ப.18, வைகை பதிப்பகம், ஜனவரி 1988
3. சு.ர்.ஞ. பாஸ்ட், இந்திய கிறிஸ்தவ இறையியல், ப.153, 1982.
4. சு.ர்.ஞ. பாஸ்ட், இந்திய கிறிஸ்தவ இறையியல், ப.154, 1982.
5. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப. 132
6. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப.10
7. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப.34
8. பால் இம்மானுவேல், கிறிஸ்து நெறி மீட்புக் கொள்கை, ப.233, 1965
9. திருவிவிலியம் பொதுமொழிபெயர்ப்பு, ஜகாரிந்தியர் 13:14, 2001
10. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப.86
11. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப.149
12. அய்சக் கதிர்வேலு, தலித் பார்வையில் அருளுரைகள், ப.62, 1998.
13. ஸ்டான்லி ஜோன்ஸ், திருச்சபையும் சமய மாற்றமும், ப.8, 2000
14. ஜசக் அருமை ராஜன், கீறல்கள், ப.85.

பரிபாடல் கூறும் ஆண்மீக அறங்கியல்

க. சரண்யா

பதிவு எண். 20213274022002, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்) தமிழ் உயராய்வு மையம், விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் இரா. திலகா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்
விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் சங்க தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறைகளையும் அவர்கள் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. பழந்தமிழர் வாழ்வியலில், இடம் பெற்ற காதல், வீரம், புகழ் ஆகியவைகளுக்கு முக்கியத்துவங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சங்க இலக்கியங்களில் அறிவியல் பற்றிய செய்திகள் அதிகம் உள்ளது. அதைப்பற்றி ஆராய்ப்படவில்லை. அவைகளை அறிவின் மூலமாக ஆராயப்பட்டால் ஆழமான முறையில் அறிய முடியும். தமிழ் இலக்கியங்களில் சங்க இலக்கியம் பலவற்றை பேசியுள்ளது. நம் முன்னேர்கள் அறிவியல் கருத்துகளை எவ்வாறு பதிவு செய்துள்ளனர் என்பதை குறித்து அறிய வேண்டியது ஒரு ஆய்வாளரின் கடமை. தமிழலக்கியம் மட்டுமே சென்னிலக்கியமாகவும், நிகழ் இலக்கியமாகவும் ஒரே நேரத்தில் இயங்கும் சிறப்புவாய்ந்தாக அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

பண்டைய தமிழகத்தை வரையறுக்க சங்க இலக்கியம் முக்கியமான வரலாற்று மூலங்களாக உள்ளன. சங்க இலக்கியம் பல்வேறு புலவர்களையும், மன்னர்களையும் பற்றி கூறியுள்ளது. பல்லாயிரம் ஆண்டுப் காலப் பழைமையான இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது. அதனால் அம்மொழி நீண்டகால இலக்கிய வரலாற்றினைக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் முதன்மையான இலக்கிய வரலாற்றுக் காலம் சங்க காலமாகும். சங்க இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான பரிபாடல் கூறும் ஆண்மீக அறிவியல் பற்றி இக்கட்டுரையில் விரிவாகக் காண்போம்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியல் நிலைகளை ஒனியும் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றன. சங்ககால

மக்களின் வீரத்தையும், காதலையும் இருகண்களாகப் போற்றினர். காதல், பெருமிதம், வீரம், அறிவியல், ஆண்மீகம், நீதி போன்றவற்றையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது எட்டுத்தொகை நூல்கள்.

“நற்றினை நல்ல குறுந்தொகை ஜங்குநாறு ஒத்தபதிநற்றுப்பத்து ஒங்குபரிபாடல்-கற்றிந்தோர் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறும் என்று இத்திறத்த எட்டுத்தொகை”.

பரிபாடல்

சங்க தமிழலக்கியத் தொகுதியான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. பரிபாடலில் திருமாலுக்கு 8 பாடல்கள், செவ்வேஞுக்கு 31 பாடல்கள், காடுகாள் 1 பாடல், படிபதற்கு இனிமையுள்ளவையைக்கு 26 பாடல்கள், பெருந்கரமாகிய மதுரைக்கு 4 பாடல்கள் என

மொத்தம் 70 பாடல்கள் உள்ளன. இவை முழுமையாக கிடைக்கவில்லை. இதற்குப் பரிமேலமுக்காக உரையுள்ளது 1918 ஆம் ஆண்டில் உவேசா. இதனை உரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். பரிபாடலின் பகுப்புமுறையைப்பற்றி

“திருமாற்கு இருநான்கு, செவ்வேட்கு முப்பத்

தொபாதட்டு, காடுகாட்கு ஒன்று-மருவினிய வையை இருபத்தாறு, மாமதுரை நான்கென்ப செய்ய பரிபாடல் திறம்”.

என்னும் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. தமிழின் இருவிழி போன்ற அகம், புறம் என்னும் இரு பொருளின் கூடலே பரிபாடல்.

அறிவியல்

அறிவு அற்றும் காக்கும் கருவி என திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அறிவின் நுட்பான மல்ச்சியே அறிவியலாகும். தமிழ் இலக்கியத்தில் விண்ணயலறிவு, பொறியியல், கணிமவில், மண்ணியல் அறிவு, அனுவியல், நீரியல், மருத்துவ அறிவு, சித்த மருத்துவம் போன்ற பல அறிவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை தமிழ் இலக்கியத்தில் காண முடிகிறது.

பரிபாடல் கூறும் ஆன்மீக அறிவியல் திருமாலின் பெருமை

உலக இயக்கம் அனைத்திற்கும் முழுமுதற் காரணம் திருமால். அவன்றி ஓர் அனுவும் அசையாது என்று கூறுவார்கள். அந்த வாக்கிற்கு இணையாக பரிபாடலில் முதல் பாடல் திருமாலை பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது பரிபாடல் எட்டு பாடல்களில் திருமாலின் பெருமைகளை எடுத்துரைக்கிறது.

“தீயனுள் தெறல் நீ பூவினுள் நாற்றும் நீ கல்லினுள் மணியும் நீ சொல்லினுள்

.....
வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ திங்களுள் அளியும் நீ

அனைத்தும் நீ அனைத்தின் உட்பொனும் நீ”

(பரி-3-63-68)

திருமால் தான் எல்வற்றிக்கும் முழு முதலும் நீ, நெருப்பும் நீ, பூவினுள் உள்ள மணமும் நீ, கற்களுள் மாணிக்க கல்லும் நீ, சொல்லினுள் வாய்மையும் நீ, அறநெறிகளின் அன்பாக நிறுவன் நீ, முதல் முறை இடைமுறை, கடைமுறை என்னும் இம்முத்தொழில் நிகழ்ச்சிகளுள் அனைத்தையும் செய்வனும் நீ பிறவாத பிறப்பென்பது யாதும் இல்லை. நின்னைப் பிறப்பித்தது என்பதும் யாதும் இல்லை.

திருமுடி ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேன் பர்மூலை அச்சம் தரும் வகையில் திருமாலின் தலைக்குத் துன்பம் வராது காக்கின்றது. கதிரொளி படர்ந்த மலை போன்றும், வேங்கை படர்ந்த குன்றும் போன்றும் திருமாலின் பொன்முடி அழகுடன் மிளிர்கின்றது. இதனை

“ஆயிர அண்டதலை அரவுவாய்க் கொண்ட

.....
‘ஏ’ எனக் கிளத்தலின் இனைமைந்ற்கு அறிந்தன்”..

(பரி:60)

திருமாலின் திருவாய் இயல்பிலேயே சிவந்த நிறுமுடைய தாமரை போன்று காணப்படுகிறது. ஆதிசேனாகிய பாம்பு திருமாலுக்கு பாம்பனையாக மட்டுமில்லாது அவருடைய கழுத்தினை அஸங்கிக்கும் அணிகலன்களாலும் பகைவனை அச்சம் கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அதுமட்டுமின்றி நிழல் தரும் குடையாகவும் உள்ளது என்பதை

“பாம்பு தொடி பாம்பு முடி மேலன பாம்பு பூண்பாம்பு தலை மேலது”.

(பரி 4-44-45)

என்ற வரிகளில் விளக்குகின்றன. பரிபாடல்களான திருமாலுக்கு பாடிய எட்டு பாடல்களிலும் திருமாலின் பெருமைகளை அறிய முடியும்.

**“மலை ஆற்றுப்படுத்த மு -இரு
கயந்தலை”**

என்ற பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

வையை சிறப்பு

வையை நீர் இரு கரைகளிலும் மோதி அடித்துக்கொண்டு பேரோசையுடன் வருகிறது இவ்வோசை இடியுடன் மேகம் முழங்குவதை

**“உரும்இடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்”
(வை -7-82)**

என்ற வரிகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

மலையிலிருந்து இறங்கி வரும் அருவி, நிலத்தை அடைகிறது. மேகங்கள் கறுத்து இடைவிடாத மழையைப் போழிய, வையையாறு பெருக்கெடுக்கிறது, மழை மிகுதியால் ஏற்பட்ட வெள்ள பெருக்கால் வையை பல்வேறு மரங்களையும் அடித்துக் கொண்டு புயல் வேகத்தில் ஒடுகிறது.

“நனி கடல் முன்னியது போலும் தீம் நீர் வளிவரல் வையை வரவு”

என்ற வரிகளில் வையை நீர் பொங்கி வருவதை கடலுக்கு ஒப்பாக கூறுகிறார். வையையும் மக்கள் தெய்வமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர்.

**“நிறைகடல் முகந்துராய் நிறைந்து
நீர்களும்தன்**

பொறை தவிர்பு அசைவிட”

(பரி- 6:1-2)

இப்பாடல் வரிகளில் கடல் நீரினை மேகம் முகந்து வானில் எங்கும் பரவி தன்னிடம் உள்ள நீரின் பாரத்தை அவை தாங்க முடியாமல் அச்சுமையை இறக்கவே பெருமழையாகக் பொழிந்தன. இதில் இருந்து சங்க இலக்கியத்தில் மழை எவ்வாறு பொழிந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

கணித சிறப்பு

வாழ்வியலோடு ஓட்டியதாகும் கணிதம் அதன் உதவியின்றி எதுவும் நடைபெறாது. இதை உணர்ந்ததே திருவள்ளுவர்

**“எண்ணெண்ப ஏனை எழுத்தென்ப
இவ்விரண்டும்
கண்ணெண்ப வாழும் உயிர்க்கு.”**

(குறள் 392)

ஓளவையும்

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெணத்தகும்”
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நெய்தல், குவண, ஆழபல், சங்கம், கமலம், வெள்ளம் என்னும் பேரெண்களை பரிபாடல் கூறுகிறது.

**“கோடி எண் மடங்கு கொண்டது .
சங்கம்**

.....

**நெய்தல் எண் மடங்கு கொண்டது –
வெள்ளம்”**

கணக்கற்ற பல ஊழிகள் பல கோடி ஆண்டு காலத்தைக் குறிக்கின்றது. இதில் ஆழபல் என்பது பழந்தமிழ் கணக்கிட்ட ஆயிரம் கோடி என்ற பேரியல் எண் வெள்ளம் என்பது கோடி கோடியைக் குறிக்கின்றது. கோடியை விடவும் பெரிய எண்களுக்கும் தமிழில் பெயர் இருப்பது தமிழரின் தனிச்சிறப்பை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

ஜம்பொறிகள்

விசும்பும், வளியும், தீயும், நீரும், நிலமும் ஆகிய இயற்கையான ஜம்பொறிகளும் இங்கே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

“ஒன்றனிற் போற்றிய விசும்பும் நீயே!

.....

ஜந்துடன் முற்றிய நிலனும் நீயே!

(பாடல் -13-18-122)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறிய முடியும்.

உ_லகம் தோன்றுதல்

வானம், முதலில் தோன்றியது, அதனின்று காற்றும், நெருப்பும், நீரும், நிலமும் முறையே தோன்றியது. அத்வாது மீளா ஒடுங்காலத்து நிலம் நீரிலும். நீர் நெருப்பிலும் என்னும் முறையே ஒன்று மற்றொன்றோடு இணைந்து செயல்படும். இதையே பஞ்சபூத தோற்றும் என்று கூறுகின்றனர். மனிதன் உயிர் வாழ தேவையான ஜம்புதங்களையும் உள்ளடக்கி கூறியுள்ளார் பஞ்ச புதங்களையே முதன்மையாக கொண்டு அவையே தானாகியும், அவற்றை கடந்து தனித்து நிற்பவனாகியும் விளங்குவன்.

**“பசும்பொன் உ_லகமும் மண்ணும்
பாழ்பட.....
ஆழி முதலவு! நின் பேணுதும்
தொழுது”**

(பா.2)

நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், நெருப்பு ஆகிய ஜம்புதங்களின் தோற்றும் குறித்து இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது பிபாடல் பதினான்கு வரிகளில் உ_லகம் எவ்வாறு தோன்றியது என்பதை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியம் கடல் போன்றது கற்பவர்களின் அறிவை வளர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் இலக்கியம் மட்டும் தான் உள்ளது என்று கூற முடியாது. அவற்றில் அறிவியல் சார்ந்தவைகளும் உள்ளன. சங்க இலக்கியத்தை இலக்கிய நோக்கில் படித்தால் அது இலக்கியம். அறிவியல் நோக்கில் படித்தால் அறிவியல். சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகளும் பல உள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது. அதை இக்கட்டுரை மூலம் காண முடியும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முனைவர் சி சேதுராமன், மே, 2012, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், 142, இராயப்பேட்டை, சென்னை, 600014
2. பரிபாடல் மூலமும் உரையும், புலியூர்க் கேசிகள், டிசம்பர் 2009, சாரதா பதிப்பகம், ஜி-4, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14
3. மேலது பக்கம்: 32
4. மேலது பக்கம்: 8
5. மேலது பக்கம்: 16

திருவாசகமும் அந்வீயலும்

மனைவர். இரா. திலகா
உதவிப் பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை
மனோன்மனியம் சுந்தரனார்
பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி, பணக்குடி

ஆய்வு முன்னுரை

அறிவியல் என்றால் உண்மை நிலை சமர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உன்னதமான கண்டுபிடிப்பு. அது நானுக்கு நான் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆன்மிகம் என்பது மக்களுடைய நம்பிக்கை அதாவது நல்லதை செய் என்பது ஆன்மீகம். நம்முள் இருக்கும் ஆன்மீகத்திற்கு எக்காலத்திலும் அழிவில்லை. இவ்வுலகில் கடைசி மனிதன் இருக்கும் வரை ஆன்மீகம் இருக்கும் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. “திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது பழமொழி. அதற்கேற்ப மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறையாக போற்றப்படுகிறது. தமிழில் தோன்றிய பல இலக்கியங்களை விட சிறப்பு பெற்ற திருவாசகம் இறையனார் சொல்ல மாணிக்கவாசகரால் எழுதப் பெற்றதாக நம்பப்படுகிறது. இதன் பெருமையை உணர்ந்த ஜி.யு.போப் அவர்கள் இதனை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதில் மாணிக்கவாசகரை பற்றி “உலக வரலாற்றிலேயே மேதையான மாணிக்கவாசகரை விட புலமை, உழைப்பு, துன்பத்தை பொறுத்தல், இடையறா நிலைத்த பக்தி ஆகிய பண்புகளுடன் நம் மனதை கவருகிறவர் இவ்வுலகில் வேறு யாரும் இல்லை” என்று போப் அவர்கள் கூறுவதில் இருந்து திருவாசகத்தின் பெருமையை அறிய முடிகிறது. சைவ சமயத்தில் இலக்கியங்கள் பல இருந்தாலும் முழு முதற்பொருளான சிவனை வாழ்த்தி தொடங்கும் திருவாசகம் சிறப்புக்குரியது அதனை அறிவியல் நோக்கில் ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கரு உருவாதல்

கரு உருவாதும் தபி பிழைப்பதும் தங்களின் விணைக்கேறுப் நிகழும் என்பது சைவ சமயம் கூறும் தத்துவமாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் குழந்தை பேறு என்பது கடவுளின் வரம் என்று எங்கும் அனவிற்கு குழந்தை பேற்றை நம்முடைய தாய்மார்கள் தவமாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு தாயின் வயிற்றில் கரு எவ்வாறு உண்டாகிறது என்றும் மாதா மாதம் அதன் வளர்ச்சி நிலைகளைப் பற்றியும் மாணிக்கவாசகரை கீழ் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“மானுட பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனம் இல் கிருமிச் செருவினில்
பிழைத்தும்

ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில்
பிழைத்தும்
இருமதி வினைவின் ஒருமையில்
பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்ச திங்களில் முஞ்சதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊறு அலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தச மதி தாயோடு தான்படும்”

- (திரு அகவல் 13 முதல் 25)

என்று தாயின் கருவானது தன்னை பாதுகாக்கப் போராடுகிறது. முதல் மாதம் முதல் பத்து

மாதம் வரை குழந்தையாக வெளிவரும் வரை அதன் வளர்ச்சி நிலைகளை மாணிக்கவாசகர் பட்டியல் இடுகிறார்.

கருவின் வளர்ச்சி நிலைகள்

முதல் மாதம் - தான்றிக்காய் போல உள்ள கரு இருமையாக மாறாமல் தப்பியும் இரண்டாம் மாதம் - உருவும் கொதவாறு தப்பியும்

முன்றாவது மாதம் - பனிக்கட்டத்தில் ஏற்படும் நீர் பெருக்கிற்கு தப்பியும்

நான்காவது மாதம் - நீர்ப்பெருக்கினால் ஏற்படும் பேரிருஞக்கு தப்பியும்

ஐந்தாம் மாதம் - கருவில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் உயிர் நீங்காதவாறு தப்பியும்

ஆறாவது மாதம் - கருப்பையில் ஏற்படும் விரிவினால் தாய்க்கு ஏற்படும் சோர்வு மிகுதியால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து தப்பியும்

ஏழாவது மாதம் - கரு வளர்ச்சி அடைந்து குறைமாத குழந்தையாக வெளியே வராமல் தப்பியும்

எட்டாவது மாதம்- குழந்தை உண்டாகும் துன்பத்தில் இருந்து தப்பியும்

ஒன்பதாம் மாதம் - கருவில் இருந்து வெளியே வராமல் தப்பியும்

பத்தாவது மாதம் - தாயின் கருப்பையினின்று வெளியே வருகின்ற துன்பத்தைத் தாயும் குழியும் பொறுத்து நல்லகுழந்தையாக பூமியை அடைதல்

இன்றைய காலகட்டத்தில் கரு உண்டானது முதல் மாற்றவுமனைக்கு சென்று மாதா மாதம் அதன் வளர்ச்சியை ஸ்கேன் செய்து மதிப்பிடுகிறோம். ஆனால், சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாய் கருவற்றது முதல் மாதம் மாதம் அதன் வளர்ச்சியை இவ்வளவு அறிவியல் பூர்வமாக கணித்து மாணிக்கவாசகனார் கூறியுள்ளது மூலம் பாரதத்தின் ஆண்மீகம் அறிவியலோடு தொடர்புடையது என்பதை அறிய முடிகிறது.

உலகம் பற்றிய அறிவியல் ஹூலகம் உருண்டையா? தட்டையா? என்ற ஆராய்ச்சிகள் பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்தன. முதன் முதலில் கிரேக்கத்தின் விஞ்ஞானி அரிஸ்டாட்டஸ் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் உலகம் உருண்டை என்பதை நிருபித்தார். ஆனால் அதற்கு சமர் அழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலகம் உருண்டை என்று மாணிக்கவாசகர் கூறியுள்ளார்.

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பருந் தன்மை வளப் பெருங்காட்சி ஒன்றுக் கொன்று நின்றேழில் பகரின் நூற்றோரு கோடியும் மேற்பட விரிந்தன”

- (திருவண்டப் பகுதி 1)

என்ற பாடலில் உலகம் உருண்டை என்று கூறுவதோடு வானில் உள்ள பல வகையான நட்சத்திரங்களையும் பற்றி கூறியுள்ளார். மாணிக்கவாசகருக்கு முன் சுமர் முன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய தொல்காப்பியத்தில் உலகில் பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

“நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகமாதவின்”

- (தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகாரம் 635)

இதன் மூலம் இவ்வுலகம் நிலம் நீர் காற்று ஆகாயம் நெருப்பு என்ற பஞ்சபூங்களால் ஆனது என்று உலக அறிஞர்கள் கூறுவதற்கு முன் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் மறுபிறவி தத்துவத்தை உலக அறிஞர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள் ஆனால் மறுபிறவி என்பது இந்து மதத்தின் தத்துவங்களில் ஒன்று அதனால் தான் மாணிக்கவாசகர் இவ்வுலகில் மீண்டும் மீண்டும் நான் பிறக்கிறேன் அந்த பிறப்பை அறுக்கும் வழியை கூறுங்கள் என்று சிவனிடம் வேண்டுவதை அறிய முடிகிறது.

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பஸ் விருக்மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல் அசர் ஆசி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்”
-(சிவபுராணம் 26-32)

இவ்வுலகில் ஓரறிவு உயிர் முதல் ஆற்றிவு உயிர் வரை உள்ள எல்லா பிறவியும் பற்றி கூறியுள்ளார் இதை போன்ற தொல்காப்பியரும் உயிரியல் கோட்பாடுகளை கூறியுள்ளார்.

“ஒன்றி வதுவே உற்று அறிவதுவே இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே முன்றி வதுவே அவற்றோடு முக்கே நான்கறி வதுவே அவற்றோடு கண்ணே ஐந்தறி வதுவே அவற்றோடு செவியே ஆற்றி வதுவே அவற்றோடு மனனே நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே”

- (மரபியல் நூல் 32)

என்று ஓரறிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உள்ள உயிரினங்களை எந்த உலகில் அறிஞர்களும் கூறுவதற்கு முன்னே கறிய அறிவியலாளர் நமது தொல்காப்பியர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

மருத்துவ அறிவியல்

உலகில் உள்ள எந்த செயலுக்கும் தீர்வு உள்ளது. ஆனால் அந்த தீர்வு ஏற்பட சில நாட்கள் ஆகும். உலகம் தோன்றிய ஆரம்ப காலத்தில் உடலில் ஏற்படும் புண்ணினால் உடல் உறுப்புகளை தொலைத்துள்ளனர் சிலர் அந்த புண்ணினால் உயிரையும் விட்டிருக்கிறார்கள். உலகில் தோன்றிய கொடிய நோய்களுக்கு எல்லாம் மருந்து கண்டு பிடிக்க சில காலம் அவகாசம் தேவைப்படும் ஆனால் அந்த அவகாச காலத்தில் நோயிலிருந்து விடுபட்ட தீர்வு வேண்டும் ஒருவன் போர்க் களத்தில் அல்லது திழெரன் ஏற்படும்

விபத்துகளினால் ஏற்படும் புண்ணுக்கு ஆன்டிசெப்டிக் மருந்துகளை கொண்டு தற்சமயம் நிவாரணம் பெறலாம். இந்த மருந்து புண் அழுகலை தடுக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. குறிப்பாக பண்டைய காலத்தில் போர்க்களத்தில் ஏற்படும் புண்களில் இருந்து பாதுகாக்க புளித்த திராட்சை சாறுகளையும், சாராயத்தையும் பயன்படுத்தினர் அதற்கு பிற்காலத்தில் பிராந்தி, டர்பன் என்னைய், பாதரசம் போன்றவை பயன்படுத்தினர். முதன் முதலில் ஜரோப்பிவிலுள்ள ஒரு மருத்துவர் காயம்பட்ட இத்தில் எலுமிக்கை குளோரைடு அமிலத்தை பயன்படுத்தினார். இதில் முழுவதுமாக புண் குணமடையவில்லை. நாளன்டவில் உடம்பில் ஏற்படும் புண்ணினால் இறந்தே போயினர். பல மருத்துவர்கள் ஆராய்ச்சியின் முடிவில் ரணப் புண்ணில் நான்கிருமிகள் தொற்றி, சிறு பிடித்து அழுகுவதால் கிருமிகள் தோன்றி மரணம் வருவதாக கூறினர். லிஸ்டன் என்ற அறிவியல் அறிஞர் சாக்கடை சுத்தம் செய்யும் மக்கள் அதன் தூர்நாற்றும் தெரியாமல் இருக்க கார்பாலிக் அமிலம் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்து அதன் மூலம் புநிய மருந்துகளை கண்டுபிடித்தது வெற்றியும் கண்டர். ஆனால் நம் தமிழ்கள் போர்க்களத்தில் ஏற்படும் புண்களுக்கு தேணை தடவி அதிலிருந்து விடுபட்டுள்ளதை பழந்துமிழ்ர் நூல் வாழ்வியல் மூலம் அறிய முடிகிறது. திருவாசகத்தில் மனிதனுக்கு ஏற்படும் மனப்புண்ணில் இருந்து விடுபட திருவாசகம் உருகி படிக்க வேண்டும் என்றும் தேன் ரணப் புண்ணுக்கும் திருவாசகம் மனப்புண்ணுக்கும் மருந்தாக பயன்படுகிறது என்பதை கீழ்க்காணும் வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“தொல்லை யிரும் பிறவிச் சூழுந்தனை நீக்கி அல்லவறுத் தானந்த மாக்கியதே எல்லை

**மருவா நூற்றினிக்கும் வாதவு ரெங்கோன்
திருவாசக மென்னும் தேன்”**

- (திருவாசகத்தேன்-1)

மேலும் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகத்தை மனதில் நினைத்து பாடனால் நினைத்த காரியம் கைகளுடும் என்பது அடியவர்களின் என்னம். அதிலும் குறிப்பாக கருவுற்ற தாய்மார்கள் கண்டிப்பாக திருவாசகத்தை தினமும் கேட்க வேண்டும் என நம் முன்னோர்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கூறியதை மெய்யிக்கும் விதமாக “ஜெர்மனியில் நடந்த அதிசய நிகழ்வு ஒன்று தினமல்ர் நாளிதழில் ஹெரியான செய்தியை உங்களிடம் எடுத்துக் கூறுகிறேன். ஜெர்மனியை சேர்ந்த கர்ப்பினிப் பெண் ஒருவர் வயிழ்றில் கருவுற்று ஆறுமாதம் ஆகியும் சிகவின் அசைவு உணராததால் மருத்துவமனைக்கு சென்று மருத்துவர்களிடம் பிரசோதனை செய்துர். அதில் குழந்தை அசைவின்றி இருப்பதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் சிகவுக்கு உயிர் உள்ளது என்று கூறினார் என்ன செய்வதென்று இருந்த தம்பதியினர் திருவாசத்தின் சிறப்பை உணர்ந்து தினமும் காணொளி மூலம் திருவாசகத்தை கேட்டனர்.

**“திருவாசத்திற்கு உருகார்
ஒருவாசத்திற்கும் உருகார்”**

என்ற அடைமொழிக்கேற்ப திருவாசகம் பாடியதும் குழந்தை அசைந்தது திருவாசகம் இசைப்பதை நிறுத்தியவுடன் குழந்தை அசைவின்றி இருந்துள்ளது. அதனால் தினமும் அந்த வீட்டில் திருவாசகம் இசைக்கப் பெற்றதன் விளைவாக அந்த பெண்ணும் பந்தாவது மாதம் அறுவை சிகிச்சையின்றி குழந்தை ஆரோக்கியமாக பிறந்துள்ளது. இச்செய்தி மருத்துவர்களை கூட வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. அதனால் தான் தாய்மார்கள் என்றும் கர்ப்ப காலத்தில் திருவாசகத்தை ஓதுகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

“அம்மையே அப்பா! ஓப்பிலா மணியே அன்பினில் விளைந்தது ரமுதே!
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச் செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த செல்வமே! சிவபெரு மானே!
இம்மையே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே”

- (பிடித்த பத்து 3)

மேலும் திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தருளி இருக்கும் தாயுமானவ சுவாமிகளை நினைத்து வழிபட்டால் அவர் தாய் வடிவில் வந்து கருவுற்ற பெண்களுக்கு சுக்பிரசவமாக குழந்தை பேறு நடக்கும்படி அருள் புரிவார் என்பதை திருஞானசம் பந்தரின் பதிகம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“தேன் நயம் பாடும் திருச்சிராப்பள்ளியான
தினை ஆழந்த கானல் சங்கு ஏறும் கருமல
ஊரில்
கவுனியான் ஞானசம்பந்தன் நலம் மிகு
பாடல்
இவை வல்லார் வான சம்பந்தத்தாரோடும்
மன்னி வாழ்வாரே”

- (ஒன்றாம் திருமுறை 1098)

ஆய்வு முடிவுரை

ஆன்மீகத்தை அடையாளமாகக் கொண்டு திகழும் நம் பாரத நாட்டில் பல பக்தி இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் தனிச்சிறப்புடையது மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம். அதனை நாம் மனதால் உருகிப் படித்து அதன்படி வாழ்ந்தால் சிவனடியார்களின் ஸ்த்ரீயமான வீடுபேற்றையும் அடையலாம். அதோடு சாதாரண மக்களும் உலகியல் பற்றி உணரும் வண்ணம் பல அறிவியல் சர்ந்த உண்மைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன என்பதை

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை மூலம் அறிய 3. பி.ரா. நடராஜன் - திருஞானசம்பந்த முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. மாணிக்கவாசகர் - திருவாசகம், சென்னை அப்பர் புத்தக நிலையம், சென்னை.
2. இளம்பூரனார் உரை - தொல்காப்பியம், சாரதா பதிப்பகம்.

3. பி.ரா. நடராஜன் - திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்தேவாரம், மூலமும் உரையும், அருணா பதிப்பகம்.
4. சூ.சடையப்பன் - திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், மூலமும் உரையும், அருணா பதிப்பகம்.

சங்க இலக்கியத்தில் மருத்துவம்

முனைவர் செ. சோனா கிரிஸ்டி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை (R.eo.gp)
தி.தெ.நா.ச.கல்லூரி, தெ. கள்ளிக்குளம்

ஆய்வு முன்னுரை

அரிது அரிது மாணிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்கிறார் ஓலைவை முதாட்டியார். ஆனால் அந்த மாணிடப் பிறவிக்குத்தான் எத்தனை நோய்கள் இன்னல்கள். பிறந்திஷைத்த இவ்வாத்மாவை ஆண்டவனுடன் பிணைப்பதுதான் உடல்களின் இயல்பாய் இருக்க வேண்டும் அப்படியானால் உடல் நோயற்று இருக்க வேண்டும். நோயுண்டாவது உடலுக்கு இயல்பெனின் அதை நீக்குவதும் இயற்கை வழியை ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும். மருத்துவக்கலை என்றும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் ஒரு கலை. அதன் கலை மிகுந்த வரலாறு ஒரு தொடர் கதை. அத்தொடர் கதையின்நாயகன் நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆகும்.

இலக்கியம், வாழ்க்கையில் மனிதர்கள் கண்ட ஆழந்த அனுபவங்களையும் உண்மைகளையும் கலைநயத்தாடன் வெளியிடுகிறது. இலக்கியத்தாஸ்பிறருடைய வாழ்க்கை, செயல், அறிவு, நினைவு, உணர்ச்சி, உள்ளக்கிடக்கை, குறிக்கோள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ளவும் கற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டதால் அம்மனிதனுக்கு வரக்கூடிய இன்ப துன்பங்களிலும் நெறிப்படுத்தலிலும் பெரிதும் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறது. பல்லாயிரம் ஆண்டுக் காலப் பழையமான இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது. ஆதலால் தமிழ் நீண்ட கால இலக்கிய வரலாற்றினைக் கொண்டது. இதில் முதன்மையான இலக்கிய வரலாற்றுக் காலம் சங்க காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இல்லைக்கியத்திற்கு இலக்கணம் கூறுவது தொல்காப்பியமாகும். இவ் இலக்கியங்களின் வழி உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் துன்பம் தரும் நோய்களுக்கான மருத்துவ குறிப்புகளை ஆய்வுதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

தமிழ் மருத்துவக் கோட்பாடு

சங்ககால தமிழ் மருத்துவக் கோட்பாட்டினைக் குறிப்பினால் உண்டதும் தொல்காப்பியம், புநானாறு, பிபால் ஆதியவற்றில் காணப்பெறும் பஞ்ச பூதங்களைப் பற்றி வரும் குறிப்புகளைக் கூறலாம். இந்த உலகம் பஞ்சபூத மயமான தென்பதே சித்த மருத்துவக் கொள்கை. பஞ்சபூத மருத்துவக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சியாகவே இக்கால மருத்துவத்தினைக் கருதலாம்.

பஞ்சபூதம்

இந்த உலகம் ஜம்பெரும் பூதங்கள் கலந்த மயக்கம். உலக சோந்தத்தின் மூலப்பொருளாக

அமைவன் ஜம்பெரும் பூதங்கள் ஆகும். அவை நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஜந்தும் ஆகும். என்பதை,

நிலம் நீர் வளி விசும்பொடு ஜந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம்

(தொல்.பொருள்.664)

உடம்பு ஜம்பூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட பிண்டம் என்பது அவர்கள் கோட்பாடாகும் ஜம்பூதங்களின் இயல்புகள் அவற்றின் அமைவுகள் என்பன பற்றிச் சங்ககாலப் புலவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். இதனை,

மண்ணின்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்பு தைவரு வளியும்

வளிதலை இயதீயும்
தீமுரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஜம்பெரும் பூதத் தியற்கை போல
(புறநானாறு பா. 2)

என்ற புறநானாற்றுப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. அதாவது மண்ணின் தினிவே நிலம்.

நிலம் விசம்பை ஏந்திக்கொண்டுள்ளது. விசம்பை வளி தடவுகிறது. வளிகாற்றில் தீபொருந்தியுள்ளது தீயொடு முரண்பட்டது நீர். நிலம் தாங்கும் ஆற்றல் கொண்டது. விசம்பு நிலத்தை வளைத்து கொண்டுள்ளது. காற்று வலிமையுடையது. நீர் கொடையாக வழங்கப்படும் பொருள் என்ற அறிவியலை புறநானாறு கூறுகிறது. இதனை இக்கால அறிவியலும் விசம்பில் நிலம் மிதக்கிறது. நிலத்தில் உள்ள வளி உயிரினங்களை வாழச் செய்யும். தீ விண்மீன்களின் முச்சு இதன் எதிரி நீர் என்கின்றது.

உயிரியற் கொள்கை

உலகில் உண்டாகும் உயிர்கள் ஒன்று முதல் ஆறு வகையான அறிதல் என்னும் செயலைச் செய்வதாகக்கண்டனர். அறிதல் என்பது புலங்களின் தொழிலைக் குறிப்பதாகக் கொள்வார்.

“ஓரறிவாவது, உடம்பினால் உற்றுணர்தல் சுறுவிவாவது, உற்றுணர்தல், நாவினால் சுவையறிதல் மூவிறவாவது, உற்றுணர்தல், சுவையறிதல், முகர்தல் நாலுறிவாவது, உற்றுணர்தல், சுவையறிதல், முகர்தல், கண்ணினால் கண்டறிதல் ஜயறிவாவது, உற்றுணர்தல், சுவையறிதல், முகர்தல்,, கண்டறிதல், செவியினால் கேட்டறிதல் ஆறுறிவாவது, ஜம்பொறிகளால் அறியும் ஜம்புல உணர்வுகளோடு மனதினால் சிந்தித்தல் ஆகிய ஆறுறிவினையுடைய உயிர்களாக முறைப்படுத்தியுள்ளன்”¹ என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

ஜம்புலன்

புலன்கள் ஜந்து என்று திருக்குறளும் கூறக் காண்கின்றோம்.

கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து

உற்று அறியும் ஜம்புலனும்

(குறள்.1101)

காண்டல், கேட்டல், உண்டல், முகர்தல், தீண்டல் என்னும் தொழிலையுடைய கண், காது, வாய் மூக்கு, மெய், ஆகிய பொறிகளையும் குறிப்பிடக் காணலாம். எனவே உயிர் தொப்பான கொள்கைகளைப் பழந்தமிழ்கள் அறிந்திருந்தனர் எனல் பொருந்தும்.

நோயும் மருந்தும்

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்றச் செல்வம் எனும் நோயில்லாத்தன்மையையே நம் முன்னோர் மிகப் பெரிய செல்வமாகக் கருதினர். இருப்பினும் ஒரு நாட்டின் தட்ப வெப்ப நிலைகளால் ஏற்படும் நோய்களுக்கு அந்தந்த நாட்டில் கிடைக்கும் மூலிகை பொருட்களைக் கொண்டு பாமர மக்கள் தம் பட்டறிவால் செய்து வரும் மருத்துவம் முறையை நாட்டு மருத்துவம் என்று கூறுவார்.

சங்க அகத்தினைப்பாடல்களிலே ‘நோய்’ என்ற சொல் பெரிதும் பயின்று வந்துள்ளது. பினி, வருத்தம் என்ற சொற்களும் சங்க இலக்கியத்தில் வருகின்றன. பொதுவாக நோய் என்பது உள் நோய் குறித்துவர (Psychological), பினி என்பது உடல் சார்ந்த நோயினைச் (Physiological Factor) கட்டிற்று.2

“உயங்கு பினி வருத்தமொடு இயங்கல் செல்லாது” (நற்றினை 46)

“பெண்டீரும் பினியுடையீரும்”

(புறம். 9)

“நடுங்கு பினி (நற்றினை 262)

என்ற பாடல் வரிகளைச் சான்றாக கூறலாம். உடலில் வெப்பம் அதிகரித்துக் காணப்படும் போது அதனை சுரநோய் என மருத்துவம் குறிப்பிடுகிறது. வெப்பம் அதிகமாக காணப்படும்

பாலை நிலத்தைச் சுரும் என்கிறது. சுருநோயும் பலவகை அடைகளைப் பெறுதல் போன்றே பாலை நிலமும் அருஞ்சுரம், வெஞ்சுரம் என்ற அடைகளைப் பெற்றுள்ளமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. மக்களின் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் துன்பம் தருவன நோய்கள். உள்ளத்தில் தோன்றும் தீய எண்ணங்களால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் நோய்கள் என்றே நம் முன்னோர் குறிப்பிட்டனர். அந்நோய்களை நீக்கும் மருந்துகளாக விளங்கும் அறுக் கருந்துகளை இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றன.

**தீர்வனவும் தீராத திறக்தனவும் செய்ம்மருந்தின்
ஹர்வனவும் போலாதும் உவசமத்தின் உய்ப்பனவும்**

(நீலகேசி பா.113)

எனும் பாடலின் வழி நோயின் தன்மை மூன்று வகைப்படும். 1. மருந்தினால் நீங்கும் நோய்கள் ஒரு வகை. 2. எதனாலும் தீராத தன்மையடைய நோய்கள் மற்றொரு வகை. 3. அடங்கி இருப்பன போல வெளித்தோற்றுத்தில் தெரிந்தாலும் முற்றிலும் தீராமல் உள்ளுக்குள் இருந்து துண்பம் தருவன இன்னொரு வகை என நீலகேசி நோயின் தன்மையையை வகைப்படுத்தியுள்ளது. சங்க கால மக்கள் ஏராளமான மூலிகைகள் பற்றியும் அவற்றின் நோய் தீர்க்கும் பண்பு பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். இருப்பினும் பலவிதமான நோய்களாலும், உடல் ஊனங்களாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதை சங்க கால நூல்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

**அருந்துயர் அவலம் தீர்க்கும் மருந்து
(நாற்றினை பா.140)**

இப்பாடல்வரி நோயாளிகளின் துன்பத்தையும் வேதனையையும் துடுடைப்பது மருந்து என்று கூறுகிறது. ‘பண்டைய கால தமிழ்கள் கலையிலும் கல்வியிலும் சிறந்திருந்ததைப் போல மருந்துவத்திலும் சிறந்திருந்தார்கள்

என்பதற்குச் சான்றாக, ஆய், எயினன் என்னும் இரண்டு இனத்தவர்கள் அரசர்களின் படைத் தலைவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை ‘வைத்திய சிகாமனி’ என்று மன்னன் சிறப்பித்துள்ளான். இவர்களின் முன்னோர்கள் கைக்கொண்டு வந்த மருத்துவ குலத்தின் குழ்பெயரீ ஆய் (இடயர்), எயினன் (வேர்). பேர் கலையில் சிறந்து விளங்குகின்ற படைத் தலைவர்கள், போர் வீரர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற புண்களுக்கும் நோய்களுக்கும் செய்யும் மருத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாய் இருந்திருக்கின்றனர். எயினர் குலத்தில் வைத்தியத் தொழிலைப் பரம்பரையாகக் கொண்டிருந்தவன் பாண்டியன் படைத்தலைவன் ‘மாரன்காரி’ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.’²

நோயை அறிந்து குணப்படுத்துபவரை மருத்துவர் என்று அழைக்கிறோம். நோயற்றோரின் உடல்நிலையை அறிந்து, அதற்கு தகுந்தாற் போல பழங்காலத் தமிழ் மருத்துவர்கள் மருந்து கொடுத்திருக்கின்றனர் இதனை,

**பொருந்தியன் வேட்ட பொருளவின் நினைத்த சொல்
திருந்திய யாக்கையுடன் மருத்துவன் ஊட்டிய மருந்து**

(கலித்தொகை 17)

என்ற பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

உணவே மருந்து

உடலுக்கு எது பொருத்தமான உணவோ அதை தேங்கெடுத்து உண்டால் நாம் நெடுநாள் எந்த நோயும் இல்லாமல் வாழலாம். உணவின் சுவை வகைகள் ஆயு ஆகும். அவை துவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு, உவர்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு இகை உணர்ந்த நம் முன்னோர் தம் உணவை அறு சுவைகளாக அமைத்துக் கொண்டனர்.

**உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்**

(புறம் 18:19-20)

என்ற பழப்பாடல் வரி பழந்தமிழர்களின் உணவுசார் மருத்துவ அறிவைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

உணவு உண்பதில் அளவை மேற்கொண்டிருந்தனர். பெருந்தீனி தின்றால் நோயும் சிறுதீனி தின்றால் வலுவிழுப்பும் நோயும் வரக்கூடும் என்றுமிந்து,

உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே

(புறம் 61: 6)

எனும் கொள்கையை நம் முன்னோர் வகுத்திருந்தனர். பழந்தமிழர்கள் உண்டதற்கு உண்கலன்கள் உடலுக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்ற விதிக்கு இணங்க, வெள்ளி, வாழை இலை, தேக்கிலை, தூமரை இலைகளை பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

செழுங்கோள் வாழை யகவிலைப் பருக்கும் குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்தங்கு

(புறம் பா.168)

இவ்வடிகள் மூலம் வாழையிலையில் உணவு உண்ணும் மரபு தெரிய வருகிறது.

மரணத்தை வெல்லும் சாவாமருந்து
சாக்காட்டினைத் தள்ளிப்போடும் ஆற்றல் நெல்லிக் கணிக்கு உண்டு என்பதைப் பழந்தமிழ் உணர்ந்திருந்தன். அதற்குச் சான்று அதியமான் ஒளவையார் வாழ்க்கை. இதனை,

சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனிகுறியாது ஆதல் நின்னகத் தடக்கிச் சாதல் நீங்க எமக்கு ஈத்தனையே

(புறம். 91)

என்ற அடிகள் மூலம் அறியலாம். நெல்லிக்கணியைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் சிறப்பித்து கூறக் காண்கிறோம் குறிப்பாக,

'நெல்லி அம்புளி மாந்தி'

(குறுந்தொகை பா.201)

'புஞ்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்'

(அகநானாறு பா.54))

'கவைக்காய் நெல்லி'

(நந்தினை பா.271)

'கவினிய நெல்லி அமிழ்த்துவிளை தீங்கனி'

(சிறுபாணாற்றுப்படை பா.99)

என்று சங்க நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் கருநெல்லி என்னும் கனியே சிறப்பிற்குரியதாகக் கருதப்படுகிறது. இது மரணத்தை வெல்லும் ஆற்றல் மிக்கது.

அஞ்சறைப்பெட்டி பொருள்கள்

மினகு: அது தமிழ் நாட்டின் வீட்டு மருந்து எனல் பொருந்தும். பகைவன் வீட்டிற்குச் சென்றாலும் பத்து மினகோடு செல். பத்து மினகிருந்தால் பகைவன் வீட்டிலும் உண்ணலாம் என்பன பழமொழிகள். மினகு மருந்துவத்தின் மூல்பொருளாக அமைவதோடு உணவாகவும் அமையும். நாம் உண்ணும் சோற்றுக்கு ஒரு சாறு வேண்டப்படும். இச்சாற்றுக்கு நல்ல உரைப்புள்ள மினகைச் சேர்த்துக் கறி ஆக்குவர். இதனால் மினகுக்கு கறி என்ற பெயரும் வந்தது. கருங்கொடி மினகின் காய்த்துணர் பசுங்கறி (மலைபடுகடாம் 520)

இஞ்சி மஞ்சள்: விசமுறிவிற்கு மினகு அபூர்வ மருந்தாவதுபோல இஞ்சி மஞ்சள் ஆகியவை உணவாகி மருந்தாகிறது ‘இஞ்சி மஞ்சள் பைங்கறி பிறவும்’என மதுரைக் காஞ்சி குறிப்பிடுகிறது.

உப்பு: நெல்லின் அளவுக்கே உப்பும் விறகப்பட்டது என்பதால், உப்பு எவ்வளவு உயர்ந்த போருளாக மதிக்கப்பட்டது என்பதை நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பெனச் சேரி விலைமாற கூறுவின் மனைய

(அகநானாறு 140)

என அகநானாறு கூறுகின்றது உப்பின் அளவு இருக்க அழுந்தத்தைக் கூட்டவும் குறைக்கவும் செய்யக்கூடும். நோயாளிகள் உப்பை கட்டுப்படுத்தினால் நோயின் வேகம் குறையும்.

உப்பு அமைந்தற்றால் புலவி அதுசிறிது மிக்கற்றால் நீள விடல்

(குறள் 1302)

என வள்ளுவரும் காதல்களிடையே தோன்றும் போய்க் கோபமும் உப்பின் அளவாக இருக்க

வேண்டும். இவ்விரண்டும் அநிகரித்தால் காதலும் கெடும் உணவும் கெடும் என்னும் கருத்தில் கூறியுள்ளார்.

தேன்: தேன் தமிழ் மருத்துவத்தின் துணை மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. ஆதனால் தான், பாற்பெய் புன்கந் தேனாடு மயங்கி

(புறம் 43)

எனகின்றனர். உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு என்பது இருபதம் நூற்றாண்டின் அறிவியல் ஆய்வுகள் நடத்திக் கண்டிருக்கும் உண்மை. இந்த உண்மையைப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பழந்தமிழர் அறிந்திருந்தனர்.

மகளிர் மருத்துவம்

சங்க இலக்கியங்களில் பெண்களின் நோய்களைப் பற்றியும், கரு உருவாவது முதல் பிரசவம் வரையிலும், அத்துடன் அதில் ஏற்படும் பல இடையூறுகளைக் குறித்தும் இன்றைய அறிவியலில் கூறப்படும் உடலியக்கத்திற்கு ஏப்க கூறப்பட்டுள்ளன. கருவற்று பெண்களுக்கு முதல் மூன்று மாதங்களில் மசக்கை மிகுதியாக உண்டாகும். இக்காலக்கட்டத்தில் வாந்தி, குமட்டல் போன்ற உணர்வுகள் ஏற்பட்டுத் துன்புறுவர். இதுவே சங்க காலத்தில் வயா நோய், வெட்கை நோய் எனக் குறிப்பிட்டது.

‘வயா’ வென் கிளகி வேட்கைப் பெருக்கம்’ என்பதில் ‘வயா’ ஒருவிதமான நிலை மாற்றம் எனப்படுகிறது. இது கருவற்றுப் பெண்களுக்கு உணவு, மணம் அங்கலது சுலையினாலோ ஏற்படும். இதை ஆங்கிலத்தில் ‘Picca’ என்பார். இந்நோய் உள்ள மகளிர் புளிப்புச் சுலையைப் பெரிதும் நாடுவர். புளியங்காப் (கலி.28) மண் (புறம்.20) போன்றவற்றை உண்டு இந்நோயின் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவர்.

முந்தால் திங்கள் நிறைபொறுத்து அசைதி ஒதுங்கல் செல்வாப் பசும்புளி வேட்கைக் கடுஞ்சுல் மகளிர் போல நீர்கொண்டு
(குறுந்தொகை பா.287)

பன்னிரு திங்கள் கருப்பச் சுமையைத் தாங்கித் தளர்ந்து நடக்கவும் மாட்டாராய்ப் பச்சைப் புளியை தின்னும் விருப்பத்தைக் கொண்டிருக்கின்றவராய், முதற் குலையுடைய மகளிர் பலரும் விளங்குவர் என்கிறது குறுந்தொகை.

அறுவை மருத்துவம்

சங்க காலத்தில் அறுவை மருத்துவம் சிறந்து விளங்கிற்று அடிக்கடி போர் நடந்ததால் புண்பட்டோர்க்கு அறுவை மருத்துவம் செய்ய வேண்டியிருந்தது வேல் பட்ட புண்ணை ஊசியால் தைக்கும் செய்தி பதிற்றுப்பத்தின் உவமை வாயிலாக காணமுடிகின்றது

மீன்டேர் கொட்டிற் பணிக்கய மூழ்கிச் சிரல் பெயர்ந் தன்னெநடு வெள்ளாசி நெடு வசி பரந்த வடு

(பதிற்றுப்பத்து 5:2)

பதிற்றுப்பத்தின் ஜந்தாம் பத்தில் பரணர், சேர் மன்னன் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பற்றிய பாடலில் இந்த உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். அதாவது மன்னனின் மார்பில் அறுவை மருத்துவம் செய்யப்பட்டது பிறகு மேற்பூற்ற தோலை இணைக்கும் முறையில் நால் கொண்ட ஊசியால் தைக்கப்பட்டது. அப்போது அந்த ஊசி தோலுக்குக் கீழும் மேலும் சென்றுவந்தது. சிரல் (மீன்கொத்திப் பறவை) கூர்மையான மூக்கு உடையது அது போல ஊசியும் கூர்மையான முனை பெற்றுள்ளது. நீருள்ளிருந்து சிரல் மேலே வரும்போது அதன் உடம்போடு தண்ணிரும் வரும். அதுபோல் ஊசி மேல் வரும்போது அதனுடன் சேர்ந்து இருத்தமும் வரும். இவ்வாறு தோலைத் தைக்கும் ஊசியின் செயலுக்குச் சிரல் பறவையின் செயலை உவமையாகக் காட்டியுள்ளார் பரணர். மேலும்,

செருவா யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்

**கதுவாய் போக்கி துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ணார்**

(புறநானாறு 353)

எனும் புறநானாற்றுப் பாடலில் போளில் புண்ட்டு கிழிந்த தசையைத் தைத்துப் பஞ்ச கொண்டு கட்டிய செய்தி புலப்படுகிறது ஊசியால் தைத்துப் பஞ்சினால் கட்டுப் போடுகின்ற இன்றைய அறுவை சிகிச்சை முறையைப் பழந்தமிழர் அன்றே அறிந்து மேற்கொண்டனர். சீவக சிந்தாமணியிலும் அறுவை மருத்துவம் பற்றிய செய்தியை விரிவாக காணமுடிகிறது.

**நெய்கிழி வைக்கப்பட்டார் நெய்பந்தல்
கிடத்தப்பட்டார்**

**புக்குழி எ.கம் நாடி இரும்பினால்
போழப்பட்டார்**

**மைக்குஇழிந்து ஒழுகும்கண்ணீர்மா
நிலத்து உகுக்கப்பட்டார்**

**கைகிழி கொடுக்கப்பட்டார் கலம்பல
நல்கப்பட்டார்**

(சீவகசிந்தாமணி- காந்தருவதத்தையார்
இலம்பகம் பா.818)

உடல் முழுவதும் மரப்போந்து போல் ஏற்பட்ட புண்களுக்கு ஏற்ற மருந்து எது என்பதை அறிந்த மருத்துவர் அம்மருந்தை வாயில் கவளத்தை வைப்பது போல் வைப்பார், நெய்யில் தோய்ந்த துணியைப் புண்ணின் மேல் வைப்பார், புண்ட்டாரை நெய்யந்தலில் கிடத்துவார், புண்ணுக்குள் புகுந்த இரும்புத்துண்டுகளை அறுவை முறையால் அறுத்தெடுப்பார். பின்னால் எலி மயிரால் நெய்யப் பட்ட ஆடையால் போர்த்தி காந்துப் புகாதவாறு பாதுகாப்பார். மேலை நாட்டில் கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டளவில் அறுவை மருத்துவ முறை தோன்றியது. ஆனால் 2000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் அறுவை மருத்துவம் இருந்துள்ளது என்பதற்கு மேற்கூறப்பட்ட பாடல்கள் சான்றாகும்.

ஒட்டு மருத்துவம்

இரும்பு உலோகங்களான வேல், வாள், ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களால் ஏற்படுகின்ற புண்களில் உலோக நஞ்சு ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. பண்டைய கால மருத்துவர்கள் உலோக நஞ்சை முறிக்கும் மருந்தாகவும், புண் ஆறிய பின் வடு தோன்றாமல் தோலின் நிறம் பழைய நிலைக்கே மாறவும் அந்தப்பால் பயன்படுத்தினர் என்று புறநானாறு குறிப்பிடுகிறது.

‘வடுவின்றி வடித்த யாக்கையான்’

(புறம். 180)

என்று பழைய நிலைக்கே உடல்நிலை பெற்றது என்பதை, இன்றைய (Plastic Surgery) ஒட்டு மருத்துவத்துடன் ஒப்பிடலாம்.

நரையும் உளவியலும்

ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு, பரம்பரை இயல்பு, உளநோய் முதலிய பல காரணங்களால் நரை ஏற்படுதல் இயல்பென்பது மருத்துவ உண்மை. மனித உடலுக்கேற்படும் நரை, திரை, முப்பு, பிணி, சாக்காடு என்பனவற்றுள் நரை ஏற்படுதல் பற்றிய கருத்தொன்று புறநானாற்றிலே கூறப்பட்டுள்ளது. உளவியற் காரணிகள் ஒருவரைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்காத போது அவருக்கு நரை ஏற்படுவதில்லை என்ற கருத்தைப் புறநானாற்றிலே பிசிராந்தையார் என்ற புலவர் வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

யாண்டுபல வாக நரையில் வாகுதல்

**யாண்டு ஆகியர் என வினாவுதிர் ஆயின்
மாண்ட என் மனைவியோடு மக்களும்
நிரம்பினர்**

**யான் கண்டனையர்என் என் இளையரும்
வேந்தனும்**

**அல்லவை செப்பான் காக்கும் அதன்தலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர்பலர் யான் வாழும் ஊரே**

(புறம் 191)

எனக்கோ வயதில் பல்லாண்டுகள் கழிந்து விட்டன அப்படியிருந்தும் நரை ஒன்றுமே கண்படவில்லையே என்று வினவுகின்றார்கள். மாட்சிமையுடையவள் என் மனைவி, மக்கள் அறிவு நிரம்பியவர்கள். என் ஏவல்ஜோ யான் காண்பதுபோன்று எதனையுங் கானும் கலந்த இயல்பின் அரசனும் அறம்ஸ்வை செய்யாது முறை தவறாது காத்துவருகின்றான் இவற்றிற்கும் மேலாகக் கல்வியான் நிறைந்து அதற்கேற்ப புலனுணர்வுகள் அடக்கி உயர்ந்த குறிக் கோளினராகச் சான்டோர் பலர் யான் வாழும் ஊனின் கண் வாழ்கின்றனர். இக்காரணிகளினாலே தான் யான் நரையற்று வாழ்கின்றேன் என்கிறார் பிசிராந்தையார்.

மருத்துவ அறம்

சங்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் மருத்துவம் செய்வதை அறமாக மேற்கொண்டுள்ளார்கள். பிழர் நோயும் தந்நோய் போல் போற்றி அறஞிதல் சான்டோர்க்கெல்லாம் கடமையாகும் என்ற எண்ணமுடையவர்கள் பழந்தமிழர்கள். இதனை,

வருந்திய செல்லல் தீந்த திறனை யோருவன் மருந்தறை கோடலின் கொடிதே

(கலித்தொகை பா.129)

எனும் பாடல் வரி மூலம் அறியலாம். ‘சங்க காலத்தில் ‘மருத்துவன்’ என்ற தனி இனம் இருந்தது. இவர்கள் அறவோன் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் நோயின் தன்மைக்கு ஏற்ப மருந்தாய்ந்து கொடுத்தனன்.’³ அரும்பினி உறந்தக்கு வேட்டு கொடாஅஞு மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன் போல

(நங்றினை பா.13)

என்ற பாடல் மூலம் அறிய முடிகின்றது. மருத்துவன் நோயற்றோளின் உடல் நிலையை நன்கு ஆராய்ந்து, நோயின் தன்மை ஆகியவற்றிற் கேற்ப மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை,

திருந்திய யாக்கையற் மருத்துவன் ஊட்டு மருந்து போல் மருந்தாகி மனன் உவப்ப (கலித்தொகைபா.17)

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

தொகுப்புரை

சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை வாழ்ந்ததால் அவர்கள் மருத்துவமும் இயற்கையோடு இயைந்ததாகவே அமைந்துள்ளது. மனிதன் அறிவியல் துறையில் முன்னேறியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் இயற்கையிலிருந்து விலகியே வாழவதால் நோய்கள் பெருகிக் காண்படுகின்றன. மருத்துவக் கண்டுப்பிடிப்புகள் பல மனிதனின் ஆயுட்காலத்தை சிறிது நீடிக்கின்றன. இன்றைய கண்டுப்பிடிப்புகளின் அடித்தளம் நும் தமிழ் இலக்கியங்களிலே காணப்படுகின்றன. இன்றைய மருத்துவ உலகின் முன்னோடியாக தமிழன் கண்ட மருத்துவம் திகழ்கிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம், மரபியல் சூ.27
2. கலாநிதி, இ.பாலசுந்தரம், இலக்கியத்தில் மருத்துவக் கருத்துகள் ப.11, பதிப்பு 1990
3. சே.கணேசன், இலக்கியத்தில் மருத்துவம் ப.25, பதிப்பு 2009

சங்ககால மக்களின் சுற்றுச்சூழலியல் பார்வையில் அந்வியலும் ஆன்மீகமும்

முனைவர் க. அழுதா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்கத்தமிழர்கள் சுற்றுச்சூழல் என்பது இயற்கைக் காரணிகளை உள்ளடக்கியது என்பதை அறிந்திருந்தனர். அந்நாளில் இயற்கையை உற்றுநோக்கி மெய்மைகளின் அடிப்படையில் கண்டுணர்ந்தனர். உலகம் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் இவற்றாலானது என்பதை அறிந்திருந்தனர். இதனை சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம் இவற்றின் வழிப் பெறப்படும். நிலத்தை ஜந்தாகப் பகுத்து ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் இயற்கையின் அடிப்படையில் தெய்வங்களை அமைத்து வழிபட்டனர். அதனாடிப்படையில் நீர் வழிபாடு வான்வழிபாடு சூரியன் சந்திரன் கோள்கள் நட்சத்திரங்கள் போன்றவற்றை வழிபட்டனர். இயற்கையில் இறைவன் உறைவதாக எண்ணி வழிபாட்டின் அடிப்படையில் ஆன்மீகத்தை அறிந்தனர் என்பது ஆய்வின் வழி கண்டியப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

சுற்றுச்சூழல் என்பது “இயற்பியல் காரணிகளையும் பிற உயிரினங்களையும் உள்ளடக்கிய விலங்கியல் மற்றும் தாவரங்கள் வாழும் சுற்றுப்புறவே”¹ ஆகும். சங்கத்தமிழ் மக்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டிந்ததைப் பின்னாளில் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆய்வுக்கருவிகளின் துணையுடன் கண்டிந்தனர். அந்நாளில் தாங்கள் வாழுமிடங்களில் உள்ள சுற்றுச்சூழலியலை உற்றுநோக்கி கண்டிந்த மெய்மைகளின் அடிப்படையில் இயற்கையின் வலிமையை உணர்ந்து ஆன்மீகப் பார்வையில் இயற்கையை வழிப்பதையை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குழநிலையியல்

“உயிரினங்களுக்கும் அதன் சுற்றுச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றிய உயிரியலின் பிரிவு”² ஆகும். மனிதர்கள் வாழும் பூமி எதனாலானது என்று ஆராய்ந்து கூறும் அறிவு தமிழ்களுக்கிருந்தது. ஆதலால் தான்

மண் தினிந்த நிலஞாம்

நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசும்பு தைவர வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்
தீமுரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஜம்பெரும் பூத்து இயற்கை போல³

என்று பாடனார் முரங்சியூர் முடிநாகனார். இப்பாலில் நெருக்கமுடைய இந்தில்ப் பிரபின் மேல் வரிந்து கவிந்த வானமும் அவு வானத்தில் மிதந்து வரும் காற்றும் அக்காற்றில் பற்றிய தீயும்தீயிலிருந்து மாறுபட்ட நீரும் ஆகிய ஜம்பெரும் பூதும் என்று அறிந்த தமிழ்களின் அறிவியல் நூப்புப் பார்வை வெளிப்படுகிறது. இதற்கு உலகம் என்பது நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடைந்தும், கலந்த மயக்கம்⁴ என்று தொல்காப்பியர் கருத்தும்சான்றாகும்.

ஆன்மீகம்

‘ஆன்மீகம் என்றால் நெற்றியில் விழுதி அணிந்து எந்நேரமும் இறைவனின் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டும் பலர் பார்க்கும்படி கோயிலுக்கு

நன்கொடை கொடுப்பதும் உதவிசெய்வது மட்டுமல்ல. மனதில் தீய எண்ணங்களில்லாமல் பிறருக்கு கெடுதல் செய்யாமல் இருப்பதும் ஒருவகை ஆஸ்மீகம் ஆகும். ‘ஆஸ்மீகம் அல்லது ஆஸ்மவியல் என்பது ஆஸ்மாவுடன் தொடர்புடைய விடயங்களைக் குறிக்கும்... உலகியல் விடயங்களுடன் முரண்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் மனம் கடந்த பெருநிலையை உணர்த்துவது ஆஸ்மீகம் ஆகும்.⁵ சங்க கால மக்கள் தங்களைச் சுற்றிலும் நிலஷும் சுற்றுச் சூழலில் நிகழும் நிகழ்வுகளின் ஆற்றலை அறிய அறிய வியந்து அவற்றை வழிபடத் தொடங்கினர்.

நீர் பற்றி அறிதலும்- வழிபாடும்

‘நீரின்றி அமையாது உலகு’⁶ என்பதை அறிந்து மழை இம்மண்ணில் விழ இயற்கை அவசியம் என்பதை அறிந்திருந்தனர். அம்மழை பெற்றால் தான் நிலத்தில் பயிர் வளரும். இதனையே வள்ளுவர்

‘விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே

பசும்புள் தலைகாண்ப அரிது.’⁷

என்றார் மழைப்பொழிவு எவ்வாறு உண்டாகிறது என்பது பற்றி அந்நாளில் அறிந்திருந்தனர்.

“பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு கோடுகொண்டெழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை”⁸

என்று “கடலின்கண் நீரைக் குடித்து வலமாக எழுந்து மலைகளிடத்துத் தங்கிப் பின்னர் உலகத்தை வளைத் தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய முகில் பெரிய மழையைப் பெய்த சிறுபொழுதாகிய மாலை⁹ என்று கூறுவது துவிழ்கள் இயற்கை நிகழ்வுகளை உற்றுசோக்கி

ஏன் எதற்கு எவ்வாறு என்று ஆராய்ந்து விடை கண்டு கூறியமைக்காட்டுகிறது.

அகநானுாற்றுப் பாடலில் பெருங்கடலில் நீரை முகந்து கருப்பம் அடைந்து பெண் யானை போன்று பலப்பல இடங்களிலும் தோன்றிய முகில் ஒலிமிக்குப் பெய்யுமாறு கார்காலம் விளங்குகின்றது என்பதை

பனித்துறைப் பெருங்கடல் இறந்து நீர் பருகிக்

குலவுத்திரை அருந்து கொள்ளைய குடக்குஏற்பு

உயவுப் பிடி இனத்தின் வயின்வயின் தோன்றி

இருங்கிளைக் கொண்மூ ஒருங்குடன் துவன்றி

காலை வந்தன்றால் காரே....¹⁰

என்ற அடிகள் உணர்த்தும். மேலும் அவ்வாறு முகந்து கொள்ளப்படும்நீர் ஆவியாகி மேலே செல்கின்றது.அவ்வாறு மேலே செல்லும் மேகத்தின் அடர்த்தியைப் பொறுத்து அது மிதந்து செல்லும் உயரம் அமைகின்றது. “வானத்தில் மேகங்கள் செல்லும் உயர்த்தைக் கொண்டு இன்றைய அறிஞர்கள் அவற்றைக் குவியல் மேகம் தொடுவான மேகம் சுருள் மேகம் என வகைப்படுத்துவது கருததற்குரியது.”¹¹ நீர் கொண்ட தன்மையைக் கொண்டும் அவை தவழும் உயர்த்தைக் கொண்டும் மேகங்களை இருவகைப் படுத்துகின்றது சங்க இலக்கியம்.

பெயல் உலந்து எழுந்த பொங்கல் வெண்மழை

அகல் இரு விசம்பில் துவலை கற்ப¹²

அதிக அளவு நீரைத்தன்மையற்ற மேகம் உலந்து எழுந்து சிறு தூவல் செய்து செல்கின்றது. மேகத்தில் அதிகளை நீரத்தன்மை இருக்குமாயின் அம்மேகம் தாழப் பறக்கின்றது.

கடுஞ்குல் மகளிர் போல நீர் கொண்டு விசம்பு இவர் கல்லாது தாங்குபு புணரிச்

செழும் பல் குன்றம் நோக்கிப் பெருங்கலி வானம் ஏற்றாரும் பொழுதே¹³ என்றதால் நீர் நிறைந்த மேகம் வானத்தில் உயர்த்தில் செல்லாது தாழ்ந்து செல்லும் என்று அறிந்திருந்தமையைக் காட்டும். ஆதலால் நீரின் ஆற்றல் அறிந்து அவற்றை வழிபடத் தொடங்கினர். ‘நீர் காத்த ஜயனார்ஜி ஏரி காத்த ராமர் அருஞ்சனை ஜயனார், நன்னீர்த்துறையுடைய நாயனர் மடையையொ இது போன்ற பெயர்கள் நீர் நிலைகளின் கரைகளில் பல உருவங்களை நீரை வழிப்பதையைக் காட்டும். புதுவெள்ளத்தையும் வழிப்பட்டனர். பரிபாடலில் முருகன் திருமால் கொற்றவை தெய்வங்கள் வழிப்பதை போல வையையும் வழிப்பதைப் பெறப்படும்.

நிலம் - வான் வழிபாடு

அறிவியல் என்பது அறிந்து கொள்ளுதல். செவ்வியல் இலக்கிய காலங்களில் ஆய்வுக்கூட உதவியுடன் நிறுவனம் செய்ய இயலவில்லை. ஆதலால் மெய்யியலாகக் கண்டதைக் கூறின்.” தொல் செவ்வியல்காலம் முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் அறிவியல் மெய்யியலுக்கு நெருக்கமான அறிவு வகையையாகவே கருதப்பட்டு வந்தது.... பருப்பொருள் உலகம் இந்தியாவில் புதங்கள் எனவும் கிரேக்கத்தில் செவ்வியல் தனிமங்கள் எனவும் நீர் நிலம் நெருப்பு காற்று என நான்காக வரையறுத்தது மிகவும் மெய்யியலோடு நெருக்கமானதேயாகும்.”¹⁴

பண்டைய தமிழ் மக்கள் மிகச்சிறந்த அறிவியலாளர்கள் என்பது பல நிலைகளில் நிறுவனம் செய்யப்படுகின்றது. வழிபடுதல் என்பது அதன் வழிப்படுதல். இயற்கையே இறைவன் என்று கருவிகளின்றி கண்டவன் தமிழன். இயற்கை அதன் இயல்பு வழியிலேயே செல்ல வேண்டும் அங்வாறு சென்றால் தான் இயற்கையின் ஒர் அங்கமான மனிதன் அதன் வழியிலே செல்ல முடியும். ஆதலால் தான் அதன்

அற்றலை அறிந்து இயற்கையை வழிப்பட்டன். இயற்கையை உற்றுநோக்கி இந்த உலகம் எதனாலானது எதனால் இயங்குகிறது. அவையின்றி மனிதனியக்கம் இல்லை என்று உணர்ந்து வழிப்பட்டனர்.

மாயோன் மேய காடுரை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் செல்லிய முறையால் செல்லவும் படுமே¹⁵ என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்று தமிழர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே இயற்கையை வழிப்பதைக் காட்டுகிறது அறிவியல் என்பது அறிந்து கொள்ளுதல் என்ற உண்மை அறிவியலாளர்கள் பண்டைத் தமிழர்கள் என்பது இதன்வழிப் புலப்படும். இயற்கையே இறைவன் என்பதைத் தான் உணர்ந்துடன் உலகிற்கும் உணர்த்தியவன் துழின் என்பது இதன் மூலம் பெறப்படும்.

தமிழர்கள் தாங்கள் வாழும் நிலங்களுக்கேற்ப சூழலியலுடன் வாழுக்கையை அமைத்துக் கொண்டனர். நிலப்பகுப்பு, பருவப்பகுப்பு, காலப்பகுப்பு ஞாயிறு, திங்கள் என்று கோள்களையும் நட்சத்திரங்களையும் கண்டறிந்ததுடன் அவற்றை வழிபடவும் செய்தனர். மண்ணில் வாழும் அனைத்து உயிரினங்களும் வாழ சூரியன் இயக்கம் அடிப்படை என்பதை அறிந்து வழிப்பட்டனர். இதற்கு ‘ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்’ என்ற சிலப்பதிகார அடி சான்றாகும். அதுபோல ‘தொழுகாண் பிழையிற் ஞோன்றிற்’ என்ற குறுந்தொகை 178-ஆம் பாடலும். ‘ஓள்ளிழை மகளிர் உயர்பிறை தொழும் புல்லெள் மாலை’ என்ற அகநானுற்று 239 -ஆம் பாடலும் அக்கால மக்கள் பிழையை வணங்கியமையைக்

காட்டும். கோள்களைப் பற்றி அறிந்திருந்ததை ‘மழைக்கோள்’ என்று வழங்கியமையும்

நாள் கோள் திங்கள் ஞாயிறு கனை அழல்

ஐந்து ஒருங்கு புணர்ந்த விளக்கத்து அணைய¹⁶

என்ற அடிகள் தமிழ்கள் வானியல் அறிதலைப் பெற்றிருந்தமையைக் காட்டும். தமிழர்கள் சூரியன், சந்திரன், மலை, கடல், நதி, புதுவெள்ளம், மரம், பாம்பு என்று பலவற்றையும் தெய்வமாக வழிப்பதை இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. இவற்றின் வழி இயற்கையின் அம்சங்களில் வலிமையை அறிந்து வழிப்பதைப் பெறப்படும்.

உலகத்துப் பல்லுயிர் வகைகளும் அறிவியலும்

உலகத்திலுள்ள பல்லுயிர்களையும் உற்றுநோக்கிச் சூழலியல் திறந்துடன் அனுகி தொல்காப்பியர் இலக்கணம் எழுதுவதற்கு முன்பே தமிழறிஞர்கள் நேரிதன் உணர்ந்து அதனடிப்படையில் உயிர்களை அவை அறிதலை அடிப்படையாக வைத்து ஓரறிவு தொடங்கி ஆரிவு வரை பகுத்தன். உயிர்கள் ஒவ்வொன்றையும் அறிவை ஆய்வுக் கூடமாக்கி சுற்றுச்சூழலை அறிந்து உயிரினங்களை வகைமைப்படுத்தினர். இதனை

ஒன்றாறிவதுவே உற்றிவதுவே

இரண்டாறிவதுவே அதனொடு நாவே முன்றாறிவதுவே அவற்றோடு முக்கே நாலறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே ஐந்தாறிவதுவே அவற்றோடு செவியே ஆற்றாறிவதுவே அவற்றோடு மனனே

நேரிதன் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே¹⁷

என்ற தொல்காப்பியர் கூற்று சான்றாகும். இவ்வாறு உயிர்வகை பற்றி அறிதலுக்கும் அந்நாளில் இருந்த கருவிகளின் துணையைக்

கொண்டு அறிந்திருக்கக் கூடும். அவையும் ஆய்வுக்கருவிகளாகும். உதாரணமாக தொட்டால் சுருங்கி அச்செடியின் தன்மை பற்றி அறிய மனிதனின் கையும் கோலும் கொண்டு அந்நாளில் கிடைத்த பொருள்களைக் கொண்டு ஆய்வுக்கருவிகளாகப் பயன்படுத்தி ஒவ்வொன்னையும் கண்டறிந்துள்ளனர்.

தாவரங்களின் சிறப்பு கருதி அவற்றை வழிபாடத் தொடங்கினர் மலைகளின் வழிபாடு என்பது மலைகளில் இருக்கும் இயற்கையின் ஆற்றல் அறிந்து வழிபட்டமையைக் காட்டும். முருகன் வழிபாடும் இயற்கையை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். இயற்கையால் மழைத்துளி மண்ணில் வீழ்கின்றது என்பதை அறிந்து வழிப்பன். நீரிலைகளான ஆறு, சுனை, குளம், கடல், கழிமுகம், ஆற்றின் நடுவில் அமைந்திருக்கும் தீட்டு போன்றவற்றில் கடவுள் உறைவதாகக் கருதி வழிபட்ட நிலை சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளது. ‘துறை எவன் அணங்கு’ போன்ற குறிப்புகள் காட்டும்.

முடிவுரை

சங்கத்துமிழ் மக்கள் தங்களைச் சுற்றிலுமுள்ள சூழலியலை நன்கு உற்றுநோக்கி இவ்வகைம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது என்பதை அறிவியல் பார்வையில் அறிந்து வழிப்பனர்.

ஆன்மீகம் என்பது இயற்கையின் ஆற்றலை அறிவுலும் ஒருவகையாகும். அந்நாளில் அதனை அறிந்து வழிப்பனர்.

ஜந்தில்ப்புக்கும் அந்திலங்களில் இறைவன் இருப்பதை ஆன்மீக அறிதலில் அறிந்து வழிப்பட்டனர்.

இயற்கையின் ஆற்றல் அறிந்து அவற்றை பாதுகாப்பதுடன் மனித வாழ்வின் அடிப்படை இயற்கை அதன் போக்கில் வாழ்வதே ஆன்மீகத்தின் உன்னத நிலை எனக

கண்டறிந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பது இக்கட்டுரையின் வழிப் பெறப்படும்.

சான்றேண் விளக்கம்

1. விக்கிப்பீடியா
2. விக்கிப்பீடியா
3. புங்கா. 2:1-6
4. தொல். 571
5. விக்கிபீடியா— ஆன்மீகம்
6. திருக்குறள். 20
7. திருக்குறள். 16
8. மூல்லைப்பாட்டு 4-6
9. பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும் நாராயண வேலுப்பிள்ளை தெளிவுரை,ப.

- 211, மூல்லை நிலையம், 9-பாரதி நகர், முதல் தெரு, தி.நகர், சென்னை-600017.
10. அகம். 183:6-10
 11. சுற்றுச்சுழலியல் நோக்கில் சங்கத் தமிழகம், முனைவர் மகிழேந்தி, ப.154, திபார்க்கர், 293, அகமது வணிக வளாகம், இரண்டாவது தளம், இராயப்பேட்டை, சென்னை-600014. டிசம்பர்-2003.
 12. நெடு. 19 – 20
 13. குறுந். 287 : 5 -8
 14. விக்கிப்பீடியா
 15. தொல். நூற்பா. 951
 16. பதின். 14 :13-14
 17. தொல். மரபு. 571

சங்க இலக்கியங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள்

ச. முருகவேல்

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தூய சவேரியர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை
மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் ச.ரவி ஜேசுராஜ்
தூய சவேரியர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் பன்முக நோக்கில் ஆராயும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்படாத செய்திகளே இல்லை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இன்றைய அறிவியல் விஞ்ஞானிகள், தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்த பின் கூறிய கருத்துக்களை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்க இலக்கியம் கூறிவிட்டது. காதல், வீரம் இரண்டையும் மையப்பொருளாக கொண்ட போதிலும் அறிவியல் சிந்தனைகளையும் கூறத்தவறவில்லை. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியத்தில் காணலாகும், ஜம்புதங்கள் குறித்த சிந்தனை, மருத்துவ சிந்தனை, மன்னியல் சிந்தனை, கணிதவியல் போன்ற அறிவியல் சிந்தனைகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களுள் சிறப்பு மிக்கதும் தொன்மை வாய்ந்ததும் சங்க இலக்கியமாகும். சங்க இலக்கியத்தில், கடல் போன்று தகவல்கள் பரந்து விரிந்து காணப்படுகின்றன. இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவை சங்கப்பாடல்கள் என்றும் கூறலாம். உயிரினங்களைக் குறித்த தகவல்கள், மருத்தும் சார்ந்த கருத்துக்கள், மழைபொழியும் முறை என்பன போன்ற அறிவியல் சார்ந்த சிந்தனைகளை இக்கட்டுரை முன் வைக்கிறது.

ஜம்புதங்கள்

உலகம் தோன்றிய வரலாறு என்பது அறிவியலின் மிகப்பெரிய சாதனை. அதனை பரிபாடலில் சங்கப் புலவர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

“கருவளர் வான்த்திசையில் தோன்றி உருவநிவாரா ஒன்றன் ஊழியும் உந்துவளி கிளாந்த உளமுழ் ஊழியும் செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பணியொரு தன்பேல் தலைஇபை ஊழியும் அவையிற் நுண்முறை வெள்ள மூழ்கியார் தருபு உள்ளிகிய இருநிலத் தூழியும்”¹

(பரி: 5-12)

என்றும் பாடலில், வான் வழி காற்றும், காற்று வழி தீயும், தீ வழி நீரும், நீர் வழி நிலமும் தோன்றியது என்று பாடியுள்ளனர். இதன்மூலம் சங்கத் தமிழர்களின் அறிவியல் புலமையை அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“நிறைகடல் முகந்தாராய் நிறைந்து நீர்களும் தன் பொறை அவிர்பு அசைவிட”²

(பரி: 6:1-2)

முகில்கள் கடலிலிருந்து நீரை முகந்து கொண்டு வந்து மழையாகப் பொழிந்தது என்கிறார். மழை குறித்த அறிவியல் சிந்தனை

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இருந்துள்ளது என்பது வியப்பக்குவியது.

கடல் நீரானது ஆவியாகி மேலெழுந்து பின் குளிர்ந்த காற்றால் மீண்டும் மழையாக வருகின்றது. இதனை மூலமைப்பாட்டு எடுத்துரைக்கிறது.

“நன்நடலை உலகம் வணக்கி ஞமியோடு நீர் செல நிமிர்ந்த மால் போல”³ (1-5) என்னும் பாட்டில், நப்புதனார் மழை தோன்றுவதற்கான அறிவியல் காரணத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விஞ்ஞானம்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்க இலக்கியத்தில், இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கான விதைகள் ஊன்றப் பட்டுள்ளன. மனிதன் பறவையைப் போல பறக்க என்னினான். முடியவில்லை யென்றாலும், அதற்கான அறிவியல் கண்டுபிடிப்பான விமானத்தோடு பயணித்தான். இவ்விமானங்கள் குறித்த குறிப்புகள் சங்கப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

“வலவன் ஏவ வானுர்தி”⁴

(புறம்:27)

என்னும் பாலில் வானுர்தி என்ற அற்புதமான சொல் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

கணிதவியல்

கணிதவியலை வாழ்வியலிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. கணிதத்தின் உதவியின்றி எதுவும் நடைபெறாது. சங்க இலக்கியத்தில் கணிதவியல் சார்ந்த அறிவியல் சிந்தனை காணலாகின்றது.

“நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும்

மைலில் கமலமும் வெள்ளமும்”⁵

(பரி: 2:13-14)

இதில் ஆம்பல் என்பது பழந்தமிழர் கணக்கிட்ட ஆயிரம் கோடி எனவும், வெள்ளம் என்பது கோடி கோடியையும் குறிக்கின்றது.

கோடியை விடவும் பெரிய எண்களுக்கும் தமிழில் பெயர் இருப்பது தமிழர்களின் தனிச்சிறப்பு.

மண்ணியல்

புவி வெப்ப மாற்றமடைவதால், பாலை நிலம் பாதிக்கப்படுவதை புறநானாறு பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

“கதிர் கையாக வாங்கி ஞாயிறு பைதரப் பெறுதலின் பயங்கரத்து மாறி விடவாயப்பட்ட வியன்கண் மாநிலம்”⁶

(அகம்: 164)

என்ற பாடல் அடிகள் சூரியனின் கதிர்கள் ஈத்தைக் கவர்ந்ததையும், பசுமையற்ற நிலங்களில் இலைகள் வாடிப்போய் உதிர்ந்ததையும் விளக்குகின்றது.

வானியல்

சூரியன் உதிப்பதும் மறைவதும் பற்றிய வருணனைகள் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

“முந்நீர் மீமீசைப் பலர் தொழுத் தோன்றி”⁷

(நற்:283-6)

என சூரியன் உதிப்பதையும்,

“சுடர்கெழு மண்டிலம் மழுங்க ஞாயிறு குடகடல சேரும் படகள் மாலையும்”⁸

(அகம்: 378)

என்னும் பாடலில், சூரியன் மேலைக்கடலில் மறைவதையும் பாடியான அறிவியல் சிந்தனை புலனாகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தை பன்முக நோக்கில் ஆராயும்போது இத்தகைய அறிவியல் சார்ந்த சிந்தனைகளைக் காணமுடிகிறது. இன்றைய தலைமுறையினர் சங்க இலக்கியத்தை அறிவியல் நோக்கோடு காணும்போது,

அவர்களுக்கு அறிவியல் குறித்த சிந்தனை மேன்மேலும் பெருகும். ஜம்புதங்கள் தோன்றும் விதம், மருத்துவம், வானுர்தி குறித்த செய்திகள், மண்ணியல் சார்ந்த சிந்தனை, வானியல் சிந்தனை ஆகியன ஆராயப்பட்டன. சங்க இலக்கியம், இலக்கியமாக மட்டும் இல்லாமல் அறிவியல் விடயங்களும் நிறைந்துள்ளன என்பதும் இக்கட்டுரையின் வழி புலனாகிறது.

ஞிப்புகள்

1. பரிபாடல், பா.எ. 5-12
2. பரிபாடல், பா.எ. 6:1-2
3. முல்லைப்பாட்டு, பா.எ.1-5
4. புறம், பா.எ.27, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ், அம்பத்தூர், சென்னை, 5-ஆம் பதிப்பு, அக்.2014
5. பரிபாடல், பா.எ.2
6. அகம், பா.எ. 164, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த, நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி - 6, 1965
7. நற்றினை, பா.எ.283-6, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த, நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி-6, 1967.
8. அகம், பா.எ. 378.

திருக்குறள் அந்தியல் சீந்தனைகள்

முனைவர் மா. முக்துவினாய்வுட்சமி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை மற்றும் உயராய்வு மையம்
அருள்மிகு பழனியாண்டவர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, பழனி

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான திருக்குறள் நூலானது மக்களின் வாழ்க்கைக்குரிய நீதிக்கருத்துக்கள் உள்ளடக்கியதாகும். அறம், பொருள், இன்பம் என முன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு அதில் மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்குரிய பல நற்கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. ஆகையால் இதனை “உலகப் பொதுமறை” எனப் போற்றுகின்றனர். திருக்குறள் தோன்றிய மிகப் பழங்காலத்திலேயே துமிழ்கள் அறிவியலின் நுட்பங்களை அறிந்து வைத்திருந்தனர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த திருவள்ளுவர் இந்நூலில் பல அறிவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதனை உணர்த்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உயிர்களுக்கு ஆதாரம்

இவ்வுலகில் மழை பெய்யாவிட்டால் மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்குரிய நீர் கிடைக்க வழி இல்லை கிணறு, குளம், குட்டைகள் காய்ந்து விடும். ஆறும், ஏரியும் நீரின்றி வறண்டு போகும். புல் மற்றும் பயிர் போன்றவை வளர்வதில்லை. பஞ்சம் தலை விரித்து ஆடும் நிலை ஏற்படும். அதன் காரணமாக உயிர்கள் துன்புற்று வாழும் நிலை உருவாகும். இதனையே வள்ளுவர் “நெடுங்கடலும் தன்னீமை குன்றும் தழிந்துள்ளிலி தான்நல்காது ஆகி விடுன்”¹

(குறள் 17)

மேகம் கடலில் இருந்து நீரைக் கொண்டு வந்து மீண்டும் அதனிடத்து பெய்யாது விடுமானால், பெரிய கடலும் தன் வளம் குறைந்து விடும் என உணர்த்துகின்றார்.

“நீரின்றி அமையாது உலகெளின் யார்யார்க்கும் வானின்று அமையாது ஒழுக்கு”²

(குறள்-20)

எந்நிலையில் உள்ளவருக்கும் நீர் இல்லாமல் உலக வாழ்க்கை நடைபெறாது அஞ்சிபோல எவ்வளவு உயர்ந்தவருக்கும் மழை இல்லையென்றால் அப்பண்புக்குரிய ஒழுக்கம் நிலைபெறாது. பயிர்த் தொழிலுக்கு அடிப்படையானவை ஜந்து செயல்களாகும். அவை உழுதல், உரமிடுதல், கணை எடுத்தல், நீர்பாய்ச்சுதல், பயிரைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய இவற்றில் முக்கியமானவற்றை எடுத்துரைக்கிறது.

“ஏரினும் நன்றாம் எருவிடுதல் கட்டபின் நீரினும் நன்றதன் காப்பு”³

(குறள்-1038)

பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலத்தை ஆழ உழுவதை விட அதற்கு உரமிடுதல் நல்லதாகும். பயிர் வளரும் போது கணை எடுத்த பிறகு முறைப்படி நீர்ப் பாய்ச்சுவதை விட பயன் பாழாகாமல் காவல் காத்தல் அதைவிட நல்லதாகும்.

“புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை வாய்மையாற் காணப் படும்”⁴

(குறள் - 298)

ஒருவனது உடல் தூய்மை நீரினாலும், உள்ளத்துப்பை வாய்மை (உண்மை பேசுவதால்) யாலும் உண்டாகும்.

நீர் இல்லாமல் உலக மக்கள் வாழ்க்கை மட்டுமல்லாது உலகின் அனைத்து உயிரினங்களின் வாழ்க்கையும் இயங்க வாய்ப்பு இல்லை. நீர் பூமியின் உள்ளும், புறமும் வளிமண்டலத்திலும் நிகழ்த்தும் இயற்கை சூழ்சிகள் இல்லாமல் பூமி இயங்குவதில்லை.

அருள் கொண்ட உள்ளம்

அருள் உடையவருக்கு என்றும் அல்லல் இல்லை. அருள் உள்ளத்துடன் நடந்து கொண்டவர்கள் உபிரை இழப்பினும், புதூால் என்றும் நிலைத்து இருப்பர்.

“தொழுதகை உள்ளும் படைஷுஞ்கும் ஒன்னார்

அழுதகண் ணீரும் அனைத்து”5

(குறள் - 828)

அழுது புலம்பக்கவடிய எதிரிகளை எப்பொழுதும் நம்பக்கடூது. அந்தக் கண்ணரோனது உண்மையானதல்ல. வணங்கிய கைகளுடன் அவர்கள் வரும்போது அந்தக் கூபிய கரங்களுக்குள் கொல்லக்கவடிய ஏதேனும் ஒரு படைக்கருவியை அவர்கள் மறைத்து வைத்திருக்கலாம். அவர்களால் உயிருக்கு ஆயுததும் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. சின்னஞ்சிறு படைக்கருவி வள்ளுவர் காலத்தில் இருந்தது என்ற அறிவியல் செய்தியை இக்குறள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். வள்ளுவருக்குப் பின்வந்த சேக்கிழாரும் தம் பெரியானத்தில் மெய்ப்பொருள் நாயனாரைச் சிவனடியார் போல் வேடமிட்டு வந்து கத்தியால் குத்திக் கொண்ட முத்தாதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“மெய்யெலாம் நீறுபூசி வேணிகள் முடித்துக்கட்டிக்

கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி

மைபொதி விளக்கே என்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப் பொய் தவவேடங் கொண்டு புகுந்தனன் முத்த நாதன்”6

(பெரியபுராணம் - பா: 473)

இப்பாடலின் மூலம் முத்தநாதன் கையில் படைக்கருவியை (கத்தி) மறைத்து வைத்த புத்தகக்கட்டை ஏந்தியிருந்தான் என அவன் சூழ்ச்சியினை வெளிப்படுத்தியதுடன், அருள் உள்ளம் கொண்ட மெய்ப்பொருள் நாயனார் மறைந்தாலும், அவரது புகழ் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது.

“அல்லல் அருள்ஆள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும் மல்லல்மா ஞாலம் கரி”7

(குறள் - 245)

அருள் உள்ளம் கொண்டவருக்குத் துன்பம் இல்லை ‘காற்று இயங்கும் வளம் உடைய பெரிய உலகமே அதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது. காற்று எல்லா காலத்திலும், எல்லா இடத்திலும், அனைத்து உயிர்களுக்கும் உதவி செய்து நிலைத்து நிற்கிறது. அருள் உள்ளவர்கள் எல்லோரிடமும் எப்போதும் அருள் உள்ளத்துடன் நடந்து கொண்டால் துன்பமின்றி புகழுடன் வாழ்வர். காற்று ஓரிடத்தில் நிற்காமல் உலவிக் கொண்டே இருக்கும். பலகோடி உயிர்கள் பற்பல கோடி ஆண்டுகள் உயிரோடு வாழும் தன்மையைக் கொடுப்பது காற்றாகும். அத்தகைய காற்று உள்ளதால் தான் உலகும் சிற்படையதாகத் திகழ்கின்றது. அருளாளர்களுக்கு என்றும் துன்பம் இல்லை எனக்கூற வந்த வள்ளுவர் பூமியில் உள்ளவர்களை எடுத்துக்காட்டி, அதன் மூலம் புவியில் காற்று நிலவும் அறிவியல் உண்மையைப் புலப்படுகின்றார்.

வாழ்வின் இன்றியமையாமை

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது பழமொழி. ஒருவன் நோய் இல்லாமல் வாழ்வது இன்பமான வாழ்க்கையாகும். அவ்வாறின்றி நோயுடன் வாழ்ந்தால் அவனும், அவனைச் சுற்றியிருப்பவரும் பலவிதத் துப்பங்களை அடைவர். மருந்துவ அறிஞர்கள் கூறியபடி வாதம், பித்தம், கபம் என இவை மூன்றும் சரியான அளவில் இருப்பது சிறந்ததாகும். இதனையே,

“**மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நாலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று”**⁸

(குறள் - 941)

வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்றும் தாம் இருக்க வேண்டிய அளவிற்குக் கூடினாலும், குறைந்தாலும் உடம்பில் பஸ்வேறு நோய்களை உண்டாக்கி விடுகின்றது என வள்ளுவரும் உரைக்கின்றார்.

“**தீயளவு அன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் நோயளவு இன்றிப் படும்”**⁹

(குறள் - 947)

ஒருவன் உணவுமுறை அறியாமல், தன் வயிற்றுப் பசியின் அளவையும் தாண்டி, மிக அதிகமாக உண்பதால், அவனுக்குப் பலவகையான நோய்களும் அளவின்றி வந்து சேர்ந்து, அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும். ஆகையால் தன் பசிக்கு ஏற்ற அளவு உண்ணும் பழக்கத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

“**அற்றால் அளவறிந்து உண்க அந்துடம்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு”**¹⁰

(குறள் - 943)

உண்ட உணவு செரித்த பின்பும், பசித்த பின்பும், தான் உண்ண வேண்டிய அளவினை அறிந்து உண்ண வேண்டும். அந்தப் பழக்கத்தைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் நீண்ட ஆயுளோடு

நெடுங்காலம் வாழலாம். இதன் மூலம் அதிகமாக உண்டு உடல்நலனைக் கெடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது வள்ளுவரின் கருத்தாக அமைகின்றது.

மருந்துவத் துறையில் நான்கு முக்கியமான கூறுகள் எவ்வெனில் நோயாளி, மருந்துவன், மருந்து, செவிலியர் என்பதாகும்.

“**உற்றவன் தீப்பான் மருந்து உழைச் செல்வான் என்று அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து”**¹¹

(குறள் - 950)

என வள்ளுவரும் மிக அருமையாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அறிவியல் துறைகளில் ஒன்றான கணிதம், மற்ற எல்லா அறிவியல் துறைகளுக்கும் ஆதாரமானதாகத் திகழ்கின்றது.

“**எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”**¹²

(குறள் - 392)

இக்குறளில் எழுத்தாகிய இலக்கியத்திற்கும் முன்பாக அறிவியலாகிய கணிதத்தை வள்ளுவர் உணர்த்தியுள்ளார்.

“**நெய்தலும், குவளையும், ஆம்பலும், சங்கமும் மைலுல் கமலமும், வெள்ளமும்”**¹³

(பரிபாடல் - 2 : 13- 14)

கணக்கற்ற பல ஊழிக்காலம் பல கோடி ஆண்டு காலத்தைக் குறிக்கின்றது. இதில் ஆம்பல் என்பது பழந்தமிழர் கணக்கிட்ட ஆயிரம் கோடி என்ற பேரியல் எண்ணையும், வெள்ளம் என்பது கோடி கோடியையும் குறிக்கின்றது. கோடியை விடவும் பெரிய எண்களுக்கும் தமிழில் யெர் இருப்பது தமிழின் தலிச்சிற்பை உணர்த்துவதாகும்.

தாவரவியல் மற்றும் வானியல் உயிரினப் பாகுபாட்டை உலகில் முதன்முதலில் தொல்காப்பியர்,

“ஒன்றி வதுவே, உற்றி வதுவே இரண்டி வதுவே, அதனோடு நாவே முன்றி வதுவே, அவற்றோடு முக்கே நான்கி வதுவே, அவற்றோடு கண்ணே ஐந்தி வதுவே, அவற்றோடு செவியே ஆற்றி வதுவே, அவற்றோடு மனனே நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே”¹⁴

(தொல்.பொருள்- நாற்பா - 571)

எனக் கூறியுள்ளார். உயிர்களின் பரினாம வளர்ச்சியை உயிர்களின் உடம்பினோடும், அதனோடு சேர்ந்த மெய், வாய், மூக்கு, கண், செவி என்னும் ஜம்போறிகளும், மனமும் ஆகிய ஆறுவகை வாயில்களையும் பெற்று அறிவினால் சிறந்து விளங்கும் இயல்பினை அறிவியல் நோக்கில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உயிர்களின் தோற்றுத்தில் புவியியல் அறிஞர்களால் கூறப்படுவது தாவரங்களாகும்.

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து” ¹⁵

(குறள் - 90)

அனிச்சப் பூ மோந்து பார்த்தால் மட்டுமே வாடும். ஆனால் தன்மானம் உள்ள விருந்தினரோ முகம் மாறுபட்டு பார்த்த அளவிலேயே வாடிவிடுவீர் என பூக்களில் மிக மென்மையானது அனிச்சஸ்ம் என்றும் அதன் அறிவியல் பூர்வமான தன்மையினையும் கூறியுள்ளார்.

வானியல் குறித்த திருவள்ளுவரின் பார்வை விஞ்ஞான அறிவியலுடன் தொடர்புடையது என்பதனை,

“குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்

மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து” ¹⁶

(குறள் - 957)

நல்லகுடியில் பிறந்தவரிடத்தில் உள்ள குற்றமானது வானத்தில் இருக்கும் நிலாவில் உள்ள களங்கம் போல எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும் என விண்ணைப் பற்றிய சொற்களை விசும்பு, விண், வான் எனப் பயன்படுத்திய விதம் சிறப்புக்குரியதாகும்.

“செஞ்னூயிற்றுச் சௌலும், அஞ்னூயிற்றுப் பரிபும், பரிபுச் சூழ்ந்தமண் டிலமும் வளிதிரிதரு திசையும், வறிதுநிலையை காயமும் என்று இவை சென்று அளந்து அறிந்தோர் போல, என்றும் இனைத்துளன் போரும் உளரே”¹⁷

(புறம் - 30 : 1-6)

கதிரவன் செல்லும் வழியும் அதன் இயக்கமும், இயக்கம் சூழ்ந்த வட்டமும், காற்றி இயங்கும் திசையும் எத்தாங்குதலும் இல்லாமல் அமைந்த வானமும் என்று சொல்லப்படுவனவற்றை அங்குப் போய் அளந்து அறிந்தவர்களைப் போன்று இவ்வளவு அறிவினை உடையன என்று சொல்லும் அறிஞரும் உள்ளனர் என்ற அறிவியல் குறிப்பினை உணர்த்துகின்றது.

முடிவுரை

ஓமுக்கம் கெட்டால் மக்களின் நற்பண்புகள் அழியும் என்பதை, ‘பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து விடும்’ என்பது அவ்வையாரின் அழுதமொழியாகும். இயற்கைச் சுழற்சிகள் உயிரினங்களின் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்லது, உலக வளர்ச்சியின் ஆணிவேராகப் பயன்படும் இயற்கை வளங்களையும் அள்ளித்தருகிறது. ‘அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு’ என்பதற்கேற்ப அளவோடு உண்ணவேண்டும். அதன்மூலம் உடல்நலம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அறக்கருத்துக்களை உணர்த்துவதுடன், பல அரிய அறிவியல் கருத்துக்களையும்

திருக்குறள் நமக்கு அள்ளித் தந்துள்ளது என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மு.பெரி.மு.இராமசாமி, ‘திருக்குறள்’, ப.5 ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை - 17, பன்னிரண்டாம் பதிப்பு - ஜனவரி - 2001.
2. நாகசண்முகம், ‘திருக்குறள் மூலமும் உரையும்,’ ப.9 குமரன் பதிப்பகம், சென்னை - 17, ஆற்றாம் பதிப்பு - ஜூலை 2005.
3. மு.பெரி.மு.இராமசாமி, மேலது, ப.211.
4. மேலது, ப.61.
5. நாகசண்முகம், மேலது, ப.173.
6. அ.மாணிக்கம், ‘பன்னிரு திருமுறைகள்’, தொகுதி - 19 ப.268 வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை - 17.
7. நாகசண்முகம், மேலது, ப.54.
8. மு.பெரி.மு.இராமசாமி, மேலது, ப.192.
9. மேலது, ப.193.
10. மேலது, ப.192.
11. மேலது, ப.193.
12. மேலது, ப.82.
13. ச.வே.கப்ரமணியன், ‘சங்க இலக்கியம்-எட்டுத்தொகை’, தொகுதி- 2. ப.179, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 108, இரண்டாம் பதிப்பு டிசம்பர் 2010.
14. புலியூர்கேசிகன், ‘தொல்காப்பியம்’, ப.443, பாரிநிலையம், சென்னை - 108, ஒன்பதாம் பதிப்பு - 2009.
15. மு.பெரி.மு.மேலது, ப.19.
16. மேலது, ப.195.
17. ச.வே.கப்ரமணியன், மேலது, தொகுதி - 3, ப.543.

ஆன்மீகமும் அந்வியலும்

முனைவர் மோ சௌந்தரராஜன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பூ சா கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

ஆய்வுச்சருக்கம்

மனிதகுலம் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வநிலைக்கு தன்னைத் தகுதிப்படுக்கொள்ளச் சமயநிறி வழிகாட்டுகிறது. வாழ்க்கைக்கு நல்வழிகாட்ட வகுக்கப்பட்ட இலக்கியங்களுள் பக்தி இலக்கியம் மிக முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. அத்தகைய பக்தி இலக்கியங்கல் நமக்கு பல்வகை அறிவியல் செய்திகளை தெரிவிக்கின்றன. தமிழர்கள் பரந்துபட்ட அறிவியல் சிந்தனை உடையவர்கள் என்றும் விண்ணியல் மண்ணியல், விலங்கியல், நீரியல், மருத்துவ இயல் முதலிய அறிவியல் கூறுகளையும் நன்கு உணர்ந்தவர்கள் என்பதை திருமுறைகள் தெரிவிக்கின்றன. அறிவியலையும் மனிதனையும் இன்று வேறுபடுத்தி பார்க்க இயலாது. மக்கள் வாழ்வில் இன்று அறிவியல் பின்னிப்பிள்ளைந்துவிட்டது. அவ்வகையில் ஆன்மீகத்தோடு இணைந்துள்ள அறிவியலை விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முன்னுரை

அவனன்றி ஓர் அனுவும் அசையாதுஎன்று மனித சக்தியை மீறிய கடவுள் சக்தியை முன்னிறுந்தி நாயன்மர்களும், அழவர்களும் அரிய பெரிய பக்திப் பாடல்களைப் படைத்தனித்துள்ளனர். அவற்றுள் சுருங்கிய சொற்களில் ஆழ்ந்த நுட்பமான பொருள் உடைய பாடல்களும், தத்துவக் கருத்துக்கள் முதல் சித்த வைத்தியக் கருத்துக்கள் வரை நிரம்பிய அறிவியல் செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. பக்தி இலக்கியங்களில் காணலாகும் அறிவியல் செய்திகளை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

ஆன்மீகத்தில் கோள்கள்

வானியல் குடும்பத்தில் ஒன்பது கோள்கள் உள்ளன என்ற அறிவியல் செய்தி நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. அக்கோள்கள் காலச்சூழக்கேற்ப இடம்மாறின் அவை மக்களுக்கு தீமை பயப்பன என்பதை சில்பத்திகாரமும் புதநானுறும் எடுத்துரைக்கின்றன.

அத்தீங்கிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற திருஞானசம்பந்தர் கோளும் பதிகம் பாடியதை,

மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே

ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியார் அவர்க்கு மிகவே

(2ஆம் திருமுறை 85 பா-1). அறியமுடிகிறது. இன்றும் என்றும் கோளும் பதிகம் பாடினால் கோள்களினால் வரும் தீங்கு நம்மைவிட்டு நீங்கும் என்பது நம்பிக்கை. மேலும் நண்ணிதின் அராய்ந்தால் கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டிலே எந்த கருவிகளும் இல்லாத காலகட்டத்திலே சூரியனை சுற்றி ஒன்பது கோள்கள் இயங்குகின்றன என்ற வானியல் அறிவியல் செய்திகளை சம்பந்த கூறியுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

ஆண்மீகத்தில் அனு

துமிழ்களின் அறிவியல் நுட்பத்தினை உலகிற்கு பறைசாற்றியது மட்டுமன்றி, தமிழ்கள் அறிவியலின் முன்னோடியாகவும் விளங்குகின்றனர் என்பதையும் திருமந்திரம் உணர்த்துகிறது. அனு என்ற சொல் இன்றி விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் இயக்கப்படுவதில்லை. அனு என்பது மிகச்சிறிய பொருள். இதைவிடச் சிறிய பொருள் உலகில் இல்லை என்னும் கருத்து 1986-ஆம் ஆண்டுவரையில் நீஷ்தத்து இதே ஆண்டில் பிரெஞ்சு நாட்டின் இயற்பியல் விஞ்ஞானி ஹென்றி பெக்கெரல் யுரேனியம் என்ற அனுக்கதிரையும், மேரிகிபூரி, பியரிகியுரி ஆக்டோர் ரேடியம் என்ற அழக சக்தி வாய்ந்த அனுக்கதிரையும் கண்டுபிடித்தனர். இவர்களது ஆராய்ச்சிக்குப்பின் ஏர்வெஸ்ட் ரூதர்:பர்ட் என்பவர் ஆல்பா, பீட்டா, காமா என்னும் அதிகமாக உடனடியாக கதிர்களைக் கண்டுபிடித்தனர்.

அறிவியல் அறிஞர்கள் பல்வேறு சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தி அனுவின் அற்றுலைக் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் திருமூலரோ இத்தகைய அனுவின் சக்தியைப் பற்றி பலநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கந்தியுள்ளதை கண்முடிகிறது. மனிதப்பிறவியின் நோக்கமே இறைநிலையை அடைதல், மெய்பொருளை உணர்தலாகும். இத்தகைய நிலையை மனிதன் உடனடியாக எட்டிவிட முடியாது. மெய்பொருளை அறிய வேண்டுமெனில், தனிமனித ஒழுக்க நெறிகளை மேம்படுத்திக் கொண்டும், தவம் செய்தும், சிந்தித்து சிந்தித்து சித்தத்தை அறியவேண்டும், அப்பொழுதுதான் நாம் இறைவனுடன் இரண்டாக் கலக்கும் பெறும்பேறு கிட்டும் என்பதை,

அனுவில் அனுவினை ஆதி பிரானனை அனுவில் அனுவினை ஆயிரம் கூறிட்டு அனுவில் அனுவை அனுக வஸ்லர்க்கு அனுவில் அனுவை அனுகலும் ஆமே
(திருமந்திரம் 7தந்திரம் பா -4).

திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார். அனுவக்குள் அனுவாக விளங்குகின்ற பரமானுவை ஆயிரம் துண்டாக்கி, அதில் ஒரு துண்டுக்குள் நுண்ணிதாக உள்ள பரமானுவை நெருங்கக் கூடியவர்களுக்கு, அனுவக்குள் அனுவான பரம்பொருளை அடைய இயலும் என்பது விளங்குகின்றது. அனு என்ற சொல்லாட்சியை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தி அனுவின் இயல்பையும் அதை அடையும் வழி முறையையும் நமக்கு எடுத்துரைக்கிறார். மேலும்,

அனுவுள் அவனும் அவன்டள் அனுவும் கணுவற நின்ற கலப்பது உணரார்

(திருமந்திரம் 7ஆம் தந்திரம் பா -6). என்னும் பாடலில் சிவனில் சீவனும், சீவனில் சிவனும் பிரிக்க இயலாத அளவிற்கு ஒன்றில் ஒன்று கலந்திருப்பதைப் பலரும் அறியும் முன்னரே திருமூலர் வெளிப்படுத்தியிருப்பதை காணமுடிகிறது.

ஆண்மீகத்தில் அண்டம்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் என்ற பக்தி பனுவலில் அண்டத்தைப் பற்றி பல அறிவியல் செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். இது அனுவிஞ்ஞான காலம் இக்காலகட்டத்தில் அனுவை ஆராய மைக்ரோஸ்கோப்பும், அண்டத்தை ஆராய டெஸ்கோப்பும் உள்ளது. இவை இரண்டும் இல்லாத காலத்தில் அனுவை பற்றியும் ஆண்டத்தைப் பற்றியும் இவர் ஆராய்ந்து கூறியதை,

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பரும் தன்மை வளப்பெரும் காட்சி ஒன்றனுக்கு ஒன்று - நின்று எழில் பகரின்

நூற்றொரு கோடியில் மேற்பட விரிந்தென இல்நுழைக்கத்திரின் நுண் அனுப்புரையச் சிரிய ஆகப் பெரியேர் தெரின்

(திருவாகம் - பதி -3 பா 1).

இப்பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் உலகம் தட்டையானதா, உருண்டையானது என்பதை அறியும் முன்பே மாணிக்கவாசகர் தம் ஞானத்தால் ஆராய்ந்து உலகம் உருண்டையானது என்று கூறியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேலும் அதன் பகுதி போலவே அனைத்து அண்டங்களும் உருண்டை வடிவமாகும். இவை அளாத்தற்கு அரியவை. உள்ளங்கவரும் வளமிக்க பெரிய காட்சிப் பொருள்களாக அமைந்தவை. நூறுநாறு கோடிக்கு மேற்பட்டவை. துணையளவு ஒட்டையின் வழியே உள்ளே புகுந்து கதிரின் விரிந்து செல்லும் சின்னங்கிறு தூசிகளைப்போல விண்வெளியில் மிதப்பவை என்றும் உண்மையை உணர்த்தியுள்ளார்.

ஆன்மீகத்தில் கரு

ஆணின் உயிரணு விந்தும் பெண்ணின் உயிரணுச் சினை முட்டை என இவ்விரு உயிரணுக்களும் கலப்பதால் கருவுறுதல் நிகழ்ந்து கருமுட்டை உருவாகின்றது. இவ்வாறாக உருவாகும் கருமுட்டை, பத்துமாதங்கள் வரை தாயின் வயிற்றில் பல இன்னல்களில் இருந்து தப்பித்து வளர்வதை, மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து சனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும் ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும் இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்

(போற்றித்திருஅகவல்- 13-16)

அ.ஃ.நினையாயினும், உயர்தினையாயினும் அன்னை வயிற்றில் கெடுதலில்லாத பல்வேறு கிருமிகளின் பாதிப்பிலிருந்து தப்பி, முதல் மாதமுடிவில் கருமுட்டை பிளவுபடுவதிலிருந்து தப்பி, ஒன்பதாம் மாதம் வரை பல இன்னல்களிலிருந்து தப்பி, பத்தாவது மாதத்தில் தாயும் சேயும் அனுபவிக்கின்ற

துன்பத்திலிருந்து பிழைத்து குழந்தை பிறக்கிறது. முதல் மாதம் முதல் பத்தாம் மாதம் வரையிலான கருவளர்ச்சி நிலைப்பற்றி மிகநுப்பாகத் திருவாசகம் கூறுமித்து அறிவியல் ஆய்வாளர்களும் வியக்கும் வண்ணம் உள்ளது.

ஆன்மீகத்தில் பிண்டம்

அண்ட விஞ்ஞானத்தை அணு அனுவாக நம் முன்னோர்கள் அறிந்திருந்தது போலவே பிண்ட விஞ்ஞானத்தையும் அறிந்திருந்தார்கள். பிண்டம் என்பது நமது உடம்பு. அண்டத்தில் உள்ளது எல்லாம் பிண்டத்தில் உள்ளது என்பத் நம் நாட்டில் வழங்கும் ஞானப் பழமொழி. அண்டத்தை விட பிண்டம் விசாலமானது என்கிறார் வள்ளலார். திருவண்டப்பகுதியின் இறுதிப்பகுதியில் பிண்டத்தில் அழுது ஊறும் அனுபவத்தை, வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கால் தோறும் தேக்கிடச் செய்தனன் கொடிய நூன்தழை குரம்பு தோறும் நாயுட லகத்தே

(திருவண்டப்பகுதி -170-175)

பாடலடிகளில் பதிவு செய்துள்ளார். அதைப்போல திருமூலரும் மயிர்க்கால் தோறும் அழுது ஊறிய அனுபவத்தை, ஒதும் மயிர்கால் தோறும் அழுதறிய பேதம் அபேதம் பிறழாத ஆணந்த மாதி சொருபங்கள் மூன்றகன்றப்பாலை வேதம் ஒதும் சொருபிதன் மேன்மையே (திருமந்திரம் பா - 2856).

பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. உருவம், அருவம், உருஅருவம் என்று கொள்ளப்படும் பொதுநிலைத் திருவருவங்கள் மூன்றும் கடந்து இன்ன தன்மையை ஏவாலும் சொல்லமுடியாத இயற்கை, உண்மை, அறிவு, இன்ப வடிவினாக விளங்குபவன் இறைவன் என்பதை இருவருமே உணர்த்தி நிற்கின்றனர்.

உடல் வளர்ச்சி மெய்ஞானத்தை நோக்கியதாக அமையவேண்டுமெனில், அளவானதாக அமையவேண்டும். உடம்புக்கம் உயிருக்குமான தொடர்பை,

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் திட்பா மெய்ஞானம் சேருவும் மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்துகினே உயிர் வளர்த்துகினே

(முன்றாம் தந்திரம் பாட - 1).

என்பது திருமந்திரம். மனக்கட்டுப்பாடு அவசியம், நாக்கைக் கடந்தவுடன் சுவை தெரியாது பன்பதறிந்து, உணவும்பொருளை பிளைவிப்பதும் அதுவே உணவாகவும் பயன்படுகிற நீருடனான உணவு, தேவையறிந்து உட்சொண்டால் நீண்டநாள் வாழ வழிவகுக்கும். முன்னுண்டது செரித்துப் பின்னுண்டால் நலம் பயக்கும். காலத்திற்கும் உடலுக்கும் ஏற்ப அளவாக உண்டால் நலமாக வாழலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.,

ஆன்மீக தத்துவமும் அறிவியலும்
கதிரவனே ஆற்றலின் மூலம் என்பது இன்றைய அறிவியல் உண்மை. ஆற்றல் முழுவதும் அனுவின் உட்கருவில் தேங்கிக்கிடக்கின்றது என்பது இன்றைய அனுவியல் மெய்ப்பித்த உண்மை. இந்த அகிலத்தைச் சிவமாகக் கொண்டால் கதிரவன் சக்தியாகின்றது. அண்டங்களின் தத்துவமும் அனுவின் தத்துவமும் அப்பலவன் ஆண்டக் கூத்தில் வைத்து விளக்கப்பெற்றுள்ளன. நட்ராசரின் திருவருவத்தில் திருவாசி ஓம் என்றும், இவரது சடை ஞானத்தின் வடிவம் என்றும், வீசிய கரத்தால் மாயை என்றும், ஊன்றிய பாதத்தில் மலத்தினை அழுத்தி, தூக்கிய திருவடியாகிய அருளை எடுத்து, ஆன்மாக்களை ஆண்டக்கடலில் அழுத்துகின்றார் என்பதுதான் இத்தில்லைத் திருநடனத்தின் உட்பொருளாகும். இந்த நட்ராசப்பொருமானின்

தத்துவமே ஒவ்வொர் அணுவினுள்ளும் ஆடல் அசைவுகளாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதை, எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசக்தி எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம் எங்குஞ் சிவமா இருத்தலால் எங்கெங்குஞ் தங்குஞ் சிவனருட்டன் விளையாட்டதே (திருமந்திரம் 9ஆம்தந் -10-திருக்கூத்து பா-1).

திருமூலரும் இன்றைய அறிவியலும் உணர்த்துகின்றது. எல்லா உயிர்களும் பேரின்பம் எதும் பொருட்டு இறைவன் இச்செயல்களை புரிந்தார்கின்றான் என்பதை உணரமுடிகிறது. மேலும் ஊழியின் முடிவில் இந்த அகிலம் முழுவதும் அனுத்தத்துவமாக மாறும் என்பதையும், மீண்டும் படைப்புக் காலத்தில் அது அண்டங்களாக வாடிவெடுக்கும் என்பதையும் தாயுமான அடிகள்,

செகத்தையெல்லாம் அனுவளவும் சிதறா வண்ணம் சேர்த்து அனுவில் வைப்பை அனுத்திரளை எல்லாம் மகத்துவமாய் பிரம்மாண்ட மாகச் செய்யும் வல்லவா நீ நினைத்த வாயே எல்லாம்

(தாயுமானவர் பாடல் 40
தந்தைதாய் பா -6)

என்று இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்குவர். இந்த உண்மையினையே அறிவியலறிஞர்கள் புலன் உணர்வைப் பன்மடங்கு பெருக்கும் கருவிகளைக்கொண்டு விளக்குகின்றனர். நாம் காணும் போருள்கள் யாவும் அனுத்திரள்களே அன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதை விளங்க உரைத்தன. இதனையே அப்பலத்தில் ஆடும் ஆண்டக் கூத்து விளக்குகின்றது. அனுவிலும் இந்த ஆண்டக் கூத்தையேக் காண்கின்றோம்.

முடிவுரை

அனுவின் அமைப்பும், அண்டங்களின் அமைப்பும் ஒப்புமையுடையனவாக உள்ளன என்று அறிவியல் அறிஞர்கள் ஆய்வுகளால் மெய்பித்துள்ளனர். அறிவியல் அறிஞர்கள் ஆய்வுகள் மூலம் கண்டவற்றை நம்நாட்டு ஞானச்செலவாளர்கள் ஞானத்தின் உள்ளுணர்வால் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டுள்ளனர் எனவேநம்நாட்டு ஞானிகள் அனைவரும் இவ்வகையில் விஞ்ஞானிகளே. அவர்கள் அருளிய ஞானநாஸ்களில் எவ்வள்ளோ விஞ்ஞான உண்மைகளும் அறிவியல் செய்திகளும் புதைந்துள்ளன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றாக இன்றைய காலத்திற்கேற்ப வெளிப்பட்டு வருகின்றன. அறிவியலுக்கு ஆன்மீக சிந்தனை அவசியம் என்பதையும் அறிவியலுக்கு முன்னோடி ஆன்மீகம் என்பதையும் ஞானத்தை அனைவரும் அறியும் வண்ணம் வெளிக்கொண்டுவதே அறிவியல் என்பதையும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக காணமுடிகிறது. மெய்ஞ்ஞான அறிவே நம்மை வெற்றியடை செய்யும் என்பதை உணர்ந்து செயல்படுவோம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. திருநூன் சம்பந்தர் சுவாமிகளின் தேவாரம் பிரா. நடராசன் உமா பதிப்பகம் 18/171 பவலக்காரன் தெரு, மண்ணடி, ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை – 001.
2. திருமூலர் திருமந்திரம் மூலமும் விளக்க உரையும் ரா மாணிக்க வாசகர் உமா பதிப்பகம் 18/171 பவலக்காரன் தெரு, மண்ணடி, ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை – 001.
3. திருவாசகம் கா சுப்ரமணியபிள்ளை கொள்ரா பதிப்பகம் 4பு186, வெங்கடரங்கன் பிள்ளைதெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை – 005.
4. தாயுமானவர் பாடல்கள் மூலமும் உரையும் தி. சம்பந்த முதலியார் வாழ்தி பதிப்பகம் 23 தீனதயானு தெருதியாகராஜா நகர், சென்னை 017.
5. ஆன்மீகமும் அறிவியலும் நா சுப்பு ரெட்டியார் வெளிப்பீடு 1985, பாரிசிஸையம், சென்னை-1

சங்கப் பாடல்களில் ஜம்புதங்கள்

முனைவர் செ. பொன்மலர்

உதவிப்பேராசிரியர்

விவேகானந்தா கல்லூரி

அகஸ்தீஸ்வரம் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைகழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதன் உணவுக்காக வேட்டையாடி நாடோடியாக வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் இடிஇ மின்னல்இ மழைச் சூபல் போன்ற இயற்கை சீற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சினான். அவற்றினால் தனக்கு தீங்கு நேருமோ என்ற அச்சத்தின் விளைவாக அவற்றை வழிபட ஆரம்பித்தான். கடவுளையும் இயற்கையாக கருதிய தமிழன்இ இயற்கையை குழல் என்று அறிந்திருந்தான். இருப்பினும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை இயற்கையிலிருந்து பிரித்து அறிய இயலாதவாறு இரண்டற கலந்து இலக்கியம் படைத்துள்ளான். சங்கத் தமிழனின் அறிவுசார்ந்த சிந்தனைகள் இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு வித்தாக அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது படித்து ரசிப்பதற்குரிய ஒன்றாக மட்டும் இல்லாமல் அனுபவமும் அறிவியலும் கலந்த படைப்பாகவே இருந்துள்ளது. அன்று சங்கத் தமிழர் கண்ட கனவுகளே இன்றைய நிஜங்களாக உருவாகி வருகின்றன. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் ஆணிவேராக இருந்தது நம் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கை முறையாகும். இவ்வுலகம் நிலம் நீர், காற்று, நெருப்பு, வானம் என்னும் ஜம்புதங்களால் ஆனது. இதனை தொல்காப்பியர்

“நிலம் தீ நீர் வளி விசம்பொடு ஜந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்”

- (தொல். பொருள். மரபியல்-635)

என்றார். பஞ்ச பூதங்களினால் இவ்வுலகம் இயங்குகிறது என்ற அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகள் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலம்

நிலத்தை குறிஞ்சி முஸ்லை மருதும் நெந்தல் பாலை என ஜந்திணைகளாக பிரித்து திணைக்கடவுள்களை வழிப்பட்டுள்ளன. இதனை

“மாயோன் மேய காடுறை உலகும்.”

(தொல். பொருள். அகம். 5)

என்னும் தொல்காப்பிய பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

கதிரவனில் இருந்து பூமி பிரிந்து நீண்ட காலமாக நெருப்புக் கோளமாக இருந்தது. பின்பு சிறிது சிறிதாக குளிர்ந்து பனிபலமாக மாறி நெடுநாட்களுக்கு பிறகு நிலம் தோன்றியது என உலகத்தில் தோற்றும் குறித்து அறிவியல் கூறுகிறது. ஆனால் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சி இல்லாத காலத்தில் பூமியின் தோற்றும் குறித்து இத்தகைய கருத்ததை வலிவழுத்திய நமது சங்கத் தமிழனின் அறிவு போற்றுவதற்குரியதாகும்.

“கரு வளர் வானத்திசை யிற்தோன்றி உருவறிவாரா ஒன்றன் ஊழியும் உந்து வளி கிளர்ந்த உள முழ் ஊழியும் சென்தீச் சுடரிய ஊழியும் பணியொடு தண்பெயல் தலை இய ஊழியும் அவையிற்

**நுண்முறை வெள்ள முழுகியார் தருபு
உள்ளிப்பிகிய இருநிலத் தூாழியும்”**

(பரி 2.5-12)

இப்பாடலடிகள் முறையாகத் தோன்றும் ஊழிக் காலங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. முறையே வானம் முதல் ஊழிக் காலத்திலும், காற்று இரண்டாம் ஊழியிலும், தீ முன்றாம் ஊழியிலும் இந்நான்காம் ஊழியிலும் இநிலம் ஜந்தாம் ஊழியிலும் தோன்றிய நிகழ்வு இன்றைய அறிவியலாரும் உடன்படும் கருத்தாகும்.

நீர்

**“நீர் இன்றி அமையாது உலகெனின்
யார்யார்கும்
வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு”**

(திருக்குறள் 20)

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கேற்ப நீர் இல்லையென்றால் இவ்வுலகமே இல்லை. இயற்கை பூமிக்கு தந்த வரப்பிரசாதம் தான் நீர். மனிதன் உயிர் வாழவும் உணவு உற்பத்திக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் அன்றாட பயணபாட்டிற்கும் நீர் முக்கிய ஆதாரமாகும்.

வையை ஆற்றின் பெருக்கைப் பாடிய மையோடக் கோவனார்இ உறுமி இடிக்கும் இடிமுழக்கம் போன்று ஓலியோடு கரைகளை மோதிச்செல்லும் வையை போடு! திருமருத முன்றுறையில் இன்று போல் உன்னிடத்தில் முழுகி பெறும் இன்பம் நிலைக்கட்டும். உன்னால் பெறும் பயன்களைப் பாடி விடிவுப் பெற்று மகிழ்வோம் என்றார். இதனை

“உரும் இடிசேர்ந்த முழுக்கம் புரையும்”
(பரி. வையை. 7 வரி 82)

என்னும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. எனவே சங்க கால மக்கள் வையையாறால் பெருவென்னாம் தம்மை அழிக்காது காக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தால் வையையை வழிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

சங்க காலத்தில் தலைசிறந்த நீர் மேலாண்மையை நம் முன்னோர்கள் மேற்கொண்டனர். நீரை வீணாக்காமல் குளங்களும் ஏரிகளும் அமைத்து நீரை தேக்கி வைத்து நீர் வளத்ததைப் பாதுகாத்தனர். பழந்தமிழர்கள் ஆற்றில் வரும் நீரை கற்களால் ஆன கட்டுமானத்தைக் கொண்டு கட்டுபடுத்தி பாசனத்திற்கு பயன்படுத்தினர் என்பதைகி

**“வருவிசை புனலை கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமைலானும்**

(தொல். பொருள். 65)

என்னும் தொல்காப்பியர் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. வெள்ளைக்குடி நாகனார் என்னும் புலவர் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவளிடம்

**“வருபடைத் தாங்கிப் பெய்புறத்து ஆர்க்கு
பொருபடை தருமே கொற்றமும் உழுபடை
உன்று சால் மருங்கின் ஈண்ணதன் யானே”**

(புறம்.35)

போக்களத்தில் உன்றுபடைகள் எதிர்களை வென்று அப்பரித்து கொண்டாடுவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் உன்றாட்டு உழுவர்கள் நிலத்தில் ஆழ உழுது விளைவித்த நெங்குவியலே ஆகும் என்கிறார். வேளாண்மை வளர்ச்சியே நூட்டின் வெற்றிக்கு மூல காரணம் என்பதையும் அதற்கு நீர் நிலைகளை பெருக்குவதே சிறந்த வழி என்பதையும் அறிந்திருந்தனர்.

கல்லைணையைக் கட்டிய இரண்டாம் கரிகாலன் குறித்து கடியலுார் உருத்திரக் கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலையில்

**“காடு கொன்று நாடாக்கி
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி”**

(பட்டினப்பாலை. 283இ 284)

என்கிறார். ஆழங்காண முடியாத மணல் நிறைந்த ஆற்றுப் படுகையில் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்ட பெரும் பாறைகளும் அவைகளுக்கு இடையேயான களிமன்

புச்சுகளும் இணைந்ததே கல்லனை என்ற மகத்தான் அணையை உருவாக்கியது தமிழின் அறிவியல் அறிவுக்கு ஒரு சான்றாகும்.

காற்று

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு மிக முக்கியமானது உணவு இந்தீ இகாற்று ஆகும். இருப்பினும் உணவின்றி சில நாட்களும் நீரின்றி சில மணிநேரங்களும் உயிர் வாழ முடியும். ஆனால் துாய்மையான காற்று இல்லையென்றால் சில வினாடிகள் கூட உயிர் வாழ முடியாது. ஆதலால் உலகில் உயிர்கள் வாழ மிக இன்றியமையாதது காற்றுதான். காற்று எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்த பொருள். இதனை கண்ணினால் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் இதன் செயலை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆறு அறிவுடைய மனிதர்கள் முதல் ஓரநிவடைய உயிர்கள் வரை உள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் காற்று இன்றியமையாததாகும்.

தன்னை பாதுகாக்க கூடிய இயற்கை சுக்திகளை தெய்வங்களாய் போற்றின். காற்றின் கடவுாக வாயு தேவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மகாபாரதத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்களில் பீமன், குந்திக்கும் வாயு பகவானுக்கும் பிற்ந்தவராக சுடப்பட்டுள்ளார். இராமாயணத்தில் அனுமனின் தந்தையாக வாயு பகவான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இதனை

“வாயு மற்று எனது கூறு மாருதி எனலும்”

(பாலகாண்டம் திருஅவதாரம் 25)

இப்பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள காற்றுப் பற்றிய செய்தி இன்று பயன்பாட்டில் இருக்கக் கூடிய ப்யூபோர்ட் அளவையில் Beaufor Scale காற்றின் வலிமையை கண்டறியக் கூடிய குறியீட்டு எண்களைக் கொண்டுஇ

இயற்கை செயலைப் போட்டு விவரங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் வகையில் உள்ளது. பலமான காற்று வீசும் போது ஏற்படும் ஒலிகள் கூட நூண்ணிய முறையில் ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது.

“பொதுவில் தூங்கு வழியு தன்னுமை வளி பொரு தெண் கண் கேட்பின்”

(புறம். 89)

ஊர்ப் பொதுவில் கட்டி தொங்க விடப்பட்டுள்ள தன்னுமைப்பறைமேல் காற்று மோதுவதால் உண்டாகும் ஒலியைக் கேட்டு அது பேர்ப்பறையின் முழுக்கம் என்று பொங்கி எழும் எம் அரசனும் உள்ளான் என்று ஒளவையார் அதியமானை பற்றி பாடியுள்ளார்.

வெண்ணிக் குயத்தியார் என்ற பெண் புலவர் கரிகால் பெருவனத் தாணப் புகழ்ந்து பாடிய புறநானுாற்றுப் பாடல் காற்றின் சக்தியால் தமிழர்கள் கலம் (கப்பல்) செலுத்தியதைத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

“நளியிரு முன்னீ நாவாய் ஓட்டி வளிதொழில் கண்ட உரவோன் மருக! களிஇயல் யானைக் கரிகால் வளவு!”

(புறம் 66)

வளவனே! உனது முன்னோர்கள் காற்று இயக்கும் திசையை அறிந்தே அதற்கான பொறிமுறைகளைப் பொருத்திக் கப்பல் செல்லுமாறு செய்த அறிவாற்றுல் உடையார்கள். மத்யானை மிகுந்த படைகளை உடைய கரிகால் வளவு! என்பது பாடலின் பொருளாகும்.

எழும்பும் கடல் அலைகள் பற்றி பேரி சாத்தன் என்னும் புலவர்கள்

“வில் எறி பஞ்சி போல மல்கு திரை வளி பொரு வயங்கு பிகிர் பொங்கும் நளி கடற் சேர்ப்பனோடு நகாஅ ஊங்மே”

(நற்றினை 299)

வில்லால் அடிப்பட்ட பஞ்ச போல அலைகளிலே காற்று மோதுவதால் பிசிர்கள்

மிகுதியாக காணப்படுகின்ற கடற்கரை என்று கூறுகிறார்.

இன்று மனிதன் மரங்களை வெட்டி காடுகளை அழித்து மனை நகரங்களாக மாற்றினான். மனிதன் பஞ்ச புதங்களை பாழாக்கியதன் விளைவால் தான் பூமி வெப்பமாகல, சுனாமி, புயல், பூகம்பம் இவற்றைச், நோய்கள் போன்ற இயற்கை சீற்றங்களை சந்தித்து கொண்டிருக்கின்றான்.

நெருப்பு

குரியன் நெருப்பு இநிலவு போன்ற முச்சுடர்களையும் வணங்குவது தெய்வ வழிபாட்டுக்கு சமம் என மக்கள் நம்பினார். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் தொல்காப்பியரும்

“வேலி நோக்கிய விளக்கு நிலையும்”

(தொல். பொருள். புறம். 35)

என்றார். இதற்கு கார்த்திகைத் திங்கள் கார்த்திகை நாளில் ஏற்றப்படும் விளக்கு என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார். சங்ககால மக்கள் கார்த்திகை விழாவின் போது தங்களது வீடுகளில் அகல் விளக்குகள் ஏற்றி வழிப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவ்விழாவானது குறிப்பாக மதுரையில் கொண்டாடப் பட்டுள்ளமைக்கு “பழவிழல் முதுரா” என்னும் வரி சான்றாகிறது.

மழைக்காலம் முடிந்து சாரல் வீசக்கூடிய குரிய காலத்தில் வருவது கார்த்திகை திருவிழா காற்றில் உள்ள நுண்ணிய கிருமிகளை மாவொளி போன்ற நெருப்பு போறிகள் அழித்து விடும் என்ற உண்மையை சங்கத்துமிழ்கள் அறிந்திருந்தன். கார்த்திகை விழா வெறும் சடங்கு அல்ல. அதற்குள் மருத்துவம் இருக்கிறது. மழைக்காலத்தில் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு நோய் தொற்றுகளை கணர்ந்து குழந்தைகளையும் முறியங்களையும் காக்கும் அறிவியல் உண்மை பொறிந்துள்ளது.

வானம்

சங்க கால தமிழர்கள் உலகில் உள்ள உபிரிகள் நிலைத்து வாழ குரியனே முதன்மைக் காரணம் என்பதை உணர்ந்திருந்தனர். எனவே தான்

“முந்நீர் மீழிசை பலர் தொழுத்தோன்றி ஏழை விளங்கிய சுடரினும்”

(நற். 283. 6 இ7)

குரியனும் பழந்தமிழர் வழிபட்ட தெய்வங்களாக இருந்துள்ளதை மதுரை மருதன் இளநாகனார் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழந்தமிழ்கள் வானத்தில் நாள்தோறும் நிகழ்கின்ற வானியல் நிகழ்வுகளையும் மாற்றங்களையும் கண்து கவனித்து வானியல் தொடர்பான சிந்தனைகளை இலக்கியத்தில் படைத்துள்ளார்கள்.

“வானம் முழுசிய வயங்கொளி நெடுஞ்சௌப்கக் கதீர் காய்ந்து எழுந்தகங் கனவி ஞாயிறு”

(நற் 163)

இப்பாடலில் இஞாயிறானது இருளைப்போக்க அதன் உட்பகுதி நெருப்பினால் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்னும் அதைச் சுற்றிலும் ஒளிப்படலம் உள்ளது என்னும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் சங்கத் தமிழர்கள் ஞாயிறை நெருப்புக் கோளம் என்றனர். இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்களும் ஞாயிறு வடிவமற்று எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற நெருப்புக் கோளம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் மேலும்

“வாணிற விசம்பின் கோண்மீன் சூழ்ந்த விளங்கதீர் ஞாயி நேள்ளுந் தோற்றத்து”

(சிறுபாண் 242. 43)

என்னும் பாடல் வரிகள் ஞாயிறை சுற்றிலும் கோள்கள் சூழ்ந்துள்ளதை குறிப்பிடுகிறது. வானியல் அறிஞர்களும் ஞாயிறை ஒன்பது கோள்கள் சுற்றுவதை கண்டறிந்துள்ளனர்.

முடிவுரை

அறிவின் நுட்பமான வளர்ச்சியே அறிவியல் ஆகும். இயற்கையின் சக்தியே உலகை ஆழங்கிறது என்ற அறிவியல் உண்மையை அனுபவத்தின் வாயிலாக உணர்ந்து இலக்கியம்

படைத்த நம் பண்டைத் தமிழரின் பல்துறைசார்ந்த அறிவு நுட்பம் எதிர்கால சந்ததியினர்க்கு ஒரு உந்துதலாக இருக்கும் என்ற நோக்கில் இக்கட்டுரை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலய வழிபாடும் - ஆன்மீக அறிவியலும்

முனைவர் க. கரும்பாயி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
சீதாலட்சுமி இராமசுவாமிகல்லூரி, திருச்சி

ஆய்வுச்சருக்கம்

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்பர். இக்கூற்றிற்கிணங்க மனிதன் தன்னை உரியவழியில் வழி நடத்தவும், துண்பங்களிலிருந்து மீட்டெடுக்கவும் பல ஆலயங்களை கட்டி வழிபாடு செய்தான். முற்காலத்தில் ஆலய வழிபாட்டிற்கு முன்பு இயற்கை வழிபாடு இருந்தது. மனிதன் இயற்கையிலைமைந்த இட, மின்னல், பெருமழை, புயற்காற்று, காட்டுத்தீ, பு + கம்பம் முதலிய இயற்கைச் சீற்றங்களையும், இத்தகைய இயற்கை சீற்றங்களின்றும் தன்னைக் காத்துகொள்ள இயற்கையை வழிபாடு செய்ய தொடங்கினான். இதுவே பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியற்று ஆலய வழிபாடாக மாறியது. ஆலயங்கள் அமைத்தலிலும் மனிதன் நலமுற, சக்திகள் கிடைக்க அறிவியலையும், ஆலயத்தோடு இணைத்தே வழிபட்டனர்.

முன்னுரை

இயற்கையே இறைவனின் புதுதோற்றும் என்றும் இறைவனின் உடல் என்றும் இறைவை என்றும் சமயஞானியர் தத்தும் அருளானுபவத்திற்கேற்க கூறுவார். நானும் இயற்கையின் ஊதேன் அறிவைச் செலுத்திச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டபோது தனக்குமீறிய ஒப்பற்ற ஓர் சக்தி இருப்பதை அறிந்து கொண்டான் மனிதன் தங்களை காத்துக் கொள்ள அவ்வியற்கை சக்தியை வழிபாடு செய்த தொடங்கினான். “இயற்கையே இறைவன் என்பதும் இயற்கையே இறைவனுக்கு உடலெண்டும் சமயவழிக் கொள்கையாகும்!” சோலைகளிலும், காடுகளிலும் மரத்துடி களிலும் மக்களின் வழிபாட்டிடங்கள் அமைந்தன. மரங்கள் இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடமாகக் கொள்ளப்பட்டன. பின் வருங்காலத்தில் மரங்களைச் சார்ந்து கோயில்கள் உருவாகின. மரங்கள் இருந்த இடத்தில் திருக்கோயில்கள் கட்டப்பட்ட போது அந்த இடத்திலிருந்த சில மரங்கள் காக்கப்பட்டன. அத்தகைய மரங்களே தலவிருட்சம் எனப்பட்டன. தில்லை மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டதால் சிதம்பறம் தில்லைவுமை

என அழைக்கப்பெறும். இங்ஙனம் இயற்கை வழிபாடு கால்போக்கில் கண்ணு அதாவது கோயில் அமைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டது. இத்தகைய ஆலயங்களை முன்னோகள் அறிவியல் அறிவோடு இணைத்து இறைவனை வணங்குமாறு செய்தனர். ஆலய வழிபாட்டில் அறிவியலின் பந்கைஅழாய்வுது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆலயம் சொற்பொருள் விளக்கம்

“ஆலயம் என்பதை ஆ + லயம் எனப் பிரிக்கலாம். ‘ஆ’ என்பதற்கு ஆன்மா என்று பொருள். ‘லயம்’ என்பதற்கு இலயமாவதற்கு அல்லது சேருவதற்கு உரிய இடம் என்பது பொருள். ஆகவே கடவுளது திருவடியில் ஆன்மா இலயப்பதற்குரிய இடம் எனப்பொருள் கூறலாம்”².

மக்கள் கடவுளார் வடிவங்களையோ, கருவிகளையோ நிறுவி வழிபடும் இடம் கோயிலாகும். வெட்டவெளியிலோ, மரத்தடிகளுக்கு இடையிலோ இந்தவழிபடும் இடம் அமையும். ஒரு தெய்வத்தைக் குறித்து அதற்கென

இடம் ஒதுக்கிமக்கள் வழிபடுகின்ற மனை இடம் கோயில் என்பது இதன் பொருள். கோயிலைக் குறிக்கும் பல்வேறு சொற்கள் இலக்கியங்களிலும் மக்கள் பேச்சு வழக்கிலும் வழங்குகின்றன. மொழியிலுள்ள சொல்லாட்சிகளைத் தொகுத்துரைப் பணிகணக்கள். கி.பி. ஒன்பதாம் நாற்றாண்டில் தோண்டியமுதல் நிகண்டாண்திவாகரும் கோயிலைக் குறிக்கப் பெய்க்களைத் தொகுத்துரைக்கின்றது.

**“சினகரம் சே திமம் ராலயம்
நிலயம் பாழிபள்ளிநிகேதனம்
மந்திரம் ஆலயம் தேவகுலம் கோட்டம்
நகர் தளிவானவருறையுள் கோயில்”**

ஆகியன் கோயிலைகுறிக்கும் சொல்லாகும்.

கோயில் என்னும் சொல் கோ - இல் என பகுக்கப்பெறும். அரசனின் இல்லம் அல்லது மன்னன் மாளிகை என்பது பொருளாகும். கோ + இல் - யாவர்க்கும் கோணாகிய அதாவது தலைவணாகிய கடவுள் இருக்கும் இடம் கடவுள் இல்லம். “கோ-பசு-அதாவது உயிர் எது சென்று தங்கி வழிபட்டுத் தவம் புரிந்து பகுத்தன்மை நீங்கி இறைவன் திருவருளால் பதியோடு ஒன்று சேரும் இடம்.

ஆலயத் தேர்விலும் அறிவியல்

நம் முன்னோர்கள், கோயில்களுக்கென நிலத்தைத் தேங்ந்தெடுப்பதிலேயே மரபுகளையும், விதிகளையும் பின்பற்றி யுள்ளனர். அவற்றுள் சிறப்பாக காணவேண்டுவது நிலத்தின் கீழ் அமைந்துள்ள நீரோட்டம் எனக் கூறுவார். “பூமிக்கு அடியில் நீரோட்டங்களின் புனிதத் தன்மையை மாற்றக்கூடிய கறுப்பநீர் இருக்கிறது. ஜீவ சக்தியுள்ள புனித நீரோட்டத்தைத் தீயசக்தியுள்ள கறுப்புத் தண்ணீரானது அதனுடன் கலந்து அதைப் பேய்த் தண்ணீராக மாற்றிவிடுகிறது. பூமிக்கு அடியில் ஏற்படும் கெட்டவாயுவின் நாற்றம் வேறு புனித நீரோட்டத்தில் கலந்து அதன் ஆற்றலைக்

கெடுத்துவிடுகிறது என்பதையும் கண்டுபிடித்தார்கள்”³. தெய்வ ஆலயங்கள் கட்டுவதற்கான இடத்தைத் தேர்வு செய்யும் போது பூமிக்கடியில் ஜீவ சக்தியுள்ள புனிதமான நீரோட்டப் பாதை இருக்கிறதா என்பதை நிர்ணயித்துக் கொண்ட பிறகு தான் கட்ட வேண்டும் என்று புவியியல் விஞ்ஞானிகள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

நவக்கிரககோயில் அமைப்பும் அறிவியலும் “பூமியின் தொட்டுடைய தூயி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கிரகங்களுக்கு பூமியின் மீது ஆதிக்கம் இருக்கிற தென்பதை எவரும் மறுத்து விட முடியாது ஊதாரணமாக பெள்ளை, அமாவாசை ஆகிய தினங்களில் கடல் அலைகளின் எழுச்சியில் மாந்தும் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.”⁴ அதனால்தான் முன்னோர்கள் நவக்கிரகங்களின் கத்திரவீச்சை அறிந்து இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கோயில்களை அமைத்துள்ளனர். தூயின்சூரியனார் கோவில், சந்திரன் - திங்களூர், செவ்வாய் - வைத்தீஸ்வரன், பழனிகோயில், புதன் - திருவெண்காடு, சக்கிரன் - கஞ்சனூர், வியாழன் - ஆலங்குடி, ராகு - திருநாகேஸ்வரம், கேது - கீழ்ப்பெரும்பள்ளம், சனி - திருநள்ளாறு. ஆகிய இடங்களில் கோயிலை அமைத்து வழிபாடு செய்தனர். இன்றும் நாசா விஞ்ஞானிகள் அனுப்பும் விண்வெளிக் கலங்கள் திருநள்ளாறு மேல் செல்லும் போது எந்த ஒரு சமிக்கையும் கிடைக்காது. இதன் காரணம் அவ்விடத்தில் நீலக்கத்திரகள் அதிகமாக இருப்பதை கண்டு விஞ்ஞானிகள் ஆச்சரியமடைந்து உள்ளனர். இதனைப் பற்றி குறிப்பினையும் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் பழநிமலை நவாசாண முருகன் சிலையை, வைத்தீஸ்வரன் கோயிலை விட அதிமாக செவ்வாய் கத்திரவீச்சகள் பழநிமலையில் வீசுவதை அறிந்த போகர் நவாசாண முருகன் பழநியில் பிரதிஸ்டை செய்ததாகக் கூறுவார்.

நம் முன்னோர்கள் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்பே எத்தகைய அறிவியல் அறிவோடு ஆலயங்களை அமைத்துள்ளனர் என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும்.

கோயில்கள் நமது உடம்பின் வழிலேயே அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனை “ஹேத்திரம் சர்ரப்பிரஸ்தாரம்” என்பர். ஆலயம் மனிதர் உடம்பு போல் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கோயிலை வேத, ஆகம, சிற்ப, சாஸ்திர முறைப்படி கருங்கற்களைக் கொண்டுகட்டி அதில் யந்திர ஸ்தாபனம் செய்து தெய்வத் திருவுருங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்கிறார்கள்.

கம்பிகளின் ஊடே மறைந்து நிற்கும் மின்சார ஆற்றல் மின்விளக்கின் மூலம் மின் விசிறியின் மூலம் வெளிப்பட்டு நமக்குப் பயன்படுகிறது. அதுபோலவே எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறையெருள் சிலை பிரதிஷ்டை வழி ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது.

உடம்பே ஆலயம்

“பாதுங்கள் - முன்கோடும்மழுங்கால் - ஆஸ்தான மண்டபம், தொடை - நிருத்தமண்டபம், தொப்பாா் - பலி பீடம், மார்பு - மகாமண்டபம், கழுத்து - அர்த்தமண்டபம், சிரம் - கஞ்சகிரகம், வலதுசெவி - தட்சிணாழுங்கதி, இடுதுசெவி - சண்டிகேசவர், வாய் - ஸ்நபன மண்டபவாசல், மூக்கு - ஸ்நபனமண்டபம், புருவமத்தி - லிங்கம், தலையின் உச்சி-விமானம் எனக் கூறுவர்”⁵.

உடம்பு ஆலயம் என்பதை

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்

வள்ளற் பிரானார்க்குவாய்கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு ஜீவன் சிவலிங்கம் கள்ளாப் புலன் ஜெந்துங் காளாமணிவிளக்கே” என்று திருமூலரும்,

“காயத்தேயுளன் கானூர் முளையினை வாயத்தால் வணங்கீ வினைமாயவே”- அப்பர்

“உடம்பினைப் பெற்றபயணதெல்லாம் உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண்”- ஓளவையார்

ஆகியோர் ஆன்மா அல்லது உயிர் எனும் சிறந்த பொருள் ஒன்று உடம்பினுள் அமைந்திருக்கிறது. என்பதை எடுத்துரைத் துள்ளனர்.

கோயிலை வலமாகவலம் வருதல்
நாசியில் வலது முச்சினைநிறுத்திக் கொண்டு நிறுத்திக்கொண்டு செய்யும் எந்த ஒரு காரியமும் வெற்றியில்தான் முடிவடையும் என்பது அறிவியலும் ஆன்மீகமும் கூறும் விசயமாகும். வான்வெளியில் சுற்றும் கிரகங்களும் வலப்புறமாகவே சுற்றி வருகின்றன. வலம்புரி சங்கு தெய்வீமானது என்பது நாமமறிந்ததே. ஆகையால் கோயிலை வலமாக சுற்றிவரும் போது பிரபஞ்ச அலைகளை எளிதில் நாம் பெறலாம். அதனால் கோயிலை வலமாக சுற்றும் பழக்கம் உள்ளது.

பிரகாரவலம் வருதல்

ஆலய பிரகாரங்களைச் சுற்றிவலம் வருவது கோசங்களைக் கடந்து உள்ளே இறைவன் விளங்குகிறான் என்பதை நினைவுட்டுகிறது. உடல் ரீதியாக பிரகாரங்களைவலம் வருதல் நமக்கு நடைப் பயிற்சியாகவும் அமைகிறது. கோயிலைச் சுற்றுவது போல் கர்ப்பகிரகத்தையும் வெளிப்புறமாக நாம் சுற்றி வருகின்றோம். கோயிலைச் சுற்றிலும் நிரம்பியுள்ள பிரபஞ்ச கதிரலைகள் கர்ப்ப கிரகத்தைச் சுற்றிய பகுதிகளில் அதிக அளவில் கிடைக்கின்றன. இதனால் கோயில் கர்ப்பகிரகத்தைச் சுற்றும் போது மின்காந்த ஆற்றல்களை எளிதில் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

கொடிமரம் வழிபாட்டில் அறிவியல் கோயில்களில் மூலவர், உற்சவர் மற்றும் வேறு தெப்பு சுந்திரகளுக்கு முன்பு விழுந்து வணங்காமல் கொடிமரம் இருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே விழுந்த வணங்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரவிதியாகும். கொடிமரம் தரைக்குத் தொடர்புடையதாக தரையில் உண்டப்பட்டிருக்கும். கொடிமரம் முழுவதும் செம்பினால் செய்யப்பட்டதாக இருக்கும். உலோகங்களில் மிகச்சிறந்த மின்கடத்தியாகச் செயல்படுவது செம்பு ஆகும். கொடிமரம் உயரமாக மேற்பூர்வம் கலசம் வைத்து உள்ள கலசமானது ஸ்ரத்து கொடி மரத்திற்கு அனுப்புகிறது. பூமியோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள கொடிமரமானது இந்த மின்காந்த ஆற்றல்களை ஸ்ரத்து மக்களுக்கு வழங்குகிறது”⁶.

கொடிமரத்தின் அடியில் நாம் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கும்பிடும்போது ஆகாய வெளியில் உள்ள பிரபஞ்ச ஆற்றல்களை மின்காந்த அலைகளை விரைவில் நம்மால் ஸ்ரத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்துள்ளனர்.

சிலை அணுஅறிவியல்

அணுவுலக ஆராய்ச்சியாளர் அணுவுக்கு அணுவாக எவ்விடத்தும் விளக்கும் எல்ப்ரானை பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் பச்சை நிறமான ஒருவட்டத்தின் நடுவில் செந்திறம் போருந்திய ஒரு ஜோதி கண்டுள்ளார்கள். இப்பச்சை வடிவம் ஆவுடையினையும் ஜோதி வடிவம் சிவலிங்கத்தினையும் போன்றுள்ளன. ஆகவே அணுவிற்கு அணுவாய் இருக்கும் இறைவன் இத்தகை உருவத்தினையே கொண்டுள்ளன. நீண்ட உருள் வடிவமும் வட்டமுறைம் கொண்ட உருவத்துக்கு (Ellipsoid) இரண்டுமையங்கள் (Focil) உண்டு. இந்த வடிவம் சிவவடிவமாகும்.

வழிபாட்டுப் பொருள்களில் அறிவியல்

இறைவனுக்கு படைக்கப்படும் பொருள் அறிவியல் மிகுந்ததாக இருக்கின்றது.

இறைவழிபாட்டிற்கும் நோய் தீர்க்கும் நோக்கில் மந்திர உச்சாடத்துக்கும் சிலபொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அறிவியல் முறையில் அந்தப் பொருள்களில் மின்சாரம் பாயும் சக்தி கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

பொருள்கள் இரு மின்முனைகளுக்கு மின்சாரம் பாயும் திறன் (Electrodes)

இடையிலுள்ள தூரம்

வெற்றிலை	3 செ.மீ - 012
வேப்பிலை	3 செ.மீ - 400
மாவிலை	3 செ.மீ - 333
துளசி	3 செ.மீ - 200
சாதாரண இலை,	3 செ.மீ - 002
சுண்ணாம்பு	3 செ.மீ - 003
எலுமிச்சம்பழ்	2 செ.மீ - 1475
மாம்பழம்	2 செ.மீ - 300
வாழைப்பழம்	2 செ.மீ - 050

வேப்பிலைக்கு மின்சாரம் பாயும்திறன் மற்றுவற்றை விட மிக அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம். அம்மன் கோயில்களில் பூசாரிகள் மந்திரிக்கப்படும் போது சில நோய்கள் குணமாகும் காரணத்தை இதன் வழி அறியலாம். மாவிலைக்கும், மாம்பழத்துக்கும் இந்தச் சக்தி அதிகமாக இருப்பதை அறியலாம். சடங்குகளில் மந்திரம் சொல்லமா விலைகளே பயன்படுத்தப் படுகின்றன. மூவிலை அதிகமான மந்திரங்களை உள்வாங்கும் திறன் அதிகம்.

முடிவரை

இயற்கையை வழிப்ப மனிதன் காலம் செல்ல செல்ல ஆலயங்கள் அமைத்து வழிபட்டான். மனிதர்களின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப ஒருவரிடம் எதிர்மறை ஆற்றலும் உண்டு, நேர்மறை

ஆற்றலும் உண்டு. மனிதன் துன்பம் நீங்கிட ஆயைம் நாடுவருகையில் அங்கு நிரம்பயிஞ்கும் இறை ஆற்றல் மனிதனிடம் சேர்கின்றது. இது மனிதனின் தீயனண்ணங்கள் நீக்கப்பட்டு, புத்தனாச்சி அடைய வழி வகுக்கிறது. எனவே தான் முன்னோர்கள் ஆலயங்களை அறிவியலோடு இணைத்து வழிபட்டனர். மனிதன் நலம் பெற்று உய்ய ஆலயங்கள் வழிவகுக்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழ்ப்பண்பாட்டு வரலாறு – செ. வைத்தியலிங்கன், ப.எண் : 164 பதிப்பு ஆண்டு 1997, மீனாட்சி பிரின்டரஸ், சிதம்பரம்.
2. இந்துசமயக் களஞ்சியம் - மு.திரவியம், பக்கபக்களண்: 10 பதிப்பு ஆண்டு 2018, திருமகள் நிலையம், சென்னை -017
3. தமிழ்ப்பண்பாட்டு வரலாறு – செ. வைத்தியலிங்கன், ப.எண் : 330 பதிப்பு ஆண்டு 1997, மீனாட்சிபிரின்டரஸ், சிதம்பரம்.
4. இந்துக்களின் விஞ்ஞானமும் இன்றைய விஞ்ஞானமும் - பி.சி.கணேசன், பக்க எண்” 108, பதிப்பு ஆண்டு 2001, நாமதாபதிப்பகம், சென்னை – 017.
5. திருக்கோயில் அமைப்பும் ஆலய வழிபாட்டு முறைகளும் - ஆர்.பி.எஸ். மணியன், பக்கங்கள்: 18, பதிப்பு ஆண்டு 2019, வர்ஷன் பிரசுரம், சென்னை – 17.
6. ஆரோக்கியத்திற்கான அறிவியல் ஆலோசனைகள் - பொ.பொன்மாறன், பக்கங்கள்: 33 பதிப்பு ஆண்டு 2018, ஸ்ரீராம் பிரின்டிங் பிரஸ், சென்னை – 116.

தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள்

ஆ. முத்துவெட்சுமி

இளங்கலைத் தமிழ் முன்றாம் ஆண்டு
திருநெல்வேலி தெஷண மாத நாடார் சங்கம் கல்லூரி, தெ.கள்ளிகுளம்

முன்னுரை

‘கல் தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றிய முத்த மொழி தமிழ்’ ஆகும். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க தமிழ் மொழியில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறியதோடு அறிவியல் கருத்துக்களும் மிகுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இன்றைவும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஆய்வுகள் மொழிக்கும், அறிவுக்கும் சிறப்பு சேர்க்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. மண்ணியல், வேதியியல், இயற்பியல் ஆகிய பல துறைகளும் அறிவியலில் அடங்கும். பண்டைய தமிழர்கள் அறிவியல் பற்றிய செய்திகளைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறியுள்ள முறையினை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தமிழர் அறிவியல்

தமிழர் அறிவியல் என்பது பாரம்பரியமாக தமிழர் விரிவாக்கம் செய்க, பயன்படுத்திய அறிவியல் நோக்கில் விளக்கக்கூடிய அறிவையும், தற்காலத்தில் தமிழ் அறிவியலுக்கு வழங்கும் பங்களிப்பையும் குறிக்கும். மொழியில், மருந்துவும், கட்டிடக்கலை, வேளாண்மை, வானியல் என பல துறைகளில் தமிழ் அறிவியல் உண்டு. பல்வேறு தொழில் நுட்பங்களைக் கொண்டிருந்த தமிழர் அதற்கான அடிப்படை அறிவியலையும் கொண்டிருந்தனர்.

வானியல் அறிவு

சங்க இலக்கியத்தில் கதிரவன் பற்றியும், சூரியன் பற்றியும், செம்மீன் என்ற செவ்வாய்

கோள் பற்றியும் செய்திகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அமாவாசை, பவ்ர்ணமி என்று குறிப்பிடுவதனை தமிழர்கள் அன்று வெள் உவா என்றால் பவர்ணமி என்றும் என்றும் கார் உலா என்றால் அமாவாசை என குறித்தனர். வானில் இயங்கும் கோள்கள் பற்றிய அறிவு வேளாண்மைக்குத் தேவைப்பட்டது. ஞாயிறு பூமியைச் சுற்றுவதாக அன்று கருதப்பட்டால் ‘உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திருதரு ஞாயிறு’ (திருமுருகாற்றுப்படை - 1) என்று நக்கீர் பாடினார்.

மருத்துவ இயல்

தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவ இயல் பற்றிய செய்திகளும் சிகிச்சை முறைகளும் காணக் கிடைக்கின்றன. மருந்தே உணவாகக் கொள்ளும் இக்காலச் சூழலில் உணவையே மருந்தாகக் கொண்டு நோயற்ற வாழ்வை வழி காட்டியுள்ளார் வள்ளுவார். அனவஂ்கு மிஞ்சினால் அமிரதமும் நஞ்சு” என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப

‘மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கை அருந்தியது அறந்தியது அறந்து போற்றி உணின்’

குறள் - 942

ஆதி மருந்து 200வது பக்பசியறிந்து உண்ணும் உணவை உயிர் காக்கும் மருந்தென்கிறார் வள்ளுவார்.

பிறக்கின்ற குழந்தை கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை போன்ற பல்வேறு உடல்

குறையுடன் பிறக்கின்றனரே. இதற்கு காரணம் என்ன உள்ளவினையா? கரும வினையா? இதற்கு ஆண்கள் தான் காரணம் என்று கூறுகிறார்.

'பாய்கின்ற வாயு குறையின் குறளாகும் பாய்கின்ற வாயு இளைகளின் முடமாகும் பாய்கின்ற வாயு நடுப்படின் கூனாகும் பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லை பார்க்கில்லை'

திருமந்திரம் - 480 பாடல்
இரண்டாம் தந்திரம் - 14

உடல் உறவின் போது ஆணின் சுவாசம் குறைந்த அளவில் இருக்க பிறக்கும் குழந்தை குள்ள வடிவமாய் இருக்கும். இயல்பின் நிலையில் இல்லாமல் இளைத்து வெளிப்படுமாயின் முடமாகும் சுவாசத்தின் அளவு குறைந்தும் திடமின்றியும் வெளிப்பட்டால் தோன்றும் குழந்தைக்கு கூன் விழும்.

அனுவியல் அறிவு

அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு முன்னதாகவே தமிழ் இலக்கியத்தில் அனுவை பிரிக்க முடியும் என்று பற்றிய கருத்துகள் காணப்படுகின்றன. ஒளவையார் அனுவைப் பிளக்க இயலும் என்றும் அனுவைப் பிளப்பதின் மூலம் அதிக ஆற்றலை உருவாக்க முடியும் என்பதை

'அனுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தரித்த குறள்"

(திருவள்ளுவமாலை 55வது பாடல்)

கம்பனும் இரணியாவதை படலத்தில் இரணியனுக்கும் பிரகலதானுக்கும் நடைபெறுகின்ற உரையாடல் அனு பற்றிய கருத்துக் காணப்படுகிறது. நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கு இருக்கிறான்? என்று இரணியன் பிரகலாதனைக் கேட்க அதற்கு ஆவன்.

'துணிலும் ஊன் ஓர் தன்மை அனுவினைச் சதகூறு இட்ட கோணிலும் உளன்"

(இரணியன்வதை 124 பாடல்)

என்று விடை கூறுகிறான்.

தமிழ் மொழியும் அறிவியல் மொழியும் அறிவியலின் வளர்ச்சி என்பதும் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்பு என்பதும் தோன்றும் இடங்களால் வேறுபடலாம். ஆனால் அவற்றின் பயன் உலகப் பொதுநோக்கை முன்னிறுத்துவது, ஆனிவேராகக் கொண்டு இயங்கும் இன்றைய உலகச் சூழலில் அறிவியலின் பயனையும் தொழில் நுட்பத் திறநையும் ஒருவர் எனிதில் பேற, அவரின் தாய்மொழியில் அவை வழங்கப்படுவதல் வேண்டும். அறிவியல் என்பது தமிழுக்குப் புதிய துறை அன்று. நம் முன்னோர்கள் மருத்துவம், பொறுப்பியல், உயிரியல், போன்ற பல துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததும் அவற்றைத் தம் இலக்கியங்களிலும் பதிவு செய்து வைத்திருப்பதும் இங்குச் சுட்டத்தக்கது.

உலோகத் தொழில் நுட்பம் (இரும்பு)
மனித குல வரலாற்றின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பு இரும்பு என்பா. இதன் கண்டுபிடிப்பு இதற்கான தொழில் நுட்பத்துக்கு வழி கோலியது. சங்க காலத்தே இரும்புதொழில் சிற்பாக இருந்தது. அது வீரயுக்க காலமானதால் பேர்க்கருவிகளும் தேவைப்பட்டன. வேளாண்மைக்கான உழு கருவிகள், பாசனக்கருவிகளும் வேண்டப்பட்டன. எனவே கலப்பை, கொழு, ஏத்தம், தடாரி முதலிய போர்க்கருவிகளும் உண்டாயின.

'மென்தோல் மிதியுவைக் கொல்லலன்'
(பெரும் - 206)

'வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லதற்குக் கடன்'

(புறம் - 312)

என்பதன் மூலம் கொல்லனின் ஒருவகைத் தொழில் சுட்டப்படுகிறது.

கணிதம்

'எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணன்ப வாழும் உயிர்க்கு” (குறள் 392)

கல்வி அதிகாரம், பக் - 90

என்கிறார் வள்ளுவர். என் என்பது கணிதத்தைக் குறிக்கிறது. என் என்பது எண்ணையும் குறிக்கும். ஒன்று முதல் ஆயிரம் வரை உள்ளதை அவ்வப்பெயராலும் அதற்கு மேல் உள்ளதை வெள்ளம், தாமரை, ஆம்பல் என்றும் அழைத்தனர். நீட்டல், நிறுத்தல், முகத்தல் அளவைகள் பயன்பாட்டிலிருந்தன. அன்று நெல்லைக் கொண்டு அளவிட்டனர். இன்று மீட்டர் ஆகிவிட்டது. 8 நெல் ஓர் அங்குலம் எனக் கணக்கிடப்பட்டது. கணக்கிடுவர் ‘கணக்கர்’ என்றழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நாழிகை கொண்டு நேரத்தை அளவிட்டனர். அந்த நாழிகையில் தண்ணீர் வைத்து அதிலிருந்து வடியும் துளியைக் கொண்டு கணக்கிட்டனர்.

சுழி, கண்ணம், பூஜ்யம், என இன்று நாம் வழங்குவதைப் பாடல் ‘பாழ்’ (பரிபாடல் 3வது வரி) என வழங்கும். ‘ஒன்பது என்பது ‘தொண்டு’ (மலைபடுகடாம் 21வது வரி) எனவும் குறிக்கப்படுகிறது.

கலைச்சொற்கள்

தொடக்கத்தில் பழந்தமிழில் காணப்பட்ட கலைச்சொற்கள் சிலச்சான்றாகத் தரப்பட்டன. அஹ்றை முழுமையாகத் திருடிக் தொகுத்து அகராதியாக்கும் பணி தமிழ்ப்பல்லைக்கழக தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இன்றைய நமது அறிவியல் கல்வி மேலை நாட்டு அறிவியல் கல்வி வழிபட்டது. கடன் வாங்கும் கல்வி ரஷ்யா, ஜெர்மனி, ஐப்பான், முதலிய நாடுகளில் அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள் சேர்ந்து அவர்தம் மொழிகளும் வளர்கின்றன. நமக்கு அத்தகைய சூழல் இல்லை. எனவே நாம் நமக்குத் தெரிந்த பழக்கமான

ஆங்கிலச்சொல்லை மையப்படுத்தித் தமிழில் கலைச்சொல் உருவாக்குகிறோம். கம்பியூட்டர் அறிமுகமான நிலையில் கலைச்சொல் தடுமூற்றும் ஏற்பட்டது. கணிப்பொறி உருவாகித் தடுமூற்றத்தையும் போக்கியது. தற்போது கணினி உருவாகி தடுமூற்றத்தையும் போக்கியது தற்போது கணினி தரப்படுத்தப்பட்ட சொல்லாயிற்று. தமிழகத்தை விடவும் சிங்கப்பூரிலும் மலேசியாவிலும் கணினிப் பயன்பாடு மிகுதி. எனவே அங்குள்ள தமிழ்கள் புதுப்புதுச் சொற்களை உருவாக்கிப் புழங்கி வருகின்றார்கள். Software, Hardware என்பன முறையே மென்பொருள், வண்பொருள் ஆயின் சொல்லின் உருவாக்கமும், நிலைபேறும் அதன் பயன்பாட்டை பொறுத்தே அமையும்.

நீரியல் அறிவு

நீர் மழையாக மண்ணிற்கு வருவதும் ஆவியாகி விண்ணிற்கு செல்வதுமான சுழற்சி நிகழக் கூடிய ஒன்றே. அவ்வியக்கம் இல்லையேல் மழை வளம் குறையும். வெப்பநிலை மிகும். கடலும் வற்றும் என்றும் மேலும் கடல் நீரே ஆவியாகி மழையாகப் பொழிகிறது என்பதை

‘நிறைகடல் முகந்துராய் நிறைந்து நீர் தனும்பும் தன்

பொறை தவிர்பு அசைவிட

(பரிபாடல் - 6 : 1-2)

வள்ளுவர் மழை பெப்யாவிடல் கடலும் வற்றும், உழவர்கள் விவசாய தொழிலை தவிர்ப்பார். உண்ண உணவு கிடைக்காமல் மக்கள் பசியால் வாடுவர், தாகமும் தீராது, பசும்புல்லும் துளிர்க்காது, தானம், தவம் நடைபெற வாய்ப்பில்லாமல் போகும். இதுபோன்ற நீண்டால் அடையும் நன்மைகளையும் அவலங்களையும் மக்களுக்கு

‘நீர் இன்று அமையாது உலகுள்ளின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு”

- குறள் 20

அதி : வான்சிறப்பு 15வது பக்கம்
உலகில் மழையே இல்லையென்றால்
ஒழுக்கமே கெடக்கூடும் என்ற நிலை
இருப்பதால், நீரின் இன்றியமையாமையை
உணாந்து செயல்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்’

(தமிழ் -பா-1)

என்கிறார் பாரதியார். அவ்வகையில் சிறப்பு
மிக்க காலத்தால் முத்த நம் தமிழ்
இலக்கியங்களில் அறிவியல் கருத்துக்கள்
கலந்திருப்பது உண்மைநம் இலக்கியங்களை
இலக்கியக் கண்கொண்டு படித்தால் இலக்கியம்
புலப்படும், அறிவியல் கண்கொண்டு பார்த்தால்
அறிவியல் தூண் புலப்படும். சங்க இலக்கியங்களில்
இலக்கியக் கருத்துகளோடு அறிவியல்
சார்ந்த கருத்துகளும் நிறைந்துள்ளன
என்பதை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை
அமைந்துள்ளது.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் இசைப் பாடல்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள்

லூ. ஜனார்த்தனன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்

முனைவர் வெங்கடேஷ் MA., Ph.D

உதவிப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்

முன்னுரை

நாட்டுப்புற பாடல்கள் கிராமங்களில் வசிக்கும் சாதாரண மக்கள் தங்களுக்கென்று வகுத்துக் கொண்ட ஒருவகை இசை வடிவமே நாட்டுப்புற பாடல்கள் ஆகும். எளிமையான சொற்கள், நடை, மெட்டு இப்பாடல்களில் இருப்பதை நாம் உணர முடிகிறது. நாட்டுப்புற பாடல்கள் வழியாக மக்களின் கற்பனை திறனையும், நகைச்சுவையையும், உள்ள உணர்ச்சிகளையும், நாம் அறியமுடிகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்று எளிமையான நடையில் அமைந்திருக்கும். நாட்டுப்புற பாடல்களை நாடோடி இசை, கிராமிய இசை, மண்ணிசை, மக்களிசை என்ப பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். நாட்டுப்புற பாடல்கள் பொழுதுபோக்கு, அறிவியல் சிந்தனைகள், விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள், அரசு நிகழ்வுகள், என பல நிலைகளில் மக்கள் வாழ்வியலோடு இணைந்துள்ளது. கதை சொல்வதற்கும், வாழ்வின் நிலையை எடுத்துரைப்பதற்கும், ஏற்ற தாழ்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும், தீண்டாமை களைவதற்கும், பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும், மாணவர்களுக்கு பள்ளிப் பாடங்களை நினைவில் கொள்வதற்கும் நாட்டுப்புற பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதன் தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே கல்வி அறிவு

போதபோதும் பல அறிவியல் சிந்தனைகளை நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வாயிலாக உணர்த்தியுள்ளான் என்பதை பல நூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

நாட்டுப்புற பாடல்கள்

நாட்டுப்புற பாடல்கள் குழந்தை பிறந்தது முதல், மனிதனின் மரணம் வரை பல வடிவங்களில் இயற்றப்பட்டு பாடப்பாடும் பாடல்களாகும். தாலாட்டு, துநிபாட்டு, கோமாளி பாட்டு, கும்மி பாட்டு, கோலாட்டப் பாட்டு, தொழில் பாட்டு, உழவுப் பாட்டு, நடவுப் பாட்டு, ஏற்றப் பாட்டு, தெம்மாங்கு பாட்டு, சுண்ணாம்பு இடிப்பார் பாட்டு, மழை பாட்டு, பிரார்த்தனைப் பாட்டு, பூசாரிப் பாட்டு, விழா பாட்டு, புராணப் பாட்டு, சிகிச்சைப் பாட்டு, சுகாதார கும்மி பாட்டு, ஒழுக்கப் பாட்டு, வேதாந்தப் பாட்டு, பழமொழிப் பாட்டு, இறை வணக்கப் பாட்டு, நலங்குப் பாட்டு, ஆரத்திப் பாட்டு, ஊஞ்சல் பாட்டு, மசக்கைப் பாட்டு, நோன்பு பாட்டு, சடங்கு பாட்டு, கரகாட்டப் பாட்டு, ஓயிலாட்டப் பாட்டு, ஒப்பாரிப் பாட்டு ஆகிய பாடல்கள் வாயிலாக அறிவியல் சிந்தனைகளை விதைக்கின்றனர்.

குழந்தைப் பிறந்தவுடன் தாலாட்டி ஆராரோ ஆரிரோ என்று தொடங்கி அப்பாலிலே உறவுகளையும், குடும்ப

குழலையும், நாட்டு நட்புகளையும் பாடுவதை தாலாட்டுப் பாடல் என்று அழைக்கிறோம். குறிப்பிட காலங்களில் பெண்கள் வளரும்போது நலங்குப் பாடல், ஆரத்திப் பாடல் என இல்லா நிகழ்வுகளில் பாடப்படுகிறது தாய்மார்களின் மசக்கைக் காலத்தில் மசக்கைப் பாடல் பாடப்படுகின்றன. ஓய்வுக் காலங்களில் மன உற்சாகத்திற்காக கேளிப் பாடல், காதல் பாடல், விடுகதை பாடல் பாடப்படுகிறது. இந்த விடுகதைப் பாடல்கள் வாயிலாக அறிவியல் சிந்தனை விதைக்கப்படுகின்றன.

விவசாய வேலைப் செய்யும் பொழுதும், நெசவு வேலை செய்யும் பொழுதும், களைப்பு நேரங்களிலும் மெட்டுக் கட்டி பயிர்வளம், உடை, நடவு, வேலை செய்யும் முறை, இவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி பாடல்கள் பாடுவார்கள்.

வில்லிசை

வில்லிசைக்கலை மக்கள் கேட்டு இன்புறுவதற்காக படைக்கப்பட்டதாகும். இக்கலை, உழைக்கும் உள்ளங்களின் களைப்பைப் போக்கும். மனிதமனம் இடறும்காலத்தில் உற்சாகமுட்டி நல்லுணர்ச்சியினைக் கூட்டி செம்மைப் படுத்துவது. வரலாற்றில் வாழ்ந்து மறைந்த சாதனைச் செம்மல்களின் சரித்திரத்தை வருங்காலம் அறிய வேண்டி, கட்டபொம்மன், தேசிங்குராசன், கான்சாகிப், அண்ணல் மகாத்மா காந்தி போன்ற பெருமான்களின் வரலாற்றினை மக்கள் அறியும் வகையில் சொல்லி மகிழ்வுட்டுவது வில்லிசை. மேலும், கிராம தெய்வங்கள் பற்றியும், தெய்வத்தின் திருநெறிகளையும் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் படிப்பறியாப் பாரமங்களுக்கும் வாழ்க்கைப்படிப்பினைத் தந்து அறிவு நெறிகளை அறியச் செய்யும் ஆற்றல்மிக்கது வில்லிசை. அண்டிவந்து நம்மை ஆண்ட வெள்ளை வந்தேறிகளை விரட்டுகின்ற

ஆற்றலை மண்டியிட்டு வாழ்ந்துவந்த நம் இனத்தாருக்குப் போராடும் ஆற்றலோடு, மனத்துணிவும், மாண்புடைத் தலைவர்களின் வீரவரலாறு உள்ளிட்ட தத்துவ விளக்கங்களைக் கூறி இம்மண்ணின் மைந்தருக்குச் சுதந்திர வேட்கை ஊட்டியது நம் வில்லிசைக்கலை.

கலைமாமணி கவிஞர் சுப்பு ஆறுமுகம் அவர்கள், பக்திநெறி, பண்புநெறி, தவநெறி கொண்டவர். “வில்லிசைவேந்தர்” என்ற உயரியப் பட்டத்திற்குரியவர். துழுரிய சொல்லிசையை வில்லிசையில் வைத்துச் சொற்போர் புரிபவர். “சொல்லுக்கு நக்கீரன், வில்லுக்கு விசயன்” என்பது போல் வில்லிசைக்குக் கவிஞர் சுப்பு ஆறுமுகம் என்பதே உலகத்து உண்மை. இவரது வில்லிசை, தமிழ்மண்ணில் மட்டுமின்றி பல்வேறு நாடுகளிலும் தமிழ்மண்ணின் வளமிக்கக் காவியங்கள், காப்பியங்கள், இலக்கியச்செல்வங்கள் மூலம் மயக்கும் சொல்லிசைக்கவிஞர் இவர்.

இவரது

**“துள்ளி துள்ளி ஒடுது
மெல்ல மெல்லப் பாடுது”**

என்ற மீண்ட சொர்க்கத்தில் வருகின்ற பாடலும்,

**“காலம் மாறிப் போச்சி
அகப்பைக் கணவன் கையிலாச்சி”**

என்ற என்.எஸ்.கே. பாடலும்,

**“மஞ்சள் கயிறு
தாலி மஞ்சள் கயிறு”**

என்று உனக்கும் வாழ்வு வரும் திரைப்படத்தில் மனோரமா பாடுகின்ற பாடலம் குறிப்பிடும் பாடல்களாகும்.

“எங்கும் சொந்தமில்லை எந்த ஊருமில்லை

பெறும் அன்புமில்லை புகழ் வீசச் செய்த பெருமையெல்லாம் திரு.நவீநீதக்கிருட்டினனுக்கும் அவரது அருமைத் துணைவியார் விசயலட்சுமி

என்ற பாடல் வரிகளில் நிலையாமை பற்றிக் கவிதையாகத் தொட்டு “கொடும் தீமை பொற்காலம் காண்பதில்லை” என்று நெஞ்சில் கவிதையால் அறைந்துச் சொன்னார். இவரை பின்பற்றி, பல வில்லிசைக் கலைஞர்களும், இவரின் வாரிசுகளும் வில்லிசைக் கலையை வளர்த்து வருகின்றனர். இவர்தம் பெருமையுணர்ந்து, நாட்டுப்புற நல்லிசையாம் வில்லிசையில் ஆய்வு செய்து, அதனை உலகமறியச் செய்திட வேண்டுமென்ற பேராவலில் அமெரிக்கநாட்டில் உள்ள பிலடெல்பியா மாநிலத்தில் உள்ள பல்கலைக்கழக மாணவரான திரு.ஏரிக் மில்ஸர் என்பவர், தமிழகம் வந்து வில்லிசை வேந்தரிடம் குருகுலக்கல்வியாக வில்லிசை பயின்று சென்றுள்ளார்.

இக்காலத்தில் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு வில்லிசையில் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு, அறிவியல் தொழில்நுட்பம் குறித்து கற்பித்து, இசை நிகழ்வுகள், போட்டிகள் ஏற்பாடு செய்து வருகின்றன. மேலும் இதில் ‘விருத்தம், கண்ணிகள், சிந்து, நையாண்டி, கும்மி’ புராணக்கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள், சமுதாயத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை இதில் கதைகளாக அமைத்துப் பாடப்படுகின்றன. இந்த வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் கூட உரையும் பாட்டுமாகச் சிறப்பாக நடத்தப்பெறுகின்றன.

(2) அறிவியல் சிந்தனை விதித்த நாட்டுப்புற பாடகர்கள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் செய்து பல்வேறு கலைஞர்களை உருவாக்கி, நாட்டுப்புறக்கலை மறைந்து போகும் நேரத்தில் அதனைத் தேடிப்பிடித்து மீண்டும் தமிழகத்து மண்ணிலேயே வாசம்

வீசச் செய்த பெருமையெல்லாம் திரு.நவீநீதக்கிருட்டினனுக்கும் அவரது அருமைத் துணைவியார் விசயலட்சுமி நவீநீதக்கிருட்டினனுக்கும் சேரும். கல்லூரிப் பேராசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வரும் இவ்வினிய இசைத் தம்பதியின் நாட்டுப்புறக் கலைக்குத் தம்மை ஆட்பட்டுத்திக் கொண்டு, தம்மோடு பலரையும் சேர்த்துக் கொண்டு, தமிழகத்து இசை மேடைகளில் வலம் வந்துள்ளனர். இவர்களின் பல பாடல்கள் அறிவியல் சிந்தனையும், நகைச்சுவை சிந்தனையும், நாட்டுப்புற சூழலையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டுப்புற நல்லிசையாளர் மறைந்த முனைவர். கே.ஏ. குணசேகரன் இன்று மேடைதோறும் முழுங்கப்படுகின்ற பெரும்பான்மையானப் பாடல்கள் பலவும் இவின் சிந்தனை பிரசுவித்தவை ஆகும். முனைவர் பட்பம் பெற்று நாட்டுப்புறக் கலைத்துறைக்குப் பாடுப்படுள்ளார். தன் குழுவினருடன் தமிழ்நாட்டுக் கலையை வெளிநாட்டுக்கு கொண்டு சென்று மனித இதயங்களைத் தமிழ்சையால் குளிவித்துள்ளார். இவரது பாடல்களான “அன்புள்ளம் கொண்ட அம்மாவுக்கு”, “ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி” இதுபோன்ற நாற்றுக்கணக்கான அறிவியல் சிந்தனை பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.

இவருடைய நாட்டுப்புறக் கலையின் சிறப்புக்குரிய இத்தகுப் பாடல்களைப் பாடிப்பரவச மூட்டும் கலைஞர்களுள் பெருமைக்குரியவர்கள் கொல்லங்குடி கருப்பாயி, பரவை முனியம்மா, சிவகங்கை கோட்டைச்சாமி, திருமயம் ஆறுமுகம், கந்தர்வக்கோட்டை முருகைய்யா, திருபுவனம் அம்பலவாணன், முனைவர்கள் குமுருகேசன், கோவிந்தசாமி மற்றும் தஞ்சை சின்னபோன்னுக்குமார், புதுகை மாரியம்மாள்,

புதுகை சத்தியபாலன் கலைச்செல்வி, வளப்பக்குடி வீரசங்கர் ஆகியோர் பல மேடைகளில் விழிப்புணர்வு பாடல்கள், அறிவியல் சிந்தனைவூட்டும் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர்.

பரவை முனியம்மா அவர்கள் பாடிய “நாடு சும்மா கிடந்தாலும் கிடக்கும், பாழும் நாகரீகம் ஓடிவந்து கெடுக்கும்” இந்த பாலில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் என்னென்ன தீமை நிகழ்ந்தது என்பதை விளக்கமாக பாடி அனைவரையும் கவர்ந்துள்ளார்.

முகவை இராசமாணிக்கம் அவர்கள் தாய்திருநாட்டின் வளர்ச்சியிலும் நாட்டுப்புற மக்களின் மேன்மையிலும் பெரும் பற்று கொண்டவர். இவரது பாடல்களான,

“நல்ல தமிழ் வளர வழி யொன்று சொல்லுபாப்பா
அடிமைத்தளை யழியச் சொல்லுபாப்பா
ஆருயிர் தியாகம் செய்யச் சொல்லுபாப்பா”

என்று தமிழ் வளரவும் அடிமைத்தனம் ஓழிந்து நாடு செழிக்கவும் வளரும் உள்ளங்களை வழிதேடச் சொன்னார்.

“தரிசு நிலம் யாவையும் உழுதுநல் வயலாக்கி
காடாய்கிடந்ததை திருத்தியே சீராக்கி
வானத்து மழை நீரை எவர் தடுத்தாலும் பாய்ந்தோடச் செய்குவோம் குடியோங்கச் செய்குவோம்” (3)

என்று வேளாண்மைச் செழிக்க தரிசுநில மேம்பாட்டை உணர்த்தி மக்கள் மகிழ வழிகாணும் திட்டத்தை அரசுக்கு அன்றே சொன்ன கவிஞர் முகவை இராசமாணிக்கம்.

இவர் நாட்டுப்புற இசையின் மீது கொண்ட மாறாக்காதலால் நாட்டுப்புறக் கலையை ஆய்வு செய்து காற்றில் கலந்த கவிதை எனும் அரியதொரு நூலை இலக்கியத்துறைக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

முனைவர் பு'பனம் குப்புசாமி அவர்கள் திருமறைக்காடு என்றழைக்கப்பட்ட வேதாரண்யம் என்ற நல்லூரருகில் உள்ள பு'புவனம் எனும் அழகிய சிற்றூரில் பிறந்து, உலகம் அறிந்த நாட்டுப்புற பாடக் குப்புசாமி அவர்கள் உலக மேடைகளைல்லாம் நாட்டுப்புற இசைக்கலை எனும் மலர்ப் படுக்கையினை விரித்து மென்மையூட்டும் சுகந்தத்தினைத் தமிழ் மண்ணுக்கு வீச்சு செய்து வருபவர். இவரது அருமைத் துணைவியார் திருமதி அனிதா குப்புசாமி. இத்தம்பதியினர் தமிழிசை மேடைக்குச் சிறப்பூட்டும் நல்லிசைத் தம்பதியினர். இவர்கள் காதல் பாடல்கள், விவசாயப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள், கேளிப் பாடல்கள், போன்ற பல பாடல்கள் பாடிவருகின்றனர்.

“நான் மட்டும் குடிக்கிறேனு நெனைக்காதுடி பொண்ணு இது நாலு முனு தலைமுறையா நடக்குத்து கண்ணு” என்ற பாலின் வாயிலாக போதை பழக்கத்தினை குறித்த அறிவியல் சிந்தனையை மக்களுக்கு விளக்கியுள்ளார். புதுவை கலைமாமனி சித்தன் ஜெயழூர்த்தி, வேல்முருகன், அந்தோணி, ஆக்காட்டி அறுமுகம் இவர்களை போன்று பல நாட்டுப்புற பாடக்கள் பாடல்களின் வாயிலாக அறிவியல் சிந்தனையை மக்களிடம் வளர்க்கின்றனர்.

நாட்டுப்புற பாடல்களின் இன்றைய நிலை நாட்டுப்புற பாடல்களை இக்காலத்தில் பெரும்பாலானோர் கிராமிய இசை என்று அழைக்கின்றனர். அதற்கு பல மெட்டுக்களை வரைப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் முக்கியமானவையாக ஆனந்த களிப்பு, சிந்து, ஓடம் அல்லது கப்பல், ஸாவணி முதலியவையாகும். இதில் சிந்து பல வகைப்படும்:

காவடிச்சிந்து மெட்டில் மகாகவி சுப்பிரமணியப் பாரதியார் பல அறிவியல்

சிந்தனைகளையும், விடுதலை உணர்வுகளையும், பெண் அடிமைத் தனத்தையும் எடுத்து பாடியுள்ளார்.

வண்ணஷ்சிந்து, நூண்ணிஷ்சிந்து, வழிநடைச்சிந்து ஆகியவைகள் இசைக் கச்சேரிகளில் பாடப்படுகின்றது. சில மெட்டுக்கள் மூன்று அல்லது நான்கு சுவரங்களிலேயே அமைத்து அக்காலத்தில் பாடினார்கள். இக்காலத்தில் பல இசைக்கருவிகளை ஒன்றுப்படுத்தி சுருதி ஞானத்தோடு பாடுகின்றனர்.

ஆனந்த பைரவி, நாதநாமக்கிரியை, நீலாம்பி, புன்னாக வராளி, குறிஞ்சி, நவஹ்ராஜி, சிந்துபைரவி, சிவரஞ்சனி, ஹரிகாம்போஜி, சுப பந்துவராளி போன்ற இராகங்களில் கவிஞர்கள் மெட்டு எழுதி பாடகர்கள் பாடுகின்றனர்.

பக்தி பாடல்கள், திரைப்பட பாடல்கள், மேடை நிகழ்வுகள் என பல்வேறு நிலைகளில் நாட்டுப்புற பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறக் கலை வடிவங்கள் தோன்றி சமர் 5000 ஆண்டுகளாக நமது உலகெங்கிலும்

வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராமிய ஆல்களில் மிகவும் சிற்பாக இடம்பெறுவது 'தெருகூத்து (வீதி நாடகம்), பாவைக்கூத்து (பொம்மலாட்டம்), தோற்பாவைக் கூத்து (நிழலாட்டம்), கணியான் கூத்து (மகுட ஆட்டம்), கழைக்கூத்து (ஆரியக்கூத்து), குடக்கூத்து (கரகாட்டம்), ஆகிய நடனம் மற்றும் நாட்டுப்புற பாடல்கள் வாயிலாக அறிவியல் சிந்தனையையும், விழிப்புணர்வையும் வரலாற்று செய்திகளையும் நாம் அறிய முடிகிறது. சிறந்த நாட்டுப்புற கலை மறையாமல் பாதுகாப்பது நம் அனைவரின் கடமையென உணர்வது நன்று.

அடிக்குறிப்பு

1. ஜயாற்று நதிக்கரையில், த.நா. மதிவாணன், ப.113, ஜீன் 2003.
2. இந்திய இசைக்கருவூலம், டாக்டர் கே.ஏ.பக்கிரிசாமிபாரதி, எம்.ஏ., எம்.பி.எல்., பிஎச்.டி., பக்.677, ஆகஸ்ட் 2002
3. ஜயாற்று நதிக்கரையில், த.நா. மதிவாணன், ப.102, ஜீன் 2003.

முகிலை ராசபாண்டியனின் தேரிமணல் நாவலில் காணலாகும் கோவில் அமைப்பும், வழிபாட்டு முறைகளும்

டெ. கிரேஸ் புஸ்பா ஜீலியட்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
பதிவு எண்-22213114022019

மார்த்தாண்டம் நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் செ. செல்வக்குமார்
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி
மனோன்மணியம் சுந்தரனார்பல்கலைக் கழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

முகிலை ராச பாண்டியனின் தேரிமணல் நாவலில் உள்ள மக்களின் வாழ்வியல் முறையில் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும், கோவில் அமைப்புகளும் மற்றும் இரு மதங்கள் கொண்ட மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளும், அந்த கோவில்களின் அமைப்புகளும் மற்றும் கிறிஸ்தவ இந்து மதங்கள் கொண்ட மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆராய்வது இந்த கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மன்னுரை

முகிலை ராச பாண்டியன் தன்னுடைய தேரிமணல் நாவலில் உள்ள மக்களின் வாழ்வு முறையை மட்டும் அல்லது அம்மக்களிடையே உள்ள தெய்வ பந்தியையும், அங்கு உள்ள கோவில் அமைப்புகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும், கொடியேற்ற நிகழ்வு, குருக்கள் பூஜைகள், கோவில் அலங்கார முறைகள், திருவிழா, திருமண இறை வழிபாட்டு முறைகள் பற்றியும், இந்த நாவல் மூலம் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

கோவில்

“கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது முதுமொழி இக்குறுத்திற்கேற்ப ஒவ்வொரு ஊரம் ஒன்றேனும் பலவேனும் கோவில்களை தன்னகத்தே கொண்டு நிகழ்கின்றன. அவை வெறும் வழிபாட்டு தலங்களாக மட்டுமின்றி சமூக பண்பாட்டு

கேந்திரமாக விளங்குகின்றன. சமகால தமிழில் வழிப்பாட்டிடம் என்பதைக் குறிக்க கோவில் என்ற சொல்லை பயன்படுத்துகின்றனர். கோவில் என்பது இந்துக்கள் ஆலயம் என்றும் தேவாலயம் என்பது கிறிஸ்தவர்கள் வணங்கும் இடமாகவும் குறிக்கப்படுகிறது.

மக்கள் வாழ்க்கையில் இறைவழிபாடு இன்றியமையாதது ஆகும். குறைகள் நீக்கவும், தேவைகளை வேண்டவும் கோவிலை மக்கள் பயன்படுத்துவார். ஒவ்வொருவரும் தெய்வத்தோடு தொடர்பு கொண்டு வாழ வேண்டும் என்பதே வழிபாட்டின் நோக்கமாகும். என்பார். மரங்களின் அடியில் வணங்கப்பட்ட தெய்வங்களுக்கு காலப்போக்கில் சிறு சிறு கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. பண்டைய காலந்தொட்டே தமிழரிடம் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் பல இருந்ததை இலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாம்.

தேரிமணல் நாவலில் காணலாகும் கிறிஸ்தவ கோவில் அமைப்பு

முன்னால் மூன்று ஊசிக் கோபுரங்கள் பின்னால் பெரிய மணியுடன் கூடிய மணிக்கோபுரம் இடையில் ஒட்டுக்கூரை வேய்ந்த பெரிய மண்டபம் பக்கத்தில் பாதிரியார் தங்குவதற்கு பலிப்பீட்ப பையன்கள் தங்குவதற்றும் வசதியான வீடுகள் இருந்தன. ஊரின் கிழக்கே குருசுடி இருந்தது. அதில் மிககேல் தூதர் பெரிய ஈட்டியுடன் பிசாகுகளை கொன்று கொண்டிருக்கும் காட்சி இருந்தது. கோவிலின் உள்ளே இருக்கும் மேடையில் பூசைக்குரிய ஏற்பாடுகளை பலிப்பீட்ப பையன்கள் செய்வார்கள் திராட்சை ரசப் பாத்திரமும் அருகே இருக்கும். பலிப்பீட மேடையில் பூக்கள் தூவப்பட்டிருக்கும் மெழுகுதிரி ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அருகில் திருச்சிலுவையில் இயேசு பாடுபட்ட உருவச்சிலை இருக்கும் சங்கிலியுடன் இணைக்கப்பட்ட தூபக்காலும் தீர்த்தம் செய்யும் பன்னீர் செம்பும் புனித பைபிள் ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கும்

மண்டைக்காட்டு அம்மன் கோவிலின் அமைப்பு

அதிகாலையில் பூஜை நடக்கும் மேளமும், நாதஸ்வரமும் ஒலிக்கும். மணிச்சத்தமும் அதோன்டு சேர்ந்து அலங்காரம் எதுவும் இல்லை என்றாலும் அந்த ஜந்து முக அம்மன் ஜோலித்துக் கொண்டிருந்தாள். சாம்பிராணி புகை, மேல்நோக்கி எழுந்து அந்தப் பதினைந்து அடி உயரச் சிலையின் முகத்தை மறைந்தது. வடக்குப் பார்த்த அந்த முகம் சாம்பிராணிப் புகையில் அதிகாலைச் சூரியனாய் ஒளிந்தது. கற்பூரத் தட்டில் கற்பூரத்தை ஏற்றி அம்மனின் முகத்தின் அருகே கொண்டு போனார் குருக்கள். செம்மை கலந்து தோன்றியது. நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் மண்டைக்காட்டம்மா என்று கூரல் எழுப்புவார்கள். யாரும் தரையில் நிற்பது போல் தோன்றியது. கோயிலின் முன்பகுதியில் இருந்த இரண்டு குத்து விளக்குகளிலும் எல்லா முகங்களிலும் எரிந்து கொண்டு இருந்தன. கண்ணை பறிக்கும் ஒளியுடன்

குருக்கள் முன்பை விட முகத்தில் செம்மை கலந்து தோன்றியது. நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் “மண்டைக்காட்டம்மா” என்று குரல் எழுப்பினார்கள்.. கோயிலும் கோயில் சூழ்ந்த பகுதிகளும் பூமியில் தனித்த ஒரு பகுதியாக அந்தரத்தில் இருப்பது போல் தோன்றியது. கோயிலின் முன் பகுதியில் இருந்த இரண்டு குத்துவிளக்குகளின் எல்லா முகங்களும் எரிந்து கொண்டிருந்தன. கண்ணைப் பறிக்கும் ஒளியுடன் எரிந்து கொண்டிருந்த வண்ண விளக்குகளுடன் கண்ணூக்குத் தெரிந்து எரிந்து கொண்டிருந்த குத்துவிளக்கின் வெளிச்சமும் சேர்ந்து கொண்டதால் ஒளிமயமான உலகில் நிற்பது போல் தோன்றியது. அம்மனின் அருள் வேண்டி நிற்கும் பக்தர்களுக்கு அம்மன் அருள் புரியட்டும் என்று மனதுக்குள் வேண்டியபடி கற்பூரத்தட்டை ஒவ்வொரிடாக காட்டினார். சின்ன குருக்கள் விபூதித் தட்டை வைத்துக் கொண்டு எல்லோருக்கும் திருநீற்று கொடுத்தார்.

அதிகாலை ஜந்துமணிக்கு பூஜை நடக்கும் மேளமும், நாதஸ்வரமும் உச்சத்தில் ஒலிக்கும். மணிச் சத்தமும் அதோடு சேர்ந்து ஒலிக்கும். ஜந்து முக அம்மன் பதினைந்து அடி உயரச் சிலை சாம்பிராணிப் புகையில் அதிகாலை சூரியனாய் ஒளிந்தது. கற்பூரத்தட்டில் கற்பூரத்தை ஏற்றி அம்மனின் முகத்தின் அருகே கொண்டு போனார் குருக்கள். செம்மை கலந்து தோன்றியது. நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் மண்டைக்காட்டம்மா என்று கூரல் எழுப்புவார்கள். யாரும் தரையில் நிற்பது போல் தோன்றியது. கோயிலின் முன்பகுதியில் இருந்த இரண்டு குத்து விளக்குகளிலும் எல்லா முகங்களிலும் எரிந்து கொண்டு இருந்தன. கண்ணை பறிக்கும் ஒளியுடன்

எரிந்து கொண்டு இருந்த வன்ன விளக்குகளுடன் கண்ணுக்கு தெரிந்து எரிந்து கொண்டிருந்த குத்து விளக்கின் வெளிச்சமும் சேர்ந்து கொண்டதால் ஒன்மயமான உலகில் நிற்பது போல் தோன்றியது. கோயிலும் கோயில் குழந்தபகுதிகளும் பூமியில் தனித்த ஒரு பகுதியாக அந்தரத்தில் இருப்பது போல் தோன்றியது. அம்மனின் அருள் வேண்டி நிற்கும் பக்தர்களுக்கு அம்மன் அருள் புரியட்டும் என்று மனதுக்குள் வேண்டியபடி கற்புரத்தட்டை ஒவ்வொரிடமாக காட்டினார். சின்ன குருக்கள் விபூதித் தட்டை வைத்து கொண்டு எல்லோருக்கும் திருநீற்று கொடுத்தார்.

வழிபாடு

இறைவன் மீது நம்பிக்கை மக்கள் கொண்டுள்ளனர். அந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக வழிபாட்டினை நடத்துகின்றனர். வழிபாட்டினை நடத்துகின்றனர். வழிபாட்டினை நடத்துக்கு ஒன்றை பின்பற்றுதல் என்று பொருள். உலக மக்கள் போற்றி புகழுமாறு நல்லதைப் பின்பற்றி வாழ சில நந்தமைகளை வரன் முறையாக செய்து கொள்ளும் பயிற்சியே வழிபாடு ஆகும். அன்றாடம் நாம் கொள்ளும் கடமைகளின் நல்ல தொடக்கமாக அமைவது தான் வழிபாடு என்றாலும் அது பொருத்தம்.

கிணற்று நீரை அப்படியே பெற்று விட முடியாது. கயிறு வாழி, முதலியவற்றால் நீரை பெறுவது போல் இறையருளை இறை வழிபாடு முறையினால் பெற வேண்டும் என்பது விதிமுறையாம் அவ்வழிபாட்டில் பூசை முற முதலிடம் பெற்றுள்ளது. இந்த பூசையின் தொடக்கமே அபிடேகம். அபிடேகத்திற்கு இன்றியமையாதது துய்மையான நீர் சாதாரண காலங்களில் அல்லாமல் விழாக்காலங்களில் புண்ணிய நதிகளிலோ

அஸ்து கடலிலிருந்து நீர் கொண்டு வரப்படும். ஓவ்வொர வருடம் இறைவனுக்கு உகந்த நாளை தேர்வு செய்து வழிபடுவர் எல்லா கோவிலில் கொடியேற்றுவது முதல் திருவிழாவாகும். துணிகொடியினை பூசைகள் செய்து கொடிமரத்தின் உச்சியில் ஏற்றுவர். இந்த கொடி மரத்திற்குப் பத்து நாள் திருவிழாவில் ஒவ்வொர்ரு நாளும் இருவேளைகளில் பூசை நடைபெறும் அபிடேக ஆராதனையும் நடைபெறும். இவ்வாறு வழிபாடு முறைகள் காணப்படுப்படுகிறது.

வழிபாடு பூஜை

வழிபாடு என்பதும் பூசை என்பதும் அருச்சனை என்பதும் ஒன்றேயாகும். ஓவ்வொரு சபத்தினரும் தம் தம் ஆலயத்தில் தங்களுடைய சமயக் கொள்கைக்கு ஏற்ப வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வழிபடுதல் அல்லது வழிப்பாட என்பது இறை நெறியில் ஒழுகுதல் எனப் பொருள்படுகிறது. இறைநெறியானது அன்பு, அறிவு, அருள், இரக்கம் என்னும் நான்கின்றியாக வருவது ஆகும். இறைவன் அன்பு வழங்கொண்டவன் கருணை கடலானவன். கருணையாவது இரக்கமாகும் இந்த நாற் பண்பின்படியாக ஒழுகும் ஒழுக்கமே இறையொழுக்கம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நெறியில் வழிபடுதல் சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

வழிபாட்டு முறைகள்

கவலை உள்ளவர்களும் இல்லாதவர்களும் மிக்கேல் சிலையின் கீழே மெழுகுத் திரிகளை ஏற்றி வணங்குவார்கள். மக்கள் தரையில் முழங்கால் பாடியிட்டும் பெண்கள் தலையில் முக்காட்டு போட்டு வணங்குவார்கள். பாதிரியா வந்து திருப்பலியை தொடங்குவார். அவரது உடல் முழுவதும் ஒரு வெள்ளை அங்கி முடியிருக்கும். இடைப்பகுதியில் குஞ்சத்துடன்

கடிய கறுப்பு கயிற்றை கட்டியிருப்பார். கழுத்துப் பகுதியில் நேரியல் போன்ற துண்டு ஒன்று தொங்கும். ஜெபம் தொடங்கும் போது எல்லோரும் முழங்காலில் நிற்பார்கள்.

பிதா சுதன் பரிசுத்த ஆவியின் பெயராலே என்று பாதிரியார் நெஞ்சில் சிலுவை குறியிட்டுக் கூறும் போது அங்கு உள்ளவர்கள் அனைவருமே ஆமென் என்பார்கள்.

நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் அருளும், கடவுளின் அன்பும் பரிசுத்த ஆவியின் நட்புவும் உங்கள் அனைவரோடும் இருப்பதாக என்று பாதிரியார் கூறுவார். உம்மோடும் இந்பதாக என்று சொல்வார்கள். திருப்பலிக்கு ஒப்புக் கொடுக்க நாம் தகுதி பெறும் பொருட்டு நம் பாவங்களை ஏற்று மனம் வருந்துவோம் என்று பாதிரியார் கூறுவார்.

சிந்தனையாலும் செயலாலும், கடமையில் தவறியதாலும் பாவங்கள் செய்தோம். என் பாவமே, என் பாவமே ஆகையால் எப்போதும் கண்ணியான தூய மரியானையும் வானதூதர் புனிதர் அனைவரையும் இறைவனாகிய ஆண்டவரிடம் வேண்டிக் கொள்ள மன்றாடுகிறேன் என்று பாதிரியார் சொல்லும் போது எல்லோரும் ஒருமித்த குரலில் ஒப்புக் கொடுப்பார்கள்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம் மீது இருக்கம் வைத்து நம் பாவங்களை மன்னித்து நம்மை முடிவில்லா வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்வாராக என்று பாதிரியார் சொல்லியதும் எல்லோரும் ஆமென் என்பார்கள். திருப்பலி நிறைவு பெறும்.

திருவிழாக்கள்

தீனமும் வழிபாடுதலைக் காட்டலும் திருவிழாக் காலங்களில் வழிபாடுதல் பெருமகிழ்வைத் தரும்.

“தாங்கள் தொல்லைகளை மக்கள் மறக்க முயற்சி செய்த அந்நாட்களே திருவிழாக்கள் ஆகும்”

என்றார்.

ஜெயங்கொண்டார் அவர்கள், மேலும் “நான் வழிபாட்டின் குறைகளை நீக்கவும் வழிபடுவார்களுக்கு மகிழ்ச்சி விளைவிக்கவும் திருவிழாக்கள் கொண்டாடப் படுகின்றனர்” என்பது சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் கருத்தாகும்.

மண்டைக்காடு அம்மன் கோயில் கொடியேற்றம் நிகழ்வு

குருக்கள் குடத்தை எடுத்து தோளில் வைத்துக் கொண்டு “மண்டைக்காட்டம்மா சரணம்” குரல் ஓங்கி ஓலித்து குடத்தை தோளில் சுமந்து கடலில் இருங்கி அலையில் முங்கிக் குளித்த அவர் தனது வேட்டியை இறக்கிக் கொண்டு குடத்தை தலைக்கு முன்னால் தூக்கிப் பிடித்தப்படி மண்டைக் காட்டம்மா என்றார். அலை தெளிந்த ஞேத்தில் ஒரு குடம் தண்ணீர் பிடித்து தனது தோளில் வைத்தப்படி மண்டைக்காட்டம்மா என்றார். பின்னர் குடத்தில் உள்ள தண்ணீரை கோயிலின் நான்கு பக்கமும் தெளித்தார். பின்பு பெட்டிக்குள் இருக்கும் வெள்ளைத் துணியையும் கயிற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து கொடியேற்றுவார். இவைத்தான் மண்டைக்காட்டு அம்மன் கொடியேற்ற நிகழ்வுகள்.

மகா பூஜை என்படும் வலிய படுக்கை பூஜை

ஆழாம் கொடை அன்று வலிய படுக்கை பூஜை நடக்கும். வலிய படுக்கையின் முதல் கட்டமாக பெரிய வாழை இலைகளை வட்டமாக வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், வாழைப்பழம், மாதுளைப்பழம், மற்றும் கற்கண்டு, பொரி, அவல், பூ, மா, பலா முதலியவற்றை வரிசையாக அடுக்கி கோபுரம் போல் அடுக்கி நடுப்பகுதியில் பலவகையான பூக்களை போட்டு பின்பு குருத்தோலைகளை செருகி அழகுபடுத்தி அதன் மேல் பூக்களை வரிசையாக உச்சியிலிருந்து நான்கு புறமும் தொங்கவிடுவார்கள். இவ்வளவு பெரிய படுக்கை அம்மன் முன் படைப்பார்கள். இந்த வலிய படுக்கைப் பூசையைப் பார்ப்பதற்காகவே ஆயிரக்கணக்கோர் கூடிவருவார்கள்.

8-ஆம் கொடை

இரவு எட்டரை மணிக்கு பூஜைக்காக கூட்டம் நெருங்கி கொண்டிருக்கும். அம்மனை அலங்காரம் செய்து கொண்டிருப்பார் குருக்கள். குருக்களில் ஒருவர் மணியை ஒலித்தார். மேளக்காரர்கள் மேளத்தை உச்சத்தில் அடித்தார்கள். இந்த ஒலிகளுக்கிடையே மண்டைக்காட்டம்மா சரணம் என்கிற சரண ஒலியும் ஒலிக்கும்.

புற்றில் தோன்றிய அம்மன் உருவம்

புற்றில் தோன்றிய அம்மன் உருவம் முழுவதும் சந்தனக் காப்புப் பூசப்பட்டிருக்கும் அதற்கு முன்னால் இருந்த அம்மனின் வெள்ளிச் சிலையில் அணிகலன்களும், மாலைகளும் அழகு செய்தனர்.

உன்பதாம் திருவிழா

ஆயிரத்து ஒரு கண்களை கொண்ட தீவெட்டி வலம் வரும் நாள் ஒன்பதாம் திருவிழா.

இதை பார்ப்பதற்காகவே பலரும் வருவார்கள். அம்மனை பல்லாக்கில் வைத்து பின்பு அதன் அருகே ஆயிரம் கண்ணுடைய தீவெட்டி கொஞ்சத்தப்பட்டது. அங்கு அலங்காரம் செய்யப்பட மின்சார விளக்கு வெளிச்சத்தையும் தாண்டி தீவெட்டி ஒளி வீசியது. எல்லா பந்தங்களும் ஒரே நேரத்தில் எரிந்ததை பார்ப்பது கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். பல்லக்கு முன்னும் பின்னும் நாற்றுக்கணக்கானோர் நடந்து போவார்கள்.

ஒடுக்கு திருவிழா

மண்டைக்காட்டு அம்மன் கோயில் திருவிழா பத்து நாட்கள் நடைபெறும். பத்தாம் நாள் நள்ளிரவு 12 மணிக்கு பூஜை நடக்கும். பலவகை நைவேத்தியங்களை அம்மனுக்கு ஊட்டும் நிகழ்வுதான் இந்த ஒடுக்கு பூஜை. இந்த ஒடுக்கு பூஜையுடன் திருவிழா நிறைவு பெறும்.

திருமணத்தில் இறை வழிபாட்டு முறை விக்டருக்கும், விக்டேரியாவுக்கும் திருமணச் சடங்குகளை சூசை பாதிரியார் தொடங்கினார். “அன்புமிக்க மனமக்களே! திருச்சபையின் திருப்பணியாளர் முன்பாகவும் இத்திருக்கூட்டத்தின் முன்னிலையிலும் உங்கள் அன்பை நம் ஆண்டவர் முத்திரிரையிட்டுக் காத்தருந்மாறு இங்கு வந்திருக்கின்றீர்கள் உங்கள் அன்பைக் கிறிஸ்து நிறைவாக ஆஸீஷன்பாராக. ஏற்கனவே அவர் உங்களைப் புனித ஞாஸ்நானத்தால் அர்ச்சித்துள்ளார். இப்போதும் மற்றொரு திருவருள் சாதனத்தின் வழியாக உங்களுக்கு அருள்வளம் ஈர்ந்து நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் என்னும் பிரமாணிக்கமாயிருக்கவும் திருமணத்தின் ஏனைய கடமைகளை ஏற்று நிறைவேற்றியவும் உங்களுக்கு ஆற்றல் அளிக்கிறார். எனவே உங்கள் கருத்தை அறிந்து கொள்ள

திருச்சபையின் முன்னிலையில் உங்களை கேட்கிறேன் என்றார் பாதிரியார்.

விக்டர்-விக்டோரியா நீங்கள் இருவரும் முழு மனச்சதந்திரத்து திருமணம் செய்து கொள்ள எவ்வித வற்புறுத்தலுமின்றி இங்கு வந்தோகளா? என்று மணமக்களை பார்த்துக் கேட்டார் பாதிரியார். அதற்கு “வந்திருக் கிண்ணோம்” என்று இருவரும் ஒருமித்த குரலில் பதில் சொன்னார்கள்.

நீங்கள் மனவாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றி வாழ்நாளெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கவும் மதிக்கவும் தயாராக இருக்கின்றோகளா? தயாராய் இருக்கின்றோம்

இறைவன் உங்களுக்கு அருளும் மக்களை நீங்கள் அன்புடன் ஏற்று கிறிஸ்துவின் போதனைக்கும் திருச்சபையின் சட்டத்திற்கும் ஏற்றபடி வளர்ப்போகளா? வளர்ப்போம்

நீங்கள் திருமண ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள விரும்புவதால் உங்கள் வலது கைகளைச் சேர்த்துப் பிடியுங்கள். இறைவன் திருமன் திருச்சபையின் முன்னிலையில் உங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவியுங்கள்

பாதிரியாருக்கு முன்பாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துடி கீழே வல்பக்கமும் இப்பக்கமும் நின்று விக்டரும் விக்டோரியாவும் வலது கைகளைப் பிடித்தார்கள்.

விக்டர் என்னும் நான் விக்டோரியா என்னும் உன்னை என் மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் உடல் நலத்திலும் நோயிலும் நான் உங்குப் பிரமாணிக்கமாயிருந்து என் வாழ்நாளெல்லாம் உன்னை நேசிக்கவும் மதிக்கவும் வாக்களிக்கிறேன். என்று தனது உறுதிமொழியை அருகிலிருந்தவர் சொல்லச் சொல்ல விக்டர் சொன்னான்.

விக்டோரியா என்னும் நான் விக்டர் என்னும் உங்களை என் கணவராக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்பத்திலும், துன்பத்திலும் உடல் நலத்திலும் நோயிலும் நான் உங்களுக்குப்

பிரமாணிக்கமாயிருந்து என் வாழ்நாளெல்லாம் உங்களை நேசிக்கவும் மதிக்கவும் வாக்களிக்கிறேன் என்ற விக்டோரியாவின் குரலில் ஏதோ ஒரு பயம் தெரிந்தது.

திருச்சபையின் முன்னிலையில் நீங்கள் தெரிவித்து இந்தச் சம்மதத்தை ஆண்டவர் கனிவுடன் உறுதிப்படுத்தி தம் ஆசியை உங்கள் மீது நிறைவாய்ப் போழிந் தருள்வாராக. இறைவன் இணைத்தை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கட்டும் என்று பாதிரியார் வாழ்த்தினார்.

அந்தக் கேவாலயத்தில் நின்று கொண்டிருந்த அனைவரும் ஆமென் என்று தங்கள் ஏற்பைத் தெரிவித்தார்கள்.

அதுவரை இணைந்திருந்த கைகளின் மேல் பாதிரியார் பன்னீரைத் தெளித்தார்.

அப்போது விக்டரின் சித்தப்பா, தாலியை எடுத்துப் பலிபீட்த்தின் மேல் வைத்தார். அந்தக் தாலியைத் தனது கையில் எடுத்த பாதிரியார், ஆண்டவரே உம் அடியார் இவ்களையும் இவ்களது அன்பையும் ஆசீவதித்துப் புனிதப்படுத்தி அருளும். இந்த மாங்கலியம் இவ்களுக்குப் பிரமாணிக்கத்தின் அடையாளமாய் அமைத்து ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பையும் நினைவுட்ட வேண்டுமென்று எங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து வழியாக உம்மை மன்றாடுகிறோம். என்று பிரார்த்தித்து அந்தக் தாலியின் மீது தீர்த்தத்தைத் தெளித்தார். அந்தக் தாலியை விக்டரின் கையில் கொடுத்தார்.

விக்டராகிய நான் என் அன்புக்கும் பிரமாணிக்கத்திற்கும் அடையாளமாக இந்தக் திருமாங்கலியத்தைப் பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவியின் பெயராலே அணிவிக்கிறேன் என்று சொன்னான்.

பக்கத்தில் நின்றவர்கள் விக்டோரியா வையும் சொல்லச் சொன்னார்கள். பலிபீட்ச் சிறுவர்களாகிய ஆல்டர் பாய்ஸ் சொல்லச்

சொல்ல என் அண்புக்கும் பிரமாணிக்கக்கூடிற்கும் அடையாளமாக இந்தத் திருமாங்கலியத்தைப் பிதா சுதன் பரிசுத்த ஆவியின் பெயராலே அணிந்த கொள்கிறேன் என்றாள்.

விக்டர் தனது கையிலிருந்த தாலியை விக்டோரியாவின் கழுத்தில் அணிவித்தான். அதைச் சரியாக எடுத்து மார்புக்கு மேல் போட்டான். அப்போது தேவாலயத்தின் முன்னால் நின்ற மேளக்காரர்களும் பாண்டு வாத்தியக்காரர்களும் வேகமாக ஓலித்தார்கள். தேவாலயத்தில் நின்ற அனைவரும் கை தட்டினார்கள்.

விக்டர் தனது கழுத்தில் கிடந்த பூ மாலையை விக்டோரியாவின் கழுத்தில் அணிவித்தான். விக்டோரியா தனது கழுத்தில் கிடந்த மாலையை எடுத்து விக்டரின் கழுத்தில் அணிவித்தாள்.

பலிபீட்த்திலிருந்த பைபிளை இருவரும் தொட்டு வணங்கினார்கள்.

முடிவுரை

இறைவன் இவ்வுலகில் தன்னை ஒரு உயர்வான நிலைக்கு ஆளாக்கிவிட்டான்

என்ற நிலையில் மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் இன்பங்களில் ஏற்பட்ட இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினால் இறைவன் தன் வாழ்நாளில் கடைசிவரை தனக்கு தீங்கு வராமல் காப்பாற்றுவான் என்ற எண்ணம் மக்களின் மனதில் எழுகின்றது. அந்த வழிபாட்டில் எழுந்தத வழிபாடும், திருவிழாவும் ஆகும். கீழ் மணக்குடி ஊரில் உள்ள கிறிஸ்தவ கோவில் வழிபாட்டு முறைகளையும் இரு மதங்களில் காணப்படும் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் முகிலை ராசபாண்டியன் தேரிமணல் நாவலின் மூலம் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்பு

1. தேரிமணல் - முகிலை ராச பாண்டியன்
2. கோயில் நடைமுறைகள்- அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.
3. ஜெயங்கொண்டான் - திருவிழாவாம் திருவிழா (ப.7)
4. கா.சப்பிரமணியப் பிள்ளை - தமிழர் சமயம் (ப.26)

புறநானூற்றில் அறிவியல் சிந்தனைகள்

முனைவர். சி.வி. சௌலா

உதவிப் பேராசிரியை தமிழ்த்துறை
விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்டீஸ்வரம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

புறநானூற்றில் அறிவியல் சார்ந்த பதிவுகள் செறிந்துள்ளன. இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறிவியல் செய்திகள் விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுக்கு உறுதுணையாகிறது. இவ்வறிவியல் உண்மைகளை புறநானூற்றில் உவமைகளாகப் புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். இன்றைய மக்கள் தம் வாழ்வில் மேம்படவும், வளம் பெறவும், சுதாக்கள் எய்தவும் உதவக்கூடியது அறிவியலாகும். புறநானூறு இன்றைய அறிவியல் சிந்தனைக்கு வித்தாக அமைந்து முறையான வளர்ச்சி நிலையினைப் பெற்றுள்ளது. மனிதனுடைய அறிவின் வளர்ச்சியால் படிப்படியாக பல அறிவியல் துறைகள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதை புறநானூற்றின் வழி அறிய முடிகிறது.

முன்னுரை

சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு நடத்தினர். ‘அறிவு அற்றும் காக்கும் கருவி’¹ என்று திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அறிவின் நுப்பான வளர்ச்சியே அறிவியலாகும். இலக்கியம் வெறும் இரசனைக்குரிய ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல் அனுபவமும், அறிவியலும் கலந்த படைப்பாகவும் காலத்தின் கண்ணாடியாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவியல் வாளர்ச்சியின் ஆணிவேராக பழந்தமிழர் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது என்பதை இலக்கியங்கள் நமக்குப் பறை சாற்றுகின்றன. புறநானூற்றில் பயின்று வந்துள்ள அறிவியல் சார்ந்த கருத்துகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

பஞ்ச பூதங்கள்

ஜம் பூதங்களான நிலையையும், வானையையும், காற்றையையும், நெருப்பையையும், நீரையும் உலகம் கொண்டுள்ளது என்பதை புறநானூற்றில் முரங்சியூர் முடி நாகராயர் குறிப்பிடுகின்றார்.

**“மண் திணிந்த நிலங்கும்
நிலம் ஏந்திய விசம்பும்**

**விசம்பு தைவரு வளியும்
வளித் தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஜம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போலப்”²**

(பூர்ம் : 2, 1-6)

இப்பாடலில் மண் செறிந்த நிலமும், நிலத்திலிருந்து ஆகாயமும், ஆகாயத் திலிருந்து காற்றும், காற்றிலிருந்து நெருப்பும், நெருப்பிலிருந்து நீரும் உண்டாயின என்ற அறிவியல் செய்திகளை அறிய முடிகிறது.

வானியல் நுண்ணாறிவு

**“செஞ் ஞாயிற்றச் செலவும்
அஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்பும்
பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளி தீரி தரு திசையும்
வறிது நிலையை காயமும், என்றிவை
சென்றாந்து அறிந்தார் போல என்றும்
இனைத்து என்போரும் உள்ளே”³**

(பூர்ம் 30: 1-7)

செஞ்ஞாயிற்றின் செலவும், அஞ்ஞாயிற்றின் இயக்கமும் இயக்கத்தால் சூழப்படும் மண்டிலமும், காற்றுச் செல்லும் திசையும்,

ஆதாரமின்றி நிற்கும் வானமும் ஆகிய இவற்றை அளந்து அறிந்தவர்களைப் போல நானும் இத்துணையளவை உடையவென்று எடுத்தங்களும் கல்வியறிவுவைப்போரும் இருந்தனர் என்ற அறிவியல் குறிப்பினை இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

வானவெளிப் பயணம்

இன்றைய காலகட்டத்தில் விமானிகளே இல்லாத விமானங்களை வானவெளியில் செலுத்த முடியும் என்ற அளவிற்கு விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இக்கருத்தினை,

**“வலவன் ஒவா வானவூர்தி
எய்துப”**

(புறம் 27 : 8, 9)

என்ற பாடலில் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் குறிப்பிடுகின்றார். சிறந்த அரச்சக்கள் விண்ணில் பாகனால் செலுத்தப்படாத தானே இயங்குகின்ற திறன் வாய்ந்த வானவூர்தியில் சென்றனர் என்ற குறிப்பின் வழி தமிழ்கள் விமானம் ஒட்டும் கலையில் வல்லவர்களாக இருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

**“நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஒட்டி
வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன்மருக!”**

(புறம்: 66)

என்ற பாடல் வழி கரிகாற்பெருவளத்தானின் முன்னோர் கப்பல் பயணம் செய்தமை விளக்கப்படுகிறது.

மருத்துவ அறிவு

உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான் நலமுடன் வாழ முடியும். நெடுந்தாழம் சென்று வந்த நீர்வேட்கையுடைய புதியவர்கள் உயிரைப் போகாது தடுக்க நெல்லிக்காயைச் சுவைத்தனர். மலைச் சரிவில் கடு முயற்சியுடன் பெற்ற நெல்லிக்காயையை நீண்ட நாள் உயிர்வாழும் பொருட்டு ஒளவைக்கு அதியமான் வழங்கிய செய்தியை,

**“பெருமலை விடரகத்து அருமிசை
கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
ஆதல் நின்னகத்து அடக்கிச்,
சாதல் நீங்க எமக்கு சந்தனையே”**

(புறம் 91: 8-10)

என்ற பாடல் அடிகளால் அறிய முடிகின்றது. கருவற்ற பெண்டிர் மசக்கையால் மண்ணைத் தின்ற செய்தியை,

“பகைவர் உண்ணா அருமண்ணினையே”

(புறம் 20-15)

என்ற வரி எடுத்துரைக்கின்றது.

இயற்பியல் தத்துவம்

**“வேழம் வீழ்த்த விழுத் தொடைப் பகழி
ஆழற் புற்றுத்து உடும்பில் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத்
திருந்தோன்”**.

எய்த வில்லானது, யானை, புலி, புள்ளிமான், பன்றி, உடும்பு போன்ற விலக்கினங்களை வீழ்த்திய வில்லின் வேகம் குறைந்து ஓன்றிலிருந்து மற்றொன்று தாக்கி விசை பெற்றதாகக் கூறுமிடத்து அம்பு ஏவுதலில் வல்லவர்களாக இருந்த நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

ஆற்றின் வழியாக மிதந்து செல்லும் தெப்பத்தினை வேறு எந்த விசையும் தாக்குவதில்லை. அதைப்போல வாழ்க்கை ஒரே சீராகச் செல்ல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் புறநானுாற்றுப்பாடல்,

**“..... பேர்யாற்று
நீரவழிப் படுஞ்சும் புணை போல, ஆருயிர்
முறைவழிப்படுஞ்சும் என்பதும்”**

(புறம் 192: 8-10)

இதற்குச் சான்றாக அமைந்தள்ளது.

விண்மீன்கள் பற்றிய அறிவு

வருணனைப் பாங்கில் விண்மீன்கள்
தோன்றுதலை ‘வெள்ளி முறைத்தல்’ என்று
சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

“வெள்ளி முறைத்த நள்ளிருள் விடிய”¹⁰
(பொரு. 72)

கண்ணுக்கு அழுகுபட விளங்குவதன்
காரணமாக விண்மீன்கள் தோன்றுவதை பூத்தல்
என்று குறிப்பதும் இலக்கிய வழக்காக உள்ளது.

“மீன் பூத்தன்ன உருவு”¹¹
(புறம்: 21, 4)

“வானம் மீன் பல பூப்பின்”¹²
(புறம் 129-7)

“மீன் பூத்தன்ன தொன்றலர் மீன்சேர்பு”¹³
(திரு. 169)

விண் மீன்கள் என்பனவும் நிலவும்
தூரியனும் போன்று வானில் சுடர் விட்டு ஒளி
வீச்க் கூடியதாக இருந்தாலும் விண்மீன்களின்
ஒளி வேறுபடுகின்றது. விட்டு விட்டு
ஒளிதரக்கூடியதாகும். அதனை அலைந்து
அலைந்து எரியும் தீப்பந்தங்களுக்கு
இலக்கியங்கள் ஒப்பிட்டுள்ளது
பொருத்தமானதாகும். மின்னலில் இருந்து
வேறுபடுவதால் மீன் என்றனர்.

ளி நட்சத்திரம்

நம் பண்டையத் தழிழர் கதிரவனை நாள்மீன்
என்றும், கோள்களை (கிரகங்கள்) கோள்மீன்
என்றும் குறித்தனர். வானிலிருந்து ஓர் எரி
நட்சத்திரம் வீழ்ந்த செய்தியைக்
கூடலூர்க்கிழார்,

“கனைளி, பரப்பக, கால் எதிர்பு
பொங்கி

ஒரு மீன் வீழ்ந்தன்றால், விசம்பினானே”¹⁴
(புறம் 229: 11, 12)

என்ற பாடலின் வழி குறிப்பிடுகின்றார்.

மண்ணியல் அறிவு

உலகம் தன் சுழற்சியால் நல்ல இசையை
உண்டாக்கும் தன்மை கொண்டது என்பதை,
“மலையும் சோலையும் மாடுகழ்
கானமும் தொலையா நல்லிசை
உலகமொடு நிற்ப”¹⁵

(மலைபடு 70-71)

மலைபடுகடாம் பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

ஆய் என்ற வள்ளலை முடமோசியார்
என்ற புலவர் வடதிசையில் மேரு மலைக்கு
சமமாக ஆய்வள்ளலின் பெருங்குடி தென்
திசையில் விளங்குவதால் தான் உலகம்
ஒரு பக்கம் சரிந்து நிற்கிறது என்பதை,

“வடதிசை யதுவே வான்தோய் இமயம்
தென்திசை ஆஅய் குடி இன்றாயின்
பிறழ்வது மன்னே, இம் மலர்தலை
உலகே”¹⁶

(புறம் 132: 7-8)

தராகுக் கோலுடன் உவமையாக
விளக்குகின்றார்.

காற்றறிவியல்

வானம் அளவிட முடியாததாகவும் காற்று
நுழைந்து செல்ல முடியாத காற்றற்ற
வெளியாகவும் விளங்குவதனை,

“மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு முகனாக
இயங்கிய இருசுடர் கண்ணைப், பெரிய
வளியிடை வழங்கா வழக்கரு”¹⁷

(புறம் : 365, 1-3)

என்ற புறப்பாடல் விளக்குகின்றது.

மணலை கொண்டு வந்து கொட்டும்
அளவிற்கு வலிமையாகக் கடற்காற்று வீசுவதை,

“கடுவளி தொகுப்ப சண்டிய
வடுஆழ் ஏக்கர் மணலிலும் பலவே”¹⁸

(புறம் 55: 19-20)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கணிதவியல்

மனித வளர்ச்சி என்பது அறிதலின் அடிப்படையில் அமைந்தது என்னைவு பற்றிய புரிதல் சங்க காலத்தில் இருந்தது. ஒன்றின் பகுதியை ‘அரை’ என்று குறிப்பிட்டனர். ஒன்று என்பதை புறநானூறு தலை என்று குறிப்பிடுகிறது. மரக்கால் என்னும் அளவுக் கருவி ‘தூணி’ என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது மா என்னும் நில அளவை முறை இருந்தது. வட்டம் என்பதைப் ‘பருதி’ என்ற சொல்லால் குறித்தனர். அளவை முறைகளில் ஒன்றாக மாத்திரை இருந்தது¹⁹. வெள்ளாம், நாழிகை, இமைப்பு, காதம், யோசனை, தாமரை, பதுமம், அனந்தகோடி போன்ற சொற்கள் எண்கணிதக் குறியீடாக விளங்கிய தமிழ்ச் சொற்களாகும்²⁰.

நிறைவேர

புறநானூறு நம் பண்டை தமிழரின் பல்துறை சார்ந்த அறிவினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. இன்றைய அறிவியல் உணர்வினை அன்றே அறிந்து தம் வாழ்வோடு கலந்து செயல்படுத்தியுள்ளனர்.

இளந்தலைமுறையினர் புதிய நோக்கில் புறநானூற்றினை ஆய்வு செய்து அறிவியலை ஆக்கப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

- திருக்குறள் பாலாஜி, ப. எண்: 46 பதிப்பாண்டு – 2016.

- புறநானூறு புலியூர்க்கேசிகன், ப. எண் : 19 பதிப்பாண்டு – 2011.
- மேற்படி - பக. எண் : 66, 67
- மேற்படி - பக. எண் : 61, 62
- மேற்படி - பக. 116, 117
- மேற்படி - பக. எண் : 140, 141
- மேற்படி - பக. எண் : 49, 50
- மேற்படி - பக. எண் : 200, 201
- மேற்படி - பக. எண் : 243, 244
- பத்துப்பாட்டு மாணிக்க வாசகர், ப. எண் : 59 பதிப்பாண்டு – 2016.
- புறநானூறு புலியூர்க்கேசிகன், பக. எண் : 50, 51 பதிப்பாண்டு – 2011.
- மேற்படி - பக. எண் : 176, 177
- பத்துப்பாட்டு மாணிக்க வாசகர், ப. எண் : 59 பதிப்பாண்டு – 2016.
- புறநானூறு - புலியூர்க்கேசிகன், பக. எண். 282, 283 பதிப்பாண்டு – 2011.
- பத்துப்பாட்டு மாணிக்க வாசகர், ப. எண் : 390 பதிப்பாண்டு – 2016.
- புறநானூறு புலியூர்க்கேசிகன், பக. எண் : 178, 179 பதிப்பாண்டு – 2011.
- மேற்படி - பக. எண். 406, 407
- மேற்படி - பக. எண். 102, 103
- சங்க இலக்கியம் - ஹாமீம் முஸ்தபா, ப. எண் 156. பொது அறிவுக் களஞ்சியம்
- சங்கத்தமிழ் வாழ்வியல் - நீலகண்டபிள்ளை, ப. எண் 26. பதிப்பாண்டு – 2016.

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல்

ரா. சித்ரா
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை (ச.நி.பி.)
து.தெ.மா.நா.ச.கல்லூரி, தெ.கள்ளிகுளம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழர்களின் வளமை வாய்ந்த அறிவியல் பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் எவ்வாறு பேசப்படுகின்றன என்பது பற்றியும், நம் முன்னோர்கள் அறிவியல் சிந்தனைகளை தாம் கூறும் கருத்துக்களோடு இணைத்து தமிழர்களுக்கு எவ்வாறு இலக்கியம் படைத்துள்ளனர் என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியமாகிய சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள பல நூல்கள் துல்லியமான அறிவியல் கருத்துக்களை பதிவு செய்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் தனிப்பாடல்களாக 2381 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் 1862 பாடல்கள் அகத்திணைப்ப பாடல்களாகும். ஒட்டு மொத்தமாகச் சங்கப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் 472 ஆவார்கள். அகத்திணையில் பாடிய புலவர்கள் 378 பேர்கள். இந்த 378 பேர்களில் 23 பேர்கள் பெண்பாற்புலவர்கள். இத்தகு பெருமை வாய்ந்த சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ள அறிவியல் கருத்துக்களை முன் வைப்பதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அறிவியல்

அறிவின் நுப்பான மஸ்சியே அறிவியலாகும். சங்க இலக்கியத்தில், விண்ணியல் அறிவு, பொறியில் அறிவு, கணிமவியல் அறிவு, மண்ணியல் அறிவு, அணுவியல் அறிவு ரீதியில் அறிவு மருத்துவ அறிவு அறுவை மருத்துவம் சித்த மருத்துவம் என ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

அறிவியல் என்பதற்கு விஞ்ஞானம் நுணக்கியல் இயல்நூல் ஆய்வுத்துறை புறநிலை ஆய்வு நூல் அறிவுபற்றியத்துறை பருப்பொருள்களை ஆராயும்நூல் தொகுதி ஆகிய கருத்துக்கள் அகராதியை அலங்கரித்து நிற்கின்றன. மனித இனம், வாழ்வு, வளம், நலம், பண்பு வசதிகள் யாவும் மேன்னிலையடைவதற்கு

உறுதுணையாயிருப்பது உலகில் உளவும் அறிவியலாகும். பண்டைத் தமிழர்கள் இலக்கியம் வாயிலாக எடுத்தியம்பிய அறிவியல் சிந்தனைகள் வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. என்பதை சான்றிடன் காண்போம்.

புஞ்சானாறு

கலைச்சங்க காலத்தில் எழந்த எட்டுத்தூரை நால்களில் ஒன்று புஞ்சானாறு இதில் ஜம்பெரும் பூதங்களான நிலனையும், வானையும், காற்றையும், நெருப்பையும், நீரையும் உலகம் கொண்டுள்ளது என்று முரங்சியூர் முடிநாகராயர் என்ற புலவர் பாடல் ஒன்றை பாடியுள்ளார்,

“மண் திணிந்த நிலனும்
நிலம் ஏந்திய விசம்பும்
விசப்பு தெவரு வளியும்

வளித் தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஜம் பெரும் பூதத்து இயற்கை புறம்
(021-6)

என்று இயற்கையின் ஜம் பெரும் பூதங்களைப் பற்றி விளக்கமாக கூறியுள்ளார்.

அன்றைய மனிதன் கண்ட கணவை இன்றைய அறிவியல் முன்னேற்றம் நிஜமாக்கியது. பறவையைக் கண்ட மனிதன் தானும் பறக்க நினைத்தான். விளைவு விமானத்தின் துணையோடு விண்ணில் பறந்தான். இவ்விமானங்கள் பற்றிய பல குறிப்புகள் சங்கப்பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

வலவன் ஏவ வானவூர்தி (புறம் -27) என்னும் புநாஹர்றுப் பாடல் அடில் வானவூர்தி என்ற அற்புதமான சொல் பயன்படுத்தப் படிருப்பதைக் காணலாம்.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் இடைச்சங்க காலத்தில் எழுந்த முதல் இலக்கண நூலாகும். இந்நாலை எழுதிய தொல்காப்பியர் கிழு. 711 ஆண்டைச் சேர்ந்தவர். இவ்வுலகத்தின் ஜம் பெரும் பூதங்களான் இயற்கை தோற்றம் பற்றியும், உலகிலுள்ள ஆற்றிவு உயிர்களின் தோற்றம் பற்றியும் ஆராய்ந்து தொகுத்து மரபியல் சூத்திரம் அமைத்த சிறப்பினைக் காண்கிறோம். மரபியல் என்பது முன்னோர் சொல் வழக்கு, தொன்று தொட்டு வழி வழியாக வரும் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவைப் பற்றி கூறப்படுவதாகும்.

இவ்வுலகம் ஜம் பூதங்களால் நிரம்பியது. ஓ அறிவியல் உண்மையாகும். இவ்வுண்மையாகத் தொல்காப்பியர் பின்வரும் பாடல் வரிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளது போற்றதற்குரியதாகும்.

“நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்போடு ஜந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின் “இருதினை ஜம்பால் இயல் நெறி

வழாமைத் திரிவு இல் சொல்லொடு தழா அல்” வேண்டும்.

தொல் பொருள் மரபியல் (635)

இல்வாரு தொல்காப்பியர் ஒரு விஞ்ஞானியாய் விஞ்ஞானம் பேசுவதையும் காண முடிகிறது.

தாவரத்தின் உயிர், உணர்வு, அறிவு பற்றியும் மற்றைய உயிரினங்களின் அறிவு, உணர்வு, உயிர் பற்றியும் விரிவாகச் சூத்திரங்கள் அமைத்துள்ளார்.

“ஒன்றறிவதுவே உற்றிவதுமே
இரண்டறிவதுவே அதனொடுநாவே
முன்றறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே
நான்கறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே
ஐந்தறிவதுவே அவற்றோடு செவியே
ஆற்றிவதுவே அவற்றோடு மனமே
நேரிதன் உணர்ந்தேர் நெறிப்படுத்தினரே

பொருளதிகாரம் - (511)

தொல்காப்பியர் ஓறிவிலிருந்து ஆற்றிவக்குரிய உயிரினங்களின் பெயர் பட்டியலையும் தனித்தனியே வகுத்துத் தந்துள்ள சூத்திரச் சிறப்பினை இங்கு காணலாம்.

1. ஓறிவு உயிர்கள்

“புல்லும் மரனும் ஓறிவிலைவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே “
(பொருளதிகாரம் - 572)

2. ஈறிவு உயிர்கள்

“நந்தும் முரளும் ஈறிவினைவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே “
(பொருளதிகாரம் - 573)

3. மூவறிவு உயிர்கள்

“சிதலும் எறும்பும் மூவறினைவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே”
(பொருள் - 574)

4. நாலறிவு உயிர்கள்

“நண்டும் தும்பியும் நான்கறிவினைவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே”
(பொருள் - 575)

5. ஜயறிவு உயிர்கள்

“மாவும் புள்ளும் ஜயறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப்பிறப்பே”
(பொருள் - 576)

6. ஆற்றிவு உயிர்கள்

“மக்கள் தாமே ஆற்றிவுயிரே
பிறவும் உவும் அக்கிளைப்பிறப்பே”
(பொருள் - 577)

ஓர்றிவு உயிர்களிலிருந்து ஆற்றிவு
உயிர்கள் வரையிலான உயிரினங்களை

1. ஓர்றிவு உயிர்கள் - புல், மரம்,
கொட்டி, தாமரை
2. சுற்றிவு உயிர்கள் - நந்து, முரள்,
அலகு, நொள்ளை, கிளிஞ்சில், ஏரல்
3. மூவறிவு உயிர்கள் - சிதல், எறும்பு,
அட்டை
4. நாலறிவு உயிர்கள் - நண்டு, தும்மி
5. ஜயறிவு உயிர்கள் - நாற்கால்
விலங்குகள், பறவைகள், பாம்பு, மீன்,
முதலை
6. ஆற்றிவு உயிர்கள் - மக்கள், தேவர்,
அசுரர், இயக்கர்
என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

நற்றினை

வானிலையாளர்கள் மழையைக் குறிக்கப்
பயன்படுத்தும் பெரும்பாலான சொற்களை
நற்றினைப் பாடலில் கையாண்டுள்ளதைக்
காணமுடிகிறது.

இடிமழை

தழங்கு குரல் ஏறோடு முழங்கி வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால்
(நற்- 7 - 5- 6)

மாலை நேர மழை

ஆர்கலி நல் ஏறுதிரிதரும் கார் செய்மாலை
வரும் போழ்தே மால (நற் - 37 - 10)

விடியற் காலையில் பெய்யும் மழை
கார் எதிர் நின்றால் காலை (நற் 115 - 7)

காற்று பற்றிய அறிவியல்

காற்று எத்திசையிலிருந்து வருகிறது என்பது
ஒரு வானிலைத் தகவலாகும். நந்றினையில்
ஒர்வொரு திசையிலிருந்து வரும் காற்றுக்கும்
வேறு வேறு பெயிட்டுக் குறிப்பிடப்படுள்ளது.
காற்றின் பிரிவை விளக்குவதாக உள்ளது.
கொண்டல் - கீழ் காற்று பாடல் - 74
- 8,89-1
கோடை - மேல் காற்று பாடல் -297
- 162, 10, 299, 3- 549
வாடை - வாந்தை வட
திசையிலிருந்து வரும் காற்று - பா-5 -8,
196, 109 -6 152-6, 280
வனி- பொதுப்பெய் பா - 56 -2
கால் - மழையுடன் சேர்ந்தே
வீசும் காற்று பாடல் - 2- 9
ஊதை - பொதுவாக வாடையை
ஊதை என்பர் (பாடல் 15-3, 26)

பரிபாடல்

மேகம் கடல் நீரை பெற்று மழையாகப்
பொழிகிறது என்பது அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு

- இதனை விளக்கும் விதமாக,
நிறைகடல் முகந்துராய் நிறைந்து
நீர் தஞம்பும் தன்
பொறை தவிர்ப்பு அசைவிட
(பரிபாடல் 6:1-2)

இவை ஆய்வின் வெளிபாடுகள் அல்ல

அன்றைய தமிழரின் வெளிப்பாடுகள்

பரிபாடலில் முகில்கள் கடலின் கண் நீரை
முகந்து கொண்டு வந்து ஊழி முடிவின்கண்
முயன்றது போல் மழை பெய்தது என்ற
கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது.

பதிற்றுப்பத்து

அறிவியல் உலகின் அறிய சாதனையான அறுவைச் சிகிச்சையினை பதிற்றுப்பத்தில்

“மீன்நேர் கொட்டிற பளிக்கய மூழ்கிச் சிரல் பெயர்ந்தன் நெடுவெள்ளுசி நெடுவைசி பரந்த உடுவாழ் மார்பின் அம்பு சேருடம்பினர்ச் சேரந்தோ ரல்லது தும்பை குடாது மலைந்த மாட்சி

(பதிற்றுப்பத்து 42 - 2 - 6)

என்று 5ம் பத்தின் இரண்டாம் பாடலடியில் போரில் வெட்டுண்ட உடலை வெள்ளுசி கொண்டு தைத்த மருத்தவன் செயலை விளக்குகின்றன.

சிறுபாணாற்றுப்படை

வானத்தை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து அறிவியில் நுட்பங்களை இலக்கியங்களில் பதிவு செய்தனர். மேலும், நம் பண்டைத் தமிழர்கள் கதிரவனை நாள்மீன் என்றும் கோள்களை கிரகங்கள் அல்லது கோள் மீன் எனவும் குறிப்பட்டிருந்தனர்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறிவியல் சிந்தனைகள் மற்றும் கருத்துக்கள் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் காண முடிந்தது,

ஆய்வு நூல்கள்

1. புறநானூறு ஆசிரியர் - புலியூர்க்கேசிகிகன் பதிப்பகம் - சாரதா பதிப்பகம் சென்னை - 600 014
2. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் னுச.ஞ. ராஜாராம் பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.
3. நற்றினை - மூலமும் உரையும் சரசுவதி மஹால் நூலகம் பதிப்பகம் - தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
4. பரிபாடல் - மூலமும் உரையும் 264 ஜெயல்லீனா, சாரதா பதிப்பகம் சென்னை.
5. பதிற்றுப்பத்து - மூலமும் உரையும் ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை
6. சிறுபாணாற்றுப்படை கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரி உரை கெளரா பதிப்பக குழுமம்
7. நெடுநல்வாடை சென்னை நூலகம் வைதேகி பாடியவர் -மதுரை - சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
8. பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் - முத்த இராமமூர்த்தி கெளரா பதிப்பக குழுமம் சென்னை.

பர்பாடலுள் பரிந்தொழுகும் பக்தி

முனைவர். டே. பியூலா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
மகளிர்கிறிஸ்தவக் கல்லூரி
நாகர்கோவில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்கத்தமிழ் நூற்களில் ஒன்றானபரிபாடலில் பதிவாகியுள்ள பக்தி நிலையினைப் பகிர்வதாய் அமையும் இக்கட்டுரையில் நூலின் சிறப்புகள், இறைப்பற்றியபதிவுகள், பண்டைத்தமிழரின் பக்தி வழிபாட்டில் திருமால், செவ்வேளின் தன்மைகள், பெருமைகள், விநாயகர் வழிபாடு பற்றிய தரவுகள், வேதம் பற்றிய குறிப்புகள், இயற்கையோடியைந்த இறை உவமைகள் முதலியலை தரப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலைக் கருத்தோவியமாய் பதிவு செய்துள்ள கருவுலமே சங்க இலக்கியங்கள். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற சங்கத்தொகை நூற்களில் எட்டுத்தொகை நூற்களில் ஒன்றான பரிபாடலில் பதிவாகியுள்ள பக்தி சார்ந்த தரவுகளைப் பகிர முற்படுகிறது இக்கட்டுரை. ‘ஒங்குபரிபாடல்’ என்று பைந்தமிழில் புகழாரம் சூட்டப்பட்டுள்ள பரிபாடல் பதிவாகியுள்ள பக்திச்சுவை நுகர்வோம்.

பரிபாடல் - அறிமுகம்

“நாடக வழக்கிலும் உலகியல் வழக்கிலும்
பாடல் சான்றபுலன் நெறிவழக்கம்
கலியேபரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும்
உரியதாகும் என்மனார் புலவா”¹
 என்னும் தொல்காப்பிய சூத்திரம் நவில்கின்ற வரையறையின் படி அமைந்த ஒரே தொகைநூல் பரிபாடல். அகமும் புறமும் சார்ந்த எழுபது பாடல்களான தொகஞூலில் சிதைவிலிருந்து சிந்தைக்கு நிறைவூட்ட கிடைத்தவை இருபத்து இரண்டு பாடல்கள்.

32-140 வரையான அடியெல்லை

அமைப்பினையுடைய பாடல்களைப் பதின்மூன்று புலவர்கள் படைத்துள்ளனர். நூலினைத் தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் குறித்ததரவுகள் கிடைத்தில். “இயற்கைப் பொருள்களில் தெய்வத்தின் தன்மைகண்டு உருகிப்பாடும் முறை பரிபாடல் தவிரமற்ற பழைய பாட்டுக்களில் இல்லை”² என்ற மு.வரதராசனார் கூற்று பரிபாடலில் பரிந்தொழுகும் பக்திக்குச் சான்று. இயற்கையோடு இயைந்த உவமைகள் அமைத்து இறைவனைப் பராவும் பக்திநிலை பரிபாடலின் பாங்கரும் சிறப்பு.

பரிபாடலில் இறைப்பாடல்கள்

இயற்கையினாடே இறைவழிபாட்டினைத் தொடங்கிய சங்கத் தமிழரின் வழிபாட்டில் திருமால், செவ்வேள் (முருகன்), காடுகாள் (காளி) இடம்பொற்றிருந்தனர் என்பதற்குப் பரிபாடல் ஆதார நூலாகத் திகழ்கிறது. காடுகாள் (காளி) பற்றியபாடல் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் திருமால் பற்றிய 8 பாடல்களில் 6 பாடல்களும் கிடைத்துள்ளன.

சங்க இலக்கியமான பரிபாடல் என்னும் நூலில் விநாயகர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

“முக்கை முனிவநாற்கை அண்ணல் ஜங்கைம் மைந்த அறுகை நெடுவேள்”³

என்னும் விகிளில் திருமாலாகிய நீயே முக்கை முனிவன் என்றும் தவத்தில் இருக்கும் சிவணாகவும் நாற்குரத்தோன் ஆகிய பிரம்மாவாகவும், ஜந்துகைகளைக் கொண்டவிநாயகராகவும் ஆறு கைகளை உடைய முருகனாகவும் இருக்கிறாப் என்று பதிவு செய்யப்படுவது.

பரிபாடலில் வேதம்

திருமாலின் புகழ் கூறும் முதல் பாடலில் வேதம் மற்றும் அதனை ஒதும் அந்தனர் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

**“சேவலங் கொடியோங் நின்
வலவரினிறுத்து
மேவலுள் பணிந்தமை கூறும்**

நாவல் அந்தனர் அருமறைப் பொருளே”⁴ என்னும் விகிளில் வேதத்தை அருமறை என்று அறிமுகப்படுத்துகிறது பரிபாடல். கருடனைக் கொடியில் கொண்ட திருமாலே! மனிதர்கள் உன்னை வழிபடும் தன்மை அறிந்து வழிபடுவர். அரியவேதத்தின் உட்பொருளாய் விளங்குகின்ற உன்னை நாவன்மையுடைய அதாவது ஒதுக்கீல் நல்ல திறமுடைய அந்தனர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து பூசனை செய்வர் என்று உரைக்கிறது பரிபாடல்.

பரிபாடலில் திருமால்

திருமாலின் தோற்றுப் போலிவு அவதாரங்களின் பெருமை முதலியவற்றைப் பட்டியலிடுகிறது பரிபாடல். உலகின் இயக்கத்திற்கு முழு முதற்காரணமாகி எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளாம் திருமால் குறித்து

**“தீயினுள் தெறல்நீபூவினுள் நாற்றம் நீ
கல்லினுள் மணியும் நீசொல்லினுள்
வாய்மைநீ
அறத்தினுள் அன்பீ மறத்தினுள் மெந்துநீ
வேதத்துமறைந் புதத்து முதலும் நீ**

வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீதிங்களுள் அரியும் நீ

அனைத்தும் நீஅனைத்தினுள் பொருளும் நீ”⁵

என்று எழிலுற பரிபாடல் எடுத்தியம்புகிறது. திருமாலின்வராக அவதாரச் செய்தியினை

**“புருவத்துக் கருவல் கந்தத்தால்
தாங்கியில் வலகம் தந்துஅடிப்
படுத்ததை நடுவண்**

ஓங்கியபலர்புகழ் குன்றினோடுக்கும்” ⁶

என்னும் பாடலடிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. நரசிங்கஅவதாரச் செய்தியினை

**“இன்னல் இன்னரொடு இடி முரசு இயம்ப
வெடிப்பா ஒடிதூள் தடியொடு**

தடிதழை படக்கிர் வாய்த்த உகினை”⁷

என்னும் வரிகள் வெள்படுத்துகின்றன. கண்ணன் அவதாரச் சிறப்பினை

“இடவலகுடவலகோவல காவல”⁸

என்னும் வரியினாடே அறிய முடிகிறது. கூர்ம அவதாரத்தினை

**“ஏழு நெங்சத் தேம் பரவதும்
வாய் மொழிப் புலவரின் தாள்நிழல்
தொழுதே”**⁹

என்னும் வரிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. வாமனஅவதாரம் பற்றியதற்குவகைளத்

**“நிவந் தோங்கு உயர்கொடிச் சேவலோய்நின்
சேவடிதொழாரும் உளரோஅவற்றுள்**

கீழேழ் உலகமும் முற்றாடியினை” ¹⁰

என்னும் வரிகள் தருகின்றன. திருமாலின் பத்து அவதாரங்களில் ஜந்து அவதாரங்கள் பரிபாடலில் பதிவாகியிர்ளனாமை குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் மூல்லைத் தினைக்குரிய தெய்வமாக மட்டும் விளங்கிய திருமால் பரிபாடல் காலத்தில் எல்லா மக்களாலும் வழிபடப் பெற்று தினைகடந்த தெய்வமானார் என்பதை அறியமுடிகிறது. விருப்பு வெறுப்பு அற்றவர் திருமால்

உ_லகிலுள்ள அனைத்துப் பொருளின் வடிமாகத் திகழ்கிறான். திருமாலுக்கு வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்று வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் தன்மை இல்லை. தன்னைப் போற்றும் பிரகலாதனுக்கு வேண்டியவராகவும், தன்னை எதிரியாய் எண்ணிய இரணியனுக்கு வேண்டாதவராகவும் அவரவர் எண்ணத்திற்கு ஏற்றார்போலஅருள் பகர்கின்றார். இதனை

“கடுநவை அணங்கும் நல்கலும் கொடுமையும் செம்மையும் வெம்மையும் தண்மையும் உள்வழி உடையை இல்வழி இவையே”11

என்னும் திருமால் தன்னைவிரும்பும் அடியார்களிடம் தன் அருளைப் பொழிவது போலவே இகழ்வோரையும் பொறுத்து அருள் செய்யும் குணமுடையவன் என்பதை

“மாற்றோரும் இலர்கேளிரும் இலரெனும் வேற்றுமையின்றது பாற்றுந்தப் பெறினே”12

என்னும் பதிவு செய்துள்ளமை நோக்கத் தகுந்தது.

பரிபாடலில் செவ்வேள்

செவ்வேளின் அழகினைப் பரிபாடல் புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். கடுவனின வெயினார் செவ்வேளின் நிறமானது கத்ரவனின் ஒளிபிளைப் போன்று அமைந்திருந்தது என உரைத்துள்ளார்.

“ஞாயிற்றேர் நிறத்தனை நளினத்துப் பிறவினை

குஅய் கடவுள் சேனய் செவ்வேள்”13

செவ்வேள் தன் பன்னிருக்கக்களிலும் பன்னிருப்பதைக்கருவிக்களைக் கொண்டுள்ளார் என்பதை,

“ஆசாங் கவரும் பிறரும் அமர்ந்துபடை அளித்த

மறியும் மஞ்ஞையும் வாரணச் சேவலும் பொறிவரிச் சரபழும் மரனும் வானும் செறியிலைப்படியும் குபரியும் கணிச்சியும்

தெறுகத்திர்க் கணலியும் மாலையும் மணியும் வேறுவேறு உருவின் இவ் ஆறிருகைக்கொண்டு”14

என்ற பாடலடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. பரிபாடலில் முருகனது ஆயுதம், கொடி, ஊர்தி பற்றிய சிறப்புகள் பேசப்படுகின்றன. முருகனின் வேலாயுதம் “சுடர்ப்படை”15 என்னும் “ஏந்திலை” 16 என்றும் வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

முருகனுக்குரிய கொடிகளாக சேவலும் மயிலும் எழுதிய கொடிகள் சுடப்பட்டுள்ளன. இதனை

“மனிநிறமஞ்செஞ் ஒங்கியடுத் கொடின்னும் வரி விளக்குகிறது. கடுவனினவெயினாரும், நல்நழிசியாரும் முருகனின் யானை உண்டியைப் “பினிமுகம்” என்னும் பெயரால் சுட்டுகின்றனர்.

“சேயுயர் பினிமுகம் ஊர்ந்தமர் வழக்கி”18

“பினிமுகம் ஊர்ந்தவெல்போர் இறைவு”19

என்னும் பாடல்வரிகள் இதற்கு சான்றளிக்கின்றன. பண்டைத் தமிழர்கள் முருகனின் திருவடிப்பேற்றினை விரும்பி நின்றதுடன் இவ்வுகை வாழ்வின் பொருளின்பம், திருமணம், குழந்தைப்பேறு போன்றவற்றிற்காக முருகனைப் பராவி நின்றமையைப் பரிபாடல் பதிவு செய்துள்ளது. இதனை

“செய்பொருள் வாப்க்களைச் செவிசார்த்து வோரும்” 20

“தருமணவேள் தண்பரங்குன்றத்து” 21

“கருவயிறுஉறுக எனக் கடம்படுவோரும்” 22

என்னும் பரிபாடல் வரிகள் பதிவு செய்துள்ளன.

இயற்கை கோடியைந்த உவமைகள் செவ்வேள்
 “ஞாயிற்றோர் நிறத்தனை”23
**உருவும் உருவத்திடுத்திமுகங்கும் விரிக்திரமுற்றாவிரிசுடர் ஒத்தி”24
 “பனிமலர்க் கண்ணார்”25
 “தாள் தாமரை”26
**“முகை முல்லைவென்றேழின் முத்தேய்க்கும் வெண்பல்”27
 “மாந்தளிர் மேனி”28
 “செந்தளிர் மேனி”29****

திருமால்

“புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன் வேளவற் காரிருள் மயங்குமணி மேனியின்”30
 “கருங் குன் றணையவை”31
 “எரிமலர்சினைஇய கண்ணை”32
 “விரிமலர்புரையு மேனியை”33
 “ஒங்குயர்வானின் வாங்குவிற் புரையும் பூண்ணி கவைஇ”34
 “திருமணிதிரைபாடவிந்தமுந்நீர் வருமழையிருஞ்சுன் முன்றும் புரையுமாமெய்”35
 “மண்ணுறுமணிபாய் உருவினவை”36

முடிவுரை

இசைக்கு மயங்காத உயிரினங்கள் இல்லை. இறைக்கு அஞ்சாத மனித இனம் புனிதம் அடைவதும் கூடாத செயல். சங்ககால வாழ்வியல் இறையச்சத்துடன் இயற்கையாய் அமைந்தது. சங்ககாலத்தில் மக்கள் இயற்கையை இறைவனைப் போல நேரித்தனர் என்னும் உண்மை பரிபாடல் என்னும் தொகை நூலின் வாயிலாக நாம் அறியலாகும் உண்மை. மனிதம் மண்ணில் நிலைக்க வேண்டும் என்றால் புனிதம் அடையும்

ஏக்கமான இறைத்தேடல் மிகவும் அவசியம் என்பது பரிபாடல் நமக்குப் புகட்டும் அறைக்கவல். வாழ்வில் வசந்தம் நிலை பெறப்போனந்தம் நம்வசப்பட பரம்பொருளாம் இறைவன் பாதம் பணிவோம்! ஒங்குபுகமுடன் வாழ்வோம்!

அடிக்குறிப்புகள்

- தொல்காப்பியம், முனைவர். ச.வே. சுப்பிரமணியன், பக். - 374, எட்டாம் பதிப்பு, குலை 2006
- வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முனைவர்பாக்கியமேரி, பக்-77, ஜந்தாம் பதிப்பு, மே 2013.
- சங்க இலக்கியம் வழங்கும் பரிபாடல், எம்.நாராயண வேலுப்பிள்ளை, பக்-26, முதல் பதிப்பு, பெப்ருவரி 2008.
- மேலது, பக் - 13
- மேலது, பக் - 27
- மேலது, பக் - 32,33
- மேலது, பக் - 32
- மேலது, பக் - 27
- மேலது, பக் - 16
- மேலது, பக் - 25
- மேலது, பக் - 34
- மேலது, பக் - 34
- மேலது, பக் - 38
- மேலது, பக் - 40
- மேலது, பக் - 121
- மேலது, பக் - 134
- மேலது, பக் - 137
- மேலது, பக் - 38
- மேலது, பக் - 135
- மேலது, பக் - 64
- மேலது, பக் - 66
- மேலது, பக் - 67

23. பரிபாடலில் இயற்கை, அன்னி மிருதலகுமாரிதாமசு, முதல் பதிப்பு, 1971	28. மேலது, பக் - 155
24. மேலது, பக் - 153	29. மேலது, பக் - 155
25. மேலது, பக் - 154	30. மேலது, பக் - 153
26. மேலது, பக் - 155	31. மேலது, பக் - 153
27. மேலது, பக் - 155	32. மேலது, பக் - 154
	33. மேலது, பக் - 155
	34. மேலது, பக் - 156

பெருமாள் முருகன் புதினங்களில் நாட்டுப்புறக்கூறுகள்

சா. ஜோஸ்வா மைக்கேல்தாஸ்

பதிவு எண்: 19111244021013

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
சாராள் தக்கர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருநெல்வேலி
மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

முனைவர் இரா.பிரபாவதி மேரிபாய்

இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வு மையம்
சாராள் தக்கர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருநெல்வேலி
மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், வாய்மொழி இலக்கியம் ஆகியற்றைக் குறித்து ஆராய்வது நாட்டுப்புறவியலாகும். ஏழுத்து இலக்கியம் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்றால், நாட்டுப்புற இலக்கியம் சமுதாயத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாகும். நாட்டுப்புறவியலில், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பழமொழிகள், கதைப்பாடல்கள், விடுகுதைகள், கும்மிப்பாடல்கள் என பல்வேறு கூறுகள் காணப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களையே கதைக்களமாக கொண்டு புதினங்களைப் படைத்திருக்கும் பெருமான் முருகன் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளைக் குறிப்பிட தவறவில்லை. இவரது புதினங்களில் காணலாகும் நாட்டுப்புறக்கூறுகளாக, நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், பழமொழிகள், நாட்டார் நம்பிக்கைகள், நாட்டுப்புற மருத்தும் ஆகியனவற்றைக் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள், சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், உரைநடை இலக்கியம் என பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளன. எனினும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக கூறப்படும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. இவை எழுத்து வடிவங்கள் பெறாத போதிலும் சிறப்பு வாய்ந்த நிலையிலே காணப்படுகின்றன. பழமொழி, ஒப்பாரி, தாலாட்டு, தொழில்பாடல்கள், கும்மிப்பாடல்கள் ஆகியன நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் கூறுகளாகும். அந்தவகையில், பெருமான் முருகன் புதினங்களில் காணலாகும்

நாட்டுப்புறக் கூறுகளை அமைகிறது.

ஆராய்வதாய்

நாட்டுப்புறவியல்

ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, உண்மையான நிலையில் படம்பிடித்துக் காட்டுது நாட்டுப்புறவியலாகும். சிறப்பாக நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளையும், இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் ஆராய்வது நாட்டுப்புறவியல் எனலாம். பழங்கால பண்பாட்டின் எச்சம் நாட்டுப்புறவியல் என்றும் கூறலாம். ‘Folk lore’ என்ற சொல்லின் பினைப்படு.

நாட்டுப்புறவியலின் கூறுகள்

நாட்டுப்பறப் பாடல்கள், நாட்டுப்பறக் கதைகள், நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணக்கதைகள் ஆகியன நாட்டுப் புறவியலின் கூறுகளாகும்.

பழமொழி

முதறிவிலிருந்து தோன்றிய மொழி பழமொழி. சமுதாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் அறிக்கறுகளையும் விளக்கும் சான்றாகப் பழமொழிகள் திகழ்கின்றன. “பழமொழி என்பது பெரும்பாலும் பார மக்களிடையே தலைமுறை தலைமுறையாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் வாய்மொழி இலக்கியமாகும். ஆங்கிலத்தில் ‘rover’ என அழைக்கப்பட்டது”¹ என்கிறார் வ.பெருமான்.

தமிழில் பழமொழிக்கு “முதுரை, முதுமை, மொழிமை, முன்சொல், முதுசொல், பழஞ்சொல் என ஆறுபொருள் இருப்பதாகச் சேந்தன் திவாகரம் கூறுகின்றது தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பழமொழியைக் குறித்து முப்பத்தி நான்கு சொற்கள் இருப்பதாக டாக்டர் வ.பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.”²

சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தனவும், மக்கள் மனதிலே ஆழமாகப் பதிந்து நற்செயலைத் தூண்டச் செய்வன. பழமையான நம்பிக்கைகளையும், வரலாற்றினையும், பண்பாட்டினையும், மனித உணர்வுகளையும் காட்டுபவை பழமொழிகள். பழமொழிகள் சமுதாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் அறிவுக்கறுகளையும் விளக்கும் சான்றாகத் திகழ்கின்றன. “மக்கள் நாலில்பட்டு, வழங்கி காலம் தாண்டி வந்து நிற்கும் மொழியே பழமொழி”³ என்கிறார். எஸ்.சங்கரன். பழமொழியை கிராமங்களில் ‘சொலவடை’ என்ற சொல்லாடலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

‘பூக்குழி’ புதினத்தில் திருமணம் செய்ய உகந்த மாதங்கள் குறித்து பழமொழி

கூறப்பட்டுள்ளது. பங்குனி மாதத்தில் திருமணங்கள் செய்யக் கூடாது எனவும், அவ்வாறு செய்தால் மாங்கள்யம் நிலைக்காது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

“பங்குனிக் கலியாணம் பாழுன்னு சொல்வாங்க. பங்குனிக் கலியாணம் மங்கிலியத்துக்கு ஆவாதுன்னு செலவாந்தரம் சொல்லும்.”⁴

(பெருமான் முருகன், 2017)

என்னும் பழமொழி பங்குனியில் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்பதை விளக்குகிறது.

“நொம்பலப் பட்டு நொறுங்கிக் கெடக்கறாளாம் மயிலாத்தா, நோம்பி கொண்டாடலாம் வான்னு கையப் பையப் புடிச்சு இழுக்கறாளாம் மயிலாத்தா”⁵

(பெருமான் முருகன், 2017)

என்னும் பழமொழி, மகன் காதல் திருமணம் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் தாய் மன உணைச்சலில் இருக்கிறான். இந்திலையில், மகனேடு மருமகள் வெளியே செல்வதற்கு பூ வைத்து தயாராகி இருப்பதைக் கண்டு கோபம் கொள்ளும் நோக்கில் இப்பழமொழியைக் கூறுகிறான் தாய். நாம் துப்பத்தில் இருக்கும் இன்னொருவர் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் நிலையைக் கண்டு, அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையை இப்பழமொழி விளக்குகிறது.

நாட்டுப்பறப் பாடல்கள்

எழுத்து வாடவையும் இல்லாமல் வாய்வாடவையும் பாடப்படும் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எனப்படும். ஏட்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய நயம் மிக்க பல பாடல்கள் கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டன. ஆனால் நாட்டுப்பறங்களில் வாழுந்த மக்களும் தங்கள் எண்ணங்களை பாடல்களாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவை ஏட்டில் எழுதப்படவில்லை. செவி வழியாக நிலைத்துவான். இவை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எனப்படும். இவை உள்ளத்து உணர்வினை

வெளிப்படுத்துபவையாக அமைகின்றன. மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போதும், துக்கமாக இருக்கும் போதும் பாப்படுகின்றன. தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தொழிற்பாடல்கள், கொண்டாட்டப் பாடல்கள், குழமிப்பாடல்கள் ஆகியன நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகும்.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

“இறந்தவரை நினைந்து அவர்மேல் பாப்படும் பாடலை ‘ஓப்பாரி’ என்பர். இதனை ‘ஓப்பு’ பிளாக்கணம்’ என்ற சொற்களாலும் குறிப்பிடுவா”⁶ என்று தேவூர்து கூறுகிறார். பெரும்பாலும் ஒப்பாரி பெண்களால் பாடப்படுகிறது. ஒப்பாரி இன்று அருகி வரும் நாட்டுப்புறப் பாடலாகும்.

இறந்தவர்களை நினைத்தும் ஒப்பாரி பாடலானது, பெருமாள் முருகன் புதினங்களில், சில ஏதிர்பாத நிகழ்வுகளைக் காணும்போதும் பாடப்படுகிறது. மகன் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்து திருமணம் செய்து வருவதை ஏதிர்பாத்திராத ஒரு தாய், மகன் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டு வரும் குழந்தையில் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடப்படுகிறது.

“ஆன கொண்டாருவான்னு அம்மா மவந்திருந்தன்

குதிர கொண்டாருவான்னு குயிலி மவந்திருந்தன்

மாடு கொண்டாருவான்னு மயிலி மவந்திருந்தன்

ஆடு கொண்டாருவான்னு அழவா மவந்திருந்தன்

பூன கொண்டாருவான்னு புருச்சனு உட்டுட்டானே

புடுச்சக் கட்டுவனா போவட்டுமுன்னு உடுவானா.

நல்ல நல்ல பந்தப்போட்டு நாலு சனத்தக் கூட்டி வெச்சு

மோளம் கொட்டித் தாலி கட்ட மனங்குஞரப் பாக்க முடியலியே

மவந்திருக்க எனக்கு வாய்க்கலியே கொள்ள கொள்ளப் பந்தப் போட்டுக் கோடி சனத்தக் கூட்டி வெச்சு...”⁷

(பெருமாள் முருகன், 2017)

என்பது அம்மாவின் குரல் ஒப்பாரியாய் விரிகிறது. இப்பாடல், திருமணம் குறித்த கனவுகளை உடைத்த மகனின் செயல்பாடு குறித்து தாய் வருந்தவுதாக அமைந்துள்ளது.

“நான் பொறந்த சீமையிலே நான் பொறந்த சீமையிலே

மச்சு மேல மச்சுக் கட்டி மச்சிலொரு தூரி கட்டி

ஆடியாடிச் சிரிச்சிருந்தேன் அன்னாடம் மவந்திருந்தேன்

ஆட்டிவுட ஆளுமுண்டு ஆயிரமாச் சேவையுண்டு

வந்து பூந்த சீமையில வந்து பூந்த சீமையில

பாறையில குச்சக்கட்டி பனந்தடுக்குக் கதவு வெச்சு

பாங்காப் பொழச்சிருந்தன் பாலகன பெத்தெடுத்தேன்

கொண்டவனும் போய்ச் சேர கொழந்தப் பயன் கூத்துவானாம்”⁸

(பெருமாள் முருகன், 2017)

என்னும் ஒப்பாரிப் பாடலில், தான் பிறந்த வளர்ந்த கதையைக் கூறுகிறாள் தாய். வீடுகட்டி பிறகு கணவனை இழந்தது வரை, தவமிருந்து பெற்ற மகனை வளர்த்து ஆளாக்கி கண்குளிர் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய தாயின் கனவு நொறுங்கி போனதையும் இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. ‘ஆலவாயன்’ என்னும் புதினத்தில் மகனைப் பறிகொடுத்த தாய், தனது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்த ஒப்பாரி பாடுகிறாள்.

“மரத்த நட்டு வெச்சா மரத்த நட்டு வெச்சா

மாண்டவன் எந்திரிச்சு மளமளன்னு
வருவானா
சீராயி மவன்நான்னு சிறப்பத் தருவானா
கொம்ப நட்டு வெச்சா கொம்ப நட்டு
வெச்சா
செத்தவன் எந்திரிச்சு சரசுன்னு வருவானா
பொன்னயி புஞ்சன்னு புபிபத் தருவானா”
(பெருமாள் முருகன் 2018)

கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

மகிழ்ச்சியான தருணங்களில், விழாக்களில் பாடப்படும் பாடல்கள் கொண்டாட்டப் பாடல்கள் எனப்படும். ‘ஆலவாயன்’ மற்றும் ‘அந்ததநா’ புதினங்களில், நீண்ட நாட்களாய் குழந்தைப்பேறு இல்லாத பொன்னா கங்யமட்டத்தை என்னி அவ்வூர் மக்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். அதன் வேளிப்பாக இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

“பட்டு மேல பட்டுச் சாத்தி
பல்லாக்கு நாலு வெச்சு
பொன்னு நக போட்டுக்கிட்டுப்
பொழுச்சாலும் பொழுச்சாலும்
பிள்ளை ஒன்னு இல்லீன்னா
பலனேது பவுசேது
பலபேரு சொந்தமேது
பிள்ளை ஒன்னு வந்திருச்சே
பொன்னா பொழுப்புக்கினி
பலனுமுன்டு பவுகமுன்டு
பலபேரு சொந்தமுன்டு”¹⁰
(பெருமாள் முருகன் 2018)

“முஞ்சியப்பாரு முஞ்சியப் பாரு
முழுகாம இருக்கறவு
முஞ்சியப் பாரு முஞ்சியப் பாரு
மழ பேஞ்சு மண்ணு குளிந்திருச்சி
வெத போட்டு வெளச்சலு வந்திருச்சி
முஞ்சியப் பாரு முஞ்சியப் பாரு”¹¹
(பெருமாள் முருகன் 2018)

நீண்ட நாட்களாய் கிடைக்காத பிள்ளைவரும் தற்போது கிடைத்ததைக் கொண்டாடும் விதமாக அமைவதால் இவை கொண்டாட்டப் பாடல்களாகும்.

நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு மக்களால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. நம்பிக்கைகள் பெரும்பாலும் அச்சுணவின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகக் காட்சியாகித்தாலும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களை உணராதபோதும் மனிதவாழ்வில் ஏற்படும் செயல்களுக்குக் காரணம் கற்பிக்க இயலாத போதும் மனித இனம் சிலவற்றைப் படைத்துக்காரணம் கற்பித்துக் கொள்கிறது. அவைகள் நம்பிக்கைகளாக உருவாகின்றன. எனவே நம்பிக்கைகளை உள உருவாக்கம் என்பார். நம்பிக்கைகள் தலைமுறையினருக்குப் பரவி வருகின்றன. நம்பிக்கைகளே மனித வாழ்க்கையை இயக்குகின்றன என்று கூறுமளவிற்கு மனிதவாழ்வில் பெறும்பங்கு வகிக்கிறது. ஓவ்வொரு நாளும் மனிதன் பலவகையான நம்பிக்கைகள் மூலம் வாழ்ந்து வருகிறான். ஒரு சமுதாயத்தில் காணப்படும் நம்பிக்கையைக் கொண்டு அச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை அறியலாம்.

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில், கறிச்சாற்றுக்குப் பேய் அண்டும் என்று நாட்டுப்புற நம்பிக்கை கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தீவும் கூறப்படுகிறது.

“கறிச்சாற்றுக்குப் பேய் அண்டும் என்று வேப்பிலையையும் அடுப்புக்கரியையும் முடிந்து கூடையில் வைத்துவிட்டாள்.”¹²

(பெருமாள் முருகன், 2016)

கறிச்சாற்றோடு வேப்பிலையையும் அடுப்புக்கரியையும் கொண்டு சென்றால் பேய் அண்டாது என்பது கிராமப்புற மக்களிடையே காணப்படும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கையாகும்.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

கிராம மக்களிடையே காணப்படும் வீட்டு வைத்தியம் நாட்டுப்புற மருத்துவம் என்பது. இவற்றை, கை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம், பச்சிலை வைத்தியம், இயற்கை வைத்தியம் என்றெல்லாம் கூறுவார். இம்மருத்துவமுறைகள், கிராமப்புற மக்களின் பண்பாட்டோடும் பழக்கவழக்கத்தோடும் சமூக அமைப்போடும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இத்தகைய நாட்டுப்புற மருத்துவம் ‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நகரப்புறங்களில், ஏதேனும் பூச்சிக் கடித்தால் உடனடியாக மருத்துவமனையை அனுகுகின்றனர். ஆனால் கிராமப்புறங்களில், அதற்கு மூலிகை மருந்துகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தேள் கடிக்கு, புளியை மருந்தாக பயன்படுத்தும் முறை பெருமாள் முருகன் புதினத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“பௌ சாமி பயப்படாதீங்க. இது ஒன்னும் பண்ணாது. செந்தேஞுக் கடி ஒரு நாடு முழுக்க வலிக்கும். அப்பறம் வலி இருந்த எடம் தெரியாது. சின்னச்சாமீ.. கொஞ்சம் புளிய எடுத்தாயா. புளிக்கு மிஞ்சன வைத்தியம் தேஞுக்கடிக்கு எதுமில்ல என்றார். ரோசா புளியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். கடிவாயைச் சுற்றிலும் புளியை கோப்பாளியாக வைத்தான் முத்து. இப்பொது கொஞ்சம் தெளிச்சி வந்திருந்தது. ஏருமத்தேஞுக் கடிக்கே புளி வைத்தியம் அப்பிடிக் கேக்கும். பயப்படாதீங்க.”¹³

(பெருமாள் முருகன், 2016)

என்னும் பகுதி, புளி என்பது தேள் கடிக்கு மருந்தாகும் என்னும் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை

‘பூக்குழி’ புதினத்தில் திருமணம் செய்ய உகந்த மாதங்கள் குறித்து பழமொழி கூறப்பட்டுள்ளது. பங்குளி மாதத்தில் திருமணங்கள் செய்யக் கூடாது எனவும், அங்வாறு செய்தால் மாங்கல்யம் நிலைக்காது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இறந்தவர்களை நினைத்தும் ஓப்பாரி பாடலானது, பெருமாள் முருகன் புதினங்களில், சில எதிர்பாராத நிகழ்வுகளைக் காணும்போது பாடப்படுகிறது. மகன் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்து திருமணம் செய்து வருவதை எதிர்பாத்திராத ஒரு தாய், மகன் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டு வரும் சூழ்நிலையில் ஓப்பாரிப் பாடல் பாடப்படுகிறது. நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கர்ப்பமடைந்த பெண்ணைக் குறித்து கொண்டாட்டப் பாடல் பாடப்படுகிறது. கறிச்சாற்றோடு வேப்பிலையையும் அடுப்புக்கரியையும் கொண்டு சென்றால் பேய் அண்டாது என்பது கிராமப்புற மக்களிடையே காணப்படும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கை ‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில் காணப்படுகிறது. புளி என்பது தேள் கடிக்கு மருந்தாகும் என்னும் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை ‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினம் எடுத்துரைக்கிறது. இத்தகைய நாட்டுப்புறக்கூறுகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

- வ.பெருமாள், பலநோக்கில் பழமொழிகள், பக்.85-87, இலக்கியா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு நவம்பர் 1987.
- மேலது, பக்.85-87
- எஸ்.சங்கரன், பயனுள்ள பழமொழிகள், ப.20, நந்தினி பதிப்பகம், இரண்டாவது குறுக்கத் தெரு, சென்னை.
- பெருமாள் முருகன், பூக்குழி, ப.50, காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், நான்காம் பதிப்பு 2017.

5. மேலது, ப.115.
6. தே.ஹர்து, நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள், ப.111, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், தூய சவேரியர் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை, 2000.
7. பெருமாள் முருகன், பூக்குழி, ப.27.
8. மேலது, ப.142.
9. பெருமாள் முருகன், ஆலவாயன், ப.14, காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், நான்காம் பதிப்பு 2018.
10. மேலது, ப.87
11. பெருமாள் முருகன், அர்த்தநாரி, ப.93, காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், நான்காம் பதிப்பு 2018.
12. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்சி, ப.34, காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், இரண்டாம் பதிப்பு 2016.
13. மேலது, ப.245.

விவிலியம், சித்தர் இலக்கியங்களில் இறைச் சிந்தனைகள்

முனைவர் ச.கு.அருள்பிரகாஷ்
உதவிப் பேராசிரியர்
புன் மவண்டன் கிறிஸ்டியன் அகாடமி, கூடலூர், நீலகிரி

ஆய்வு சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் தனிச் சிறப்புகொண்டசித்தர் இலக்கியங்களிலும் விவிலியத்திலும் காணப்படும் இறைச் சிந்தனைகளை இங்கேலுப்பிட்டு, அதை இறைவன் ஒருவரே, அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், ஆதியந்தமில்லாதவர் என்றுதலைப்படிகளில் இக்கட்டுரையில் சுருங்கவிளக்கப் பெறுகிறது.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் யாவும் தெவிட்டாத தேனமுதாய் இலக்கியரசம் சொட்டச் சொட்ட அன்பு, காதல், வீரம், கற்பு, நீதி, கொடை, பக்தி, ஞானம், மெய்யியல் சிந்தனை போன்ற நவரசங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது அவற்றுள் மிகச் சிறப்புவாய்ந்தவைகளுள் ஒன்றாக விளங்குவது சித்தர் இலக்கியங்கள் ஆகும். சித்தர் இலக்கியங்களில் உலக மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுப் போற்ற வேண்டிய ஆன்மீக ஞானத்தை அள்ளி வழங்கியுள்ளது. சித்தர் பாடல்கள் புத்தும் பக்திநெறியினைம் முன்னோர்கள் கண்டு கூவத்தை தெளிந்துள்ளனர். அதே போன்று இந்திய வரலாற்றோடு ஒன்றித்து விளங்கும் கிறிஸ்தவமானது தமிழ் இலக்கியத் தளத்திலும் அதன் பரப்பிலும், பொருளிலும், அனுபவத்திலும் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை பலரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். அந்தவகையில் சித்தர் இலக்கியங்களும் விவிலியமும் கூறும் இறைக் கோட்பாடுகளை ஒப்புநோக்கிக் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இறைவன் சொல் விளக்கம்

இறைவனைக் குறிக்கும் 'கடவுள்' 'இறைவன்' 'பரன்' பகவன்' என்ற சொல்லாடல். 'கடந்து நிற்பவர்' அல்லது 'கடந்து நிற்பது' என்ற பறம்

பொருள் தன்மை அதன் சொற்பொருளிலேயே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். அத்துடன் தொனிப் பொருள் என்ற ஒன்றும் அச்சொல்லின் ஒப்பிலே ஒரை செய்கின்றது. அதில் 'உள்' என்பது உறையுள், செய்யுள் என்பதிலுள்ள 'உள்' என்னும் ஒவி இங்கே ஒரு சிறப்பு பொருள் தருகிறது. இதிலிருந்து கூட்டும், உள்ளடங்கியும் நிற்பவரே இறைவன்¹ என்று பொருள் விளக்கம் பெறுகிறது. மேலும் 'கடவுள்' என்ற கொள்கை (Theism) சர்வ ஈசுவரவாதம் அல்லது அகில ஆண்டவர் கொள்கை (Pantheism) கடவுளில் அனைத்தும் உள்ளன என்ற கொள்கை (Panen-theism), கடவுள் உலககாரன் (Deism)² என்ற நான்குவிதமான கருத்துகள் இறைவன் என்ற சொல்லமைவின் அடிப்படையில் காணப்படுகின்றன.

விவிலிய நூலில் இறைவன்

கிறிஸ்தவத்தின் புனித நூலாக விளங்கும் விவிலியம் இறைவனை அறிந்து கொள்வதற்கு முறையான வழி நூல் ஆகும். இறைவனை, அருவமாகவும் (Father), உருவமாகவும் (Sun), அருவருவமாகவும் (Holy spirit) இம்மூன்றும் ஒன்றிணைந்த 'மும்மை' (Trinity) என்ற பெயரில் அறியப்படுகிறார். மேலும் அக்கடவுள் பரம்பொருள், பராபரன்,

பரமகுரு, வஸ்து, மீட்பர், தேற்றுவாளன் என்றும் உருவில்லான் உருவாகி ஒரு மகனாக வந்து இறைமகன் (இயேசு) என்று அழைக்கப்பட்டார்.³ என்று விவிலிய நால் இறைவனைப் பற்றிய அறிமுகத்தை நமக்குத் தருகிறது.

சித்தர் இலக்கியங்களில் இறைவன்

சித்தர் இலக்கியங்களில் இறைவனைப் பற்றி விளிக்கையில் ‘ஆதி’, ‘பெருவளி’, ‘வெட்வெளி’, ‘மெய்பொருள்’, ‘செம்பொருள்’, ‘வஸ்து’ என்ப பலபெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது அத்துடன் ஊனுடலுக்குள்ளே சோதி மயமாக சுடராக ஒளிவீசும் இறைவனைத் “திருவடி” என்ற குழுக் குறியாகப் பரிபாசையில் சித்தர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.⁴ என்பதை சித்தர் பாடல்களில் காணலாம்.

இறைவன் ஒருவனே

இறைவன் ஒருவரே என்ற ஆழமான கொள்கையை விவிலியம் தாங்கியுள்ளது ‘நானே உன் கடவுளாகிய ஆண்டவர் என்னைத் தவிர வேறு தெய்வங்கள் உனக்கிருத்தல் ஆகாது’⁵ ‘நானே எல்லாம் வஸ்ல இறைவன்’⁶ நானே ஆண்டவர் என்னை யன்றிவேறு மீட்பர் இல்லை⁷ கடவுள் ஒளியாக இருக்கிறார்’⁸ என்ற விவிலியவங்கியங்கள் இறைவன் ஒருவரே என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

சித்தர்களின் இறைக் கொள்கையைப் பற்றி கோ. நீலகண்ட சாங்திரி குறிப்பிடுகையில், ‘அவர்கள் ஒரிறைக் கோட்பாடுடைய தூய்மைவாதிகள் என்று குறிப்பிடுவர்.’⁹ இறைவன் சோதி மயமான, ஒளி வடிவான, ஒன்றான மெய்பொருளாக இருப்பவர் என்பதைச் சித்தர் இலக்கியங்களில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

‘அங்கும் இங்கும் ஆகி நின்ற ஆதிமுற்கத்தி ஓன்றலோ’¹⁰ ‘அண்ட பிண்டம் தந்த எங்கள் ஆதிதேவனை’¹¹ ‘சோதி மயமான பரிசுத்த வைத்துவை’¹² ‘அருவாயும் உருவாயும் அந்தியாயும்’¹³ சத்தியமே பராபரமே ஒன்றே தெய்வம்’¹⁴ ‘ஒருவனென்ற தெய்வத்தை வணங்க வேண்டும்’¹⁵ ‘வணங்குவாய் செகசோதி ஒருவனாகி’¹⁶ என்ற தொடர்கள் சித்தர் பாடல்களிலும் விவிலியத்திலும் பரம்பொருளாகிய, சோதிமயமான ஒரே இறைவனையேதம் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவர்

இறைவன் தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இருப்பான் என்பதுமுன்னோர்களின் வாக்கு. இங்கேமனிதுடலில் உயிராகவும், உயிரின் உணர்வாகவும் இவ்விரண்டையும் அழியாமல் பாதுகாக்கும் நெருப்பாகவும் தூரம் கடந்த நிலையில் விண்ணகம் முழுவதும் அளந்து இணையற்ற ஒளிவடிவாக உலகிற்கே அடித்தளமாகவும், ஆதாரமாகவும் அவர் எங்கும் நிறைந்துள்ளார். குரிய சந்திர மண்டலங்கள் கடந்து விண்ணகத்தையும் மண்ணகத்தையும் ஆட்சிசெய்யும் பேராற்றல் கொண்டவராக பரம்பொருள் விளங்குகின்றார் என்பதை சிவவாக்கியர் தம் பாடல்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

‘மண்ணும் நீ, விண்ணும் நீ, மறிகடல்கள் ஏழும்நீ என்னும் நீ, எழுத்தும் நீ, இசைந்தபண் எழுத்தும் நீ கண்ணும் நீ, மணியும் நீ, கண்ணுள் ஆடும் பாவைநீ நன்னும் நீ’மைநின்றபாதம் நன்னுமாறு அருளிடாய்’¹⁷

மேற்கண்டவரிகள் கடவுள் எங்கும் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருப்பவர்

என்பதை உணர்த்துகிறது. எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவன் உள்ளத்திலும் கலந்த சோதிவடிவாகவும் வீற்றிருப்பதை உணரமுடியும் என்பதை விளக்குகிறது. இக்கருத்தை விவிலிய நோக்கில் காணும் பொழுது 'விண்ணுலகிலிருந்து கடவுள் பூமியைப் பார்க்கிறார். மானிடா அனைவரையும் காணகிறார். தாம் வீற்றிருக்கும் இடத்திலிருந்து உலகெங்கும் வாழ்வோரைக் கூறந்து நோக்குகிறார். அவர்களின் உள்ளங்களை உருவாக்குகின்றவர் அவரே'18 'கடவுள் சர்வவல்லவர் எங்கும் நிறைந்தவர்'19 என்று புகழ்ப்படுவதை அறியத் தருகிறது.

இறைவன் ஆதியந்தமில்லாதவர்

விவிலிய நாலில் இறைவன் ஆதியந்தமில்லாதவர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. 'பர்வதங்கள் தோன்று முன்னும் பூமியையும் உலகத்தையும் நீர் உருவாக்கு முன்னும் ஆதியந்தமில்லாசதா காலங்களிலும் நீரே கடவுள்'20 'நீர் அநாதியாயிருக்கிறீர்'21 என்று விவிலியவாக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. இதே போலச் சித்தர்கள் தம் பாடல்களில் புதிய சிந்தனைகளை விளக்கங்களாக கொடுத்து இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனைகளாச் செழுமைப்படுத்தியிருள்ளன.

இறைவன் அநாதியானவராக, காருண்யம் நிறைந்தவராகவே இருக்கிறார் என்பதைத் தம் பாடல்களில் கொங்கணச் சித்தர் பின்வருமாறு பதிவிடுகிறார்.

'கடவுளுக்குப் பெண்டேது? பிள்ளையேது?, காமகுணலீலமுதலானதேது?

கடவுளுக்குப் பகடிசீட்டுதாயமேது?

காடுகளில் வேட்டைகட்டுத் திரிவதேது?

கடவுளுக்குகாமிகளின் தொழிலேயில்லை

காருண்யத் தொழில் ஒன்றேகடவுள் பாரம்'22

மேற்கண்டவகையில் விவிலியமும் சித்தர் இலக்கியங்களும் இறைவன் இவ்வுலகச் செயல்களில் நாட்பமில்லாதவராக, தொடக்கமும்

முடிவும் இல்லாதவராக, காருண்யம் நிறைந்தவராக இருக்கிறார் என விளக்குவது தெளிபு.

நிறைவாக

கி.பி. 34 இல் துளிர் விட்ட கிறிஸ்தவமானது உலகெங்கும் பரந்து விரிந்தது. அந்த வகையில் இயேசு பெருமானின் மாணக்கரில் ஒருவரான புனிததோமையர் கி.கி. 52 இல் கேரள மாநிலம் கள்ளிக் கோட்டைக்கும் அதை தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டிற்கும் வந்து சமயபரப்புரை செய்து மெய்ப் பொருளாக வந்த பராபரனை உலக மக்களுக்கு உணர்த்தினார். அதன் செய்தி, தாக்கம் பல தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பரவியுள்ளதைக் காணலாம். கி.பி..15 ஆம் நாற்றாண்டுகளில் தோன்றியவர்களாகக் கருதப்படும் சித்தர்கள் தங்களது இறைத் தேடலில் அவர் சோதிமயமான, ஒளிவடிவான, ஒன்றான மெய்ப்பொருள் என்பதைக் கண்டுதெளிந்த பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர். எனவே இவைகளின் வழி ஆராய்ந்து நோக்கின் சித்தர் இலக்கியங்களும் விவிலியத்தின் இறைக் கோட்பாடுகளும் ஒரே நேர்கோட்டில் செல்வதைக் காணமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. சித்தர் இலக்கியம் தொகுதி-3 மீ.ப. சோமு, ப.89, 2004 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- 2..சங்க காலக் கடவுளர்,இளங்கோவன் கு.வை, ப.24, 1995,சேகர் பதிப்பகம், சென்னை.
3. தேம்பாவனித்திறன், வளனரச ப.24, 2012 மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
4. சித்தர் இலக்கியங்களில் சமூகப் பார்வை, கருணாநிதி ஆ. முனைவர்

- ப.37, 2007 பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
5. திருவிவிலியம், ப.90, 2013, தமிழ்நாடு விவிலியமறைக் கல்வி நடுநிலையம், திண்டிவனம்.
6. மேலது, ப.6
7. மேலது, ப.852
8. மேலது, ப.133
9. தமிழ்ச் சித்தர் பாடல்களும் விவிலியமும், மோசகமைக்கேல் பார்டே, பு.30, 1999, சீ.எஸ்.ஐ. சென்னைப் பேராயவெளியீடு, சென்னை.
10. சித்தர் பாடல்கள், ராமநாதன். அரு. ப.165, 2017, பிரேமாபிரசுரம், சென்னை
11. மேலது, ப.211
12. மேலது, ப.211
13. மேலது, ப.212
14. மேலது, ப.322
15. மேலது ப.322
16. அகஸ்தியர் ஞான அழகம், ஆர்.சி. மோகன், ப.154, 2012, தாமரை நூலகம், சென்னை.
17. அரு. ராமநாதன், முன்னூல், ம்150
18. திருவிவிலியம், முன்னூல், ப.654
19. மேலது. ப.739
20. மேலது,ப.702
21. மேலது ப.704
22. திருப் பணியர் கைந்நால், பி.விஜயன், ப.19, ஜோதிபிரின்டரஸ், சென்னை.

கரும்பு கவிதைத்தொகுப்பில் தமிழர்ன் அறிவியல் சிந்தனைகள்

ப. இளம்பரிதி
பதிவு எண். ச20162801 / 2022-23
முழுநேரம் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ் உயராய்வு மையம்
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி

முனைவர் அ. பாரதிராணி
ஆய்வு நெறியாளர்
தமிழ் உயராய்வு மையம்
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழர்கள் மன்றாட்சிக் காலத்தில் அறிவியல் தொடர்பான மருத்துவம், வானியல், கணிதம், கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். அன்றைய காலத்தில் ஞானத்தைப் பெற இறைவனை வணங்கி தவக்கோலத்தில் இருந்த சித்தர்கள் பலர் உடலின் கூறுகளை அறிந்து அதற்கான விடயங்களைப் பாடல்களின் வழி விளங்கியுள்ளார். உலகில் சிறந்த நாடுகளில் முதன்மையாக விளங்கவும் மனித அறிவு மேம்பாவும் ஓர் கருவியாக அமைவது அறிவியல் ஆகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழர் வாழ்வில் காணப்படும். தமிழரின் இயற்கை தொடர்பான அறிவியல் சிந்தனை, மருத்துவ அறிவு, வானியல் அறிவு, மின்னியல் அறிவு, தொழில்நுட்ப அறிவு, தமிழர் அறிவியல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை மூல்லைவாணன் அவர்களின் கரும்பு என்ற கவிதை தொகுப்பில் கண்டவற்றை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

தமிழர்கள் இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் வழி அறிவியல் சிந்தனையைப் பதிவிட்டுள்ளனர். தொல்காப்பியர் உலகில் வாழும், அனைத்து உயிர்களையும் பருத்துக் காட்டியுள்ளார். நீதி நூலான திருக்குறளில் அனுவின் ஆற்றலை விளக்கியுள்ளார் வள்ளுவர். இவ்வாறு பல நூல்களில் அறிவியல் சார்ந்த நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர். இவற்றைக் கற்றுறிந்த மூல்லைவாணன் தமிழக மக்கள் தங்கள் வாழ்வியல் அங்கங்களில் அறிவியலை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்பதைத் தும் கவிதைகளின் வழியாக விளக்கியுள்ளார்.

இக்கருத்துக்களை நிரல் படுத்துவதே
இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

அறிவியல்

மனித அறிவின் வாயிலாகச் செயல்படுவது அறிவியல் ஆகும். இயற்கைக் கூறுகளைக் கொண்டு மனிதன் செய்த்தையாக ஓர் பொருளை உருவாக்குவதே மனிதனின் நோக்கமாகும். இவை கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மனித வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அறிவியல் என்பதற்கு “உலகில் இருப்பவற்றை இயற்கை நியதிகளைக் கவனித்தும் சோதித்தும் நிருபித்தும் பெறும் அறிவு”¹ என க்ரியா தமிழ் அகராதி வாயிலாக விளக்குகிறது.

இயற்கை அறிவு

அறிவியல் என்பது ஒழுக்காவும், முறையாகவும், தொகுக்கப்பட்ட அறிவே. அறிவியல் ஆகும். ஒழுங்காகவும் - முறையாகவும் தொகுக்கப்பட்ட சோதனை மூலமாக அல்லது தர்க்க ரீதியாக நிருபிக்கப்பட்ட அறிவே இயற்கை அறிவியல் ஆகும்.

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதது உணவாகும். அவற்றைப் பெறுவதற்கு வேளாண்மை செய்தல் அவசியமாகும். உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்ட தமிழக மக்கள் மழை வருகின்ற காலச் சூழலை மக்கள் தெளிவாக அறிந்திருந்தனர். அதற்கு ஏற்ற வகையில் உழவுத் தொழில் செய்துவந்தனர். இத்தகைய தமிழரின் அறிவினை மூல்லைவாணன் அவர்கள், “உழவுத் தொழில்கேடு என்பார் - இவர் உலகமே உழவுக்குப் பின்னாலே என்பார்”

உலகம் வாழ்வது உழவினால் என விளக்கியுள்ளார்.

“சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனால் உழந்து முழவே தலை”²

(குறள் 1031)

இக்குறளின் கருத்தை ஒத்த கருத்தாக மூல்லைவாணன் சிறப்பித்துள்ளார்.

மருத்துவ அறிவு

மனிதன் இளமை முதல் முதுமை வரை உடல் சார்ந்த பிணிகளைச் சந்திக்கின்றதும். அவற்றிக்குத் தீர்வுகாண பல மருத்துவக் குறிப்புகளைத் தமிழர்கள் இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், நாட்டுப்புறப் பாடல் வழியாகவும் கூறுகின்றனர்.

பருவ கால மாற்றத்தினால் உடலில் ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கண்டிந்து அதற்கு மருந்தாக இயற்கையின் கொடையான மூலிகைகளை மருந்தாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

தமிழர்கள் நுண்ணறிவால் சிறந்து விளங்கினார் என்பதை,

“நுண்ணறிவு, ஆராய்ச்சி பலவும் கொண்டே

துணிவடைமை யால் தமிழன்”

என புகழ்ந்துள்ளார். தமிழர்கள் நுண்ணறிவும், ஆராய்ச்சி தீற்றும், துணிவும் பெற்றவர்களாக விளங்கியுள்ளதை கவிஞர் எடுத்துரைக்கிறார். பெண்களின் கருவுறுதல் தொடங்கி அவை வளர்ச்சியடைந்து சேயாக மாற்றமடையும் உயிரியல் நிகழ்வை மாணிக்கவாசகர் திருவாகத்தில்

“மாணுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத் தீண்மில் கிருமிச் செருவின்றி பிழைத்தும் ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும் இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்

மும்மதி தண்ணுள் அம்மதம் பிழைத்தும் ஈரிரு திங்களில் போரிருள் பிழைத்தும் அஞ்ச திங்களில் முஞ்சுதம் பிழைத்தும் ஆறு திங்களில் ஊறலர் பிழைத்தும் ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும் எட்டு திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும் ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும் தக்க தசமதி தாயோடு தான்படும்

துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்”³

என்று விளக்குகிறார். தமிழர்கள் நுண்ணறிவுத்திறன் உடையவர்களாக இருந்துள்ளதையே இப்பாடல் விளக்குகிறது.

வானியல்

சங்க கால மன்னர்கள் பகை நாட்டிற்கு போரிற்கு செல்வதற்கு முன் சோதிடரின் அறிவுரையைக் கேட்டு அதற்கு ஏற்ப செல்வர், சோதிடர்கள் ஒருவரின் சிறப்பை நிகழ்காலத்தில் எடுத்துக்கூறும் அறிவினையும், வானியல் அறிவையும் பெற்றிருந்தனர். இதன்

காரணமாகவே வாரத்தின் ஏழு நாட்களுக்கும் வானில் அமைந்துள்ள கோள்களின் பெயரினைச் சூட்டியுள்ளனர். இதனை இன்றைய மக்கள் அறியும் வகையில் முல்லைவாணன் அவர்கள் கவிதையில்

“வாய் எனிலே சிவப்புக்கோள்
அறிவைத் தரும் அறிவனைப்
புதனெனவே பிற மொழியில்
புரிந்திடாது வைத்தனர்”
என்று பாடுகிறார்.இத்தகைய வானியல் நிகழ்வுகளை நற்றினை

“வானம் மூழ்கியவ யங்கு ஒளி நெடுஞ் சுடர்
கத்ர்காய்ந்து எழுந்து அகம் கனவி
ஞாயிற்று
வைகுறு வனப்பின் தோன்றும்
கைதை அம் கானல் துறைவன் மாதே”⁴
(நற்றினை 163)

என விளக்குகிறது.

மின்னியல் அறிவு

மனிதன் ஆதிகாலத்தில் இருளில் வாழ்ந்து வந்தான். தன் முயற்சியினால் மின்சாரத்தைக் கண்டறிந்தான். பின் மக்களின் வாழ்வியல் முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மக்களின் வேலை நடுவில் அதிக நேரத்தைக் குறைக்கும் வகையில் மின் உபயோகப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றின் முன்னேற்றத்தைக் கண்ட முல்லைவாணன்

“மின்தூக்கி ஊஞ்சல்கள்
மேலேற்றி விட்டிடும்
பொன்தாவி விட்டதாய்
மின்விளக்கு மின்னிடும்”
என மின்சாதனச் சிறப்பை வர்ணித்துள்ளார். இவை இன்றைய காலக்கட்டத்தில் தகவல்களை விரைவாக அறிய மின்சாதனங்கள் பயன்படுகின்றன.

இத்தகைய மேம்பாட்டினை வளர்ச்சி நிலையை அன்றே பாரதியார் தன் பாடலில் “காசி நகர்புலவர் பேசுமுரைதான் காஞ்சியிற் கேப்பதற்கோர் கருவிசெப்போம்” என்கிறார். ஒருவர் கூறும் நல்ல அறிவுறை அனைத்து மக்களுக்கும் சென்று சேர வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.⁵

தொழில் நுட்ப அறிவு

தமிழர் இலக்கியம் மட்டும் இன்றி அறிவியல் தொழில்நுட்ப கலைகளான சிற்பம், சித்திரம், கப்பல்கட்டுதல் ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்கினர். கடல் வாணிபத்தாலும் சிறந்து உறுதிப்படுத்தும் வகையில் முல்லைவாணன் அவர்கள்

“பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னாய்ப்
படைத்தே யளித்தால் துறைமுகமே”

என துறைமுகச் சிறப்பை விளக்கியுள்ளார். பண்டையத் தமிழக மக்கள் கடல் வாணிபத்தில் சிறந்த விளங்கியதைப் பட்டினப்பாலையில்

“நீரின் வந்த நிமிர்ப்பிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வப்பலைப் பறிந்த மணியும், போன்றும்,
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குண கடல் துசிரும்
கங்கை வாரதியும், காவிரிப் பயனும்
ஸுத்து உணவும், காழகத்து ஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி
வளம் கலை மயங்கிய நன்றலை மறைகி”⁶

(பட்டினப்பாலை 185 – 197)

என்று விளக்கியிருக்கிறது. தமிழர்களின் வாழ்வில் துறைமுகம் பெருமதிப்பிற்குரிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

தமிழக மக்களின் அறியாமை இருளைப் போக்கி உயர்த்த உதவுது அறிவியலாகும். அவை சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பல மாற்றங்களை உலகில் ஏற்படுத்தக்கூடியவை. அந்தகைய மாற்றத்தின் வாயில்களை தமிழர் இலக்கியங்கள் விளக்குகின்றன என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

தொகுப்புரை

1. தமிழர் தன் வாழ்வில் உயிரியல் தொடங்கி வானியல் வரை அறிவு பெற்றிருந்தனர்.
2. பக்தி இலக்கிய கால கட்டம் தொடங்கி பாரதி காலம் வரை நவீன கால

கட்டத்திற்கு அறிவியல் சிந்தனை கவிதைகள் இப்புவியில் இப்படிருக்கின்றன என அறியமுடிகிறது.

3. மனிதனின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப, தன்னுடைய தேவையை நிறைவேற்ற புதிய சாதனங்களைக் கண்டறிந்தனர்.
4. உலக மக்கள் இப்புவியில் இருந்து விண்வெளி செல்லும் வானுர்தியைப் படைத்துள்ளனர்.
5. நாட்டின் வளர்ச்சி அறிவியல் தொழினுட்பத்தில் மலர்கிறது முறையாக அவற்றை பயன்படுத்துவதே சிறப்பாகும் என கரும்பு என்ற கவிதை தொகுப்பின் வாயிலாக பாவலர் முல்லைவாணன் விளங்குகிறார்.

திருவாசகத்தில் அறிவியல் செய்திகள்

சௌ. அருண்

பதிவுனர் : 19223274022005

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் மு. சாந்தினி
உதவி பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்
விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்

முன்னுரை

“அறிவு அற்றும் காக்கும் கருவி” என்பார் வள்ளுவர், அறிவியல் வாழ்வை வள்படுத்துகிறது. மொழியை பண்படுத்துகிறது. தமிழ் மொழிக்கு அது முற்றிலும்பொருந்தும். தமிழ்மொழி சிந்தனைக் கருவுலமாய் திகழ்வது அறிவுச் சுரங்கமாய் இலங்குவது தமிழ் இலக்கியங்களை நுண்ணிதின் ஆய்கின்ற போது எத்தனையோ அறிவியல் கருத்துகள் ஆயுப்பதைத் தீர்ப்பதை அறியலாம். பண்டைக்காலம் தொட்டு அறிவியல் அறிவும், அறிவியல் சிந்தனையும் தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலவிவந்திருக்கிறது. திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் வெளிப்படுத்திய அறிவியல் செய்திகள் சிலவற்றை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

அறிவியல் தமிழ்

அறிவியல் தமிழ் என்ற ஒரு பார்வை அண்மைக் காலத்தில் மிக வேகமாகபரவி வருகிறது. அதனுடைய நோக்கம் இலக்கியங்களில் மேலை நாட்டு அறிவியல்வல்லுனர்களின் கருதுகோள்களை கண் முயற்சிப்பது அன்று. ஆனால், அதேநேரத்தில் பல அறிஞர்களிடம் அறிவியல் கண்ணோட்டம் இருந்தது என்பதை உணர்த்தும் அறிவியல் செய்திகளைத் தமிழ் மொழியல் ஆக்கவும் புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பண்டைக்காலம்

தொட்டு அறிவியல் அறிவும், அறிவியல் சிந்தனையும் தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலவிவந்திருக்கிறது.

திருவாசகம்

“திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது போல்அப்பாடல்கள் சமயத்தைக் கடந்து வாழ்வியல் நெறிகளை அளிக்கும் உன்னதப்பாடல்கள் ஆகும். இதை சைவ சமயம் சார்ந்த பாடல்களாகக் கருதாமல் அறைநெறி, அறிவியல் நெறி, வாழ்வியல் நெறி சார்ந்த பார்வையாக நோக்க வேண்டும். திருவாசகம் மனித வாழ்வியலை ஆன்மீக பாதைக்கு இட்டுச் செல்வதோடு அறிவியல்சார்ந்த கண்ணோட்டத்துடன் ஆன்மீகத்தையும், அறிவியலையும் இருக்கன்களாக பாவித்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. திருவாசகத்தில் வெறும் ஆன்மீக கருத்தியல்சார்ந்த சிந்தனைகள் மட்டுமே இல்லை. பெறாமல் ஆன்மீகத்தை அறிவியலோடு குழுத்துக் கூறும் பாங்கினைக் காண முடிகிறது.

பேரண்டம்

பேரண்டத்தின் தோற்றும் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்கள் எழுந்துள்ளன. மேலை நாட்பறிஞர் இது குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர்.

ஆனால் உலகம் உருண்டைஎன்பதை 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் பிறகே மேலை நாட்டினர் உறுதி செய்தனர். ஆனால் நமது நாட்டில் எழுந்த திருவாசகத்தில் இவ்வகைம் பேரண்டத்தின் ஒரு கோள் என்பதையும் இவ்வண்டப் பர்ப்பையும் அதன் மீது அமைந்துள்ள கோள்களையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. ஆனால் இயல் பேசும் திருவாசகம் விண்ணியலையும் பேசுகிறது.

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பரும் தன்மை வளப்பெரும் காட்சி ஒன்றாக்கு ஒன்று நின்று எழில் பகரின் நூற்றோரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன இல்நுழை கதிரின் துண் அனுப் புரையச்” 1 இத்திருவாசக வரிகள்வானியல் அடிவை வெளிப்படுத்துகின்றன. தெளிந்தஅண்டமாகிய இப்பெரிய உலகின் பகுதியாகிய உருண்டை வடிவத்தின் விளக்கத்தினை ஆராயத் தொடங்கினால் அளந்தறிய முடியாத தன்மையுடையது என்பது புலப்படும். பெரு வெடிப்புக் கொள்கையின் படி இப்பேரண்டம் விரிவடைந்து நிற்பதை இப்பாடல் ஆழமாக விளக்குகிறது.

உலகம் உருண்டை

உலகம் உருண்டை என்பதை “கலீலியோ கலிலி” என்ற இத்தாலிய விஞ்ஞானிதான் கண்டு பிடித்தார் என்றும், அதுவரை உலக மக்கள் உலகம் தட்டையாக இருந்தது என்றும் நினைத்தனர்.

‘உலகம்’ என்னும் தமிழ்ச்சொல் உலவு என்னும் சொல்லின் அடியாக பிறந்தது உலவு என்பது “சுற்றுதல்” என்ற பொருளைத் தரும். உலகம் தன்னையும், ஞாயிற்றையும் சுற்றி வருகிறது என்ற கருத்து இதில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். “ஞாலம்” என்னும் தமிழ்ச் சொல் “ஞால்” என்னும் சொல்லடியாகத் தோன்றியது என்பர். “ஞால்” என்பதற்கு “தொங்குதல்”

என்பது பொருள். எவ்விதப் பற்றுக்கோடுமின்றி அண்ட பெருவெளியில் உலகம் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதனை இ.து உணர்த்துகிறது.

பரிணாம வளர்ச்சி

‘பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை’ சார்லஸ் டார்வினால் உருவாக்கப்பட்டது என்றேநாம் படிக்கின்றோம். ஆனால் இக்கொள்கை டார்வினுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மாணிக்கவாசகரால் சிவபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பால்மிருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லரசு ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லா அநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்” 2

புல்லாகியும், பூண்டாகியும், புழு போன்ற சிறை உயிர்களாகியும், மரமாகியும், பல்வகையான மிருகங்கள் ஆகியும், பறவையாகியும், பாம்பாகியும், மனிதராகியும், பேய்களாகியும், பூதகணங்களாகியும், வலிமையான அசுரராகியும், முனிவராகியும், தேவராகியும், இயங்குகின்ற இந்தத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிற்புகளிலும்சென்று பிறந்து பின்னர் இளைப்படைந்து விட்டேன் என உயிர்களின் பரிணாமவளர்ச்சியை விரிவாகக் கூறுகின்றார்.

கருவளர் நிலைகள்

ஒரு தாயின் கருப்பையில் ஒரு குழந்தை எவ்வாறு வளர்கிறது கரு உருவாகில் இருந்து குழந்தையாகப் பிறக்கும் வரை இயற்கையாகவே பல இடையூறுகளை சந்திக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் எதிர் கொண்டு தாக்குதல்களில் இருந்துதப் பித்தால் தான் நிறைவான நலமான மகப்பேறு நிகழும் என்பதை மாணிக்கவாசகர் போற்றித் திருவகவலில் பாடியுள்ளார்.

“மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து, ஈனில் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்” 3 “ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில் பிழைத்தும் இருமதி விளைவின் ஒருமையில் பிழைத்தும் மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும் ஈரிரு திங்களில் பேர்ஓருள் பிழைத்தும் அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும் ஆறுதிங்களில் ஊறவர் பிழைத்தும்”⁴ ”ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும் எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும் ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும் தக்க தசமதி தாயொடு தூண்படும் தக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்”⁵ மனிதப் பிறப்பில் தாயின் வயிற்றில் கருவாகும் போது, அதனை அழிக்கப் போரிடும் புழுக்கூட்டங்களில் இருந்து தப்பி, முதல் மாதத்தில் தான்றிக் காயின் அளவுள்ளதான் அக்கரு இரண்டாகப் பிளவுபடும் பொழுது உண்டாகும் துன்பத்திலிருந்து தப்பி, இரண்டாம் மாதத்தில் ஒருமைப்பாடு கொள்ள ஏற்பட்ட உருக்கெடுவதினின்று தப்பி, முன்றாம் மாதத்தில் தாயின் கருப்பையில் பெருகும் மதநீர்ப் பெருக்கினால்கழிவு படாமல் தப்பி, நான்காம் மாதத்தில் அம்மத நீர் நிறைவினால் உண்டாகும்பேரிருஞ்குத் தப்பி, ஐந்தாம் மாதத்தில் சாவினின்றும் தப்பி, ஆறாம் மாதத்தில்தினவு மிகுதியினால் உண்டாகும் துன்பத்திலிருந்து தப்பி, ஏழாம் மாதத்தில் கருப்பை தாங்காமல் காயாப் பூமியில் விழுவதில் இருந்து தப்பி, எட்டாம் மாதத்தில் வளர்ச்சியின்

பெருக்கத்தால் உண்டான நெருக்கத்தின்று தப்பி, ஒன்பதாம் மாதத்தில் வெளிப்படுவதற்கு முயன்றதால் துன்பங்களிலிருந்து தப்பி, பத்தாம் மாதத்தில் தாய்படுகின்ற துன்பத்துடன் கடல் போன்ற தன் துன்பத்திலிருந்தும் அழிவு படாமல் தப்பி பூமியில் பிறந்ததாக அன்றே மாணிக்கவாசகர் ஸ்கேன் (ஒளிப்படம்) இல்லாத காலத்திலே ஸ்கேன் (ஒளிப்படம்) செய்தது போன்று எழுதியுள்ளார்.

முடிவுரை

இன்றைய வானியல் விஞ்ஞானிகள் வெளிப்படுத்தும் பிரபஞ்ச அறிவியல் உண்மைகளை சுமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மெய்ஞானியான மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அறிவியல் அடிப்படையில்தன் வாழ்வு சக்கரத்தை நகர்த்திய தமிழன் தன் அறிவியல் சிந்தனைகளை அப்போது பதிவு செய்து கொள்ள தவறவில்லை என்பதை நாம் திருவாசகம் மூலம் அறிகிறோம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அ.மாணிக்கம் எ.ம.ஏ. பன்னிரு திருமுறைகள் தொகுதி 11 மூலமும் உரையும், ப-34வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 21, இராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை- 600 017.
2. மேலது, ப-12
3. மேலது, ப-54
4. மேலது, ப-56
5. மேலது, ப-56

சங்ககால சமய நிலை

முனைவர் ப. பாலசுராஸ்வதி
வரலாற்றுத்துறை தலைவர்
தி.தெ.மா.நா.ச.கல்லூரி, தெ.கள்ளிகுளம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தென்னிந்திய வரலாற்றில் சங்ககாலம் ஒரு சிற்பான அத்தியாயம் ஆகும். சங்ககாலம் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படுகிறது. இதற்கு காரணம் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை, அரசியல், தமிழ்மொழி, இலக்கியவளம், புலமைப்போற்றல், பண்பாடு, நாகரிகம் என சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்ககால இலக்கிய விழுமத்திற்கு அக்கால அரசியலும் நல்லாட்சியுமே காரணமாக இருக்க முடியும். சிறந்த இலக்கியங்கள் தோன்றும் காலம் நந்காலம் என்பது உண்மை. சுடும் இணையுமற்ற தூய தனித்தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலம் சங்ககாலமாகும். சங்க இலக்கியங்கள் சுராயிரம் ஆண்டுக்கு முன் தமிழர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் சிறப்பைப் படம் பிடித்து காட்ட மிகவும் உதவுகின்றன. சங்ககால மக்கள் சமயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். சமயக் கொள்கைகள் மக்கள் வாழ்க்கையில் பிரதிபலித்தன. மக்கள் இறைவனோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தனர். குறிப்பாக, சமயம் தனிமனிதனின் வாழ்க்கை, நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.அக்கால மக்களின் சமய வாழ்க்கையைச் சங்க இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. மக்கள் தங்களது பாரம்பரியத் தமிழ் தெய்வங்களை வழிபட்டனர். உருவவழிபாடு, பிராந்திய வழிபாடு, சூரிய சந்திர வழிபாடு போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றன.

முன்னுரை

உலகின் முத்த மொழிகளுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற மொழி தமிழ் மொழியாகும். “கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வானோடு முன்தோன்றி முத்தகுடி” என்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்ற புற இலக்கண நால் கூறுவதைக் கொண்டு தமிழின் பழமையை உணரலாம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் காலப் பழமையான இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. அதனால் அம்மொழி நீண்டகால இலக்கிய வரலாற்றினைக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் முதன்மையான இலக்கிய வரலாற்றுக் காலம் சங்க காலமாகும். முச்சங்கங்கங்கள் தோன்றிய காலமும் இதுவே. முன்று சங்கங்கள்

நடத்தப் பெற்று, புலவர்களும் அரசர்களும் பல்வேறு செய்யுட்களைப் பாடி தழிமை வளர்த்தனர். சங்ககாலம் தமிழகத்தில் பொற்காலமாக விளங்கியது. தென்னிந்திய வரலாற்றில் சங்ககாலம் ஒரு சிறப்பான அந்தியாயம் ஆகும். சங்ககாலத்தில் சமயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. சங்ககால சமயநிலைப்பற்றி இந்தக் கட்டுரையில் விரிவாக காணலாம்.

சங்க இலக்கியம்

சங்க இலக்கியம் 473 புலவர்களால் எழுதப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்புலவர்களுள் பலதரப்பட்ட தொழில் நிலையில் உள்ளோரும் பெண்களும், நூடாளும் மன்னரும் உண்டு. சங்க இலக்கியங்கள் அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின்

தினசரி வாழ்க்கை நிலைமைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாய் உள்ளன. பண்டைத் தமிழருது காதல், போர்,வீரம், ஆட்சியமைப்பு, வணிகம்,சமயம் போன்ற நடப்புகளைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.¹

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ் கணக்கு நூல்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் காலத்தால் தொன்மை பெற்றதாக கருதப்படுவது தொல்காப்பியம் ஆகும். இதை இயற்றியவர் தொல்காப்பியர் சங்ககால தமிழகத்தில் சேர, சோழ பாண்டிய மரபுகள் ஆட்சி புரிந்தனர். இலக்கிய குறிப்புகளிலிருந்து இந்த மரபுகளின் வரலாற்றை ஒரளாவு அறிந்து கொள்ளலாம்.²

சங்ககால சமூகம்

சங்ககால சமூதாயம் நிலத்தின் இயற்கை அமைப்புகளின் அடிப்படையில் ஐந்து வகையாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அ) குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலைசார்ந்த பகுதியாகும். தொழில் வேட்டையாடுதல். இவர்களின் கடவுள் முருகன் ஆவார். மக்கள் குறவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

ஆ) மூல்லை என்பது காடும் காடு சார்ந்த பகுதியுமாகும். மக்கள் ஆயர்கள் எனப்பட்டனர். இவர்கள் தொழில் ஆடு மாடு மேய்த்தல், பால்பொருட்களை விற்பனை செய்தல் இவர்களது கடவுள் இந்திரன்.

இ) மருதம் என்பது வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியுமாகும். இவர்கள் வேளாளர் என்றழைக்கப்பட்டனர். விவசாயம் செய்தல் இவர்களின் தொழில். இவர்களது கடவுள் இந்திரன்.

ஏ) நெய்தல் என்பது கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியுமாகும். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பரதவர் என்றழைக்கப்பட்டனர். மீன் பிடித்தல்,உப்பு தயாரித்தல் இவர்களது முக்கியத் தொழில் கடவுள் வருணன் ஆவார்.

ஊ) பாலை என்பது வறண்ட பகுதியாகும். இவர்களது தெய்வம் கொற்றவை ஆகும்.³

சங்ககால சமயம்

சங்ககால மக்கள் சமயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். சமயக் கொள்கைகள் மக்கள் வாழ்க்கையில் பிரதிபலித்தன. மக்கள் இறைவனோடு நெஞ்சிய தொடர்பு வைத்திருந்தனர். குறிப்பாக சமயம் தனிமிதனின் வாழ்க்கை, சமுதாய சிந்தனை, நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. சங்ககால சமுதாய ஓற்றுமைக்கு சமயம் ஒரு முக்கிய காரணமாயிருந்தது. அக்கால மக்களின் சமய வாழ்க்கையைச் சங்க இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

உருவ வழிபாடு

பண்டைத் தமிழ் மக்களிடையே உருவ வழிபாடு முறை காணப்பட்டது. இவர்கள் வரலாற்றுச் சின்னங்களாகிய மீன், புலி, வில் ஆகியவற்றை வணக்கினர். குறிப்பிட்ட சில மரங்களை வணங்குகின்ற பழக்கமும் சில பிரிவினிடையே காணப்பட்டது. தமிழ் மக்கள் தங்களது முதாதையர்களையும், குதிரைகளையும் வணங்கினர். போர்களத்தில் இறந்த போர்வீர்களின் நினைவாக எழுப்பப்பட நடுக்கங்களையும் பண்டைத்தமிழ் மக்கள் வணங்கினர் சங்ககாலத்தில் நிலவிய உருவ வழிபாட்டு முறைக்கு “குலக்குறி வழிபாடு” என்று பெயர்.

அம்பலங்கள்

சங்கால மக்களிடையே மரத்தினடியில் வீற்றிருந்த தெய்வகளையும் வணங்குகின்ற வழக்கம் காணப்பட்டது. மரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் தெய்வங்களை வணங்குவதற்கு அதைச் சுற்றிலும் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டன. இவ்மேடைகளுக்கு அம்பலங்கள் எனப்பெயர். நாளடைவில் இம்முறை வளர்ச்சியடைந்து ஒவ்வொரு தெவ்வத்திற்கும் தனித்தனி மரங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. கடம்பு மரத்தடியில் முருகனின் அழகு உருவமும், கயம்பு மரத்தடியில் திருமாலின் திரு உருவமும் வைக்கப்பட்டன. கொன்றை, வில்வம் ஆகிய மரங்கள் சிவனுக்கென ஒதுக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் இந்த அம்பலங்கள் வளர்ச்சியடைந்து ஆலயங்களாக மாறின.

பிராந்திய வழிபாடு

பண்டைத் துழிழகம் நிலவியலின் அடிப்படையில் குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியினரும் தனித்தனி தெய்வங்களை வணங்கினர். குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் முருகனை வணங்கினர். மூல்லை நில மக்கள் திருமாலை வணங்கினர். மருத நில மக்கள் இந்திரனை வணங்கினர். நெய்தல் நில மக்கள் வருணனையும், பாலை நில மக்கள் கொற்றவையையும் தெய்வமாக வழிபட்டனர்.

சூரிய சந்திர வழிபாடு

சங்கால மக்கள் சூரியனையும் சந்திரனையும் தெய்வமாக வழிபட்டனர். விவசாயிகள் செழிப்புக்குக் காரணமான மழையையும் அதோடு தொடர்புடைய மேகம், இடி, மின்னல் ஆகியவற்றையும் வணங்கினர். புகார் நகரில் இந்திரனுக்கு சிறப்பு விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. சோழ நாட்டை

ஆண்ட அரசர்கள் இந்திரவிழா நடத்தியதாக சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.⁴

பொத்தம் மற்றும் சமண மதங்கள்

சங்க காலத்தில் சமண, பொத்த சமயங்களுக்கு அதிக செல்வாக்கு இருந்தது. சீத்தஸைச் சாத்தனார் இயற்றிய மஸ்தோகலை ஒரு பொத்த இலக்கியம் ஆகும். இந்நால் பொத்த மதக் கொள்கைகளை வலியுறுத்துகிறது. சங்ககாலத்தில் சமண முனிவர்கள் கர்நாடகத்திலுள்ள சரவண பெல கோலாவிலிருந்து வந்தனர். இந்த சமண முனிவர்கள் மலைக் குகைகளில் தங்கினர். அவை பள்ளி என்றும் அதிட்டானம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. இந்த முனிவர்களுக்கு உதவிய அரசாங்களின் பெர்கள் கண்டிக்கைகளில் தமிழ் பிராமி எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சமண துறவிகளை சங்ககால மன்னர்கள் ஆதரித்தனர். தமிழ் நாட்டில் பல சமண சங்கங்கள் இருந்தன. சமண முனிவர்களின் பணிகளால் தமிழர்களின் பண்பாட்டில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. சமண மதத்தின் ஒரு பிரிவான திகம்பர சமணமே தமிழகத்தில் பரவியது. சமண மத துறவிகளுக்கு திகம்பரர்கள் என்று பெயர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள முக்கிய நகரங்களான காஞ்சி, கரூர் வஞ்சி, மதுரை ஆகியவை முக்கிய சமண மத மையங்களாக திகழ்ந்தன.⁵

கொற்றவை வழிபாடு

சங்க காலத்தில் கொற்றவை வழிபாடு நடை பெற்றது தலைவனுடைய வெற்றிக்காக தோழியர் கொற்றவையை வேண்டிக் கொண்டதாக நெடுதல் வாடை கூறுகிறது. மேலும் காளி அல்லது தூர்க்கையை மறவா வழிபட்டு வந்தனர். திருமகள் வழிபாடும் சங்க காலத்தில் இருந்தது. பொதுவாக கடவுளை வணங்கும் பொழுது பூக்களால்

வழிபட்டனர். உயிரினங்களை பலியிட்டும், உணவு படைத்தும் வழிபட்டனர். வழிபாட்டின் போது ஆடிப்பாடினர் ஆரவாரித்தனர். சங்க காலத்தில் சிறு தெய்வ வழிபாடும் நடைபெற்றது.⁶

நடுக்கல்

சங்ககாலத்தில் நடுக்கல் வழிபாடும் முறை இருந்தது. ஒருவர் இறந்த பிறகு அவரது வெற்றிச் செயல்களை நினைவு கூறும் வகையில் கல்லை எழுப்பி மரியாதை செய்யப்பட்டாக மலைபடுகூடாம் குறிப்பிடுகிறது. சிறு தெய்வ வழிபாடு முறையும் இருந்தது. தெய்வத்திற்கு பலி செலுத்துவதன் மூலம் மழையை வரவழைக்க முடியும் என்று நமபினர். ஜோதிடம் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது. — மன்னர்கள் தங்களின் வெற்றிக்காக வேத யாகங்களைச் செய்து கிராமங்களையும், நிலங்களையும் பிராமணர்களுக்கு வழங்கினார். கடவுள் சிலைகளை கோயில்களில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிப்பார்கள். திருவிழாக்கள் நடத்தப்படன. திருவிழா நாட்களில் தெய்வங்கள் ஊனவஸமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. கோயில் மண்டபங்களில் இதிகாசங்கள் மற்றும் புராணங்களின் கதைகளை சித்தரிக்கும் ஓவியங்கள் இருந்தன. கோவில்களில் நடம் மற்றும் இசை நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன.⁷

கண்ணகி வழிபாடு

சங்ககால மக்கள் இயல்பில் மதச்சார்பற்றவூர்களாக இருந்தனர். மேலும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் போர் மற்றும் காதல் என்ற கருப்பொருள் முதன்மையாக இருந்தது. மதவிவாதங்களும் பிரச்சாரங்களும் இருந்தன. இரட்டைக்காப்பியங்களில் சமயச் செயல்பாடுகளையும் அவற்றின் விளக்கங்களையும் காணலாம். தமிழ் நாகரிகத்தின் மூலக் கருப்பொருளான கற்புச் சின்னத்திற்காக

கோயில் கட்டிய முதல் தமிழ் மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவன் ஆவர். செங்குட்டுவனால் கண்ணகி வழிபாட்டு முறை அறிமுகமானது பிற்காலத்தில் இந்த கண்ணகி வழிபாட்டு முறை புதிய வடிவங்களை எடுத்தது. இவ்வாறு பத்தினி (கற்புதைய பெண்) வழிபாடு முறை செங்குட்டுவனால் பிரஸ்படுத்தப்பட்டது. மேலும் புதிய அடையாளங்களில் மாரியம்மன் வழிபாட்டு முறை மிகவும் முக்கியமானது ஆகும். கண்ணகி வழிபாட்டு முறை வளர்ச்சியடைந்து பகவதி, மாரியம்மை வழிபாட்டு முறைகளாகப் பிற்காலத்தில் வளர்ந்தன.⁸

ஆலயங்கள்

தெய்வங்களின் உறைவிடம் ஆலயங்களாகும். இவ்வாலயங்கள் கோயில், புரை, தேவாலயம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. தெய்வங்களை மக்கள் கோன், இறைவன், கடவுள் என அழைத்தனர். ஆலயங்கள் கட்ட செங்கற்கள், மண், மரம், கற்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினர். ஆலயங்கள் கட்டுவதற்குத் தனி இடங்கள் கூடக்கப்பட்டன. ஆலயங்களில் பலியிடுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தனி இடங்களுக்கு பலி பீடிகை என்று பெயர். ஆலயங்களில் இறைவனின் உருவங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றிற்கு மக்கள் வழிபாடுகளும், பலிகளும் நடத்தினர். சிலப்பதிகாரம் அக்காலத்தல் காணப்பட்ட பல்வேறு ஆலயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அவற்றுள் கல்பகமரம், வெள்ளையானை, பலதேவன், சூரியன், கைலாசம், முருகன், இந்திரன், சந்திரன், சாத்தான் ஆகியவற்றின் ஆலயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். இவ்வாலயங்கள் புகார் நகரைச் சுற்றிக் காணப்பட்டன. பத்தினிப் பெண் கண்ணகிக்கு ஆலயம் எழுப்பிய வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம் திறம்பட எடுத்தியம்புகிறது.

சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட ஆலயங்களுள் மதுரையிலும், புகாரில் காணப்பட்ட ஆலயங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புப்பெற்று விளங்கின.

திருவிழாக்கள்

ஆலயங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. திருவிழாக் காலங்களில் ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களையும், நுழைவாயிலையும் சுத்தம் செய்து அலங்கரித்தனர். ஆலயங்களில் பிராமணர்கள் மந்திரம் ஒதினர், மதுரை, புகார் ஆகிய நகரங்களில் காணப்பட்ட ஆலயங்களில் ஏராளம் திருவிழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. திருவிழாக்காலங்களில் ஆலயத்தில் காணப்பட்ட உருவங்கள் பவனியாக எடுத்துவரப்பட்டன. அக்காலத்தில் திருப்பாங்குஞ்சுத்தில் காணப்பட்ட உருவங்கள் பவனியாக எடுத்துவரப்பட்டன. அக்காலத்தில் திருப்பாங்குஞ்சுத்தில் காணப்பட்ட முருகனின் ஆலயத்தில் திருவிழாக்கள் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டன. புகார் நகரில் காணப்பட்ட ஆலயத்தில் இந்திரத் திருவிழா ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடப்பட்டன. இத்திருவிழாவிற்குச் சோழ அரசர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தனர். மேலும் இத்திருவிழா சித்திரை மாதத்தில் பெள்ளை நாளன்று தமிழகம் முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டன. திருவிழாக் காலங்களில் நடனம், நாட்டியம், இசை ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆலயங்களில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.⁹

பூந்தொடைவிழா

சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் நிகழ்த்திய பல்வேறு விழாக்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவ்விழாக்களுள் பூந்தொடை விழா பற்றிய குறிப்பு கிடைக்கின்றது. “மறவர் குடிமக்கள் முதன்முதலாக அம்பு தொடுத்து எய்யும் விழா” என்று இதனை குறிப்பிடுகின்றனர். இது அம்பு விடும்

பயிற்சியின் தொடக்கத்திற்குரிய வழிபாட்டு விழா என ஊகிக்க முடிகின்றது.

“நம்முடியற் வுள்ளினர் காதலர் - கறுத்தோர் தெம்முனை சிதைத்த, கடும்பரிப் புரவி வார்கழற் பொலிந்த வன்கண் மழவர் பூந்தொடை விழாவின் தலை நாளன்ன, தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றும்.” என்றும் அடிகளால் முதல் நாளன்று அம்பு விடும் களம் புதுமணல் பரப்பப்பட்டு காட்சி தரும் என விளக்கப்படுகின்றது..

உள்ளி விழா

இன்றைய ஆண்கள் ஆடும் ஓயிலாட்டம் போன்று, காலில் சதுங்கை அணிந்து கொண்டு பாட்டுப்பாடித் தாளத்திற்கு இயைந்தவாறு ஆடுவது ஆகும்.இவ்விழாவின் போது ஆடவர் இடையில் மணியைக் கட்டிக்கொண்டு ஆரவாரத்துடன் தெருவில் கூத்தாடுவர் என்பதை,

“எவன்கொல் வாழி தோழி கொங்கர் மணியரை யாத்து மறுகின் ஆடும் உள்ளி விழாவின் அன்ன அலராகின்றது பல்வ வாய்ப்பட்டே? அகநானுநாற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம்.

கார்த்திகை விழா

கார்த்திகை விளக்கீடு பற்றி சங்க இலக்கியங்கள் பரவலாகப் பேசுகின்றன. இவ்விழாவினை அகநானுநாற்றுப் பாடல் பெருவிழா விளக்கம் எனக் குறிப்பிடகின்றது.

“மழைக்கால் நீங்கிய மகா விசம்பிற் குறுமுயல் மறுநிறங் கிளர, மதி நிறைந்து அறுமீன் சேறு மகவிருள் நடுநாள் மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப் பழவிறல் முதாப் பலருடன் துவன்றிய விழுடன் அயர வருகதில் அம்ம”

என்னும் பாடலில் கார்த்திகை விழா நிறைமதி நாளில் கொண்டாடப்பட்டமையை

அறியலாம். வீடுகளில் விளக்கேற்றி வழிபட்டமையும் தெரியவருவதுடன் அதன் தொடக்கம், மற்றுமுள்ள நிலைகள் இரவுக் காட்சிகளுடன் விளக்கப்படுகின்றன.¹⁰

நோன்பு

சங்ககாலத்தில் நோன்பு இருக்கும் பழக்கம் மக்களிடையே காணப்பட்டது. நோன்பு தவம் எனப்பட்டது. சங்ககாலத்தில் மக்கள் ஒரு மாதம் நோன்பு இருந்ததாகச் சான்றுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இளம் பெண்களிடையேயும் நோன்பு இருக்கும் பழக்கம் காணப்பட்டது. பெரும்பாலும் இவர்கள் குளிர்காலத்தில் நோன்பு இருந்தனர். நோன்பு காலங்களில் பெண்கள் குளிர்ந்த நீரில் குளித்தனர். அசரீரி மீது மக்களுக்கு அதிக நம்பிக்கை இருந்தது.¹¹

முடிவுரை

சங்ககாலம் என்பது பண்டைய தென்னிந்திய வரலாற்றில் நிலவிய தமிழகம் தொடர்பான ஒரு காலப் பகுதியாகும். சங்ககாலத்தில் சமயத்திற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பை இயற்கை அமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஜவகையாகப் பிரித்து அப்பகுதிகளின் சூழலை ஒட்டிய கடவுள்களையும் வழிபட்டன. சிலப்பதிகாரத்து நாயகியாகிய கண்ணகியை தெய்வமாக்கிய பத்தினி வழிபாடும் துமிழ்களிடம் இருந்தது இயற்கையை வழிபடும் முறை

இருந்தது திருவிழாக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. [https://ta.m.wikipedia.org>wiki](https://ta.m.wikipedia.org/wiki)
2. [https://tamil.examsdaily.in>sangam...](https://tamil.examsdaily.in/sangam...)
3. ஜே.தர்மராஜ் M.A., M.Phil. இதழிக வரலாறு (ஆரம்பமுதல் 2007 வரை) டென்சி பப்ளிகேஷன்ஸ், சிவகாசி - 2008 41, 42.
4. முனைவர் அ.தேவனேசன், தமிழக வரலாறு, ரேணு பப்ளிகேஷன்ஸ் 2008, 110, 111
5. Ibid pp 47, 48
6. Ibid pp 46
7. Dr.A.Swaminathan, History of Tamilnadu up to 1987, Deepa Publication, Madras – 96, 1993 pp 94
8. Prof.N.Jeyapalan, History of Tamilnadu Till 1987, M.S.Publication, Madras – 5 pp 2,3
9. Dr.A.Devanesan, History of Tamilnadu upto 1995 AD, Renu Publications, Marthandam – 1997. pp 84,85.
10. முனைவர் தா.நீலகண்ட பிள்ளை, சங்கத்தமிழ் வாழ்வியல் செம்முதாய் பதிப்பகம், சென்னை 64-ISBN 978-93 81006-23-8 pp 45, 46.
11. Ibid pp 86

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் தாவரங்களின் மகத்துவம்

முனைவர். கு. செல்வாஸ்வரி
தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியர்
எஸ்.எ/பு.ஆர். மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஓன்றிலிருந்து ஒன்று உருவாகும் புவியின் தோற்றுத்தை அறிவியல் நோக்கில் தேடினால் பல உண்மைகள் பொதிந்து வெளிப்படும். புல், மரம், செடி, கொடி உள்ளிட்ட தாவரங்கள் பல்லுயிரிகளின் வாழ்வாதாரத்திற்கு பயன்படும் வகையில் கானகம் முழுதும் நிரம்பி கிடக்கின்றது. மழை வளம் பெருகும் மரங்களே உடல் பிணிதீர்க்கும் ஆற்றலுடன் செயலாற்றும் என்ற அறிவியல் உண்மையினை பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நிறைய எடுத்தியம்புகளின்றன. பல்லுயிரினங்கள் வாழ்வில் உணவாக, உறைவிடமாக இடம்பெறும் தாவரத்தின் பயன்பாட்டினை அறிவியல் நோக்கில் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இயற்கையோடு இயைந்த பழந்தமிழர் தம்மைச் சுற்றியள்ள தாவரங்களின் மகத்துவம் நன்கு அறிந்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது. மனிதன் தோன்றுவதற்கு முன்பே தாவரானதும் உருவாகிவிட்டன என்பர் ஒரு சாரார். தமக்குத் தாமே உணவைத் தயாரிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட தாவரங்களின் நன்மை தீமைகளைப் பற்றி இலக்கண இலக்கியங்கள் முன்னரே பதிவுசெய்துள்ளன.

ஓரறிவு முதல் ஆற்றிவு வரையிலான உயிரிகளை ஒருசெல்லாயிரி, பலசெல் உயிரி என்று இரண்டாகப் பகுக்கின்றோம். உணர்வின் அடிப்படையில் உருவான உயிர்ப்பாகுபாட்டினை தொல்காப்பியர் (தொல். 1526) முன்னரே அறிந்துள்ளார். தாவரங்களுக்கு உயிர் உண்டு என்பதை தொல்காப்பியத்தில்,

“புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.”¹ என்ற நூற்பா வழி பூ, காய், மலர், பழம், பட்டை போன்ற பல்லுறுப்புகள் கொண்ட தாவர இனம் பிணியின்றி வாழ உதவும் என்பது வெளிப்படை. பழந்தமிழர் பாடல்

வழி மரங்களின் மகத்துவத்தை அறிவியல் நட்பத்துடன் ஆய்வு செப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மரம் வளர்ப்பு

காடுகளை அழித்து வேளாண்மை செய்து வந்த நமது முன்னோர்கள் சுற்றுச்சூழலை முற்றிலும் அழிக்காது மரங்களை வளர்த்துள்ளனர். வீட்டுக்கொரு மரம் வளர்ப்போம் நாட்டுநலம் காப்போம் என்பதற்கிணங்க, நந்தினையில் தலைவி சிறுமியாக விளையாடிய பருவத்தில் அறியாமல் புன்னை மரத்தின் விதையை நட்டு விடுகின்றாள். பின்னர் அதற்கு பால்நெய் உள்ளிட்ட நீராகாரம் கொண்டு வளர்க்கும் ஆற்றல் நம்மை வியக்க வைக்கின்றது.

“விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி

மறந்தனம் துறந்த காழ் முளை அகைய நெய் பெய் தீம் பால் பெய்து இனிது வளர்ப்ப...” (நற். 172)

என்ற பாடலடிகள் வழி நிறுவுகின்றன. இங்கு உணவாகவும், மருந்தாகவும் பயன்படும் மரத்தினை சூழலியல் ஆற்றலோடு வளர்க்கும்

நுப்பம் புலனாகிறது. அனைத்து உயிரினங்கள் இடம்பெயர ஏற்ற தன்மை மரத்திற்கு உண்டு என்பதால் இயற்கையை வணங்கிப் போற்றுகின்றோம்.

மருந்தாகும் மரம்

“மரம்சா மருந்தும் கொள்ளார்” என்கிறது பழம்பாடல். மரங்களை அழித்து வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்தினாலும் முற்றிலும் காட்டழிப்பு நிகழ்த்தவில்லை. சிலவற்றை மட்டும் தகர்த்து உணவிற்காக உழுது பயிரிட்டு வளமுடன் வாழ்ந்துள்ளனர். பல்வேறு மரங்கள் கானகத்தில் இருந்தாலும் நறுமணமிக்க மரங்களாக அகில், சந்தனம் போன்றவை இடம்பெறுகின்றது. அகில் மரங்களை வெட்டி ஏரித்து அதன் சாம்பலை எருவாக உழுத குறிப்பு அகத்தில் காணமுடிகின்றது. மனப்பொருள் வாய்ந்த அகில் மரத்தை நெருப்பிட்டு புகைப்பதால் பிணிந்கும் மருந்துவு உண்மை அறியாலே பயன்படுத்தியமை குறுந்தொகைப் பாடல் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளது.

“நனை அகில் வயங்கிய நூபினு நழும்புகை உறைஅறு மையின் போகிச் சாரால் குறவர் பாக்கத்து.....” (குறுந். 393)

என்ற பாடலடியில் அகில் மரம் வெட்டிய குறிப்பு நிறுவப்படுகின்றது. இது பற்றி அறிஞர்கள் கருதுகையில்,

“அகில் மரத்துப்பட்டையை இடித்து நெருப்பில் போட்டு புகையை கிளப்பினால் கொசுத் தொல்லை நீங்கும்.....அகில் மரக்கட்டையை நெருப்பில் இட்டு அதிலிருந்து வரும் புகை முகர்ந்தால் களைப்பு வாந்தி சுவையின்மை ஆகியவை நீங்கும்...”²
மேற்கண்ட பதிவுகள் வாயிலாக மலைப்பக்கத்தில் செல்லும் முகில் போல நாற்திசையில் (எரியூட்டிய) அகில்மரப்புகை

பரவி செல்லும் காட்சி மறைமுகமாக மருந்துவு உண்மையினை உணர்த்துகின்றது மனிதன் உயிர் வாழ உதவும் மரம் உடலுக்கு ஆகஸ்தின் நல்குகின்றது. அதாவது பகல் உள்ளிட்ட நேரத்தில் மரத்தடியில் இயல்பாக இளைப்பாறலாம். ஆனால் இரவுப் போழில் மரங்கள் கர்பன்டை ஆக்ஷைஸ்டை வெளிப்படுத்துவதால் அம்மரத்தின் அடியில் உறங்கக் கூடாது என்பர் அறிவியலாளர். இதனை,

“இராக்காலத்தில் மரங்கள் தூய உயிர்க்காற்றை உட்கொண்டு நச்சக்காற்றை வெளித் தள்ளுகின்றன. ஆகையால் அவற்றின்கீழ் அறியாமல் படுப்பவர்கள் அந்நச்சக்காற்றை மிகுதியாக உள்ளிழுத்து இரத்தம் கக்கி இறந்து போகின்றனர். மக்கள் உடம்பினுள் உயிர்க்காற்று நுழையாவிட்டால் நச்சக்காற்றே இடைவிடாமல் நுழைந்தால் நெஞ்சத் தாமரையிலிருந்து பல இடங்களும் ஓடும் இரத்தமானது தன் இயல்பு திரிந்து கரியதாகி முக்கின் வழியாக வெளிப்பட்டு என்பர். ஆகவே இரவுநேரப் பொழுதில் மரத்தடியில் தூங்கினால் விளையும் பிரச்சனை என்பது வெளிப்படை.”³

என்ற கூற்று வழி உயிரைப் பறிக்கும் ஆற்றல் மரத்திற்கு உண்டு என்ற அறிவியல் உண்மையினை ஆசாரக்கோவையிலும் அறியலாம்.

“..... இராமரமும் சேரார்.” (ஆசார. 13)

“.....முதுமரனும்

தாமே தமியர் புகாஅர் பகல் வளரார் நோய்குன்றை வேண்டு பவர் ” (ஆசார. 14)

என்ற பாடல் மரத்தின் மகத்துவத்தை பறைசாற்றுகின்றது. இரவு உறக்கத்திற்கு

மரங்கள் ஏற்றதல்ல என்பதை பழந்தமிழர் பயன்படுத்தும் மதிநுட்பம் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தாகம் தீர்க்கும் மரங்கள்

தொன்றுதொட்டு நீர்ச்சத்து கொண்ட ஆற்றல் மரத்திற்கு உண்டு என்பதை அனைவரும் அறிவோம். வறண்ட பாலைநிலத்தில் வளரும் தாவரங்கள் நீர்ச்சத்து நிரம்பியதாக காணப் பெறுகின்றது. வழிப்போக்கரின் பயன்பாட்டிற்காக இத்தகு மரஞ்செடி கொடிகள் உதவிய பாங்கினை சங்கப்பாடல் பதிவுசெய்துள்ளது. குறிப்பாக, மிளகினைப் போன்று உறைப்புச் சுவையுடைய மரம் “உகாய்” எனப்படும். இதன் காய் மண்ணில் ஈரம் பட்டவுடன் வெட்டுத்துச் சிதறும். இதனை “அம்மாம் ப்சரிசிச் செடி” என்றும் தற்போது அழைப்பர். சுரத்திடை செல்வோர் தாகம் ஏற்பட்டால், நீர் நிரம்பிய உகாய் மரப்படையை உபயோகித்துள்ளனர். இக்கூற்றை குறுந்தொகையில்,

“.....உகாய்

வருநர்ப் பார்க்கும் வன்கண் ஆடவர்
நீர்நசை வேட்கையின் நார்மென்று
தணியும்...” (குறுந். 274)

மேங்கண்ட பாடல் வழி உணரமுடிகின்றது. இங்கு நீரின்மையால் மரத்தின் நாரினை வாயினுள் மென்று தாகம் தணிக்கும் சூழலியல் முறைமை ஈண்டு புலனாகின்றது.

இன்னும் நெல்லிக்காயைப் போன்று நீர்ச்சத்து மிகுந்த தாவர இனங்களுள் உயவைக் கொடி ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இக்கொடியினை வழிப்பைச்செல்வோர் பறித்து மென்று உண்ட காட்சியினை ஆற்றுப்படையில் காணலாம்.

“மாறு கொள வொழுகின ஊறுநீ
ருயவை.” (மலை. 136)

என்ற தொடர் மெய்ப்பிக்கின்றது. பல்வேறு தாவரங்கள் இருப்பினும் நீர்ச்சத்தும், பிணியின்மை நல்கும் தாவரங்கள் அறிந்து

பழந்தமிழர் பயன்படுத்தும் போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

நீரைத் தெளிவிக்கும் தேற்றா

“நீரின்றி அமையாது உலகு” என்பார் வள்ளுவர். பஞ்சபூதங்களில் நீரின் தன்மை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப மாற்றும் பெறுவதுண்டு. ஆறு, ஏரி, குளம், போன்ற நீர்த்தேக்கங்கள் மண்ணின் தன்மையை மாற்றும் ஆற்றல் பெறுகின்றது. அக்காலத்தில் நீரில் காணப்பெறும் மண் மாசினைத் தெளிவிக்க தேற்றாமரக் கொட்டையைப் பயன்படுத்தியமை கலித்தொகை வழி அறியலாம்.

“கலஞ்சிதை இல்லத்துக் காழ் கொண்டு தேற்றக்

கலங்கிய நீர் போல் தெளிந்து நலம் பெற்றான்...”(கலி.142)

என்ற பாடல் வழி ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தேற்றாமரத்தின் விதை கலங்கிய நீரினைத் தெளிவிக்கும் என்ற தாவரவியல் உண்மை நன்கு அறிந்துள்ளனர். தற்போது நவீன் அறிவியல் சாதனங்களின் பயன்பாட்டிற்கு நீரின் மாசுபாட்டினை கண்டறிவது கடினம். ஆணால் எளிய விதைகள் கொண்டு சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் தீருன் நம்மை வியக்க வைக்கின்றது.

கருச்சிதைவுட்டும் தாவரம்

மனிதர்கள் மட்டுமின்றி விலங்கினங்களுக்குக் கூட கருச்சிதைவடைய உதவும் மூலிகைகள் அன்றே இருந்துள்ளன. பெரும்பாலும் வலிமைவாய்ந்த உயிரிகளுள் ஒன்றான யானை மூங்கிலை விரும்பி உண்ணும். அதிலும், இளமுங்கிலின் சாறு உண்டால் கரு நழுவும் என்பர் அறிவியலாளர். நற்றினையில் கருச்சிதைவுட்டும் மூங்கிலை யானைகள் உண்ட காட்சி தெளிவாகப் பதிவாகி உள்ளன.

“வழுவெப் பிண்டம் நாப்பண் ஏழற்று
இருவெதிர் ஈன்ற ஏற்றிலைக் கொழுமுளை
சூன்முதிர் மடப்பிடி நான்மேயல்
ஆரும.....” (நந். 116)

என்ற பாடல் வழி பெண்யானை மூங்கில் குருத்தைச் சுவைத்து உண்டதால் கரு கலைக்கப்படுகின்றது. இன்றைய நவீன மருத்துவத்தில் மூங்கில் கொழுந்திலுள்ள ரஹானோமிலத்தின் வழி கரு அழிக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்ற உண்மை இதன் வழி புலனாகிறது. மூங்கில் பூக்கும் காலத்தில் முளையில் தோன்றும் வெண்மையான பொருள் நஞ்சத்தன்மை உடையதாகும். எனவே தான் நற்றிணையில் மூங்கில் உண்ட பிடியின் கரு சிதைவுற்றது நற்சான்றாகும்.

மேலும், அன்றைய சூழலில் கால்நடைகள் வளர்ப்பதில் திறம்பட பழந்தமிழர்கள் கைதேர்ந்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது. ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி உள்ளிட்ட சிறுசிறு உயிரிகள் வீட்டின் முன்றிலில் பாதுகாப்புடன் வளர்ந்துள்ளது. விற்பனை நோக்கில் கால்நடைகள் வளர்ப்பது இன்றுவரை காண முடிகின்றது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே ஆற்றலொடு செயல்படுவதில் ஆண்விலங்கு தான் சிறந்தது என்ற தன்மையினை,

“ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாங்கு எல்லாம்

ஏற்றைக் கிளவி உரித்தென மொழிப் “4 என்ற நூற்பா வழிமொழிகின்றது. அக்காலத்தில் பன்றி புணர்ச்சி மேற்கொண்டால் கொழுப்பிராது என்பர். எனவே நெல்லை இடித்து மாவாக்கி கால்நடைகளுக்கு வழங்கியிருள்ளனர். தேவைக்கு மேல் கொழுக்கும் பன்றி கருத்தரிக்காது என்ப ஒரு சாரார். ஆற்றுப்படையில், புணர்ச்சி மேற்கொண்ட பன்றியைக் கொழுக்க நெல் உள்ளிட்ட தினைமாவினை ஊட்டசத்தாக பண்டையோர் வழங்கிய குறிப்பினை,

“சுரஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப் பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது நென்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னாள்...” (பெரும்- 341-343)

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. அறிவியல் முறைப்படி பன்றியின் கலவிப் பருவத்திற்குப் பின்னர் ஆண்விலங்கினத்தின் உடல் எடைமாற்றம் நிகழக்கூடும். எனவே தான் ஊட்டச்சத்து நிரம்பிய நெல்லை உணவாகக் கொடுப்பது சிறந்த பல்லுயிரினப் பாதுகாப்பிற்கு நற்சான்றாகும்.

முடிவுரை

மருந்தாகும் தாவரங்களின் பயன்பாட்டில் நச்சப்பொருட்கள் அடங்கியிருக்கும் என்ற பழந்தமிழரின் நுண்ணாற்றல் நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றது. சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டினைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் இயற்கையாக தாவரங்களுக்கு உண்டு என்பதை சங்கப்பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. கால்நடைகள் ஆற்றலுடன் வளர்ச்சி அடைய நெல்லை உள்ளிட்ட தானியங்கள் உதவும் என்ற சூழலியல் நுட்பம் ஆற்றுப்படை பறைசாற்றுகின்றது. செயற்கையில் புதுமை அடைந்து தீமை காண்பதை விட இயற்கையின் ஆளுமை உணர்ந்து நன்மை அடையலாம் என்ற சிந்தனை இவ்வாய்வின் வழி கண்டறியலாம்.

அடிக்குறிப்பு

1. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்., 1527
2. வே. தமையந்திரன், மரம் வளர்ப்பும் பயன்களும், பக். 25-26
3. மறைமலை அடிகள், மக்கள் நாற்றாண்டு உயிர் வாழ்க்கை முதல் பாகம்- ப. 32
4. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்., 1549

துணைநூற்பட்டியல்

1. வே. தமையந்திரன், மரம்வளர்ப்பும் பயன்களும், வித்யா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2006.
2. பி.எல்.சாமி, சங்க இலக்கியத்தில் செடி கொடி விளக்கம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை- 1967.
3. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் உரைமூத்து-சொல்-பொருள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்- 2009.
4. மழைமலைஅடிகள்,மக்கள் நூற்றாண்டு உயிர் வாழ்க்கை- முதல்பாகம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை- 1998.

தமிழ் இலக்கியங்கள் அறிவியல் சிந்தனைகள்

பேராசிரியை சே. மாசிலாமணி
உதவிப்பேராசிரியை,
ஏல் விவசாயிகள் சங்கக் கல்லூரி, போட்டுநாயக்கநூர்

முன்னுரை

ஓவ்வொரு இலக்கியமும் தான் தோன்றிய சமுதாயத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு திகழ்கிறது. ஓவ்வொரு அறிஞர்களும் இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்கின்றனர். எந்த ஒரு இலக்கியமும் தான் தோன்றிய அச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும் பொருளாதாரத்தையும், அக்கால மக்களின் அறிவையும், பழக்க வழக்கங்களையும் எடுத்துரைக்கிறது. மேல்நூட்டு அறிவியல் சிந்தனையின் சுவடுகள் கூடக் காணப்படாத சங்ககாலத் தமிழரிடையே இருந்த அறிவியல் உணர்வும், கருத்தும், சிந்தனையும், நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் நமது தமிழ் இலக்கியங்களும் விஞ்ஞான பூர்வமாக மினிரகிறது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்பியல் அறிவு, விண்ணியலறிவு, தொல்காப்பியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள், அனுவியல் அறிவு, நீரியல் அறிவு, மருத்துவ அறிவு போன்றவற்றைப் பற்றி இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இயற்பியல் அறிவு

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழில் ஊசல் பருவத்தில் அமுதாம்பிகை ஊசலாடும் நிகழ்வினைக் குறிக்கும்போது சிவஞான முனிவர்,

“மகரக் குழைகளும் ஊசலாட

பங்கய மடமாதர் நோக்கி இருவேம் ஆட்ட அவ்வுசலில் பாய்ந்திலது இவ்வுசல் என – நனி ஆட்டுதோறும் நின்னகை அவர் முகத்திங்கள் சாய” (அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் ஊசல் பருவம்)

என்ற அடிகளில் அமுதாம்பிகை ஆடும் ஊசலின் கூரிய நீளமாக இருந்தால் மெதுவாக ஆடுகிறது என்றும் ஆணால் அவள் காதில் அணிந்திருக்கும் குண்டலம் குறைவான நீளத்தில் தொங்குவதால் விரைவாக ஆடுகிறது என்றும் கூறியுள்ளார்.

இதனையே கலிலியோ ஊசலின் நீளம் குறித்த தம் ஆய்வில் “ஊசலின் நீளம் குறைவாக இருந்தால் விரைவாக ஆடும் ஊசலின் நீளம் அதிகமாக இருந்தால் மெதுவாக ஆடும்” என்றும் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஆப்வகளின் மூலமாக அறியப்பட்ட பல உண்மைகள் வெறும் அனுபவத்தின் மூலமாகவும் பண்டைய துமிழ்களின் அறிவுத் தேடலின் விளைவுகளாவும் பெறப்பட்டதை உணரலாம்.

ஓளிக்கத்திரகள் எந்த அளவிற்கு பிரகாசம் உள்ளது என்பதனையும் சங்க கால மக்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். ஓளி பற்றிய ஆற்றலாக பரிபாடல் கூறும் செய்தி ஓளியை முருகலுடைய ஓளி பொருந்திய சாயலுக்கும் அவன் வேலுக்கும் ஏப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. “வெண்கடர் செவ்வேல் விரைமயில் மேல் ஞாயிறு” என்றும்

இந்த உலகம் ஒரு பகுதி நிலத்தாலும், மூன்று பகுதி நீராலும் சூழப்பட்டது என்பதை “மாநிலம் தோன்றாமை மலிபேயல் தலை வழநீ ஸ்தில்வானம் இறுதிதரும் போடுதினும்” என்கிறது.

அறிவியலை மின்னனுக்களுடன் தொடர்புடைய துறை என்னாம். மூலக்கூறு என்பது அந்தப் பொருள்களில் உள்ள அனுக்களைப் பொருத்து அமைகிறது

“தீவினுள் தென்றல் நீ பூவினுள் நூற்றும் நீ கல்லினுள் மணியும் நீ”

(பரிபாடல் 3, 63-64)

என்பதன் மூலம் அறியலாம்.

விண்ணியல் அறிவு

அன்றைய மனிதன் கண்ட கனவை இன்றைய அறிவியல் முன்னேற்றம் நிஜமாக்கியது. பறவையைக் கண்ட மனிதன் தானும் பறக்க நினைத்தான். இறக்கைகள் இல்லாதபோதும் தன் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. இப்பற்பட்ட அரிய கண்டபிடிப்புதான் விமானம் ஆகும். இதன் உதவியினால் மனிதன் விண்ணில் பறந்தான். இவ்விமானங்கள் பற்றிய பல குறிப்புகள் பல இலக்கியங்களில் இயற்றப்பட்டது வானவேளிப் பயணம் முன்னோர்கள் அறிந்திருந்த ஒன்றுதான் என்றாலும், இன்றைய கால கட்டங்களில் விமானிகளே இல்லாத விமானங்களை வானவேளியில் செலுத்த முடியும் என்ற அளவிற்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது இக்கருத்தினை

“புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின் வலவன் ஏவா வானவூர்தி” –

(புறநானாறு - 27)

என்ற பாடலில் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் குறிப்பிடுகின்றார். சிறந்த அரசாங்கள் விண்ணில் பாகனால் செலுத்தப்படாத தானே இயங்குகின்ற திறன் வாய்ந்த வானவூர்தியில்

சென்றனர் என்ற குறிப்பின் வழியாக அறிய முடிகின்றது. இதைப்போலவே சில்பத்திரகாத்தில் கண்ணகி கோவலனோடு ஆகாயத்திலிருந்து வந்திற்கிய விமான ஊதியில் ஏறிச்சென்றதாக ஒரு காட்சி இதனை இளங்கோவடிகள், “வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்கு அமர்க் கரசன் தமர்வந் தேத்தக் கோநகர் பிழைத்த கோவலன் தன்னோடு வானவூர்தி ஏறினள் மாதோ கானமலர் புரிகுழல் கண்தானென்”

(சிலம்பு 196 - 200)

என்ற வரிகளில் வாடாத பெரிய மலர்களை மழையாகச் சொன்று அமர்களின் அரசனான இந்திரனும், வானோரும் வந்து தங்கள் வாழ்த்துக்களை வழங்கி கண்ணகி தன் கணவன் கோவலனோடு தேவவிமானத்தில் ஏறிச் சென்றாள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சீவக சிந்தாமணியில் ஒரு காட்சியில் கட்டியங்காரன் போருக்கு வந்ததால் சச்சந்தன் தன் மனைவியைக் காப்பாற்ற அவளை மயில்பொறியில் ஏற்றி அனுப்பினான். பின் கட்டியங்காரனின் வெற்றி முழக்கத்தை வானவழியாக கேட்டு விசையை மயங்கி வீற்றாள். மயிற்பொறி இப்பற்றாகத் திரும்பி ஒருசுகுகாட்டில் இறங்கி கால் ஊன்றி நின்றது என்பதாக அமைந்துள்ளது. இதனை,

“எஃகு என விளங்கும் வாள் கண் எறி கடல் அமிர்தம் அன்னாள் அஃகிய மதுகை தன்னால் ஆய் மயில் ஊரும் ஆங்கண் வெஃகிய புகழினான் தன் வென்றி வெம் முரசம் ஆர்ப்பள்ளுக் எறி பிணையின் மாழ்கி இறுகி மெய்ம் மறந்து சோர்ந்தாள்.

(சீவக சிந்தாமணி- பா.எண் 299)

போன்ற வரிகளிலும் வானவூர்தி பற்றிய செய்திகளைக் காண முடிகிறது. மேலும் இதன் தொழில் நுட்பம் குறித்து கூறும் போதும், அதன் பொறியினை இடுஞ்சுழியாகவும்,

வலஞ்சுமியாகவும் தீருகுவதன் மூலம் அவ்வுருதி வான்மேகங்களிடேயே பறக்கவோ, தறையில் இறங்கவோ செய்ய முடியும் என்ற கற்பனை வியப்பில் ஆழ்த்துவதாக உள்ளது.

“பண்தவழ் விரலின்பாவை பொறிவலம் திரிப்பப் பொங்கி விண்தவழ் மேகம் போழ்ந்து விசம்பு இடைப் பறக்கும் வெய்ய புண்தவழ் வேல்கண் பாவைபொறி இடம் திரிப்பத் தோகை கண்டவர் மருள வீழ்ந்து கால் குவித்து இருக்கும் அன்றே”

(சீவக சிந்தாமணி- பா.எண் 239)

இவ்வாறு வானவூர்திகளைப் பற்றிப் பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. பெருங்கதையிலும் இரும்பாலான விமானம் பறக்க பயன்படுத்தப் பட்டமை குறித்த குறிப்பு காணப்படுகிறது. மனிதனின் பறக்க வேண்டும் என்ற ஆசை கற்பனையாக, இலக்கியமாக தொடர்ந்த தேடல் இன்று நிறைவேறியது.

தொல்காப்பியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள் தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கூற வந்த நூலாக இருந்தாலும் அறிவியல், தத்தவம், மருத்துவம், வானவியல், சோதிடம், கணிதம் போன்ற கருத்துக்களை வெளியிடும் ஒரு நூலாகவும் விளங்குகிறது. மேலைநாட்டு அறிவியல் சிந்தனையாளர்களான தேல்ஸ், அனாக்ஸி மாண்டர், ஷீனோபான்ஸ், எம்படோகில்ஸ் போன்றோர் வெளியிடாத பல அறிவியல் கருத்துக்களைத் தனது இலக்கண நூலில் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.

அவற்றை உயிரியல் சிந்தனைகள், மருத்துவச் சிந்தனைகள், சர்பியல் கோட்டாட்டுச் சிந்தனைகள் தகவல் தொடாபியல் சிந்தனைகள், வானவியல் சிந்தனைகள் என்ப பிரிக்கலாம். உயிரியல்

பாகுபாட்டை உலகில் முதன்முதலில் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“ஒன்றுறி வதுவே உற்றுறி வதுவே இரண்டறிவதுவே அதனொடு நாவே மூன்றறிவதுவேஅவற்றோடு மூக்கே நான்கறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே ஐந்தறிவதுவே அவற்றோடு செவியே ஆறறிவதுவே அவற்றோடு மனனே”

(தொல்-பொருள்- மரபுநூற்பா 26-27) என்ற நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார். உயிரிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை உயிரிகளின் உடம்பினோடும் அதனோடு இயைந்த மெய், வாய், மூக்கு, கண், செவி என்னும் ஜம்பொறிகளும், மனமும் ஆகிய ஆறுவகை வாயில்களையும் பெற்று அறிவினால் சிறந்து விளங்கும் இயல்பினை அறிவியல் நோக்கில் கூறியுள்ள தொல்காப்பியரின் திறந்தினை மிகவும் போற்றலாம்.

வானியல் அறிவு

குரியக் குடும்பத்தின் ஒரு கிரகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தான் மக்கள் என்ற வானியல் அறிஞர்களின் கருத்திற்கு ஏற்றவாறு சங்க இலக்கியமான மதுரைக்காஞ்சியும் பின்வரும் பாடலில் கூறுகிறது.

“சென்ற காலமும் வருஷம் அமயமும் இன்று இவண்தோன்றியழுமுக்கமொடு நன்கு உணர்ந்து வானமும் நிலனும் தாம் முழு துணரும் சான்ற கொள்கைச்சாயாயாக்கை ஆன்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர்”

(மதுரைக் காஞ்சி 477-481) பழங்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த சைனர்கள் வானம் ஏறுதல், கடலில் நடத்தல் போன்ற அறிவியல் செயல்களைச் செய்வதில் திறம் பெற்றிருந்தனர் என்பதை குறுந்தொகை 130 வது பாடல் விளக்குகிறது.

“நிலந்தொட்டுப் புகாஅர் வானம் ஏறார்
விலங்கிரு முந்தீர் காலிற் செல்லார்
நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்
குடிமுறை குடிமுறை தேரிற்
கெடுநரும் ஸரோநம் காதலோரே”

(குறுந்தொகை பா.எண்- 130)

மேற்கண்ட பாடலில் தோழி தலைவியிடம் தலைவன் பற்றிய செய்திகளைக் கூறி தலைவியைத் தேற்றுவதாக அமைகிறது.

கணிதவியல் சிந்தனைகள்
கணிதம் மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒட்டியதாகும் கணிதம் இல்லாமல் வாழ்வியல் முறை இல்லை என்பதை அறியலாம். அதன் உதவியன்றி எதுவும் நடைபெறாது இதை உணர்ந்தே

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு” (குறள்-392) என்று வள்ளுவரும் கூறினார். ஒளவையும் தன் பாடலில் “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும் மைலில் கமலமும் வெள்ளமும்

(பரிபாடல் - 2.13-14)

இப்பாடலில் எண்கணிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. கணக்கற்று பல ஊழிகள் பஸ்கோடி ஆண்டுகள் காலத்தைக் குறிக்கிறது. இதில் ஆம்பல் என்பது பழந்தழிழர் கணக்கிட்ட ஆயிரம் கோடி என்ற பேரியல் எண்ணைக் குறிக்கிறது. வெள்ளம் என்பது கோடி கோடியைக் குறிக்கிறது. கமலம் என்பது நாறு ஆயிரம் கோடியையும், கோடியை விடவும் பெரிய

எண்களுக்கும் தமிழில் பெயர் இருப்பது தமிழரின் தனிச்சிறப்பை உணர்த்துகிறது. மண்ணறிவியல் சிந்தனைகள் பழந்தமிழர்கள் மண்ணின் தன்மையை நன்கு அறிந்திருந்தனர். நீர் வற்றாத வைகை ஆற்றில் காணப்படும் மணல் செம்பழுப்பு அல்லது கருப்பாக இருக்கும். இம்மணல் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்றதாக இருந்ததைஇ “வருஷங்கள் வையை வர்மணல் அகண்றுறைத் விரிமலர்க் காலின்”

(அகம் 36. 9-10)

இங்கு ஆற்றுநீர் கொண்டு வந்த வெண்மணலின் தன்மையை அறியமுடிகிறது

முடிவரை

நமது தமிழ் இலக்கியங்கள் பழம் பெருமை பேசுவதற்காக மட்டுமில்லை. பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தில் தமிழர்களிடம் அறிவியலறிவு நிறைந்திருந்தது என்பதற்கும் அதனை அவர்கள் நன்கு வளர்த்திருந்தனர் என்பதற்கும் தனி நூல்களின் சான்றுகள் இல்லாமல் போயினும் அவர்களின் அறிவியல் அறிவினை இலக்கியச் சான்றுகள் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இன்றைய அறிவியலுக்குச் சிந்தனை வித்தாக அமைந்து முறையான வளர்ச்சி நிலையை உடையதாக உள்ளது நமது தமிழ் இலக்கியங்கள். இந்த வளர்ச்சி ஆல் போல் பரந்து விரிந்து, ஊன்றி இன்றைய உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்ந்துள்ளது நமது இலக்கியங்கள் என்பதைக் கண்டும், உணர்ந்தும் நாம் பெருமைப்படுவோம்.

அக-புறநானாற்றில் நடுகல் வழிபாட்டு மரபுகள்

கைஷி. ப

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
முஸ்லிம் கலைக்கல்லூரி, திருவிதாங்கோடு
மணோன்மணியம் சுந்தரனார்ப்பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

ஆய்வச்சருக்கம்

பண்டைக்கால தமிழர் வாழ்வில் முத்தோர் வழிபாடாக நடுகற் பண்பாடு அமைந்திருந்தது. சங்கப்பனுவல்களான அகநானாறு, புறநானாறு ஆகியவற்றிலும் ‘நடுகல்’ பற்றிய குறிப்புகள் அதிகமாக உள்ளன.

இந்த நடுகல் வழிபாடு தான் பிற்காலத்தில் வீரவழிபாடாகவும், சடங்கு முறையாகவும் மாற்றம் பெற்றது. கடவுள் கோட்டாடு உருவாவதற்கு முன்பே, தமக்கு முன் வாழ்ந்த தம் குடிகளைக் காத்து, மாற்ற வீரர்களை முத்தோராகக் கொண்டு தலைமுறைகளாகத் தமிழர்கள் தொடர்ந்த வழிபாடே நடுகல் வழிபாடாகும். இந்த நடுகல் வழிபாட்டைப் பற்றி அறிவிடே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: நடுகல், பதுக்கை, சங்கப்பனுவல்கள், வழிபாடு

முன்னுரை

உலகில் வழிபாடு இல்லாத மனித சமூகத்தைக் காண்பது அரிது. மனித வாழ்வில் வழிபாடு இன்றியமையா இடம் பெறுகிறது. வழிபாட்டிற்குரிய தோற்றும் பற்றிய வினா மனதில் எழும்போது அதற்கு விடையாக மனதில் முதலில் வருவது ‘நடுகல்வழிபாடு’ ஆகும். சங்கால மக்கள் பண்பாட்டுதனும், நாகரிகத்துடனும், வீரசெயல்களுடனும் வாழ்ந்து வந்தமையை சங்கப்பனுவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் பலியிடுதல், நடுகல் அமைத்தல் ஆகிய தொன்மையான வழிபாட்டு முறைகள் பற்றியும் இவை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இவற்றில் முத்தோர் வழிபாடாக நடுகற்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்த செய்தியை அக-புறநானாற்று நால்கள் வழி ஆய்விடே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நடுகல்

‘நடுகல்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘நடப்பட்டகல்’ என்று பொருள். இலக்கியங்களில் அது ‘நினைவுக்கல்’ என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ‘நடுகல்’ என்பது இறந்தவர்களின் நினைவாக எடுக்கப்படும் நினைவுக்கல் ஆகும். இதனை ‘வீரக்கல்’ என்றும் கூறுவர். வீரக்கல் என்ற சொல்லுக்கு ‘வீரத்தின் அடையாளமாக அமைக்கப்பட்டகல்’ என்றும், ‘வீரன் நினைவாக எழுப்பப்படகல்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

சங்காலத்தில் மன்னர்களுக்கும் மிகக்த திறமை வாய்ந்து போரில் வீரமரணமடைந்த வீரர்களுக்கும் அவர்கள் இறந்தபின் நடுகல் நட்டும் வழக்கம் இருந்தது இவ்வாறு நட்டும் வீரக்கற்களில் இறந்தவர்களது பெயர், அவர் செய்த மற்செயல்கள், அவரது தீர்ண், புகழ், அவர் மாண்ட சந்தர்ப்பம் போன்றவை பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். இது வீரன் இறந்த

இடத்திலோ அல்லது வேறோர் இடத்திலோ அவனது நினைவாக கட்டப்படுவதாகும்.

நடுகற்களின் வகைகள்

நடுகற்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக வீர்களுக்கு வைக்கப்படுகின்றன. “நிரைகவர்தல் சண்டையில் இறந்த வீரன், நிரை மீட்டல் சண்டையில் இறந்த வீரன், ஊரழிவைத்தடுத்து நிறுத்தி தன் உயிரை ஈந்த வீரன், பன்றிகுத்தி இறந்த வீரன், புலிகளுடன் சண்டையிட்டு இறந்த வீரன், அரசன் வெற்றிபெறத் தன் தலையைத் தந்த வீரன், யானைக் குத்திப்பட்டான்கள், வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தவர்கள் கல்” என நடுகற்களின் வகைகளைக் கூறுகிறார் ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

வீர்கள் என்று பேற்றப்பட்ட மனிதங்களின் வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டுவதே நடுகற்களின் பண்பாகும். அகநானாறு, புறநானாறு நூல்களிலும் ஆநிரை கவாதல், ஆநிரை மீட்டலில் பெரும்பாலான வீர்கள் உயிர் துறந்தனர். இவர்களுக்கு நடுகற்கள் எழுப்பப்பட்டன. நடுகற்களின் சிறப்பை,

“ஓன்னாத் தெவ்ளா முன்னிறு விலங்கிஇ ஒனியுந்துமருப்பின், களிறுந்து வீழ்ந்தென, கல்லேபரவின் அல்லது,
நெல்லுகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே”
(புறம். 335)

என்று மாங்குடி கிழார் கூறுகிறார். இதன் மூலம் சங்ககால மக்கள் நடுகல்லையை கடவுாக வழிபட்டனர் என்பதையும், நடுகல்லை எந்த அளவிற்கு சிறப்பித்தனர் என்பதையும் அறியலாம்.

தமிழர் பண்பாட்டில் நடுகல்

சங்ககாலத் தமிழ் மக்களிடம் நடுகல் வழிபாடு வேருள்ளியிருந்தது. பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் நடுகல் பற்றிய செய்திகள் பல இடங்களில் விரவிக்கிடக்கின்றன. திருக்குறளில்,

“என்னைமுன் நிலைன்மின் தெவ்விர் பலரென்ன முன்னின்று கல்நின்றவர்”

(குறள். 771)

என்று போரில் இறந்த வீரர்கள் கல்லாகி நின்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய வெட்சித்தினையில் நடுகல் எடுப்பதற்கான ஆறுநிலைகள் பற்றி குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“காட்சி கால்கோண்ஸ்படை நடுதல் சீத்தகுமரபின் பெரும்படைவாழ்த்தலென் நிருமுன்றுமரபிழ்.....”

(தொல்.டு.நா. 63)

என்று போர்க்களத்தில் இறந்த வீர்களுக்கு நடுகல் எடுக்கும் முறை பற்றிகூறப்படுகிறது.

போரில் இறந்த வீர்களின் நினைவினைப் போற்றும் வகையில் அவர்களின் பெயர், பெற்ற வெற்றி, அவர்களின் பெருமை ஆகியவற்றை பண்டைத் தமிழர் நடுகற்களில் பொறித்து வைத்தனர். இறந்தவர்களுக்கு கல்நட்டு வழிபடும் முறை கிபி.11ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்தது என ஆய்வுகள் நிறுவுகின்றன.

நடுகற்கள் காணப்படும் இடங்கள்

நடுகற்கள் ஏரிக்கரையிலும், ஆற்றங்கரையில் அருகிலும், ஊனின் பழத்தேயும், காட்டுப்பகுதியிலும் காணப்படுகின்றன. இந்நடுகற்கள் பாலை நிலப்பகுதிகளில் அதிகமாக காணப்படும். நடுகற்கள் இருந்த இடம் பற்றி சங்க இலக்கியத்தில் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. பாலைநில வழிகளில் நடுகற்கள் நடப்பட்ட செய்தியை,

வெண்ணுனை அம்பின் விசைஇடவீழ்ந்தோர் எண்ணுவரம்பு அறியா உவல்இடுபதுக்கை”
(அகம். 109)

என்னும் அகப்பாடல் விளக்குகிறது.

ஒதலாந்தையார் யானையின் தும்பிக்கைச் சொரசொரப்பை எழுத்துக்கள் பொறித்த நடுகல்லுடன் ஓப்பிடுகின்றார்.

விழுத்தொடை

**மறவர்வில்லிடத்தொலைந்தோர்
எழுத்துடை நடுகல் அன்ன”**

(ஐ. 352)

என்று இங்கு நடுகல் சுட்டப்படுகிறது. நடுக்களில் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டுந்ததையும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

பதுக்கைகள்

இறந்த வீரர்களின் உடல் கற்குவியல்களால் மூடி நினைவிடமாக அமைக்கப்படும். இதனை ‘பதுக்கைகள்’ எனக்குறிப்பிடுவார். “பதுக்கை, திட்டை, கற்குவை, குத்துக்கல் போன்றவை இறந்தவர்களுக்காக எடுக்கப்பட்ட ஈமச் சின்னங்கள்” என ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறுகின்றார்.

அகநானாறு 109ஆவது பாடலில் பாலை நிலத்தைக் குறிப்பிடும்போது, தந்தங்களை உடைய வீரமிக்க ஆண்யானைக் கூட்டங்களை உடையமரச் சோலையில், கொலை செய்யப் பெற்றுக் கிடக்கும் இறந்தவர்களின் உடல்தழையால் மூடிய கற்குவியல்களைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்று கூறப்படுவது. இங்கு குறிபிடப்படும் கற்குவியல்கள் பதுக்கைகள் ஆகும். இதனை,

“கோடு முகளிற்றின் தொழுதிசன்டிக்

.....
**எண்ணுவரம்பு அறியா
உவல்லிடுபதுக்கைச்
சுரம்கெழுகவலை கேட்பால்பட்டென்,
வழங்குநர்மடிந்த அத்தம் இறந்தோர்”**

(அகம் 109)

என்னும் அடிகளின் வழி அறியலாம்.

புநானாற்றில் பாண்டிய மன்னனது சிறப்பைக் கூறுமிடத்து, வைத்த குறியில் தப்புதல் இல்லாத

கள்வர்களின் அம்புக்கு ஆப்பட்டு இறந்தோரை முடிவைக்க கற்குவியல்கள் உள்ளன என்பதை,

**“செந்தொடை பிழையாவன்கண் ஆடவர்
அம்புவிட, வீழ்ந்தோர் வம்பப்பதுக்கை”**
(புறம். 3)

என்னும் அடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

சதிக்கல்

பண்டையத் தமிழிடம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் பழக்கம் சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறுதல் ஆகும். கணவன் இறந்தவுடன், அவனுடன் சிதைத்தீயில் ஏறி மனைவி உயிர்விடுவது “சதி” என்றும், “உடன்கட்டை ஏறுதல்” என்றும் அழைக்கப்படும்.

ஒல்லையுர் தந்த பூத்பாண்டியன் இறந்தவுன் அவர் உடல் சுடுகாட்டில் ஸரிக்கப்பட்டது. அவரது மனைவி, கைம்மை ஞோன்பு மேற்கொண்டு வாழ்வதை விட இறப்பதையே விரும்புவதாகக் கூறுகிறார். இதனை புநானாற்று 246ஆவது பாடல் விளக்குகிறது.

தொல்காப்பியத்தில் தொல்காப்பியர்,
“நல்லோள் கணவனொடு நனியழல்புகீஇ”

(தொல்.பு.நா. 77)

என்று சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை தமிழர் வழக்கமாக இப்பாடல் வழிகாட்டியுள்ளார்.

சோழன் பல்தடக்கைப் பெருவிறந்தினிலி மாண்டபோதும், சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் மாண்டபோதும் அவர்களது துணைவியர் கணவர்தம் மார்பைத் தழுவியவாலே உயிர்விட்டனர் என்பதை,
**“.....பெண்டிரும்
பாசடகுமிசையார், பனிநீர் மூழ்கார்,
மார்பகம் பொருந்தி ஆங்குஅமைந்தனரே”**
(ப. 62)

என்னும் பாடல் அடிகள் சுடுக்காட்டுகின்றன.

அரசாங்களின் துணைவியர் கூட உடன்கட்டை ஏறுதலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இச்செய்திகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

நடுகல் வழிபாடு

நடுகற்களுக்கு நாள்தோறும் தீபதூபம் காட்டி பூசை செய்து வழிபடன். இந்த நடுகற்களுக்கு “வல்லாண்பதுக்கைக் கடவுள்” என்று பெயர். நடுகல்லோடு ஸோத்து மயிழ்பீலிகளைக் கட்டுவார். தோப்பி என்னும் கள் வைத்து படைப்பார். துடி அடித்து ஆடுகளைப் பலியிடுவார். இந்த கோயில்கள் வழிப்பாதைகள் கூடுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நடுகல் எவ்வாறெல்லாம் வழிபடப்பட்டது என்பதைக் கீழே பார்க்கலாம்.

நெய்விளாக்கேற்றி வழிபடுதல்

“இல்லடுகள்ளின் சில்குடிச் சிறுார்ப்

நல்நீராட்டி, நெய்ந்நறைக் கொள்கிய”

(புறம். 329)

இல்லங்களில் காய்ச்சப்படும் கள்ளையுடைய சிற்றுாரின் பக்கத்தில் நடப்பட்ட நடுகல்லுக்கு விடியற்காலை நன்னீராட்டி நெய் விளக்கேற்றி படையல் படைத்தனர். நெய்விளாக்கு ஏற்றியதால் உண்டான புகை மேகம்போல் எழுந்து தெருவில் மணக்கும் என்று நடுகல் வணங்கப்பட்ட செய்தியைப் புறநானாறு கூறுகிறது.

கள் படைத்தல்

நடுகல்லுக்கு பீலி குட்டி வணங்கும்போது, கள்ளும் படைத்து வணங்கினர்.

நடுகற் பீலி குட்டி, நார்அரி

சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன்”

(புறம். 232)

என்று அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் நடுகல்லுக்கு கள் படைக்கப்பட்டது குறித்து ஒளவையார் கூறுகிறார். இதே செய்தியை,

“மலைதுயில் மணியெழிந்து மட்டுகுத்துப் பீலிஅணிந்து பெயர்பொறித்து வேல் அமருள் காணதக நாட்டினார்கல்”

என்கிறது வெண்பா. மாலை குட்டி, மணிஒலித்து, மதுவைத் தெளித்து,

குட்டி, அவன் பெயரை எழுதிபோரில் ஆண்மைத் தன்மை வெளிப்படப் போரிட்ட வீரனுக்கு கல் நட்டார்கள்.

பலியிடுதல்

நடுகற்களை தெய்வமாக வழிபட்டு பலியிடும் பழக்கம் சங்ககாலத்தில் காணப்பட்டது.

“பெயர்மருங்கறியார் கல்லெலறிந்து எழுதிய நல்லரை மராஅத்த கடவுள்”

(மலைபடு. 394, 395)

என்று கூறுவதன் மூலம் மரத்தின் கீழ் இருந்த நடுகற்கள் கடவுளாக வணங்கப்பட்டமையை அறிய முடிகிறது. நடுகல் வழிபாட்டின் போது செம்மறியாட்டுக் குட்டியை பலி கொடுத்தனர் என்பதை,

“நடுகல் பீலி குட்டித் துடிப்படுத்து,

தோப்பிக்கள்ளொடு துருஉப்பலிகொடுக்கும்”

(அகம். 35)

என்னும் அடிகளில் அம்முவனார் குறிப்பிடுகிறார். பலிகொடுக்கும் பழக்கம் சங்ககால மக்களிடம் இருந்ததையும், நடுகற்களை தெய்வமாக வழிபட்டு பலிகொடுத்ததையும் இப்பாடல்கள் நமக்கு தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பூக்களால் வழிபடுதல்

நடுகற்களுக்கு பெண்கள் நாள்தோறும் வழிபாடு செய்து வந்தனர். உயர்ந்த கற்குவியல்களுக்கு காட்டு மல்லிகை ஏற்றி, படரும் மல்லிகையின் மலர்கள் கொண்டு நடுகல்லாகிய தெப்புத்திற்கு பலியிட்டு வழிபாடு செய்தனர்.

“உயர்பதுக்கு இவர்ந்த தாங்கொடி”

(அ. 289)

ஆந்தீரகளையுடைய கோவலர் உயர்ந்த வேங்கை மரத்தின் பூங்கொத்துகளைப் பணியோலையில் தொடுத்து அலங்கரித்து இலைமாலை சூட்டி நடுகல்லை வணங்கினர். இதனை,

**“ஹர்நனி இறந்த பார்முதிர்பறந்தலை,
ஒங்குநிலை வேங்கை ஒள்ளினர் நறுவீ”**
(ப. 265)

என்னும் புறப்பாடல் வழி அறியலாம்.

இவ்வாறு நடுகற்களை நாள்தோறும் மக்கள் வழிப்பட செய்தியை சங்கப்பனுவல்கள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆற்றுப்படுத்துதல்

ஆற்றுப்படுத்துதல் என்றால் வழிபடுத்துதல் அல்லது நெறிப்படுத்துதல் என்று பொருள். சங்கப்பாடல்களின் தொகுப்பில் சில பாடல்கள் ஆற்றுப்படுத்துபவையாக அமைந்துள்ளன. ஆற்றுப்படைப்பற்றி தொல்காப்பியர்,

**“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக்காட்சி உற்றுத் தோன்றி”**

(தொல்.புற.88)

என்று புறத்தினையியலில் குறிப்பிடுகிறார்.

பாணர்கள் வீரர்களின் நடுகற்களைக் கண்டு வணங்கிச் செல்லுமாறு ஆற்றுப்படுத்திய நிகழ்வை,

“பெருங்களிற்று அடியின் தோன்றும் ஒருகன் இரும்பறை இரவல்சேநி ஆயின்”

(ப. 263)

என்னும் புறப்பாடல் வழி அறியலாம்.

பாணர்கள், தாம் செல்லும் வழிகளில் காணும் நடுகற்களை வணங்கி யாழ் வாசித்துச் செல்வர். இதனை,

“ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்தார்த்தெள்”
(மலை. 390)

என்னும் அடி வழி அறியலாம்.

கோப்பெருஞ்சோழன் இறந்தபோது அவரை இழந்த புலவர்கள் அவரது பெருமை சொல்லி

வருந்தி நின்றனர். இதனை புறநானூற்று 221ஆவது பாடல் விளக்குகிறது. இவ்வாறு அரசர்கள் இறந்த போது பாணர், விறலியர் போன்றோர் ஒருவருக்கொருவர் ஆற்றுப்படுத்திய நிகழ்வை சங்கப்பனுவல்கள் தெளிவுப் படுத்துகின்றன.

நடுகல் குறித்த நம்பிக்கைகள்

இறந்தவர்களின் ஆன்மா நடுகல்லில் இருப்பதாகவும், அவர்களுக்கு தெய்வீகசக்தி இருப்தாகவும் மக்கள் நம்பின். அகநானுற்றில் நடுகற்களுக்கு அருகில் வேல், கேடயம் வைக்கப்பட்ட செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் புறநானூற்றில் வழிபாடு செய்யும் குறிப்புகளே அதிகமாக உள்ளன.

நடுகற்களை வணங்குவதால் மழைவளம் பெருகும், நாடு சிறப்புறும், பயிர்வளம் சிறக்கும் இ விருந்தினர் எதிர்ப்படுவர், போரில் தனது கணவனுக்கும் அரசனுக்கும் வெற்றி கிடைக்கும் என்று சங்கப் பெண்கள் நம்பினர். இதனை,

“நடுகல் கைதொழுதுபரவும், ஓடியாது,
விருந்துதீர் பெறுகதில்யானே, என்னையும்
.....
நாடுதருவிழுப்பகை எய்துக எனவே”

(ப. 306)

என்னும் பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

நடுகற்களைத் தவறாது வணங்கினால் மழை மிகுதியாகப் பெய்து கொடுங்கானம் வறட்சி நீங்கிக் குளிரும்; மரம் செடிகள் தளிர்த்துப் பூக்கும்; அதனால் வறட்சி மிகக் கொடிய வழியில் வண்டுகள் மிகுதியாக மொய்க்கும்; வளம் பெருகும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடம் இருந்து இதனை, தோழாதனை கழிதல் ஒம்புமதி; வழாதுஅ வேண்டுமேம் படுஞ்சி, இவ்வறநிலை ஆயே”

(புறம். 263)

என்னும் பாடல் எடுத்தியம்புகிறது.

நடுகற்களை வழிபடுவதால் மக்கள் நோய்நொடியிலிருந்து விடுபட்டு பாதுகாப்பாக வாழ்வர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் காணப்பட்டது. “ஜெயனார், மதுரைவீரன், இருளன், கருப்பன், நொண்டி முதலியன் நடுகல் தெய்வங்களை ஒத்தனவாயுள்ளன” என்கிறார் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன். அவர் நடுகல் வழிபாடு கிராமிய தெய்வ வழிபாடாக மாறியதையும் கூறுகிறார். இன்றும் பல ஊர்களில் மழை வேண்டி நடுகற்களுக்கு விழா எடுப்பதை பார்க்க முடிகிறது. இவற்றிலிருந்து முன்னோரை வழிபடும் மரபாக நடுகற்கள் அமைந்தமையை தெளிவாக உணர்லாம்.

முடிவுரை

நடுகல்லுக்கு கோவிலமைத்து அதன் பெருமைபாடும் காப்பியமாக சிலப்பதிகாரம் திகழ்கிறது. அதற்கு முன்பு பழங்காலத்தில் தோன்றிய நடுகல் வழிபாடு தான் இன்று தமிழ்நாட்டில் வணங்கப் பெறும் வீரதெய்வ வழிபாடாக மாறியுள்ளது என்பதில் சிறிதும் ஜெயமில்லை. மனித இறப்புடன் தொட்புடையவை பழங்கைகள் மற்றும் நடுகற்கள். இவை சுங்ககால மக்களின் வாழ்வையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வெட்சி, கரந்தை வீரர்களுக்கும், யானைப் போரில் உயிரிழந்த வீரர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் மக்கள் நடுகல்லெடுத்து வழிபட்டனர்.

அகநானாற்றில் பாலை நிலத்தில் மட்டுமே நடுகல் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பழந்தமிழ் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்ய ஆரும் நிலையில் பதுக்கைகள், கஞ்சுவியல்கள், திட்டைகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தியதையும், இறந்த பின்னால் நடுகல்லுக்கு வழிபாடு செய்து வழிபட்ட பண்பாட்டு மரபையும் புறநானூறு, அகநானாறு பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இளம்பூரணனார் உரை, தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம், சார்தாபதிப்பகம், சென்னை, 2006.
2. மேலது
3. மேலது
4. கிருஷ்ணமூர்த்தி, நடுகற்கள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2004.
5. மேலது
6. சீனிவாசன்.ச, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சார்தா பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
7. நாராயண வேலுப்பிள்ளை.எம் வித்துவான், மூல்லை நிலையம், சென்னை, 1994.
8. புலியுர்க்கேசிகன், ஜெங்குறுநாறு தெளிவுரை, ராம்பிரசுரம், மண்ணடி, சென்னை, 2013.
9. வித்தியானந்தன்.ச, தமிழர்சால்பு, பாரி புத்தகப்பண்ணை, சென்னை, 1971.

முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் படைப்புகளில் ஆன்மீகம் மற்றும் அறிவியல் ஆளுமைகள்

ச.கிரிஜா

பதிவு எண் : 18121174022021

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
இராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம்
திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

முனைவர் டி. விஜயலெட்சுமி
உதவிப்பேராசிரியர்

இராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி
மனோன்மணியனம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

முன்னுரை

மனிதனுடைய வாழ்க்கையினை பிரதிபலித்துக் காட்டும் காலக்கண்ணாடியாக விளங்குபவை இலக்கியங்கள். இந்த இலக்கியங்கள் அறிவியல், ஆன்மீகம், கலை, பண்பாடு போன்றவற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். அறிவியலும், ஆன்மீகமும் மனித வாழ்க்கையில் மிகவும் இன்றியமையாதது. அறிவியல் மூலமாக தினசரி வாழ்க்கையில் அனைத்து மக்களும் பயனடைந்து வருகின்றனர். ஆன்மீக வழிபாட்டின் மூலமாக தனக்கு நன்மைகளும் நடைபெறும் என்றும் நம்பினார். அந்த வகையில் எழுத்தாளர் முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் படைப்புகளில் காணலாகும். அறிவியல் மற்றும் ஆன்மீக ஆளுமைகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆசிரியர் அறிமுகம்

எழுத்தாளர் முத்தாலங்குறிச்சி காமராச அவர்கள் தூத்துக்குடி மாவட்டம், செய்துங்கநல்லூர் அருகில் உள்ள முத்தாலங்குறிச்சி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். சிறந்த வரலாற்று

அய்வாளர், பத்திரிக்கையாளர், சிறந்த எழுத்தாளர், ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வில் இவருடைய பணி சிறப்பானது. ஏறக்குறைய 25க்கும் மேற்பட்ட விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். தமிழக அரசின் தமிழ்ச்செம்மல் விருது பெற்றவர்.

முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் ஆன்மீக ஆளுமை

ஆளுமை என்ற சொல் பல சொற்களில் எடுத்தாளப் பெறுகின்றது. வெளியுலகத்தைக் கண்டிந்து தான் படைக்கும் சிறு கதைகளுக்கு (படைப்புகளுக்கு) தேவையான செய்திகளை தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு எழுத்தாளனின் நோக்கமாக இருக்குமானால் அதிலும் ஆளுமை அமையும். “புற உலகை ஆராய்ந்து தனது கலைப்படைப்பிற்கு தேவையான புள்ளிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதையும் இவற்றை அழகியல் நோக்கில் பொருள் கொள்ளுவதையுமே நாம் ஆளுமையாக கொள்கிறோம்.”¹ என்று பேரா.நா. வானமாமலை கூறுகின்றார்.

இதனால் படையில் முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

இவருடைய பல நூல்கள் சமயம் சார்ந்த நூல்களாக கணப்படுகின்றன. “கருகம் எடுத்து வந்து” என்ற புதினத்தில் ரவியிடம் வசித்ரா “கருகாட்டத்தை கொச்சைப்படுத்தி ரொம்ப மோசமான நிலையில் நடத்தனுமா? என்கிறார் வசித்ராவின் கணவர் சுகுமார். “விச.... நல்ல கிராமம், அழகா இருக்கு, ஊர் ஓரத்தில் இருக்கிற சாஸ்தா கோவிலும்” இன்னைக்கு நிகழ்ச்சி நடக்கப்போது அம்மன் கோவிலை பார்த்தேன். ஆஹா... அம்மன் மிக சிறப்பாக இருக்கே... கையெடுத்து கும்பிடனும் போல தோன்றுது. நல்ல இடத்திற்கு தான் வந்திருக்கோம்.

ஊர் மக்களிடம் தமிழ்த்துரை மைக் முன்னால் போய் நின்று கருகாட்டம்னா என்னன்னு தெரியுமா? என்று கேட்கிறான். நம் தெய்வமை வணங்கும் இந்த அம்மன் இருக்கே... இந்த அம்மன் வெறி தீர் ஆடிய ஆட்டம்தான் கருகம். முழுசா சொல்லுகிறேன் கேட்டுக்கோங்க.

“ஒரு சமயம் பஞ்ச பாண்டவர்கள் குருசேத்திரத்திற்கு போயிட்டு இருந்தாங்க, போர் வழியில் பாஞ்சாலிக்கு தூக்கம் வந்திருச்ச. ஒரு இடத்தில் தூங்கிட்டாங்க. ஆனால் பாஞ்சாலியை கவனிக்காம பாண்டவர்கள் கொஞ்ச தூரம் போயிட்டாங்க. அப்படிருக்கும் போது ஒரு அரக்கன் பாஞ்சாலியோட அழகை ரசிக்க அவங்க கிட்ட வந்து அவங்களை அடையத்தூட்டான். அப்போ கோபமா எழுந்த பாஞ்சாலி அம்மன் கருகம் எடுத்து ஆடி அந்த அரக்கனை வதும் செஞ்சாங்க. அந்த காவியத்தை நினைவு படுத்த தான் அம்மன் கோவிலில் கருகாட்டம் கண்ட்பா வைக்கனும்னு செஞ்சாங்க. அதே நேரம் மனமுருகி வேண்டும் யக்தாகளுக்கு இடைஞ்சலை இருக்கிறவங்களுக்கு அம்மன் கருகம் எடுத்து ஆடி அழிச்சிரும்னு ஒரு நம்பிக்கை இருக்கு என்று தமிழ்த்துரை

ஊர்மக்களிடம் கூறினான்.”² இதன் மூலம் கோவில்களில் கரகம் எடுத்து ஆடுவதற்கான காரணத்தை நாமறிய முடிகிறது.

வடதுருவும், தென்துருவும் என்ற நாடகத்தில் செல்வி “நான் கோவிலுக்கு சாமி கும்பிட போயிருந்தேன். அங்கே உங்களுக்கு கிரகம் இருக்குது அதனால் விழியற்காலை காக்காவுக்கு உணவு படைக்கனும்னு சொன்னாங்க. அதனால் தான் காக்காவுக்கு உணவு படைச்சேன் என்று சொல்லி தன் கணவன் சங்கரிடம் கூறினான்.” இதிலிருந்து படைப்பாளரின் ஆன்மீகத்தின் மீது அவர் கொண்டுள்ள ஆளுமையை அறிய முடிகிறது.

கட்டபொம்மனும் கவிராயர் என்ற நாடகத்தில் கட்டபொம்மன் “முருகா உனது விபூதியை தினமும் எனது நெற்றியிலும், மார்பிலும் தேய்த்து முருகா முருகா என நான் வணங்கியதற்கு பலன் கிடைத்து விட்டது.”³ என்று கூறுகிறான். விபூதி அணிவதால் துன்பங்கள் விலகி இன்பம் பிறக்கும். இறைவன் நமக்கு அருள் புரிவான் என்ற நம்பிக்கை இன்றளவும் மக்களிடத்தில் காணப்படுவதை உணர முடிகிறது.

முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் படைப்புகளின் அறிவியல் ஆளுமை

முத்தாலங்குறிச்சி காமராச அவர்கள் தனது படைப்புகளின் வழியாக தன்னுடைய அறிவியல் பற்றிய ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வேளாண்மை, சுற்றுப்புறச்சூழல், இயற்பியில், மருத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகளை தெளிவாக படித்தியுள்ளாமையை அறிய முடிகிறது.

சுற்றுப்புறச்சூழலும் வேளாண்மையும்

மனிதன் ஜம்பூதங்களைச் சார்ந்தே வாழ்ந்து வருகிறான். இச்சூழ்நிலை அமைப்பிற்கேற்பவே சமூகமும் அமைய வேண்டும் என்பதை தமிழ்களும் உணர்ந்திருந்தனர். சுற்றுப்புறச்சூழல்

பாதுகாப்பு என்ற அமைப்பு தற்போது தான் தோன்றியது. திருக்குறளிலும் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய கருத்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. நல்ல சமுதாயம் வேண்டுமெனில் நல்ல சுற்றுச்சூழல் அமைய வேண்டும். “ரோபோ மருமகள்” நடக்கத்தில் சுந்தர் தன் அம்மா பரமேஸ்வரியிடம் உங்களுக்குச் சுகர் ஏறிட்டாரே. டாக்டர் சொன்னாரு என்கிறான்.

ஆம்பா இந்த மருமகள் ரோபோ வந்ததில் இருந்து நன் வேலையும் செய்யது கிடையாது. இப்போ அதிகமா நடக்குறதும் கிடையாது அதனால் கொலஸ்ரால் ஏற்போச்சு என்கிறான். சுந்தர் சாப்பாட்டை கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்தனுமா என்கிறான். பரமேஸ்வரி மகனிடம் அடேய் நான் என்ன கறியும் சோநுமா தின்னுட்டு இருக்கேன். அப்படி தின்ன நம்ம நாட்டில் என்ன வயக்காட்டில் பயிரா விளையாது. அதான் வயக்காட்டை எல்லாம் வீடா மாற்றி கட்டி வச்சி, எல்லா வீட்டு மச்சியிலேயும் ஹெலிகாப்டர் விடுவதற்கு தனம் போட்டு வச்சிருக்கோமே. டேய் தினமும் காலையில் ரெண்டு சப்பாத்தி மாத்திரை தான் சாப்பிடுவேன். ராத்திரியும் சப்பாத்தி மாத்திரை தான். இதுக்கும் நோய் வந்தா எங்கே போய் சொல்ல என்று பரமேஸ்வரி கூறுவதாக முத்தாலங்குறிச்சி காமராச தன் படைப்பில் கூறியுள்ளார்.

மேலும் “கண்ணாடி மாப்பிள்ளை” சிறுக்கதையில் சுகுமார் கண்ணாடி அணிந்திருந்தான் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பெண் பார்க்க வந்த இடத்தில் சுகந்தியின் தகப்பனார் குருட்பையலுக்கு என் மகளைக் கட்டிக்கொடுக்க முடியாது என்று ரகளை பண்ணி விடுகிறார். பிறகு வேறு ஒருவருக்கும் சுகந்திக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. மாப்பிள்ளைக்கு மாலைக்கண் வந்து விட்டது.

மருத்துவமனையில் சுகுமாரை சுந்திக்கிறான். தன் நிலைமையைக் கூறி பெண் பார்க்கும்

போது நடந்த நிலைமைக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கின்றாள். அதற்கு சுகுமார் “இல்ல சுகந்தி இன்றைக்கு நாட்டில் 75 சதவிகிதம் ஓர் கண்ணாடி போட்டுக்கிட்டு அலையறாங்க. அது இன்றைய சூழ்நிலை. இந்த நிலை வரக்காரணம் சுற்றுப்பறச்சூழலும் நாம் சாப்பிடு உணவு வகையைப் பொழுத்துமாகும்.” என்கிறான். “வந்தது பொங்கல்” என்ற சிறுக்கதையில் ரங்கநாதன் என்ற ஓய்வு பெற்ற விவசாயி டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரி சாத்தான்குளம் மண்ணின் மீது அளவு கடந்த பாசம் வைத்துள்ளவர். நிலத்தை விழ்றுவிடலாம் என்று கூறிய தன் மகனிடம் “இங்க பாரு ரமேஷ்”, விவசாயம் என்கிறது குடும்பம் நடத்துற மாதிரி. நம்ம குடும்பத்த நாம்தான் நடத்தனும் என்கிறார். மனதிற்குள் சாத்தான்குளம் வறட்சிப்பகுதியை பற்றிய ஒரு பிரச்சனை மட்டும் தீராத தாகமாய், கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தன் நண்பிடம், “சாத்தான்குளம் பகுதி போதிய மழையில்லாமல் வறண்டு போய் இருக்குது. சடையனேரி கால்வாயை வெட்டி வைரவன்தருவை, புத்தன்தருவை நிரம்பினால் இந்த நிலத்தடி நீர் நல்லா இருக்கும். கிணற்றுத்தண்ணீர் வற்றவே வற்றாது என்று தன் எதிர்பார்ப்பைக் கூறினார்.

“அட அது ஏன்? மணிமுத்தாறு பாசனத்தில் முணாவது ரீச்சை திறந்தால் கூட போதும். நம்ம ஊராட்சி பூராவும் வறட்சி நீங்கிடும்” இது தோழர் ராமசாமியின் கருத்து.

வுட்சிங்கிறது நம்ம பகுதியில் ஊற்போய் இருக்கிறது. பார்த்தீங்களா, மார்க்கி மாதமும் அதுவுமா கவுமெண்ட் குடிதண்ணீரை ஸாரியில் வைத்து அடிக்கிறாங்க. என்னைக்குச் சடையனேரி கால்வாய் திறக்குதோ, புத்தன்தருவைக்குத் தாமிரபரணி தண்ணீர் வருதோ அப்பதான் எனக்கு உண்மையான பொங்கல் என்கிறார்.

விவசாயத்திற்கு ஆற்றுப்பாசனமும் அதன்வழி வரும் கால்வாய் நீரும் முக்கியமாகும். அது இல்லாமல் போனால் வறட்சி வந்துவிடும்.

சங்க கால மக்கள் வேளாண்மைக்கு ஆற்றுப்பாசனம், ஏரிபாசனம், குளத்துப்பாசனம் ஆகிய பாசன முறைகளைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

**“காடு கொன்று நாடு ஆக்கி
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி”⁴**

குளம் வெட்டி நீரைத் தேக்கிப் பயிர்த் தொழிலுக்கு உரிய முறையில் அமைத்துத் தருவது மண்ணின் கடமையாகும் என்பதை பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.

பண்ணத்துமிழ் மழைவளத்தால், நீ வளம் பெற்றுப் பயிர்களைக் காத்தனா என்பதையும் நீரைத்தேக்கி வைத்துத் தேவையான பொழுது பயன்படுத்தினார். வாரி, மதகு, மடை, மடு போன்றவற்றைக் கட்டி துமிழ்கள் பயன்படுத்தி உள்ளனர். காவிரி, பெண்ணை, தாமிரபரணி முதலிய ஆறுகள் நீப்பாசனத்திற்கு உதவிய வேளாகளில் வாளி கொண்டும் நீர் இரைத்து பயிர்த்தொழில் செய்து வந்தனர்.

**“நீத் தெவ்வும் நீரைத் தொழுவார்
பாடு சிலம்பு மசை யேற்றத்
தோடு வழங்கும் அகலாம்பியின்
கயன கய்ய வயல் நிறைக்கும்”⁵**

என்ற பாடல் தெளிவுறுத்துகிறது.

நீ நிலம் பற்றிய கருத்துகளும் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்பதற்கு விலக்கல்ல. நீரையும், நிலத்தையும் சேந்தவா இவ்வுலகில் உடலையும், உயிரையும் படைத்தவார் ஆவார். நீரின் இயல்பையும், நிலத்தின் தன்மையும் அறிந்து அவற்றை பாதுகாக்கும் முறையை “நிலநெறி மருங்கின் நீநிலை பெருக” என நீரை நிலைத்து வைக்கும் செயலைச் செய்தல் வேண்டும் என நீப்பாதுகாப்பு செயலை செய்தல்

வேண்டும் என நீப்பாதுகாப்பு முறையைப் பற்றானாறு தெரிவிக்கின்றது.

இக்கருத்தை முத்தாலங்குறிச்சி காமராசு அவர்கள் தனது சிறுக்கையில் ரங்கநாதன் கைஞாவதாகப் படைத்துள்ளார்.

விஞ்ஞானம்

“ரோபோ மருமகள்” என்ற நாடகத்தில் தற்போது நமது நாடான இந்தியா விஞ்ஞான யுகத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. தற்போது ரோபோ நமது நாட்டில் ஒரளவு தான் வந்துள்ளது. ஆனால் நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ரோபோவின் ஆட்சி கொடிகட்டிப் பறக்கும். அப்படி கொடிகட்டிப்பறக்கும் இந்திய நாட்டில் தற்போது பெண்சிகவை அழிக்கும் கொடுமையாளர்கள் இருக்கும் காரணத்தினால் பெண்களுக்கே தட்டுப்பாடு வரும். அந்த வேளையில் தனது வீட்டிற்கு ஒரு மருமகள் வேண்டும் என்றாலும் வரதட்சனை கொடுத்து தான் மணமகளை தேடிப்பிடிக்க வேண்டும். அப்படி மணமகளைத் தேடிப்பிடித்தாலும் வீட்டிற்கு அடங்கி ஒடுங்கி நடப்பது கடினம். அந்தக் காலகட்டத்தில் ஒரு மருமகளைத் தேடி அலைகிறார் மாமியார்.

இக்கதையில் வரும் பரமேஸ்வரி அம்மாள் தனது மகனுக்கு பெண் பார்க்கத் தரகளிடம் கூறுகிறார். தரகரும் “நமது மாவட்டத்தில் இரண்டு பெண்கள் தான் உள்ளனர். ஒரு பெண்ணை அமெரிக்காகாரன் கல்யாணம் பண்ணி கூட்டிட்டு போயிட்டான். இன்னொரு பெண்ணை பார்த்து வச்சிருக்கேன். ஆனால் கொஞ்சம் வரதட்சனை அதிகமாக கேட்கிறா சரியா?” என்கிறார்.

பரமேஸ்வரி அம்மாள் “பணம் பணம் என்று அலையாதீங்க பணம் வீடு நெறைய இருக்கு வீட்டுக்கு ராசாத்தியாக எலக்ட்ரிக் ஸெட் போட மருமகள் வேணும்” என்கிறார். தற்போது

எல்லா வீடுகளிலும் பைக், கார் போன்ற வாகனங்கள் அதிகரித்து விட்டது போன்று இனிமே எல்லா வீடுகளிலும் ஹெலிகாப்டர் வாங்கி வைத்துக்கொள்வர் என்கிறார். தற்போது காணப்படும் ஹெலிகாப்டர் முக்காலத்திலேயே காணப்பட்டதை நம் இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது. சீவக சிந்தாமணியில் விசையை மயிற்பொறியைப் பயன்படுத்தி வான்வழியாகத் தப்பிக்குத் தெருச் சென்றாள்.

“எ.கு என விளங்கி வாஞ்கண் ஏறுகடல்
அமிர்தம் அன்னாள்
அ.கிய மதுகை தன்னால் ஆய்மயில்
ஊடும்
ஆங்கண்
வெ.கிய புகழிவால் தன் வென்று
வெம்முரசும்
ஆரப்ப
எ.கு எறி பிணையின் மால்கி மெய்
மறந்து

சோந்தாள்^०

மாநக்கவும் மற்றும் உளவியல்

“தாயைக்கொன்ற தனையன்” சிறுக்கதையில்
கண்ணனின் அம்மாவிற்குத் (கற்பகம்)
தொழுநோய் என்றவுடன் சொந்தக்காரர்கள்,
பிள்ளைகள் எல்லோரும் விலகி விட்டனர்.
தாய் மகனிடம் அக்கா வீட்டில் கொண்டு
விடுமாறு சொல்லுகிறாள். ஆனால் சுமதியோ
இது தொழுநோயின் ஆரம்ப அறிகுறி.
அதனால் கூட்டு மருந்து சிகிச்சை மூலம்
குணமாக்கிடலாம் என்கிறாள். ஆனால்
கண்ணனுக்கு நேரம் கொடுக்கவில்லை.
ஆறுமாத காலமாய் கற்பகத்திற்கு
கைவிரைலை பகும் பார்க்க ஆரம்பிக்கது.

நோய் கீர்க்கவும் வள்ளுவர் கூறினார்.

“நோய்நாடு நோய் முதல்நாடு அதுதணிக்கும் வாய்நாடு வாய்ப்பச் செயல்”⁷⁷

நோய் இன்னதென்று அராய்ந்து அறிந்து அசுற்கான காரணத்தையும் தெரிந்து அதனை தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் அறிந்து முறையோடு மருத்துவம் செய்ய வேண்டும்.

<u>உ</u> லகில்	<u>உ</u> ள்ள	<u>உ</u> யிரினங்கள்
அனைத்திற்கும்	இன்பழும்	துன்பழும்
இயல்பானவை.	இன்பம்,	மகிழ்ச்சியைக்
கொடுக்கிறது.	துன்பம்	நோயைக்
கொடுக்கிறது.	இந்த	<u>உ</u> யிரினங்களை
வருத்துகின்ற	துன்பம்	நோய் என்றே
அழைக்கப்படுகிறது.		

“நோய்ஸல்லாம் நோயசெய்தார் மேலவாம்
நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர்”⁸

மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்ற துந்பத்தினையும் நோய் என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

மனித உடம்பில் இன்னுவரை புரியாத புதிர்களாகப் பல விஷயங்கள் போதிந்துள்ளன. உடலுறுப்புகளை வருத்தும், பகுத்தும், விரித்தும், தொழுத்தும் அறிவியல் எத்தனையோ விந்தைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் இந்த மனம் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டது. எந்த செம்பிற்குள்ளாகும் அகப்படாத கங்கை வெள்ளம். அதுதான் உளவியல் என்று கூறப்படுகிறது. மனித வாழ்க்கையில் அறிவிற்கும் உணர்ச்சிக்கும் சம பங்கு உண்டு. தூழ்நிலைக்கும் அவை எடுத்துக்கொண்ட விஷயங்களுக்கும் ஏற்றது போல அவை ஒன்றோடொன்று விட்டுக்கொடுத்துக் கொள்ளும். மேலோங்கி நிற்கும். அதனாலேயே மனம் தொடர்பான இக்கல்வி அறிவியல் என்ற பின்னொட்டைப் பெற்று உளவியல் அறிவியல் என்று வழங்கப்படுகிறது. உளவியல் சார்ந்த சிக்கல்களை ஆராயும், தீர்க்கும் மனநல மருத்துவர்கள் உடல்நல மருத்துவர்களுக்குச் சமமான மதிப்பினை பெறுகின்றனர்.

“ஷ்சர் பொன்னு வேணும்” என்ற சிறுகதையில் வெங்கடேஷ் கைநிறைய பணம் சம்பாதிக்கிறான். 35 வயது ஆகுது. குடும்ப பெண்ணா பார்த்து கல்யாணம் பண்றத விட்டுட்டு கடந்த 10 வருடம் தட்டிக் கழிச்சிட்டுகிட்டு வங்ரான் என்று அவனுடைய நண்பர் மோகன் புலம்புகிறான். உன்னுடன் பெண் பார்க்க நான் வந்தால் என்னையும் பைத்தியக்காரன் என்றே கூறுகின்றனர் என்கிறான். அதற்கு டேய் எனக்கு ஷ்சர் பொன்னு தான் வேண்டுமென்றான். மீண்டும் ஒரு நாள் பெண் பார்க்க போகையில் மற்றொரு இடத்தில் ஷ்சர் பொன்னு இருக்கிறது என்று கூறியவுடன் அங்கு சென்று விடுகிறான். அந்த பெண்ணின் வீட்டார் கையில் ஆயுதங்களுடன் மோகனை எதிர்பார்த்தனர். மாலை விழ வேண்டிய நேரத்தில் உதை வாங்கினான். இறுதியில் மருத்துவரிடம் காண்பித்தான் வெங்கடேஷ். வெளியே மனோத்துவ டாக்டர் ஸ்ரீராம் குமாரிடம் வந்தான். மோகனின் பிரச்சனைகளைக் கூறினான். டாக்டர் ஆஸிரமத்திற்கு ஒரு பெண்ணை பார்க்க அழைத்துச் சென்றார். பெண் ஷ்சருக்கு படித்திருந்தது மோகனுக்கு பிடித்தது. பெண் ஒரு கேள்வி கேட்டாள். என்னைப் பற்றி ஏதாவது தெரிந்தால் என்னை இடையில் விட்டுவிடுவீர்களா? என்றாள். புரியாமல் விழித்தான் மோகன். எனக்கு இரண்டு காலும் ஊனம். என்னால் நடக்க முடியாது என்றாள். முடிவில் மோகன் “எனக்கு பெண்களோடு மனம் புரியல். ஷ்சர் பொன்னு தான் வேணும்னு நினைச்சேன். நல்ல பொன்னு வேணும்னு நினைக்கல். சுமதிக்கிட்ட எல்லா விஷயமும் இருக்குது. ஒரு பெண்ணைப் பெண்ணா பார்க்க மறந்திடுன்.” என்கிறான்.

டாக்டர் மோகனிடம் நீங்க பெண்ணை பார்த்து கழிக்கிற வியாதி உன்னும்னு நண்பர் சொன்னார். அதனால் ஆசிரம

மேலாளர் கிட்ட சொன்னேன். சுதாவை பற்றி சொன்னாரு. அந்த பொண்ணை வச்சி திருத்துன மாதிரி ரெண்டு வார்த்த நறுக்குனு பேசுவும்னு ஏற்பாடு செஞ்சி வச்சிருந்தேன். ஆனா நீங்க அந்த ஷ்சர்மெண்ட் தங்குக்குள்ள சம்மதிச்சீட்டங்க என்கிறார். மனதுக்குள் நினைத்த நினைவுகளை மாற்றுவது கடினம். முயற்சி செய்தால் மாற்றலாம் என்பதை உளவியல் ரீதியாக கூறியுள்ளார். மேலும் பெண்களின் உளவியல் பிரச்சனைகளையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

ஆன்மீகம் என்பது மக்களின் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்தது. இதன் மூலமாக மக்கள் நம்பிக்கை அடைகின்றனர். மேலும் அறிவியல் என்ற சொல் தொடக்க காலத்தில் கற்பதால் பெரும் அறிவு என்ற பொருளில் காணப்பட்டது. அதன் பிறகு இயற்கை அண்டத்தைப் பற்றியும் அதில் காணப்படும் பொருள்களைப் பற்றியும் மட்டுமே கொள்ளப்பட்டது. இந்த படிப்பறிவை சுற்றுச்சூழலும், வேளாண்மையும், விஞ்ஞானம், மருத்துவம் போன்றவற்றில் நாம் முன்னேறி விட்டாலும் இன்றைய மக்கள் தொகை பெருக்கம், குறைந்து விட்ட பொருளாதார நிலை, அழிந்து விட்ட மனிதநேயம் போன்ற சூழலில் வாழ்ந்து வருகிறோம். இத்தகு சூழலில் அறிவியலையும் ஆன்மீகத்தையும் காலம் ஆக்கமுறப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை முத்தாலங்குறிச்சி காமராச படைப்புகளில் நாம் காண முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நா. வானமாமலை இலக்கியத்தில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் பக.55

2. முத்தாலங்குறிச்சி காமராசு என் உயிரை விட்டுக்கொடு பக்.135-136
3. வேசுடைமணிச் செல்வன் முத்தாலங்குறிச்சி காமராசவின் நாடகங்கள் பக்.246
4. பட்டினப்பாலை 283-284 போ.வெ.சோமசுந்தரனார் உரை
5. மதுரைக்காஞ்சி பாடல் வரி 89-92 போ.வெ.சோமசுந்தரனார் உரை
6. நாமகள் இலம்பகம் பாடல் 299 டாக்டர் ரா.சீனிவாசன் உரை
7. திருக்குறள் 948 பரிமேலழகர் உரை
8. திருக்குறள் 320 மேலது

சங்க நூற்களில் தாவரவியல் பார்வை

முனைவர் ஜெ. ஜெபஸ்டெல்லா
உதவிப்பேராசிரியர், தாவரவியல் துறை
தி. தெ. மா. ந. ச. கல்லூரி, தெ. கன்ஸிகுளம்

ஆய்வுமுன்னுரை

பண்டையத் தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை வாழ்ந்தார்கள், அதனால் தான் இயற்கையை வழிப்பட்டார்கள். இயற்கையின் அடையாளமாகத் திகழும் பஞ்ச பூதங்களையும் தன்னுடைய உயிருக்கு மேலாக போற்றினார்கள். பஞ்சபூதங்களின் செயல்பாடு அதிகம் ஆணாலோ அல்லது குறைந்தாலோ மனித இனம் அதிகபாதிப்புக்குள்ளானது. ஆணால் ஆகாயம், கார்று, நீர், நெருப்பு, பூரி இவற்றை கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் சக்தி தாவரங்களுக்கு உண்டு. தமிழில் தோண்றியமுதல் இலக்கியமான சங்க இலக்கியத்தின் மூலம் தமிழர்களின் வாழ்வியலை அறிய முடிகிறது. அதன் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியத்தில் பலவகையான தாவரங்களையும், அதனோடு தொடர்புடைய தாவரவியல் சிந்தனைகளையும் பற்றி ஆராய்வது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பியத்தில் தாவரவியல்

தமிழர்களின் முதல் பொக்கிம் தொல்காப்பியம். உலகில் உள்ள எல்லா மொழிக்கும் சொல்லிலக்கணமும், எழுத்திலக்கணமும் உண்டு. பொருள் இலக்கணம் உள்ள ஒரே மொழி தமிழ் தான். உலகில் உள்ள தாவரங்களை தாவரவியல் அறிஞர்கள் அதனுடைய பூக்கள் அல்லது பண்புகளை வைக்கப்படுத்தியுள்ளனர். ஆணால் சுமார் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல்காப்பியர் உலகில் உள்ள உயிர்கள் ஆற்றிவு உயிர்களாக வகைப்படுத்தி அதில் தாவரங்களை ஓராறு உயிராக வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

“புல்லும் மரனும் ஓராறிவினவே பிறவும் உளவேஅக்கிளைப் பிறப்பே”

(தொல் - 1511)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியமுடிகிறது. பொதுவாக தாவரவியல் அறிஞர்கள் பூக்கும் தாவரங்களை இருவித்திலைத் தாவரமாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள். பொதுவாக மனிதனுக்கு உணவினைத் தரக்கூடிய தாவரங்களை

தொல்காப்பியர் புல்லின் வகையுள் வகைப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

“தோடேமடலே இலைன்றா
ஏடேஇதமேபாளைன்றா
ஈர்க்கேகுலையேநேர்ந்தனபிறவும்
புல்லொடுவருமெனச் சொல்லினர்”

(தொல் - 1571)

மேலும் புல்வகைத் தாவரங்களுள் கொங்கு, பணை மரம், பாக்கு மரத்தையும் தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தியுள்ளார். இருவித்திலை தாவரத்தை மரமாக தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தினார். அதில் புளி, இலுப்பை, தேக்கு, புள்ளை, வேஷ்டு மா, வாழை, பலா போன்றவைகளை மரமாக தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தியுள்ளதை அறியலாம்.

“இலையே தளிரே முறியேதோடே
இனையே குழையே பூலே அரும்பே
நனை உள்ளநுத் தனையவையெல்லாம்
மரனொடுவருங்கும் கிளவி என்ப”

(தொல் - 1572)

கபிலரின் தாவரவியல் சிந்தனை
 சங்க இலக்கியங்களில் பல நல்ல கருத்துள்ள பாடல்களை பாடியுள்ளார் கபிலர். அவருடைய தாவரவியல் அறிவு மெய் சிரீரக்க வைக்கிறது. குறியாக பண்டையத் தமிழ்களின் கதிரவன், நடச்சத்திரங்கள், மரம், செடி, பூக்கள், நீர் நிலைகள் போன்ற இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதில் கபிலர் திறன் வாய்ந்தவராக உள்ளார் என்பதை கபிலர் இயற்றிய குறிஞ்சிப்பாட்டு என்ற பத்துப்பாட்டு நூல் மூலம் அறிய முடிகிறது. உலக அறிஞர்கள் யாரும் அறியாத காலக்கட்டத்தில் 99 வகையான மஸ்ரகளை பட்டியலிட்டு கூறியுள்ளது கபிலரின் தாவரவியல் சிந்தனைக்கு சான்றாக உள்ளது.

“ஓன் செங்காந்தன், ஆழ்பல், அனிச்சம் தண்கயக் குவளை, குறிஞ்சி, வெட்சி செங்கொடுவேரி, தேமா, மணிச்சிகை உரிதுநாறு அவிழ் தொத்து உந்தாழ் கூவிளாம் ஏரிபுரைஏறுழம், சுள்ளி, கூவிளாம் வடவனம், வாகை, வான், பூங்குடசம் எருவை, செருவிலை, மணிப்பூங் கருவிலை பயினி, வானிபல் இனர்க் குரவம் பசும்பிடி, வகுளம், பல், இனர்க் காயா விரிமலர் ஆவிரை, வேரல், சூரல் குரிஇப் பூளை, குறுநறுங் கண்ணி, குருஇலை, மருதம், விரிபூங் கோங்கம், போங்கம், திலகம், தேங்கமழ் பாதிரி செருந்தி, அதிரல், பெருந்தன் சண்பகம் கரந்தை, குளவி, கடிகமழ் கலிமா தில்லை, பாலை, கல்லிவர் மூல்லை குல்லை, பிடவம், சிறுமாரோடாம் வாழை, வள்ளி, நீள்நறு நெய்தல் தாழை, தளவம், முள்தாள் தாமரை ஞாழல், மெளவல், நறுந்தன் கொகுடி சேடல், செம்மல், சிறுசெங்குரவி

கோடல், கைதை, கொங்குமுதிர் நறுவழை காஞ்சி, மணிக்கு ஸைக்கள், கமழ் நெய்தல் பாங்கர், மராஅம், பல்பூந்தனைக்கம் ஈங்கை இலவம், தூங்கு இனர்க் கொன்றை அடும்பு, அமர் ஆத்தி, நெடுங்கொடி அவரை பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி வஞ்சி, பித்திகம், சிந்துவாரம் தும்பை, துழாஅய், சுடர்ப் பூந்தோன்றி நந்தி, நறவம், நறும் புன்னாகம் பாரம், பீரம், பைங்குருக்கத்தி ஆரம், காழ்வை, கடி இரும்புன்னை நரந்தம், நாகம், நள்ளிருள் நாறி மா இருங்குருத்தும், வேங்கையும் பிறவும் அரக்குவிரித்தன்னபருரவர் அம் புழுடன்”

(குறிஞ்சிப்பாட்டு)

என்றவரிகள் மூலம் கபிலரின் தாவரவியல் பற்றிய ஈடுபாடு புலப்படுகிறது.

ஆழ்பல்

தாவரவியல் அறிஞர்கள் தற்போது வரை 5 இலட்சத்திற்கும் மேல் தாவரபேரினங்கள் உள்ளதாக கணக்கிட்டுள்ளனர். ஆனால் சங்க இலக்கியத்தில் சுமார் 290 க்கு மேற்பட்ட தாவரங்கள் உள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றனர். ஆழ்பல் வகையில் வெண்ணிறத்தை யுடைய வெள்ளாம பலும், நீல ஆழ்பலும் உள்ளதாக குறுந்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“சுய வெள்ளாழ்பல் அம்பகைநெறித்தழை தித்திக் குறங்கிகள் ஊழ்மாறு அலைப்ப வருமேசேயிழை அந்தில்”

(குறுந்தொகை - 293 - 5 - 7)

புங்கானுாற்றில் ஆம்பல் செடியை அல்லி
செடி என்றும் கூறியுள்ளதை அறிய
முடிகிறது.

“அனியதாமே சிறுவெள்ளாம்பல்
இளையமாகத் தழையாவினவே
இனியே மெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப்
இள்ளாவைகல் உண்ணும்
அல்லிப் படுஞ்சும் புல்லாயினவே”

(புறம் - 248)

நீர்த்துறையில் ஆம்பல் செடியுடன்
தாமரையும் வாழும் என்பதை நற்றினை
பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

“கூடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென
அதனெதிர்

மடத்தகை ஆயம் கைதொழுதாங்கு
உறுகால் ஒற்றொங்கியும்பல்
தாமரைக்கு இறைஞ்சும் நுன்துளை
ஊரன்”

(நற்றினை - 300)

மேலும் பண்டையக் காலத்தில் பெண்கள்
தலையில் குவளை மலருடன் நெய்தல் பூ,
கல்லகாரப்பூ, மல்லிகைப்பூ முதலிய
பூக்களை தலையில் அணிவதற்கு அந்த
செடிகளை வளர்த்துவினர் என்பதை,

“பவள வளை செறித்தாட் கண்டுஅணிந்தாள்
பச்சைக்

குவளை பசுந்தண்டு கொண்டு
கல்லகாரப் பூவால் கண்ணி தொடுத்தாளை
நில்லிகா என்பாள் போல் நெய்தல்
தொடுத்தாளே

மல்லிகா மாலை வளாய்”

(பரிபாடல் - 11)

சங்க இலக்கியத்தில் தாமரை செடியை
தாமரை கமலம் என்று அழைப்பார்கள்.
அதில் செந்தாமரை, வெண்தாமரை இரண்டு
வகைகளும் உண்டு என்பதை குறுந்துகையின்
பாடல் மூலம் அறியலாம்.

“தாமரைபுரையும் காமர் சேவடிப்
பவளத் தன்னமேனித் திகழூளிக்
குன்றிரய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்செறிந்தாஞ்சுடர் நெடுவேல்
சேவலங் கொடியோள் காப்ப”

(குறுந் - 1)

சங்க இலக்கிய பாடல்களில் நாகம்
என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நாகம் என்பதற்கு
பலவகையான பொருள் உண்டு. மலை,
பாம்பு, தாவரம் என்பன அடங்கும். நாகம்
என்பதை நாகப்பூ என்றும் புன்னைப்பூ
என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

“நறுவிலாறைக்கும் நாகநெடுவழி”

(சிறுபா - 88)

தமிழர்களின் வாழ்வில் வரகு
என்றதாவரத்தை அறியாதவர்கள் எவரும்
இலர். வரகுவி விளையும் பொருட்களை
அதிகம் விளைவித்து உணவாக
பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை புங்கானுாற்று
பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

“கார்ப் பெயற்கலிந்த பெரும்பாடடு ஈரத்து
பூழிமயங்கப் பல உமுதுவித்தி
பல்லி ஆடியபல்கிளைச் செல்லிக்
களைகால் கழாலின் தோடுஒலிபுகந்தி
மென்மயில் புளிற்றுப் பெட்டகடுப்பநீடி
கருந்தான் போகி, ஒழுங்குபீன் விரிந்து
கீழும் மேலும் எஞ்சாமைப் பலகாயத் து
வாலிதின் விளைந்தபுதுவரகுஅரிய”

(புறம் - 120)

நெல்

மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின்
முக்கியமான உணவு அரிசியாகும். அதை
சங்க இலக்கியத்தில் வெண்ணேல், செந்தெல்,
தோரை என்ற சொற்களால் நெல்லைக்
குறிப்பிடுகின்றனர். குறிப்பாக மலை
படுகடாமில் நெல்லை ஜவனம் என்று
குறிப்பிடுவதை,

“வாயிதின் விளைந்தன ஜவன வெண்ணென்று”
(மலை - 115)

அறிய முடிகிறது. புறநானூற்றில் மருதநில மக்கள் வயல்களில் நெல் விளைவித்ததை அறிய முடிகிறது.

“ஒர் பரந்தவயல் நீர் பரந்தசெறுவின் நெல் மலிந்த மனை போன் மலிந்தமழுகின்”
(புறம் - 378)

வேழம்

தற்போது ‘கொறுக்காந்தட்டை’ என்று அழைக்கப்படும் தாவரம் சங்க இலக்கியத்தில் வேழம் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. வேழம் என்பது கரும்பை ஒத்த புதர்ச்செடி என்பது பலப்படுகிறது.

“வேழம் நிரைத்து வெண்கோடுவிரைஇ தாழை முடித்து தருப்பைவேய்ந்த குறியியைக் குரும்பை பறியுடை முன்றில்”
(பெரும்)

மேலும் வேழம் பூ மனமற்றது. பொதுவாக பெண்கள் வேழம் பூவை அனிய மாட்டார்கள். ஆனால் பரததையர் சேரியில் வாழும் பெண்கள் தமக்கு விருப்பமானவரை அறியும் பொருட்டு வேழம் பூவை பயன்படுத்தியுள்ளர்கள் என்பதை கீழ்க்கணும் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“அடைகரைவேழம் வெண்புப் பகடும் தணிவறை ஊரன் பெண்டிர துந்சு ஊர் யாமத்தும் துயில் அறியலரே”
(ஜங் - 13)

கரும்பு

கரும்பு தாவரம் தொல்காப்பியத்தில் புல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

“பூக்காழனவே புல்லெனமொழிய” (தொல்)

கரும்பு தமிழ்நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக பயிரிடப்படும் பணப்பயிராகும். பல நாற்றாண்டுகளாக தமிழ்நாட்டில் கரும்பு பயிரிடப்பட்டு வருகிறது என்று தாவரவியல் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். கரும்பின் பூக்கள் வெள்ளை நிறமுடையது. கோடைகாலத்தில் இது பஞ்சகள் போல வானில் பறக்கும் என்று கீரன் எயிற்றியனார் கூறியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

“எ.குஉறுப்பஞ்சித் துய்ப்பட்டனன் துவளை தூவல் கழியாகல்வயல் நீடுகழைக் கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூக் கோடைபூவியின் வாடையொடுதுயல்வர்”
(அகம் - 217)

முடிவுரை

பண்டையத் துமிழர்கள் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் என்றும் அவர்களுக்கு உலகியல் அறிவுகிடையாது என்றும் பலர் கூறுவதை கேட்டுள்ளோம். ஆனால் சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகில் எவ்வித அறிவியல் ஆய்வுகளும் தொடங்கப்படாத காலத்தில் பல்வேறு இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர். அதில் கூறப்பட்டுள்ள அறிவியல் சிந்தனைகள் நமக்கு வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இயற்கையை அவர்கள் பயன்படுத்திய விதம் மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. அதோடு அவர்களுடைய தாவரவியல் சிந்தனைகளையும் இவ்வாய்வு மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

திருக்குறள் அறிவியல் சிந்தனைகள்

பா. தமிழ்ச்செல்வி

பதிவுணர்வு : 22223274022005

ஆய்வுமாணவி, தமிழ் உயராய்வுமையம்,
விவேகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்

முன்னுரை

“அறிவு அற்றும் காக்கும் கருவி”

(குறள்.421)

எனக்குறார் வள்ளுவர். அறிவின் நுண்ணிலை வளர்ச்சியே அறிவியல். பண்டைக் காலந்தொட்டு அறிவியல் அறிவும், அறிவியல் சிந்தனையும் தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலவி வந்திருக்கிறது. பழந்தமிழர் காதலையும், வீரத்தையும் அன்றி அறிவியலையும் சிந்தித்தனர் என்பதை இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களை நுண்ணிதின் ஆய்வின்ற போது எத்துணையோ அறிவியல் கருத்துகள் ஆழப் புதைந்து கிடப்பதனை அறியலாம். அவற்றுள், திருக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ள அறிவியல் சிந்தனைகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

திருக்குறள் வழங்கும் புவித்தத்துவம்

திருக்குறளின் முதல் அதிகாரத்தில் முதல் குறளிலேயே அறிவியல் சிந்தனை இடம் பெறுவதைக் காணலாம். பூமியின் தோற்றும் பற்றி இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்துள்ள அறிவியல் செய்தி 4600 பில்லியன் ஆண்குகளுக்கு முன்னரே அண்டத்தில் ஒரு பெரு வெடிப்பு நிகழ்ந்தது என்றும், அந்த வெடிப்பில் குரிய குடும்பம் தோன்றியது என்றும், அந்த குரிய குடும்பத்தில் குரியனிலிருந்து பிரந்து குரியனைச் சுற்றிவரும் ஒருபகுதிதான் பூமியாகும். இந்த அறிவியல் செய்தியை திருவள்ளுவர்,

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.” (குறள்.1)

என்னும் தனது முதல் குறளில் ஈராயிரம் ஆண்குகளுக்கு முன்பே கூறியுள்ளார். பகவன் என்ற சொல்லுக்கு பகவ என்று பொருள் கொள்ளலாம். பூவுலகின் தொடக்கம் கதிரவனில் இருந்து வந்த ஒரு பகவ தான் அது குளிரந்து பூமி ஆனது என்பது அறிவியல் ஆய்வு.

15ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு வரை மேலை நாட்பர் உலகம் தட்டையானது என்றே கருதினர். 15ஆம் நூற்றாண்டில் போலந்து நாட்டைச் சேர்ந்த நிக்கோலைச் சிராப்ஸ் என்டைர் உலகம் உருண்டை என்றார். அதனை எவரும் ஏற்கவில்லை. பூமியானது கோள் வடிவில் ஆனது எனும் சிந்தனை கி.மு 500ஆம் ஆண்டளவில் வாழ்ந்த பித்தாகரஸ் மூலம் உருவானது. பின்னர் ஒரு சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அரிஸ்டாட்டில் மூலம் அது சரிபார்க்கப்பட்டது. ஆனால்,

“சுமன்றும் ஏற்பின்ன தூலகம் அதனால் உழந்தும் உழவேதலை.” (குறள்: 1031)

என்னும் குறள் மூலம் உலகம் உருண்டை என்பதை முதன் முதலாகப் பதிவு செய்தவர் திருவள்ளுவர் ஆவார்.

திருக்குறள் கூறும் விண்ணியல் அறிவு:

“கோனில் பொறியிற் குணமிலை எண்குணத்தான் தாளைவணங்காத் தலை.” (குறள்.9)

கோனில் பொறி என்பதை இயக்கமில்லா புலன்கள் என்று கூறும் வள்ளுவரின் கூற்றில், பொறி என்பதற்கு “புலன்கள்” என்பதும், கோள் என்பதற்கு “இயக்கம்” என்பதும் பொருள்படும். சுருங்கக் கூறின் இயக்கம் என்பதையே கோள்

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்ஙனம் வள்ளுவரின் சிந்தனையில் இயங்கவல்ல ஒன்று உண்டு என்றும் அதுவே கோள் என்பதும் கருத்தாக அமைகிறது.

சூரிய மண்டலத்தைக் கோள்கள் சுற்றி வருகிறது என்கிற விஞ்ஞானிகளின் கூற்றை,

“ஸுந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும் புார்ஜோமான் இந்திரனேசாலுங் கரி.” (குறள்.25).

என்று இறைவணக்கத்தில் இந்திரனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொதுவாக, தெய்வங்களின் உறை விடத்தைக் கூறுமிடத்து,

“வையத்துள் வாழுங்கு வாழ்வன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.” (குறள்.50)

என்றும்,

“செல்விருந்து ஓம்பிவரு விருந்து பார்த்திருப்பான் நல்வருந்து வானத் தவர்க்கு.” (குறள்.86)

என்றும் கூறுகின்ற வள்ளுவரின் குறள்களுக்குள் வேற்று கிரகத்தைப் பற்றிய அறிவு இலை மறைகாயாகக் காணக்கிடக்கிறது. இங்ஙனம், இந்நிலைக்கும் அல்லது வேற்றாரு உலகமும் உண்டு என்பதையே வள்ளுவர் இவ்வாறாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருக்குறள் காட்டும் நீரியல் அறிவு
கடல்நீர் ஆவியாகி, மேகமாகமாறி, மழையாகப் பெய்கிறது என்கிறது விஞ்ஞானம். இத்தகைய விஞ்ஞான உண்மையை பண்ணிடுங் காலத்திற்கு முன்பே வான் சிறப்பு அதிகாரத்தில் கூறிய வள்ளுவர்,

“நெடுங்காலும் தன்றிமை குன்றும் தழுந்தெழுவி தான் நல்காதாகி விடின்.” (குறள்.17)

அதாவது, கடலில் முகந்தநீரை முகில் மோதி மழையாக வழங்கவில்லை என்றால் பெரிய காலும் நீர் வற்றிப் போகும் என்பதை ஈராயிரும் ஆண்டுகளுக்கு முன் குறித்துச் சென்றுள்ளார்.

வள்ளுவர் கூறும் மருத்துவ அறிவியல் திருவள்ளுவர் காலத்தில் மருத்துவ அறிவியல் மிகச் சிறந்து விளங்கிய தற்கான சான்று “மருந்து” என்னும் ஓர் அதிகாரத்தையே படைத்துள்ளமையாகும்.

“மிகினும் குறையினும் ஞோப்செய்யும் நூலேர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று” (குறள். 941)

உடல் உறுதியாப் பீருப்பதற்கு வாதம், பித்தும், சீதம் இம்முனின் சமநிலையே காரணமாகும். அவற்றின் சமநிலை தவறும் போது நோய் மிகும் என்ற அறிவியல் செய்தியை வள்ளுவர் அன்றே கூறியுள்ளார்.

“அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடுதும்க்குமாறு.” (குறள். 943)

உண்ட உணவு செரித்த பின்னும், பசித்த பின்னும், தான் உண்ண வேண்டிய அளவை அறிந்து உணவு உண்ண வேண்டும். அந்தப் பழக்கத்தை மேற்கொண்டால் நெடுங்காலம் வாழலாம் என வள்ளுவர் அறிவுறுத்துகிறது.

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.” (குறள்.947)

நோய் என்ன, அந்த நோய்ப்பக்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன, அந்த நோயைத் தீர்க்கும் வழி என்ன என்ற மூன்றையும் ஆராய்ந்து சிகிச்சை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது மருத்துவ அறிவியல்.

“உற்றுவன் தீர்பான் மருந்து உழைச் செல்வான் அப்பால் நால்கூற்றே மருந்து.” (குறள். 950)

மருத்துவத் துறையில் நான்கு முக்கியக் கூறுகள் உண்டு. நோயாளி, மருத்துவன், மருந்து, செவிலியர் ஆகியவை வள்ளுவர் காலத்தில் மருத்துவ அறிவியல் எந்த அளவு வளர்ந்திருந்தது என்பதை இக்குறுப்பாக்கள் மூலம் நாம் அறியலாம்.

திருக்குறள் விதைத்த வேளாண் அறிவு
வேளாண்துறையின் முன்னோடியாக உழவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்கென்று

ஒரு தனி அதிகாரத்தை அமைத்திட்ட வள்ளுவர் வேளாண்மை தொடர்பான நுட்பத்தினை பல நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்.

“தொட்புழுதி க்ஷா உணக்கின் பிழத்தெருவும் வேண்டாதுசாலப் படும்.” (குறள். 1037)

என்ற குறள் மூலம் நிலத்தை நன்கு புழுதியாக மாறு உழு வேண்டும் என்ற பக்குவத்தை சொல்லித் தந்திருக்கிறார். பயிர்களின் வேர் இலகுவாக மண்ணுக்குள் செல்ல வேண்டுமானால், மண் நன்கு மிருதுவாக வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் தான் கடினமின்றி வேர் மண்ணுக்குள் செல்லும். மண்புழு இந்த வேலையை இயற்கையாகவே செய்து முடிக்கிறது. எனவே தான், அது உழுவனின் நன்பன் என அழைக்கப்படுகிறது.

விதைப்பக்கு முன் அடி உரமும், விதைத்த பின் மேல் உரமும் இட வேண்டும் என்பது வேளாண் அறிவியலின் அறிவுறுத்தல். தழைச் சத்தும், அடிச்சத்தும் இருந்தால் தான் பயிர் வீரியமாக வளர்ந்து வரமுடியும் என்பதால் மனிதனுக்கு உணவிடுதல் போல, பயிர்களுக்கும் உரமாகிய உணவிட வேண்டும் என்கின்ற உண்மையை,

“ஏரினும் நன்றால் ஏருவிடுதல் கட்டபின் நீரினும் நன்றதன் காப்பு.” (குறள். 1038)

என நீர்ப் பாய்ச்சு தலையும், பூச்சி புழு போன்றவைகளால் ஏற்படும் நோய்களிலிருந்து காக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் உழவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

கால சமுந்சியாலும், மனித குலவாழ்க்கை முறைகளாலும் இப்பிரபஞ்சமே மாறி வருகிறது.

கோடைக்காலம் பிறந்தாலே வெயிலுக்குப் பலி என்று நாளேடுகள் செய்தித் தாங்கி வரும் காலமாகி விட்டது. இத்தனைக்கும் காரணம் வெப்ப மயமாதலின் விளைவுகளே. இதனை, சூரியம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே வள்ளுவர் எச்சரிக்கத் தவறவில்லை.

“என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே அன்பில தனை அறும்.” (குறள்.77)

என சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார். வெயில் வெம்மைத் தன்மை உடையது. அது எலும்பில்லாத மண்புழுவை மட்டுமல்ல மனித இனத்தையும் சுட்டெரிக்கும் என்று எச்சரிக்கின்றார் வள்ளுவர்.

“அன்பகத் தில்லா உயிர் வாழ்க்கைவன் பாற்கண் வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.” (குறள்.78)

இக்குறளில், பட்ட மரம் தனிரத்தை என்று கூறுவதற்கு சமம் எனக் கூறுவதன் மூலம் அன்பகம் கொண்ட வாழ்க்கை என்பது பசு மண்ணில் தனிரத்த மரம் என்பதை சொல்லாமல் சொல்லி இனிவரும் சமுகத்திற்கும் இவ்வறைக்கத்தை வாழ்வதற்குப் பக்கமையாக விட்டுவைக்க வேண்டும் என்பதையும் மறை பொருளாகச் சுட்டி சென்றிருக்கிறார்.

முடிவுரை

இன்று உலக சமுந்சியைத் தீர்மானிக்கின்ற, மனித வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்து பின்னிப் பினைந்து விட்ட அறிவியல், குறள்களுக்குள்ளும் புதையுண்டு இருக்கிறது என்பது இக்கட்டுரையின் வழி நமக்குப் புலனாகிறது.

இலக்கியத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள்

பி. பொன்னிங்கேஸ்வரி
முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு
தூயசவேரியார் மன்னாட்சி கல்லூரி, திருநெல்வேலி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

‘சுருங்கச் சொல்லி விளங்க செய்தல்’ இதனை தொல்காப்பியர் நன்னூலார் வள்ளுவர் தமிழண்ணல் போன்றோர் கூறுகின்றனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் சார்ந்த அறிவு நூட்பங்கள் பலமறைந்து உள்ளன. அதனைக் கண்டுணர்ந்து வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

முன்னுரை

அறிவியல் என்பது ‘அறிந்து கொள்ளுதல்’ என்ப பொருள்படும். அறிவியல் என்பது ஒருவன் தன் அறிவுப் புலத்தின் மூலம் கண்டறிந்த ஒன்றை குறிப்பிடுவதாகும். இலக்கிய நூல்கள் பதினெண்கீழ் கணக்கு, பதினெண் மேற்கணக்கு என இரு பெரும் பிரிவுகளாக உள்ளது. இவற்றில் நம் முன்னோர்கள் பல அறிவியல் கொள்கைகளை கூறியுள்ளனர். அவற்றை காண்போம்.

சிறுபஞ்ச மூலத்தில் அறிவியல்

சிறுபஞ்ச மூலத்தின் ஆசிரியர் காரியாசான் ஆவார். இவரின் பாடல்கள் 98 ஆகும். இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதில் உள்ள அறிவியலைகாண்போம்.

சிறுபஞ்ச மூலம் வேர்களும் மருத்துவமும் கண்டங்கத்தரிவேர் சிறுவழு துணைவேர் பெருமல்லிவேர் நெருஞ்சிவேர் இவை ஜந்தும் உடல் சூடையோக்கும் தண்மை கொண்டவை இந்த அறிவியலை முதன்மையாக கொண்டு இந்நாலில் உள்ள கருத்துக்கள் எழுந்துள்ளன.

உயிரினம் பற்றிய அறிவியல்

காரியாசான் நாட்கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியது மட்டும் அல்லாமல் உயிரினம் பற்றிய வாழ்வியல் அறிவியலையும் கூறியுள்ளார்.

‘சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றும்.....

(சிறு. பா.10)

சிலந்தி பூச்சானது அது முட்டையினை இட்ட உடனே அழிந்துவிடும். அதைப்போல நன்டுதன் குஞ்சுகளைப் பெற்ற உடனே அழிந்துவிடும். இது உயிரினம் சார்ந்த அறிவியல் ஆகும்.

கோய்வாயின் கீழ் உயிர்க்குஷதுற்றுக் குரைத்தெழுந்த நாய்வாயுள் நல்லதசை.....

(சிறுபஞ். பா.16)

கீழ் மக்களுக்கு கொடுக்கும் உணவானது குரைக்கும் நாயின் வாயிற்கு கொடுக்கப்பட்ட தசை என்கிறார் காரியாசான். இதன் மூலம் குரைக்கும் நாயின் வாயில் எலும்பை போட்டால் அது கடிக்காது என்னும் உயிரியல் நூட்பம் தெரிகிறது.

தாவரவியல்

பூ பூக்காமல் காய் காய்க்கும் தரவரங்கள் உள்ளன. அதனைப் போலவே வயதில் குறைந்தவராக இருப்பவர் நற்குணம் நிறைந்தவராக இருப்பின் அவர்கள் உயர்ந்தவர்களே ஆவர். இந்தவரியின் மூலம் சிலதாவரங்கள் பூ பூக்காமல் காய்காய்க்கும் மரங்கள் உள்ளன. எனும் அறிவியல் அன்றே குறிப்பிடப்படுள்ளதை காணலாம்.

**பூவாது காய்க்கும் மரம் உளநன்றிவார்
மூவாது முத்தவர் நூல் வல்லார்.....**
(சிறுபஞ். பா.21)

பூவாது காய்க்கும் மரங்கள் அந்தி, அரசும் ஆஸ்யம் பணையம். பூ பூத்தாலும் காய்க்காத மரங்கள் வயதில் முதிர்ந்தும் நல்லறைம் பிரியாத வரை குறிக்கும். இதில் தாவரத்தில் சில பூத்தும் காய்க்காது என்னும் தாவரம் பற்றிய அறிவியல் கூறப்பட்டுள்ளது.

பூத்தாலும் காயாமரம் உளநன்றியார்....
(சிறுபஞ். பா.22)

பூ பூத்தும் காய்க்காத மரம் பாதிரி மரம்

உழவு

சிறுபஞ் சூலத்தில் வயலில் நெந்கதிரின் வளர்ச்சி மற்றும் விளைச்சல் பற்றிய அறிவியல் கூறப்பட்டுள்ளது.. தற்போதைய காலத்தில் மக்கள் செயற்கைகளைக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் சிறுபஞ் சூலத்தில், வயலில் உள்ளவரப்பை தினமும் உயர்த்தினால் நீரின் அளவும் உயரும். விளைச்சலும் உயரும் என்று காரியாசான் கூறியுள்ளார்.

**வார்சான்ற கூந்தல் வரம்புயரவைகலும்
நீர்சான்று உயரவேநல் உயரும்....**
(சிறுபஞ். பா.45)

மேலும் உழவில் மேம்படவர்கள் உழவினைச் செய்யும் முன்னர் நிலத்தினை செம்மைப்படுத்தும் முறைமை இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு செய்யின் விளைச்சல் நன்கு இருக்கும். மழைக் காலத்தில் மட்டும் யார் விளைக்கும் புஞ்சைய் நிலத்தை, மழைக்காலத்தில் ஏருதினை விட்டு மேய்த்து நிலத்தினை திருத்தி உழுது அதன் பின்பு நன்செய் நிலமாக மாற்றி பயிரிடுவர் உழவில் மேம்பட்டவர்கள்.

**நன்புத்துவை அடக்கி நாளும்மாடோ போற்றிப்
புன்புலத்தை செய்து ஏருப்போ.....**
(சிறுபஞ். பா.59)

மருத்துவவியல்

தற்காலத்தில் மனநிலை மாற்ற மடைந்து சிகிச்சை எடுப்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். அதைப் தொடர்ந்து மனநல காப்பகம் முதலான மருத்துவமனைகளும் பல உள்ளன. இதைப் போல பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான சிறுபஞ் சூலத்தில் அன்றே காரியாசான் கூறியுள்ளார். அவை, ஒரு மனிதனை சுற்றிலும் அவனைவருத்தும் சுற்றுமும், அந்த மனிதனின் சொல்லுக்கு அடங்காத மனைவியும், அவன் சொல்லுக்கு அடங்கி பணி செய்யாத பணியாளனும், அவன் பேற்ற மகன் அறிவில்லாது இருப்பினும் அவனை கெடுக்கும் சுற்றுமும் இருப்பின் அவன் மனநிலை பாதிக்கப்படும்.

**அரம்போல் கிளை அடங்கா
பெண்வியங்கத் தொண்டு
மரம்போல் மகன்மாறாய்.....**
(சிறுபஞ். பா.71)

குழந்தை பேறு

ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது என்பது இப்போதைய காலத்தில் பெரும் சிக்கலாக உள்ளது. குழந்தை தனித்தது முதல் பிழ்பாது வரை மருத்துவமனையை நாடியே மக்கள் உள்ளனர். ஆனால் அக்காலத்தில் குழந்தைபேறு ஒரு சாதாரண ஒன்றாக கருதப்பட்டுள்ளது. குழந்தைப் பேறு பற்றிய அறிவியல் அறிவுக் கொள்கை அனைவருக்கும் இருந்துள்ளது. இதனை காரியாசான் சிறுபஞ் சூலத்தில் கூறியுள்ளார்.

வயிற்றில் உருவாகும் குழந்தைக்குகேடு வராமல் காப்பாற்றுவதும் ஒருவேளை அக்குழந்தைகளைந்து விட்டால் அதனை பிற்ற அறியா வண்ணம் தானே பெயர்த்தும் எடுக்கின்றனர் இதன் மூலம் அப்பெண்களுக்கு கருச்சிதைவு (கருக்கலைத்தல்) செய்யும் அறிவியல் மருத்துவம் தெரிந்துள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. மேலும் குழந்தை குறுகாகி

விடாது பார்த்துக் கொள்ளுதலும் பிறந்த குழந்தையை அச்சுறுத்தாமையும் குழந்தைக்கு குறுகாகி விடாது பார்த்துக் கொள்ளுதலும் பிறந்த குழந்தையை அச்சுறுத்தாமையும், குழந்தைக்கு நோய் ஏற்படின் தானே மருந்தினை கொடுத்து குணமடைய செய்தலும் அக்காலத்துப் பெண்களிடம் இயல்பான மருத்துவமாகவே இருந்துள்ளதை இதன் வழி நாம் அறியலாம்.

கலங்காமைகாத்தல் கற்பம் சிதைந்தால் இலங்காமை பேரறுத்தால் ஈற்றம்.....

(சிறுபஞ்ச. பா.73)

சிகிச்சை இல்லா நோய்களுக்கு சிகிச்சை இக்காலத்தில் சில நோய்கள் மக்களுக்கு வந்தால் உடனே மக்களுக்கு உயிர் பற்றிய பயம் வந்துவிடும். ஏனென்றால் அந்த நோய்களுக்கு ஒழுங்கான சிகிச்சை கண்டு பிடிக்கவில்லை.

பற்றுநோய்

பற்றுநோய்க்கு அறுவை சிகிச்சை உள்ளது. எனினும் ஒருமுறை அறுவை சிகிச்சை செய்து குணமடைந்தால் மறுமுறை வேறு இடத்தில் அந்நோயானது பரவி விடுகிறது. ஆனால் அந்நோய்களுக்கு அக்காலத்திலே மருந்துகள் இருந்துள்ளன. இதற்கு காரியாசான் பாடல் சான்றாகும்.

தலையில் ஏற்படும் நோய்(சிக்கர்) மனநலம் குன்றியவர்கள் (சிதடர்)

வாய்ப்பற்றுநோய் கண்டவர்கள் (சிதர்-பற்று-கரையான)

காசநோயாளிகள் (துக்கர்)

மூலநோய் உள்ளவர்கள் (துருநாமர்)

எத்தகைய மருந்துகள் கொடுத்தும் தீராத இந்நோய்களுக்கு முந்நாளில் மருந்துகள் கொடுத்து குணமாக்கியவர்களே இந்நாளில் எத்தகைய நோயும் வராதவர்கள் ஆவர். இச்சொல்லின் மூலம் இந்நோயை குணப்படுத்தும் மலித்ரகள் முந்நாளில் இருந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாக தெரிகிறது.

சிக்கர் சிதுப் சிதலைப்பில் வாய் உடையைர்

துக்கர் துருநாமர் தூங்குகால்....

(சிறுபஞ்ச. பா.75)

திரிகடுகம்

சுக்கு மிளகுதிப்பிலி இவை மூன்றும் மருந்துப் பொருள்கள் ஆகும். இவை மக்களின் உடல் நோயை போக்கும் தன்மை உடையவை. மருந்துவும் பற்றிய அறிவியல் நம் முன்னோர்கள் வாழ்வில் இருந்துள்ளன என்பதை உணர்த்தும் சங்க இலக்கிய நூல்கள் உள்ளன. அந்நூல்களின் பெயர்களே மருத்துவ குணமுடைய பொருட்களைக் கொண்டே அமைந்துள்ளது.

நீர் நிலைகள்

நீர் நிலைகள் பற்றிய அறிவு இக்கால மக்களுக்கு சுற்று குறைவு என்றே கூறலாம் நீச்சல் தெரிந்த மனிதனும் நீருக்குள் சிக்கி உயிர் துறக்கும் நிலை உள்ளது. இதற்கு காரணம் நீர்நிலைகள் பற்றிய அறிவுக் கொள்கை நமக்கு இல்லை. ஆனால் இதனை பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான தெரிகடுகம் கூறுகிறது.

வழங்காத துறை இழந்துநீர்போக்கும் ஓய்விழைவிலாப் பெண்ணர் தோள் சேரவும் உழந்து (திரி.பா.5)

பெருமளவு நீர் பெருக்குள்ள குளம் அல்லது அழுகளில் படித்துறை அல்லது இறங்கு துறை என்று இருக்கும். குளத்தில் படித்துறை மூலமாக இறங்க வேண்டும். ஆனால் அழுகளில் இறங்கு துறை அளவு அறிந்தே இறங்க வேண்டும் என்கிறார் நல்லதனார். இதன் மூலம் நீர்நிலைப் பற்றிய அறிவுக் கொள்கை நம் முன்னோர்கள் அறிந்து உள்ளதை நாம் அறியலாம்.

வானியல் காராண்மை போல ஒழுகுதலும்.....

(திரி. பா.26)

கர்மேகமான இருள் மேகம் தான் மழைபொழியும் என்னும் வானியல் அறிவு இப்பாடல் வழி புலனாகிறது.

திருக்குறள் வானியல்

உலக பொதுமனை என்று கூறும் திருக்குறளில் முதல் குறளே ஒருமாபெரும் அறிவியல் உண்மையை கூறும் குறள் ஆகும். மொழியியலில் அகரத்தில் தொடங்கினால் நகரத்தில் முடியும் இதனை முதன்மையாகக் கொண்டே திருக்குறளில் முதற்குறள் அகரத்தில் தொடங்கி உள்ளது.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு

பகவன் என்பது குரியன் என்று பொருள். இவ்வுலகில் வாழும் எல்லா உயிர்களுக்கும் முதன்மையானது குரியன் ஆகும். இந்த அறிவியலை வள்ளுவர் உனர்ந்தமையால் தான் குரியனை ஆதிபகவன் என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

அறிவியல் என்பது அறிவு சார்ந்த கொள்கை ஆகும். இதனை அறிவியலில் சிறந்தவர்கள் கண்டுணர்ந்து அதனை மக்களுக்கு புரியும் வண்ணம் உண்மைத் தன்மையோடு கூறுவர். இதனை வள்ளுவர்

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் செயற் கரியசெய் கலாதார் குறள் 26

என்ற குறள் மூலம் கூறுகிறார். இவ்வாறு நம் முன்னோர் பல அறிவியலைக் கண்டுணர்ந்து தன் இலக்கியத்தில் படைத்துள்ளார். இவற்றில் சில நம் கண் முன் உள்ளது. இன்னும் பல வைக்கல் உள்ளே இலக்கியத்தில் மறைந்து உள்ளது.

பின் இணைப்பு

1. சிறுபஞ்ச மூலம் மூலமும் உரையும், உரையாசிரியர் - மாணிக்கவாசகர், உமா பதிப்பகம்.
2. திரிகுகும் மூலமும் உரையும், உரையாசிரியர் - மாணிக்கவாசகர், உமா பதிப்பகம்.
3. திருக்குறள், உரையாசிரியர் - சிற்பி பாலசுப்ரமணியம், தாமரைப் பளிகேண்ஸ்-சென்னை
4. நற்றினை மூலமும் விளக்க உரையும் பகுதி 1 - உரையாசிரியர் ஓலைவ சு.துரைசாமிப் பிள்ளை, பூம்புகார் பதிப்பகம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் ஆன்மீக அறிவியல்

கோ.ராஜபிரியங்கா, எம்.ஏ.,எம்.பி.ல்.,நெட்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
எ.பி.சி. மகாலெட்சுமி மகனிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி
மணோன்மணியன் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

சமவெளிப் பகுதிகளிலிருந்து தோன்றுத் தொடங்கிய நாகரீகம் தற்போது அறிவியல் விஞ்ஞானத்தின் உதவியுடன் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியினை அடைந்துள்ளது. தொன்று தொட்டே மனித வாழ்வில் தொடர்ந்து வரக்கூடியது ஆன்மீகம்.

மனிதன் பல நேரங்களில் உணர்ச்சி கட்டுப்பாடின்றி மிருக நிலையை அடைகிறான். இதுவே பல்வேறு குற்றங்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் காரணமாக அமைகின்றன. இந்நிலையில் உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய மிகச்சிற்ந்த வலிமைவாய்ந்த ஆயுதமே ஆன்மீகம். மேலும் ஆன்மீகமானது சயகட்டுப் பாடையும், மனதாவில் கடவுள் குறித்த யயும் கலந்த பக்தியையும் உண்டாக்கி வாழ்வை செம்மையாக வாழ வழிவகுக்கிறது. உலகை அறிவுப் பூர்வமாக அனுகுவது அறிவியல் உள்ளத்தை நல்வழிப்படுத்தும் ஆன்மீகமும் அறிவினை மேம்படுத்தும் அறிவியலும் ஒன்றிணையும் போது வாழ்வு செம்மையடையும் என்பதை உணர்ந்தே சங்ககாலம்தொட்டு பல நூல்கள் தமிழில் தோன்றியுள்ளன.

அந்த வகையில் புறப்பொருள் இலக்கணத்தைக் கூறும் நாளன் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை நாலில் இடம் பெறும் ஆன்மீக அறிவியல் குறித்து இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

ஆன்மீகமும் அறிவியலும்

மனித வாழ்கையில் துன்பமின்றி நிம்மதியாக வாழ சில அடிப்படை தேவைகள் உள்ளன. அவை நம்பிக்கை, விளக்கம், முழுமைப்பேறு.

முழுந்தைகள் பெரியவர்களைப் பின்பற்றி அறிவு முழுமை பெற்றவர்கள் வகுத்தவழியில் வாழ்தல் நம்பிக்கை வழி இதையே ‘பக்தி மார்க்கம்’ என்பர்.

தன் சிந்தனையாலும், மெய்யண்வின் தன்மையையும் அறிந்து தனக்கும், பிறருக்கும் துன்பத்தை தோற்றுவிக்காதவகையில் தன் வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ளும் முறை‘ஞான மார்க்கம்’.

பக்தி மார்க்கமும், ஞான மார்க்கமும் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதே முழுமைப்பேறு¹. மனித வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு விஞ்ஞானமும், மெஞ்ஞானமும் இணைந்தே செயல்பட வேண்டும். “மெஞ்ஞானம் இல்லாத விஞ்ஞானம் குருடு. விஞ்ஞானம் இல்லாத மெஞ்ஞானம் நொண்டி” இந்த ஒருங்கிணைப்புதான் வாழ்க்கைத் தத்துவம் எனகிறார் வேதாத்திரி மகரி. மனித வாழ்வு நிலையற்றது. அந்நிலையற்ற வாழ்வில் அறிவியலும் ஆன்மீகமும் நம்மை வழிநடத்தும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

பலமொழிகளுக்கு தாயாக விளங்கும் மொழி தமிழ்மொழி. உயர்தனிச் செம்மொழிக்குரிய பல சிறப்புகளைப் பெற்றது தமிழ் கனிகளின் பிழிவே கனிச்சாறாக மாறும். இலக்கியங்களின்

பிழிவே இலக்கணங்களாக உருவெடுக்கும். இலக்கணம் என்பது மொழியின் வேலி. ஒரு மொழியின் இலக்கண வளமை அம்மொழியின் இலக்கியச் செழுமையை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும்³. தமிழில் பல இலக்கண நூல்கள் உள்ளன. பிறமொழிகளில் இல்லாதவாறு எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என வகைகளைக் கொண்டு அழகுற திகழ்கிறது. வாழ்வியல் நெறியாகிய பொருள் இலக்கணத்தையும் சிறப்பித்துக் கூறும்மொழி தமிழ்மொழி. அப்பொருளின் வகைகளுள் ஒன்றான புறப்பொருள் இலக்கணத்தை எடுத்துக்கூறும் சிறந்த நூலே ஜயனாரிதனார் இயற்றிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. இவ்விலக்கண நூலில் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல் திணைகளும் அவற்றின் துறைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. போர் பற்றிய செய்திகள் நிறைந்திருக்கக்கூடிய இந்நூலில் ஆன்மீக ரீதியாக தொன்றுதொட்டு வரும் சில வழிமுறைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

விரிச்சி கேட்டல்

புறப்பொருள் என்பது முழுக்க முழுக்க போர் பற்றி கற்றக்கூடியது. பேரின் போது இறைவனை வழிபல் உள்ளிட்ட பல்வேறு சுடங்குகளையும் தமிழர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர். ஆன்மீகம் என்பது மக்களுடன் யம் கலந்த மதிப்பினைக் கொண்டு திகழ்ந்தது. போருக்கு செல்வதற்கு முன்ன் விரிச்சி என்னும் குறிகேட்டல் அல்லது சகுனம் பார்த்தல் என்னும் முறை இருந்துள்ளது. இன்றும் பல இடங்களில் இம்முறை வழக்கில் உள்ளது.

“வேண்டிய போருளின் விளைவுங்கு அடிதற்கு சண்டுஇருள் மாலைச் சொல்லுத் தன்று”⁴

“அரும்புஅவிழ் அலரி தூஉய்க்கை தொழுது பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப”⁵

விரிச்சி கேட்டலின் அடுத்தநிலை உன்னிலை. உன்னம் என்பது ஒருவகை மரம். இம்மரம் தழைத்து வளர்ந்திருக்குமாயின் தங்களின் செயல் வெற்றி என்றும் வாடி இருப்பின் தீயசுகும் என நம்பும் பழக்கமும் நம்மிடையே இருந்துள்ளது.

“துண்ணரும் சிறப்பின் தொடுகழல் மன்னனை உன்னம் சேந்து உறுபுகழ் மலிந்தன்று”⁶

“பொன்னின் அன்ன பூவின் சிறியிலைப் புங்கால் உன்னத்துப் பகைவன் எம்கோ”⁷

பாரியும், செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனும் இவ்வித சுடங்குகளை அங்கீகரிக்காததை பதிற்றுப்பத்து வெளிப்படுத்துகிறது.

விரிச்சி, உன்னநிலை இவையனைத்தும் ஆன்மீக அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருப்பினும் அறிவியல் ரீதியாக சில உளவியல் உன்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. பசுமை கண்களுக்கு மட்டுமல்ல மனதிற்கும் மகிழ்ச்சி. குறிகேட்டல் என்பதும் கூட மனீதியாக நம்பிக்கையை உண்டாக்கக் கூடியது. போருக்குச் செல்லும் ஆண்களின் நிலையினை எண்ணி பெண்கள் மனம் வருந்துவதை தவிர்க்கவே உன்னம், விரிச்சி போன்ற சுடங்குகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

கண் துடித்தல்

கண் துடிப்பது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று தான். இதிலும் இடது கண் துடித்தால் நல்லது என்றும் வலதுகண் துடிப்பது தீமை தரும் என்ற நம்பிக்கையும் பின்னாற்றப்பட்டு வருகிறது.

“எயிற்றியர் வாள்கண் இடன்ஆடு உய்த்தன்று உவகை ஒருங்கு”⁸

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கண்ணத்தில் கைவைத்து கவலையுடன் இருக்க இடது கண் துடித்து தலைவனின் வரவினை உண்டதுவதாக பாடல் அமைந்துள்ளது.

மருத்துவர்கள் அதை பிளைப்ரோஸ் பாசம் என்று கூறுகின்றன. கண்ணில் மேல் இமையில் தான் இந்தத் துடிப்பு ஏற்படும். களைப்பு, உள்ளச் சோர்வு போன்ற காரணங்களால் கண்துடிப்பு உண்டாகிறது. துடிப்பிற்கு கூறப்படும் நம்பிக்கையான சொற்கள் காரணமாக மன்றியான ஆறுதல் ஏற்படுவதாக அறிவியல் ரீதியாக கூறப்படுகிறது.

கொற்றவை நிலை

கொற்றவை பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வம். வரண்ட பாலை நிலத்திலேயே போர் நடை பெறும். போருக்கு செல்லும் படை கொற்றவையாகிய காளியை வணங்கிச் செல்வது வழக்கம்.

**“ஒளியின் நீங்கா விறல்படையோள்
அளியின் நீங்கா அருள்உரைத்தன்று”**

“ஆளி மனிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாப்கலைக் கூளி மலிபடைக் கொற்றவை¹⁰”

காளி பேய்க்கூட்டத்தைத் தன்னுடைய படையாக உடையவள். பல கைகளுடன் கோபமான உருவத்தினைக் கொண்டவள். போருக்கு செல்லும் வீரன் போரில் எதிரி நாட்டு வீரர்களுடன் போரிட வேண்டும். அதற்கு அவனது கோபமானது தூண்டப்பட வேண்டும். போருக்குச் செல்லும் வேகத்துடன், காளியின் உக்கிரமான தோற்றும் மனித மனதினை மாற்றச்செய்யும். தனக்குள் பகை உணர்வினையும் எதிரியை முற்றிலுமாக அழிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமும் மனதில் தோன்றுச் செய்யும் என்ற அறிவியல் இங்கு மறைந்துள்ளது.

வெறியாட்டு

மற்குடி மக்கள் இறைவன் போல வேமணிந்து தன்மேல் இறைவன் வந்து இறங்கியதுபோல எண்ணி முருகனது வேலைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு நடனமாடுவது வெறியாட்டு.

“வால் இழையோர் வினைமுடிய வேலனாடு வெறிஆடுன்று¹¹”

இவ்வெறியாட்டு இன்று வரை கோவில் திருவிழாக்களில் சூார்ந்து வருகிறது. இதில் குறிய கூறுவதும் ஒரு அங்கமாக உள்ளது. பேய் பிடித்தல் என்னும் ஒருவகை நிலையும் இதனுள் அடக்கம்.

“பூண்முலையார் மனம் உருக வேல்முருகங்கு வெறிஆடுன்று¹²”

இந்து சமயத்தைப் பொருத்தவரையில் கடவுளை வழிப பூசாரி என்ற இடைத்தரங் இருப்பதை இன்றும் கூட காண்கிறோம். அதேநிலை சங்க காலத்திலும் இருந்துள்ளது. முருகனுடைய பூசாரி வேலைக் கையில் தாங்கி ஆடுவதால் வேலன் எனப்படுகிறான். தன்னைத்தானே வேலனாக எண்ணி ஆடுகிறான்.

தலைவன் மீது மையல் கொள்ளும் தலைவி அதனை வெளிப்படுத்தவும் இயலாமல் தன்னை மறந்த நிலையில் இருப்பதையே பெண்ணின் தாய் மற்றும் உரரார் பேய்பிடித்ததாக கருதுகின்றனர்.

“செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள் வெறியாடு மகனிரோடு செறிய¹³”

தான் விரும்பிய காதலனை அடைய முடியுமோ என்ற அச்சத்தினால் உண்டாகும் ஒரு வகையான மனநோயே பேய்பிடித்தல். தன் உள்ள உணர்வை உரூருக்கு உணர்த்தக் கூட இம்முறை பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். நம் ஆழ்மனதீன் எண்ணமே சில நேரங்களில் கணவாகத் தோன்றும். அதேபோல நாம் நம்மை எவ்வாறு எண்ணுகிறோமோ அதுவாகவே பிரதிபலிப்போம். பேய்பிடித்தல், வெறியாட்டு என்பதில் கூட இம்முறையான அறிவியல் உண்மைகளே மறைந்துள்ளன.

குடைநிலை, வாள்நிலை

ஓவ்வொரு அரசனுக்கும் அரச வாள், வெண்கொற்றுக் கொடை, முரசு முன்றும் தன்

புகழுக்கு இன்றியமையாதது. போர் செய்யக் கருதும் அரசன் மேற்கூறிய குடை, வாள், முரசு மூன்றையும் தன் இருப்பிடத்தை விட்டு வேறொரு இடத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதே ‘புறவீடு விடுதல்’

“செற்றார்மேல் செலவு அமர்ந்து கொற்றவாள் நாள் கொண்டன்று”¹⁴

“செற்று அடையார் மதில்கருதிக் கொற்றவேந்தன் குடைநாள் கொண்டன்று”¹⁵

தனது புகழின் அடையாளமாக விளங்கும் குடை, வாள், முரசு மூன்றையும் தன் இருப்பிடத்தை விட்டு வேரிடம் செல்லும்போது மனதளவில் ஒரு வெற்றிடம் உண்டாகிறது. அந்நிலை உளவியல் ரீதியாக ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். அந்த உணர்வு பகைவரை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற கோப உணர்வாக மாறுகிறது. தனக்குத் தானே பகை உணர்வை உண்டாக்கக்கூடிய உக்தி முறையே புறவீடு விடுதல். மனீதியான உளவியலே இச்சங்கு முறைக்குப் பின்னால் மறைந்துள்ளது.

பாண்பாட்டு

போர்களத்தில் இறந்துபட்ட வீர்களின் உடலை பாணர்கள் எரிப்பதே பாண்பாட்டு எனும் துறையாகும்.

“வெண்கோட்ட களிறுள்ளிந்து சொங்களத்து வீற்றந்தார்க்குக் கைவல்யாழ்ப் பாணர்கடன் இறுத்தன்று”¹⁶

இந்து சமயத்தை பொருத்தவரையில் இறந்த உடலை எரிப்பதே வழக்கம். போரில் பல ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் இறந்திருக்கக் கூடும். கையிழிந்து, கால் இறந்து ஆயுதங்களினால் உடலில் காயம் ஏற்பட்டு இறந்த உடல்களை அவர்களது தாய், மனைவி, புதல்வர்கள் கண்டால் மிகவும் வருந்துவர். இறந்த உடல்களினால் நோய் தெருங்கு ஏற்படுவதற்கான காரணமும் இருப்பதால் உடலினை எரிப்பதன்

மூலம் கிருமிகளும் அழிந்துவிடும். சடங்காக செய்யப்படும் பாண்பாட்டு முறைக்குள் சுற்றுச் சூழலையும், சமூகத்தையும் பாதுகாக்கும் மிகப்பெரிய அறிவியல் உண்மையும் மறைந்துள்ளது.

வேள்வி நிலை

ஆரியாகளின் வருகையினால் இந்து சமயத்தில் வேதம், வேள்வி முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. வேதம் என்பது கடவுள்களை வணக்கி தீழுடியாகம் செய்வதேயாகும்.

“அந்தமிழ் புகழான் அமரரும் மகிழ்ச் சேந்தீ வேட்ட சிறப்பு உரைத்தன்று”¹⁷

சமய முறைகளில் யாகம் ஓன்றாயிருப்பினும் யாகம் செய்யும் போது அரிசி, எண்ணெய், நெய் போன்று பல போருள்கள் தீயில் போட்டு எளிக்கப்படுவதால் அவை விணைப்பிந்து செய்தை மழையை உண்டாக்குவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன¹⁸. மேலும் வெளிவரும் வாய்க்கள் காற்றினை தூய்மை செய்வதோடு, யாகத்திலிருந்து கிடைக்கும் சாம்பல் மண்ணுக்கு உரமாகவும் சிறந்த பூச்சிக்கொல்லியாகவும் பயன்படுகிறது.

முடிவுரை

அறிவின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து, உண்மைகளை கண்டறிந்து முறைப்படி நிறுவும் ஒரு துறையே அறிவியல். உலகில் உள்ள உயிருள்ள, உயிரற்ற அனைத்திலும் அறிவியல் உண்மைகள் நிறைந்துள்ளன. இதனை சங்க காலம் தொட்டே தம் தமிழர்கள் ஆன்மீக முறையில் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். அதற்கு இலக்கியத்தில் மட்டுமின்றி இலக்கண நால்களிலும் சான்றுகள் உள்ளன என பூப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இடம்பெறும் விரிசி கேட்டல், உன்னம் பார்த்தல், வெறியாட்டு, கொற்றவை நிலை, குடைநிலை, வாள் நிலை, பாண்பாட்டு, வேள்வி நிலை என இன்னும் பல்வேறு துறைகளும் பண்டைய மக்களின்

ஆண்மீக அறிவியலை உலகிற்கு உணர்த்துகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

1. யோகமும் இளைஞர் வல்லமையும், வேதாத்திரி மகரி உள்ளுணர்வுக் கல்வி நிலையம், பக்கம்- 11,பதிப்பு ஆண்டு- 2015, வேதாத்திரி பதிப்பகம், மாணிக்கவாசகர் காலனி எதிரில், ஈரோடு - 638002.
2. மேலது, பக்கம்- 8.
3. வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முனைவர். அ. பாக்கியமேரி, பக்கம் - 13,2008, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட், 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், சென்னை - 600098.
4. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முனைவர். ச. ஞானசம்பந்தம், பக்கம் - 17, 2012, கதிர் பதிப்பகம், தெற்கு வீதி, திருவையாறு -613204.
5. பத்துப்பாட்டு மூலம்- விளக்கவரை, ஞா. மாணிக்கவாசகன், பக்கம் - 187, 2002, உமா பதிப்பகம், 171- பவளக்காரத்தெரு, மண்ணடி, சென்னை-600 001.
6. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முனைவர். ச. ஞானசம்பந்தம், பக்கம் - 261, 2012
7. வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முனைவர். அ. பாக்கியமேரி, பக்கம் - 18, 2008, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட், 41 - பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், சென்னை - 600098.
8. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முனைவர். ச. ஞானசம்பந்தம், பக்கம் - 25, 2012, கதிர் பதிப்பகம், தெற்கு வீதி, திருவையாறு -613204.
9. மேலது, பக்கம்- 32.
10. மேலது, பக்கம் - 32.
11. மேலது, பக்கம்- 33.
12. மேலது, பக்கம் - 247.
13. பத்துப்பாட்டு மூலம்- விளக்கவரை, ஞா. மாணிக்கவாசகன், பக்கம் - 363, 2002, உமா பதிப்பகம், 171 - பவளக்காரத்தெரு, மண்ணடி,சென்னை-600 001.
14. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முனைவர். ச. ஞானசம்பந்தம், பக்கம் - 54, 2012, கதிர் பதிப்பகம், தெற்கு வீதி, திருவையாறு -613204.
15. மேலது - 116.
16. மேலது - 156.
17. மேலது, பக்கம் - 223.

தண்ணீர் தேசத்தில் கனம் வேதியல்

வெ. கார்மல் ஷர்மிளா
உதவிப் பேராசிரியர்
விவோகானந்தா கல்லூரி, அகஸ்தீஸ்வரம்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தாயில்லாமல் எவரும் பிறப்பதில்லை, சிற்பியில்லாமல் கல்லானது சிலையாவதில்லை, நீரில்லாமல் வாழ்வில்லை, காற்றில்லாமல் உயிர்களில்லை. இயக்கப்படாத எப்பொருளும் உலகில் இயங்குவதில்லை. ஆப்படியோயினும் மனிதனால் இயக்கப்படும் பொருட்கள் இயங்காது, ஒருநாள் நின்றுவிடும். ஆனால் ஒன்றுமே நில்லாது இயங்கிவரும் பூமிப்பற்றை சுற்றி ஏற்ற சமூல் பந்து வீச்சாளன் அவனே ஆதிபகவன். ஆவனால் அந்த உலகம் என்றுமே இயங்கிகிகொண்டிருக்கிறது என்ற அறிவியல் உண்மையை ‘ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு என தனது முதல் குறளிலேயே பல்லாயிரும் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஏடுத்தியம்பியுள்ளார் வளர்ந்துவர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு படைப்பானாலும் தான் வாழும் காலத்தைச் சார்ந்த அறிவியல் செய்திகளையும், அறிவியல் வளர்ச்சி நிலைகளையும் தனது இலக்கிய படைப்புகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அந்த வகையில் கவிஞர் வைரமுத்து தாம் அறிந்த அறிவியல் தகவல்களை தண்ணீர் தேசம் படைப்பின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

முன்னுரை

கவிஞர் வைரமுத்து அவர்கள் தற்கால அறிவியல் வளர்ச்சியை நன்கு அறிந்துள்ளார். நுட்பமான அறிவியல் செய்திகளைத் தமக்கே உரிய பாங்கில் எளிமையான கருத்துகளாகக் கூறியுள்ளார். இவரது அறிவியல் சிந்தனைகள், அவரது படைப்புக் வாயிலாக கண்டுணர முடிகிறது. தண்ணீர் தேசம் நாவவில் கனிம வேதியல் சார்ந்த கருத்துகள் பல பதிவு செய்துள்ள தன் வாயிலாக, நாடானது அறிவியலில் வளர்ந்தோங்க வேண்டும் என்றும், அனைவரும் அறிவியல் சிந்தனைகளுடன் செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ண பிரதிபலிப்பையும் காண முடிகிறது.

வேதியல்

வேதியல் என்பது உண்மை நோக்கிய பயணம் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக தண்ணீர் கொதித்தல் முதல் ஏவுகணை ஏவுதல் வரைக்கும் என்னாம். வேதியல் மூன்று பிரிவுகளாக கொண்டது.

(1) இயற்வேதியல், (2) கனிம வேதியல், (3) கரிமவேதியல் கனிம வேதியல் கரிமம் அஸ்லாத சேர்மங்கள், உலோகங்கள், உலோக சேர்மங்கள் முதலானவற்றின் தயாரிப்பு, பண்புகள் பற்றி விவரிக்கும் வேதியலின் ஒரு பிரிவதான் கனிம வேதியல்.

கடல் நீரில் உலோகம்

கடல் நீர் பலவகை உலோகங்களாக கொண்டு விளங்குகிறது. அவற்றில் அலுமினியம், தாமிரம், மாங்கனீசு, நிக்கல், கோபால்ட், நாப்யூல்கள் போன்ற உலோகங்கள் அதிகம் உள்ளதாக ஆழ்கடல் ஆய்வாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மெய்ப்பிக்கின்றன

தங்கம்

தங்கம் என்ற உலோகமானது மக்கள் மத்தியில் மிகுந்த மதிப்பைக் கொண்டு அமைந்து வருகிறது. உலக அளவில் மக்களிடையே

தங்கத்தின் மீதுள்ள மோகம் நானுக்கு நாள் அதிகரிப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதனால் தங்கத்தின் மதிப்பும், அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது. தங்கம் பற்றிய செய்தியாக வைரமுத்து “ஒரு டன் கடல் தண்ணீர். 000004 கிராம் தங்கம் வைத்திருக்கிறது” (துசேஸ்.42) என எளிமையாக தனது அறிவியல் கருத்தை தங்கத்தைப் போற்று பிரதிபலிப்புடன் கறியுள்ளார்.

இதே அறிவியல் கருத்தை கன மீட்டர் அளவில் குறிப்பிடும் போது “ஒரு கனமீட்டர் கடல் நீரில் 5 மில்லி கிராம் தங்கம் இருக்கிறது” (ஆ.அ.ப.16) என அறிய முடிகிறது.

கடல் ‘நீரை ‘டன்’ அளவிலும், கனமீட்டர் அளவிலும் மட்டும் கணக்கிட்டப்படவில்லை. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள கடல்நீர் அளவினை கொண்டும்’ கணக்கிட்டப்படுகிறது இதனை “உலகில் உள்ள கடல் நீர் முழுவதிலும் 60 லட்சம் டன் தங்கம் கரைந்திருக்கிறது” (ஆ.அ.ப.16) என்ற செய்தி வியப்பளிக்ககிறது.

கடலின் அரிய வளங்களில் மின்னும் தங்கம் என்கின்ற உலோகம் உள்ளது என்பது வியப்பளிக்கும் அறிவியல் செய்தியாகும்.

தங்கம் குறித்து அறிவியல் ஆய்வின் அடிப்படையில் கானும் போது “மண்ணில் இருந்து வெட்டி எடுக்கப்படும் தங்கம் தான் மிகவும் தூய்மையான உலோகம்” (அதூ.அ.ப.25) என்று அறியமுடிகின்றது. மேலும் “இரண்டு டன் எடையுள்ள பாறையில் இருக்கும் தங்கக் கணிமத்தைக் கொண்டு ஒரு அவுன்சக்கும் கீழாகத்தான் தங்கத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும்” (அ.து.அ.ப.25) அதனைக் கானும் போது தங்கத்தை எடுக்க, மனிதன் உழைக்கும் கடுஞ்சுதைப் பொறுத்து அதனுடைய மதிப்பு கணிக்கப்படுகிறது என்ஸாம். தங்கம் என்றுமே தங்கம் தான்.

மாங்களீஸ்

வைரமுத்து உலோகச் செய்திகளில் தங்கத்தை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. மாங்களீஸ் என்ற உலோகம் பற்றிய செய்தியினையும் ஒருவரிச் செய்தியாக தண்ணீர் தேசத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை, “மாங்களீஸ் பாறைகளின் உலோக உலகம்” (துசேஸ்.46) என்று குறிப்படுவதில் மாங்களீஸ் என்கின்ற பாறையானது அதிக உலோகத் தன்மை உடையது எனவும், அதிக உலோகத்தை உற்பத்தி செய்யவை என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதில் “258 பில்லியன் டன் மாங்களீஸ் கடலில் உள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த மாங்களீஸ் 4,00,000 ஆண்டுகளுக்கு தேவையான அளவாகும். அதேபோன்று நிலத்தில் உள்ள மாங்களீஸ் அளவினை கானும் போது 100 ஆண்டுகளுக்கே போதுமானது” (ஆ.அ.ப.43) என்கிற தகவலானது வியப்பை அளிப்பதாக அமைகிறது.

மாங்களீஸ் அளவினை போன்று அலுமினியம், தாமிரம், நிக்கல், கோபால்ட் என உலோகம் பற்றிய செய்தியினையும் அதன் அளவினையும் ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சமீபத்தில் ஜக்கிய நாட்டு பொது சபையில் அளித்துள்ளனர் 43 பில்லியன் டன் கோவால்ஸ்ட் என கடலில் அமைந்திருக்கும் உலோகக் கணக்கினை “புதையல் கணக்கு” எனக் கூறுவதே பொருத்தமாக அமையும்.

கடலில் தீரவும்

தற்போது உலகின் இன்றியமையாத இத்தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது நிலத்தடி கணிம வளர்ச்சி ஆகும். இவ்வளர்ச்சிக்கு கடல் என்ற தனி உலகத்தைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதை கவிஞர் வைரமுத்து “பெட்ரோல் ஊற்றின் பிறப்புறுப்பு கலங்கள்

நகரும் திரவத்திடல்”(த.தேசம்.46) என்று கடலைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தியையில் கடல் ஆய்வாளர்கள் தீவிர ஆராய்ச்சியின் மூலம் சில கண்டுபிப்புகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். அவை “ப்ரபாம் கடலிலும், தமிழ் நாட்டில் பரங்கிப்போட்டைக் கடலிலும், காவிரிப்படுகையிலும் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு கிடைக்கிறது.”(ஆ.அ.வ.ப.83) இவ்வாராய்ச்சியானது இந்திய எண்ணெய் மற்றும் எரிவாய்வு கழகத்தின் (முபேஹ) தீவிர ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டவை.

கனிமப் பொருட்களை நிலத்தினின்று உற்பத்தி செய்வது குறைந்து வருகிறது. மேலும் அவை மறைந்தும் வருகின்றன. ஆனால் கடலில் இருக்கும் கனிமப் பொருட்களின் வளம் மிகுதியானது. அவ்வளம் குறையாது மேலும் பெருகும் என்பது கடல் ஆய்வாளர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வின் உண்மைத் தகவல் ஆகும்.

கடல் நீரில் உப்பு

கடல் நீரில் அதிக அளவு உப்பு உள்ளது. அதில் பெருமளவு சாதாரண உப்பே காணப்படுகிறது. கடல் நீரை முறையாக பக்குவப்படுத்தி உப்பை பிரித்தெடுத்து, பல்வேறு வகைகளில் யப்படுத்தி வருகின்றனர். பெரும்பாலான நாடுகளில் கடல் நீரை குடிநீராக மாற்றி தண்ணீர்த் தேவையையும் மின்சாரத் தேவையையும் பூர்த்தி செய்து வருகின்றனர்.

கவிஞர் தண்ணீர் தேசப்படைப்பில் கடல் நீரில் எத்தனை சதவீதம் உப்பு உள்ளது என்பதனை “..... கடலில் 3.6 சதம் உப்பு முன்பே இருக்கிறது”(த.தேசம்.52) என்ற துல்லிய கணக்குடன் கவிஞர் வைரமுத்து குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கடல் நீரில் காணப்படும் உப்பின் அளவினை பல

அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள நிலையில் உப்பு சத்து கடலில் எவ்வளவு பங்கு உள்ளது என்பதையும் ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ளனர். “கடல் நீரில் மில்லியனுக்கு 35,000 பங்கு உப்புச்சத்து கரைந்திருக்கிறது.”(அ.வ.ப.24) என்பது அறிவியல் ஆய்வின் முடிவாகும். இதே போன்று கடலில் உள்ள சாதாரண உப்பை எல்லாம் வெளியே எடுத்தால் எந்த அளவுடன் ஒப்பிடலாம் என்பதை ஒரு ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது. “கடலில் உள்ள சாதாரண உப்பை எல்லாம் எடுத்தால் உலக நில பரப்பில் 122 மீட்டர் உரத்திற்குப் பிரபக்கங்களை அளவு இருக்கும்” (அதூ.அப48) என்பது வியப்பை அளிக்கும் அறிவியல் செய்தியாகும்.

கடல் ஆய்வாளர்கள் கடலில் உள்ள மொத்த உப்பினை கணக்கிட்டு அதனை மைல்கள் தொலைவில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். “கடலில் உள்ள மொத்த உப்பு 4,419,330 கன மைல்கள் நீளமுள்ள பாறை உப்பு இருக்கும்.”(அ.தூ.அ.ப.48) என்பது ஆய்வின் முடிவு.

கடலில் காந்த சக்தி

காந்தமானது இரு எதிரெதிர் துருவங்களும் ஸ்ரக்கும் சக்தியையும் இணை துருவங்கள் எதிரக்கும் எதிரக்கும் சக்தியையும் கொண்டவை. அதுபோலவே காந்தமானது இரும்பு போன்ற உலோகப்பொருட்களை அதிகமான ஸ்ரக்கும் தன்மை கொண்டது.

அல்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் காணப்படும் “பெர்முடாஸ்” என்கின்ற முக்கோணத் தீவில் பயணிக்கும் கப்பல்களும் விமானங்களும் அதிலிருந்த மளித்துகளும் காணாமல் போயின். இந்திகழ்வை குறித்த வைரமுத்து “பெர்முடாஸ் முக்கோணத்துக்கு மேலே பல மைல் தூரத்திற்குப் பரவி இருக்கும் காந்த சக்தி தான் அதற்கு

காரணம்.” (த.தே.ப.198) என்று தண்ணீர் தேசத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெர்முடாஸ் தீவில் ஒரு வித காந்த சக்தியால் தான் நீர்சுழிகளும், புசூலும் உருவாகி கப்பலையும் விமானத்தையும் கவிழ்த்து விடுகின்றனர் என்பதனை ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறிந்துள்ளனர்.

முடிவுரை

சமூகம் அழகியல் என தனித்திறன்களால் தமக்கே ஒரு இடம் பிடித்துக்கொண்ட தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் வரிசையில் தற்காலத்தில் செல்வாக்குடன் திகழ்பவர் கவிஞர் வைரமுத்து.

இயற்கையோடும் கழைப்போக்கோடும் சாதாரண நிகழ்வுகளோடும் தாம் அறிந்த அறிவியல் செய்திகளில் கனிம வேதியல் சார்ந்த

அறிவியலாக கடல் நீரில் உலோகம தங்கம் மாங்கனீசு அவற்றின் அளவுகளும் கடல் நீரில் தீரவும், உப்பின் தூலிய கணக்கு, கடல் நீரில் காந்த சக்தி போன்ற செய்திகளை திறம்பட எடுத்து இயம்பியுள்ளதை இக் கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. தண்ணீர் தேசம், கவிஞர் வைரமுத்து (2012)
2. ஆழ்கடலின் அதிசயங்கள், வெ.ராமசாமி (2000)
3. அறிவைத் தூண்டும் 365 அங்கு விடைகள் தொகுப்பாளர் ராஜேஷ் குமார் 2009
4. ஆழ்கடலில் அரிய வளங்கள், விராஜேஷ் அறிவியல் வளர்ச்சி பெ.பாண்டியன்

திருவாசகத்தல் அறிவியல்

அ. மிரியாம் எலிசபெத்
இளங்கலைத் தமிழ் முன்றாம் ஆண்டு
தி.தெ.மா.ந.ச. கல்லூரி, தெ. கள்ளிக்குளம்

முன்னுரை

தமிழில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் மனிதனை நெறிப்படுத்தும் இலக்கியமாக திருவாசகம் உள்ளது. அதனால் தான் ‘திருவாசகத்திற்கு உருகர் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகர்’ என்ற அடைமொழி உள்ளது. உலகில் அறிவியல் என்ற ஒன்று தோன்றாத காலத்தில் மாணிக்கவாசகரின் மருத்துவம், உலகியல், வானியல், உயிரியல் போன்ற அறிவியல் சிந்தனைகள் நமக்கு வியப்பைத் தருகின்றன. அவருடைய அறிவியலை சாதாரண மக்களும் அறியும் பொருட்டு திருவாசகத்தில் அறிவியல் என்றத் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகருக்கும், சிவபெருமானுக்கும் இடையே உள்ள உறவு அன்பிற் சிறந்த அப்னுக்கும் வழிதவறிய மகனுக்கும் அன்பு பிணைப்பாகவே அது வெளிப்படுகிறது. அதனால் தான் சிவபுராணத்தில் ‘நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அழியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயவான தத்தவணே’ என்று தம்மை தாழ்த்திக் கொண்ட மன்பாங்கையும் தன்மீது தாயைவிடக் கருணை கொண்டு அருளி ஆட்கொண்டார் என்றும் தெளிவுப்படுத்துகிறார். அரியர்த்தன பாண்டியன் என்ற மன்னன் மாணிக்கவாசகரிடம் குதிரைகள் வாங்கி வருமாறு பண்த்தை கொடுத்து அனுப்பினார். மாணிக்கவாசகர் செல்லும் வழியில் திருப்பெருந்துறையில் இறைவனே ஞானசிரியராக வந்து மெய் ஞானம் அருளினார். குதிரை

வாங்க கொடுத்தப் பண்த்தை சிவ பணிகளுக்கு செலவிட்டார். அதனால், அரியர்த்தன பாண்டியன் மாணிக்கவாசகரை தண்டித்தான். அந்த தண்டனையில் இருந்து மாணிக்கவாசகரை இறைவன் பல திருவிளையாடல் புரிந்து காத்தார். அதன்பிறகு 1) திருவாசகம் 2) திருக்கோவை எனும் இரு நூல்களை இயற்றி சிவபெருமானின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்தார்.

அறிவியல் விளக்கம்

அறிவியல் என்றால் அறிந்து கொள்ளுதல் என்று பொருள். அறிவு இயல் ‘அறிவு’ என்பது அறியப்படுவது என்று பொருள். இயல் என்றால் இயல்பானது என்று பொருள்படும். அதாவது இயற்கையானது எதுவோ அது இயல்பானது. இயற்கையின் உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள முற்படும் முயற்சியே அறிவியல் எனலாம்.

மனிதனால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத நம்மை சுற்றியிருக்கும் விஷயங்களை நுட்பான சிக்கலான இயற்கையின் ம்ரமங்களை ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்று நன்றாகி அதன் உண்மைத் தன்மையைக் கண்டறிந்து நமக்கு புரிதலை ஏற்படுத்துவதே அறிவியலின் நோக்கம்.

திருவாசகத்தில் அறிவியல்

சிவபுராணத்தில் வரும் கதைகளை உண்ணிப்பாக கவனித்தால் சர்பியல் கோட்பாடு, குவாண்டம் மெக்கானிக்ஸ் முழு நவீன இயற்பியல் கதைகள் மூலம் மிக அழகாக வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

எப்படிட்ட விஞ்ஞான அறிவையும் கண்டுபிடிப்பை அறிந்து வைத்துக்கொண்டு மேலை நூட்டவருக்கே யான்படும்படிச் செய்வதுதான் நம்முடைய தியாக உணர்வுக்கு சான்றாக இருந்து வருகிறது. ஆங்கிலேயரின் அட்சிக்குப் பின்னர் அவர்கள் சொல்லும் எதையும் நம்பும் நாம் அவர்கள் சொல்வதை வேதவாக்காக அல்ல அதற்கு மேலாகவே நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் ‘பரிமாண வளர்ச்சிக் கொள்கை’ சார்லஸ் டார்வினால் உருவாக்கப்பட்டது என்று மாணவர்களுக்கு சொல்லி தரப்படுகிறது. இக்கொள்கையானது பார்வினுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மாணிக்கவாசகரால் சிவபூராணத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

“புல் ஆகி, பூடு ஆய், புழு ஆய் மரம் ஆகிப் பல் விருகம் ஆகி பறவையாய் பாம்பு ஆகி கல்லாய் மனிதராய் பேயாய் கணங்களாய் வல்அசுர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்தின் எல்லா பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்”

-சிவபெருமான் (20-31)

ஓர் அறிவு உயிர் முதல் ஆற்றிவு உயிர் வரைக்கும் தனது பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையைப் பற்றி டார்வின் எடுத்துக் கூறுகிறார். ஆயினும் மாணிக்கவாசகரோ மனித வளர்ச்சியையும் தாண்டி ஆவிஷலகத்து உயிர்களையும் விண்ணுலகிலும் பாதாள உலகிலும் மன், விண் இரண்டிலும் வாழக்கவைய கண்ணுக்குப் புலப்படாத தேவர்களையும் பரிணாம வளர்ச்சியில் சேர்த்து விடுகிறார். இதன் மூலம் டார்வினுக்கு முன் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உயிரியல் தொடர்பான அறிவு மாணிக்கவாசகரிடம் இருந்துள்ளது என்பதை அறியலாம்.

வானியல் அறிவு

உலகம் உருண்டை என்ற அறிவியல் அறிவு மாணிக்கவாசகருக்கு இருந்ததை அவர் இயற்றிய திருவாசகத்தில் காணலாம். உலகம் உருண்டை என்பதைக் கலிலியோ என்ற இத்தாலிய விஞ்ஞானிதான் கண்டுபிடித்தார். அதற்குமுன் உலகம் தட்டையானது, கோளானது என்று மக்கள் நினைத்திருந்தனர். ஆனால் சைவத் தமிழ் குரவரான மாணிக்கவாசகர் அதை தனது இறையனுபவங்களாக எழுதிய திருவாசகத்தில் எழுதி வைத்துள்ளார். திருவகவலில் திருவண்டபகுதியில் காணலாம்.

“அன்புப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அன்பருவம் தன்மை வளப்பெரும் காட்சி ஒன்றுக்கொன்று நின்றோழில் பகரீன் நூற்றொரு கோடியின் மேற்படி பிரிந்தன இல்லுமை கதரின் நுன்னனுப் புரைய சிரியவாக பெரியோன்.....”

- (1-6)

இந்த உலகானது உருண்டை வடிவமானது அவை அளவிட முடியாதவை மிகவும் அழகாகத் தோன்றுபவை. விரிந்து பரந்திருக்கின்றன. கூரையிலுள்ள சிறு ஓட்டை மூலம் வீட்டுக்குள்ளே சூரிய ஒளிக்கற்றையில் தெரியும் துகள்களுடன் அவற்றை ஒப்பிடலாம். பிரம்பொருளான சிவனோ இவை அனைத்தையும் விட பெரியவன் என்று மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானின் பெருமையினை எடுத்து இயம்பும்போது தனது வானியல் அறிவையும் அழகாக எடுத்துரைக்கிறார்.

மருத்துவ அறிவு

இன்றைய காலகட்டத்தில் நோய்களை விட அதிகமாக மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், திருக்குறளில் உணவே மருந்தாக பயன்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

**“மருந்துள்ள வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு
அருந்தியது
அந்றது போற்றி உணின்”**

முன்பு உண்ட உணவு முழுவதும் செரித்து பசித்த பின்பு உணவு உண்டால் உடலுக்கு மருந்து எதுவும் தேடவேண்டாம் என்று திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். திருவாசகத்திலும் மருந்துவும் தொடர்பான கரு உருவாதல் பற்றி மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

ஒரு கரு தாயின் கருப்பையில் கரு உருவானதும், தப்பிப் பிழைப்பதும் உயிரின் வினைக்கேற்ப நிகழும் என்பது சைவ சமயம் கூறும் தத்துவம். பெண்ணின் கருப்பையில் பெல்லோபியன் குழாய் பாதையின் முதிர் அண்டம் விந்தனுவுடன் இணைந்து கருமுட்டை உண்டாகிறது. இதுவே கருவறுதல் எனப்படுகிறது. இக்கரு சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து நிரம்பும் பருவுடம்புடன் பிறக்கும். இவ்வாறு வளர்ந்து பிறந்ததற்கு இடையே உள்ள அடர்வு நிலைகள் பலவுண்டு. மக்களாகப் பிறக்கும் உயிர்களும் அந்தனை அழிவுக்கும் தப்பிப் பிழைத்தல் வேண்டும். இக்கருவறுவாகுதல் பற்றி போற்றி திருவகவலில் வரும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

**“யானை முதலா ஏறும்பு ஈநாய
உளனமில் யோனியில் உண்வினை
பிழைத்தும்**

மாடுப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து ஈனமில் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும் ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில் பிழைத்தும்

இருமதி விளைவினை ஒருமையில் பிழைத்தும்

மும்மதி தன்னுள் அம் மதம் பிழைத்தும் ஈருஇரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும் அஞ்ச திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்

ஆறு திங்களில் ஊறவர் பிழைத்தும் ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும் எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும் ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும் தக்க தசமதி தாயொடு தன்படும் துக்க சாகரத் துயரியை பிழைத்தும் - போற்றி திருவகவல் 11:25

மிகப்பெரிய யானையாக இருந்தாலும் மிகச்சிறிய ஏறும்பாக இருந்தாலும் குறையில்லாத கருப்பையில்தான் கரு வளரமுடியும். அப்படி வளர துவங்கினாலும் அக்கரு கருப்பையில் இருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான கிருமிகளிடமிருந்து தப்பிப் பிழைத்தால் தான் முழு வளர்ச்சி அடைய முடியும். இதை முதலில் சொல்லிவிட்டு மாணிக்கவாசகர் மனிதத்தாயின் வயற்றிலிருக்கும் கருப்பையில் எந்த அளவுக்கு கரு வளர்கிறது அது எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு வேதனைகளையும் சந்திக்கிறது என்பதையும் மாதவாரியாக கூறுகிறார்.

தாயின் கருப்பையில் இருக்கும் முட்டையில் தந்தையின் விந்தனு சேர்ந்து தனது வளர்ச்சியை துவங்கும் கரு கிருமிகளிடமிருந்து தப்பித்து முதல் மாதத்தில் தான்றிக்காய் அளவே பெரிதாகிறது. அது இரண்டாகப் பிளக்காமல் தப்ப வேண்டும். இரண்டாம் மாத வளர்ச்சியின்போது இடைவிடாத எதிர்ப்புகளிடமிருந்து தப்ப வேண்டும். மூன்றாம் மாதம் கொழுப்பு கலந்த நினைவில் முழுகி இறப்பதிலிருந்து தப்ப வேண்டும். நான்கு மாதத்தில் கண் வருவதற்கு முன்னர் உள்ள நிலையிலும் ஜந்து மாதத்தில் கருக்கலையாமல் இருந்தும் ஆறாவது மாதத்தில் அமையப்பெற்றும், ஏழாவது திங்களில் கருவானது நன்கு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். “சிறப்பில் சிதமும் உறுப்பில் பிண்டமும் கூறும்; குறஞும், ஊழும் செவிடும் மாவும் மருஞும்.....” இன்றி குழந்தை பிறத்தல்

வேண்டும். எட்டு ஒன்பதாம் மாங்களில் வரும் இயல்பான பல துன்பங்களை தாங்கியும் பத்தாம் மாதத்தில் தாயும் சேயும் பிரசவ வேதனையின் பெருங்கடல் நீந்தி வெளி வருகிறது. மனிதக் கருவுக்கு ஏற்படும் இத்தனை சோதனையும் வேதனைகளையும் மாணிக்கவாசகர் விவரிக்கும்போது அவரின் கருவியல் தொடர்பான மருத்துவ அறிவு தெளிவுப்படுகிறது.

முடிவுரை

மாணிக்கவாசகர் ஓபில்லஸ் சிவனடியார் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாக இருந்தாலும் அவர் பக்தியைத் தமிழ் ஹெப்ரான்றும் அறியாதவர் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய திருவாசகத்தில் அவர் யண்படுத்திய அறிவியல் சிந்தனைகள் அறிவியல் என்ற ஒன்று வளர்ச்சிப்பெறாத காலத்தில் உலகியல் மருத்துவம் தொடர்பான மாணிக்கவாசகர் கறிய கருத்துக்கள் நமக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் அறியும் ஞாக்கில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

திருமந்திரம் வாழ்வியலும்

மு. இந்து

இளங்கலைத் தமிழ் முதலாம் ஆண்டு,
தி.தெ.மா.ந.ச. கல்லூரி, தெ. கன்ஸிக்குளம்

முன்னுரை

உலக பொதுமனையாம் திருக்குறளுக்கு ஒப்பான நல் திருமந்திரம். இது பத்தாம் திருமனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, திருமூலர் 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவராகின்றார். இநுந்தாலும் சித்தர்களுள் முதன்மை சித்தர் என்ற தனிச்சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம், ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன், அன்பே சிவம், தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, உள்ளாம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம் தெள்ளத் தெளிந்தோர்க்குச் ஜீவன் சிவலிங்கம், உள்ளத்தின் உள்ளே பலதீர்த்தங்கள், ஆசை அறுமின் ஆசை அறுமின் ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின் யார்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின், யாவர்க்குமாம் பிறருக்கு இன்னுரை தானே தெளிவு அறியார் தீரார் பிறப்பே, அறிவுக்கு அழிவில்லை ஆக்கமுமில்லை, செயலற்று இருக்க சிவான்தமாமே என்று ஒவ்வொரு வரிகளையும் தத்துவமான அதாவது உண்மைப் பொருளாக கூறிவர் திருமந்திரத்தை எழுதிய திருமூலர் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பேரின்ப வாழ்வு வாழ்ந்து பிறவாநிலையை அடைவதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறியவர்.

இல்லற வாழ்வு

கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, பிறன்மனை நயவாமை, கல்வி, கேள்வி, பெரியாரைத் துணைகோடல் முதலான தலைப்புகளில் மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும், எப்படி வாழக் கூடாது எதை

செய்ய வேண்டும், எதை செய்யக் கூடாது என கூறுகிறார். அன்பு, கருணை, இரக்கம், உதவி, பிறர் துன்பம் கண்டு இரங்குதல் என்ற மனப்பான்மைகள் நமக்கு இருக்க வேண்டும். அனைத்து உயிர்களையும் நம் உயிர்போல் நினைத்து மதிக்க வேண்டும், உதவ வேண்டும், பொருளாற்ற பூசை, பொருளாற்ற சடங்கு, போலி குருமார்களின் பின்செல்லல் போன்றவை கூடாது. மெய்ஞானக் கல்வி கற்க வேண்டும். தன்னலம் கருதாத அன்புள்ளத்தை, உதவும் மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான எனிய வழிமுறைகளை கூறி அதனடிப்படையில் மனிதன் வாழ வேண்டும் என்று வரையறுக்கிறார்.

“ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள் ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள் ஆசைப் படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள் ஆசை விட விட ஆனந்தமாமே”

என்று ஆசை தவிர்த்தால் நல்ல நிலையில் வாழலாம் என்று திருமூலர் கூறுகிறார். இறைவனை வழிபடுவதற்கு இல்லறம் தடையாக உள்ளது என்று பல ஆண்மீகவாதிகள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் திருமூலர் இல்லறம் இறைவழிபாட்டிற்கு தடையாக இருக்காது. இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு இறைவனை வழிபடுவர்கள் பெருந்தவம் செய்த பலனை அடைவார்கள் என்று கூறுகின்றார்.

“மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர் நினைவுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பற்

பணையுள் இருந்த படுத்தது போல
நினையாத வர்க்கில்லை நின்
இன்பந்தானே”

- (திருமந்திரம் - 7)

இறைவழிபாடு

இறைவழிபாட்டின் வழியாகவும், பேரின்ப வாழ்வு வாழ்ந்து பிறவா நிலையை அடைய திருமூலர் வழி கூறுகிறார். இறைவனை வணங்குதல் என்பது நம் துன்பம் தீர், தவறுகளுக்கு மன்னிப்புப் பெற, காணிக்கை, உபவாசம் செலுத்தி அருளைப் பெற என்பதற்காக அல்ல. இப்படியாக நம்மில் பலரும் உணர்ந்து கொண்டுள்ள வழிபாட்டு முறைகளைக் கடந்து நாம் அடுத்த நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும் திருமூலர் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்கிறார் அத்தேவன் நமக்குள்ளும் இருக்கிறான் என்கிறார்,

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்

வள்ளள் பிரானுக்க வாய் கோபுரவாயில் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைந்தும் கானா மணி விளக்கே”

பிரம்மமாக உள்ள இறைவன் ஆற்றலாக அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் உள்ளது போல் நம்முள்ளும் இருக்கிறான். அவனை அடைய அன்புதான் தெய்வம் என அறிய உருவமற்ற இறைவனை உருவ வடிவில் தொடர்ந்து வணங்குங்கள். பின் அந்த உருவத்தை மனத்துக்குள் வைத்துத் தொடர்ந்து நினைத்தும், சிந்தித்தும் வழிபட்டும் வாருங்கள். இப்படித் தொடர்ந்து செய்யும் போது மனம் மெல்ல மெல்ல பக்குவ நிலையை அடைந்து வரும் பக்குவத்தை முடுமையாக அடையும் போது

மனக்கண் முன்னால் உருவமாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்த இறைவன் உருவமற்றவனாக ஆகிவிடுவார். அப்படி ஆவதற்கான காரணம் அந்த உருவம் உங்கள் தன் உணர்வில் கலந்து கரைந்து விடுகிறது. அப்போது உங்களது ஜம்புலன் அடங்காமலே அடங்கி இருக்கும். எதை செய்தாலும் அங்கு ஆற்றல் குவியும், மனம் பக்குவப்படும். அதாவது நாம் என்ன நினைக்கின்றோமோ, அதுவாகவே ஆகும் மனநிலையைப் பெற்று விடுவோம். ஜம்புலன்களையும் அடக்கி மனதை நடுநிலைப்படுத்தி வழிபட்டால் சிவபெருமானை அடையலாம் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

“பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பச ஜந்துண்டு
மேய்ப்பாடு மின்றி வெறித்துத் திரிவன்
மேய்ப்பாடும் உண்டால் வெறியும்
அடங்கினால்
பார்ப்பான் பச ஜந்ம் பாவாய்
பொழியுமே”

- (திரு - 18)

தன்னை அறிதல்

அடுத்தவர்களின் தன்மைகளை நாம் ஆராய்ந்து அறிவது போல் நம்முடைய இயல்புகளையும் நாமே நடுநிலையோடு நின்று ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும் அப்படிச் செய்தால் எமக்கு எக்கேடும் வந்துவிடாது. நம்மை நாம் அறியாததால் கெட்டுப் போகின்றோம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்த்து அறியும் அறிவைப் பெறுவோமேயானால் நாமே இறை என்பதை உணர்ந்து நம்மை நாமே வழிபடுவோம் என்கிறார் திருமூலர்.

“தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான் தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்

தன்னையே அர்ச்சிக்க தான் இருந்தானே”
- (திரு - 2355)

தன்னைத்தான் அறிதல் என்பது உணர்வின் தேடலாகும். அது கடல் நீர் ஆவியாகி மேலே சென்று மழையாகப் பொழிதல் போன்றது. துன்பம் எனும் உப்புக் கரிக்கும் கடல் நீராகிய எம்மை குரியக் கதிர் போன்ற அருட்கதிர்களால் தாங்கிக் குளிர்வித்து, நன் மழையாய் பொழிவித்து நாமே தான் என்பதைக் காட்டும் செயலை அறிதலாகும். மனத் தேடுதலுக்கு நம் விடைகாண வேண்டுமாயின் நம்மை நாமே முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்மை நாம் அறிந்து கொள்ளாமல் தட்டுத்தடு மாறுவதாலேயே நாம் கெடுகின்றோம். நம்மை நாம் எப்படி அறிவது? என்னும் அறிவுத்திறமையை அறிந்த பின்னர் அதாவது சுட்டறிவுக்கும் பேற்றிவுக்கும் இடைப்பட்ட உண்மையான வேறுபாட்டை நாம் அறிவதால் பேரறிவான பேரராசியாகிய சிவமே நாம் என்பதை உணர்ந்து வழிபடுவோம் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

“தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும் தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும் தானே தான் செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும் தானே தனக்குத் தலைவனும்

- (திரு - 2228)

ஒருவனுடைய வாழ்வின் அவனுக்கு நன்பனும் அவனே, பகைவனும் அவனே. அதாவது அவன் வாழ்வில் அடையவுள்ள துன்பங்களுக்கு அவன் தான் காரணம் என்ற திருமூலருடைய கருத்தை நாலடியார் பாடல்களில் கூறியுள்ளதாக அறிய முடிகிறது.

“நன்னிலைக் கண் தன்னை நிறுப்பானும் தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும் நிலையினும் மேள்மேல் உயர்ந்து நிற்பானும்

தன்னை தலையாகச் செய்வானும் தான்”
- (நாலடி)

வீடுபேறு அடைதல்

ஆன்மாவிற்கு பசு என்று ஒரு பெயர் உண்டு. பதியாகிய இறைவன் ஆன்மாவில் ஸ்திந்தால் பசுவே பதியாகும். ஆன்மாக்களுக்கான செய்யப்படுவனவாகிய படைத்தல், காத்தல் ஆகியவற்றைச் சிவசக்தியே செய்கிறது. இறைவனே அந்தந்த உயிர்கள் செய்த வினையை அந்தந்த உயிர்களுக்கு கூட்டி நுகர்விப்பான். வீடுபேறு அடைதலே ஆன்மா ஸ்தேற்றும் ஆகும். ஆன்மா உடல்பற்றையும், உலகப் பற்றையும், 96 தத்துவங்களையும் விடும்போது இப்பேரின்ப நிலை கிட்டும்.

இந்நிலையை அடையும்போது ஆன்மா பிறப்பு, இறப்பு எனும் பந்தங்களில் இருந்து விடுபடுகிறது. முச்சுப்பயிற்சிகளை முறையாக பயின்று தொடர்ந்து செய்து வந்தால் ஆன்மா பிரபஞ்சக்தியோது ஒன்றினையும் பேரானந்தநிலை உருவாகும். இதுவே ஆன்மாவின் முக்திக்கான வழியாகும். ஆன்மா உடம்பு அல்ல என்பதனை உணர்ந்து ஆன்மாவைப் பற்றிய அறிவை உணர்தல் வேண்டும். ஆன்மாவைப் பற்றி அறிந்தவற்றை ஆராய வேண்டும். அனைத்தும் இறைசெயல் என உணர்ந்து யான் எனது செருக்கு அற்று இருத்தலாகிய ஆன்மசுத்தியைப் பெறுதல் வேண்டும்.

“உடம்பாற் அழியின் உயிரார் அழிவர் திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பே வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

- (திரு - 724)

வாழ்வியல் நெறிமுறைகள்

குடி, புகை, பெண்மோகம் என்ற முன்றினாலும் உலகம் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இன்பம் என்று இன்பமில்லா வாழ்வை நம்பி மாயையில் இருக்கின்றது இளைஞர் கூட்டம். தன் உடலை மெருகேற்றி மனத்தை வலிமையாக்கவதன் வாயிலாகப் பெரும் இன்பமே மிகச் சிறந்தது என்று அலைந்து திரிகிறது. இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் அழகான மனைவியை வீட்டில் தவிக்க விட்டு விட்டு விலைமாதரை தேடி சிற்றின்பத்திற்காக அலைகின்றனர். அவர்களுக்கு திருமூலர் சில அறிவுரைகளை கூறுகிறார்.

“மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில் அனை புகு நீர் போல் அழித்துடன் வாங்கும் கனவது போலக கசித்தொழும் இன்பம் நனவது போலவும் நாடுவொண்ணாதே”
- (திரு - 205)

இல்லற வாழ்வில் மனைவியின் இன்பத்தை உண்மையான இன்பமாக கூறி விலை மகளிர் இன்பம் கனவில் தோன்றும் இன்பம் போன்று என்று அதை நாடாமல் வாழ வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறுகிறார். உலகில் அழகான பொருள் என்று நம்பி அதை பின்தொடர்ந்தால் ஆபத்து ஏற்படும்

என்றும் அதற்கு உவமையாக எட்டிப் பழத்தைக் கூறுகிறார். மனைவியைத் தவிர பிற பெண்களுடன் தொடர்பு என்பது உயிரோடு இருந்தாலும் இறந்ததற்கு சமம் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

“இலைநல் வாயினும் எட்டி பழத்தால் குலைநல் வாங்கனி கொண்டுண லாகா முலைநலங் கொண்டு முறைவல் செய் - வார்மேல் விலகுறு நெஞ்சினை வெய்து கொள்ளோயே”
- (திரு - 204)

முடிவுரை

திருமந்திரத்தில் மனிதன் வாழ்வதற்கு தேவையான பல அறிவுரைகளை கூறியுள்ளார். இறைவழிபாடின் நோக்கம் மனிதனை செம்மைப்படுத்த வேண்டும். அதனால் தான் திருமூலர் இல்லறத்தில் சிறப்புகளையும் ஒழுக்கத்தின் சிறப்புகள் அதனால் ஏற்படும் பயன்களையும், தன்னை உணர்வதால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் இறைவழிபாட்டினால் ஏற்படும். நன்மைகளையும் மனைவியைத் தவிர பிற பெண்களுடன் உள்ள தொடர்பினாலும் ஏற்படும் தீங்குகள் பற்றி கூறி மனிதனை நல்ல நிலையில் வாழ வலியுறுத்துகிறார் என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை மூலம் அறிய முடிகிறது.

Bodhi International Journal is assigned
by ISSN National Centre, India
National Science Library, New Delhi

Journal Indexed and Impact Factor by
International Institute of
Organized Research (I2OR)

Information of Bodhi Journal

Subjects for Papers

The journal welcomes publications of quality papers on research in humanities, arts, science, agriculture, anthropology, education, geography, advertising, botany, business studies, chemistry, commerce, computer science, communication studies, criminology, cross cultural studies, demography, development studies, geography, library science, methodology, management studies, earth sciences, economics, entrepreneurship, bioscience, fisheries, history, information science & technology, law, life sciences, logistics and performing arts (music, theatre & dance), religious studies, visual arts, women studies, physics, fine art, microbiology, physical education, public administration, philosophy, political sciences, psychology, population studies, social science, sociology, social welfare, linguistics, literature and so on.

Hosted by

திருநெல்வேலி தொழிண மாற நாடார் சங்கம் கல்லூரி

தெ.கள்ளிகுளம் திருநெல்வேலி மாவட்டம்

தமிழ்நாடு, இந்தியா

www.tdmnscollege.edu.in

Articles should be mailed to
bodhijournal@gmail.com

BODHI

International Journal of
Research in Humanities,
Arts and Science
www.bodhijournals.com

Powered & Published by
Center for Resource, Research and
Publication Services (CRRPS) India.
www.crrps.in